

தொல்காப்பியம்

இளம்பூரணம்

BRAHMAHOPADHYAYA
U. V. SWAMINATHAN LIBRARY
SIVANMAYUR, MADRAS-66

BRAHMAHOPADHYAYA
U. V. S. IYER LIBRARY
SANT NAGAR - MADRAS-88

பொருளதிகாரம்

அகத்திணையியலும் புறத்திணையியலும்.

BRAHMAHOPADHYAYA
U. V. S. IYER LIBRARY
SANT NAGAR - MADRAS-88
1924.

வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை.

யாழ்ப்பாணம், சென்னை.

தொல்காப்பியம்

இளம்பூரணம்

பொருளதிகாரம்

இவ்விதிகாரம் என்ன பெயர்த்தோ வெனின், பொருளதிகாரம் என்னும் பெயர் த்து. இது, பொருள் உணர்த்தினமையாற் பெற்ற பெயர். [நிறுத்த முறையானே எழுத்தும் சொல்லும் உணர்த்தினர்: இனிப் பொருள் உணர்த்த வேண்டுதலின், இவ்விதிகாரம் பிற் கூறப்பட்டது.

பொருளென்பது யாதோ வெனின், மேற் சொல்லப்பட்ட சொல்லின் உணரப் படுவது. அது, முதல் கரு உரிப் பொருள் என மூவகைப்படும்; “முதல்கரு வுரிப் பொரு ளென்ற மூன்றே, நுவலுங் காலை முறைசிறற் தனவே, பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை” [அகத்-க] என்ற ராகலின்.

முதற்பொருளாவது, நிலமும் காலமும் என இருவகைப்படும்; “முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்மூன், இயல்பென மொழிப் வியல்புணர்ந் தோரே” [அகத்-ச] என்ற ராகலின். நிலமெனவே, நிலத்திற்குக் காரணமாகிய நீரும், நீர்க்குக் காரணமாகிய தீயும், தீயிற்குக் காரணமாகிய காற்றும், காற்றிற்குக் காரணமாகிய ஆகாயமும் பெறு தும். காலமாவது, மாத்திரை முதலாக நாழிகை, யாமம், பொழுது, நாள், பக்கம், திங்கள், இருது, அயரும், ஆண்டு, உகம் எனப் பலவகைப் படும்.

கூறப்பொருளாவது, இடத்தினும் காலத்தினும் தோற்றும் பொருள். அது, தேவர் மக்கள் விலங்கு முதலாயினவும், உணவு செயல் முதலாயினவும், பறை யாழ் முதலாயினவும், இன்னவானபிறவுமாகிப் பலவகைப் படும். “தெய்வ முனுவே மாமரம் புட்பறை, செய்தி யாழின் பகுதிபொடு தொகைஇ, அவ்வகை பிறவுங் கரு வென மொழிப” [அகத்-உ] என்ற ராகலின்.

உரிப்பொருளாவது, மக்கட் குரிய பொருள். அஃது, அகம் புறம் என இருவகைப் படும். அகமாவது, புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் எனவும், கைக்களை பெருந்திணை எனவும் எழுவகைப் படும்; “புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்கல், ஊட லிவற்றி னிமித்த மென்றிவை, தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே” [அகத்-கக] எனவும், “காமஞ் சாலா விளமை யோள்வயின், ஏமஞ் சாரா விடும்பை யெய்தி, நன் மையூர் தீமைபு மென்றிரு திறத்தால், தன்னொடு மவளொடுந் தருக்கிய புணர்த்துச், சொல்லெகிர் பெறாஅன் சொல்லி யின்புறல், புல்லித் தோன்றும் கைக்களைக் குறி ப்பே” [அகத்-கூ] எனவும், “ஏறிய மடற்றிற மிளமை தீர்திறம், தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுதிறம், மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇச், செப்பிய நான்கும் பெருந்தி ணைக் குறிப்பே” [அகத்-கூச] எனவும் ஓதின ராகலின். அஃதேதல், கைக்களை பெருந் திணை யென்பனவற்றை உரிப்பொருள் என ஓதியது யாதினு லெனின், எடுத்துக்கொ ண்டகூண்னை “கைக்களை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்” என ஓதி, அவற்றுள் நடு வண்ணத்திணைக்குரியன இவையெனப் புணர்தல் முதலாக வகுக்கப்படுதலின், முன்

வகுக்கப்படாத கைக்களை பெருந்திணையும் உரிப்பொருளா மென்றுணர்க. புறமாவது, நிரைகோடற்பகுதியும், பகைவயிற்சேறலும், எயில்வளைத்தலும், இரு பெருவெந்தரும் ஒரு களத்துப் பொருதலும், வென்றி வகையும், நிலையாமை வகையும், புகழ்ச்சி வகையும் என எழுவைப்போம். அஃதேல், புறப்பொருளை உரிப்பொருளென ஒதிற்றிலரா வெனின், “வெட்சி தானே குறிஞ்சிபுது புறனே” [புறத்-டுக] எனவும், பிறவும் இவ்வாறு மாட்டேறு பெற ஒதலின் அவையும் உரிப்பொருளாம் என்க. அகம் புறம் என்பன காரணப்பெயர். அகப்பொருளாவது போக நகர்ச்சியாகலான் அதனா ஞாய பயன் தானே யறிதலின் அகம் என்றார். புறப்பொருளாவது மறஞ்செய்தலும் அறஞ்செய்தலும் மாகலான் அவற்றா ஞாய பயன் பிறர்க்குப் புலனாதலின் புறமென்றார்.

அஃதற்றாக, அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என உலகத்தோரும் சமயத்தோரும் கூறுகின்ற பொருள் யாதனுள் அடங்கும் எனின், அவையும் உரிப்பொருளினுள் அடங்கும். என்ன? வாகைத்திணையுள் “அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும், ஐவகை மரபி நரசர் பக்கமும், இருமூன்று மரபி னேனோர் பக்கமும்” [புறத்-கக] என இல்லறத்திற் குரியவும், “காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலே, ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி, அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனுள் கிழத்தியும், சிறந்தது பயிற்ற விறந்ததன்பயனே” [கற்பு-டுக] என நான்கு வருணத்தா ரியல்பும், “நாலிரு வழக்கிற் ருபதப் பக்கமும்” [புறத்-கக] எனவும், “காம நீத்த பாலின் சண்ணும்” [புறத்-சஎ] எனவும் புறமாகிய வீடு பேற்றிற்குரிய வானப்பிரத்த சந்நியாசிக ளியல்பும் கூறுதலின், அறமும் வீடும் அடங்கின. வெட்சி முதலாகத் தும்பை ஈறாகக் கூறப்பட்ட பொருண்மையும், வாகையிற் கூறப்பட்ட ஒரு சாரனவும், காஞ்சிப்படலத்து நிலையாமையும், பாடாண்பகுதியிற் கூறப்பட்ட பொருண்மையுமாகிய இவையெல்லாம் பொருளின் பகுதியாதலின் அப்பொருள் கூறினோம். அகத்திணையியலானும் களவியலானும் சற்பியலானும் இன்பப்பகுதி கூறினோம். அஃதேல், பிறதூலாசிரியர் விரித்துக்கூறினோரோடும் அறமும் பொருளும் விரித்துக் கூறாது என்னையோ வெனின், உலகத்தில் தூல் செய்வார் செய்கின்றது அறிவிலா தானை அறிவுகொளுத்த வேண்டியுண்டே; யாதானும் ஒரு தூல் விரித்தோதிய பொருளைத் தாமும் விரித்தோதுவராயின் ஓதுகின்றதனாற் பயனின்ற மாதலால், முன்னாலாசிரியர் விரித்துக்கூறின பொருளைத் தொகுத்துக்கூறலும், தொகுத்துக்கூறின பொருளை விரித்துக்கூறலும் தூல்செய்வார் செய்யும் மரபென்றுணர்க. அஃதேல், இந் தூலகத்து விரித்துக்கூறிய பொருள் யாதெனின், காமப்பகுதியும் வீரப்பகுதியும் என்க. இன்பம் காரணமாகப் பொருள் தேடு மாதலானும், பொருளானே அறஞ் செய்யு மாகலானும், இன்பமும் பொருளும் ஏற்றமென ஒதினார் என வுணர்க.

அஃதற்றாக, இது பொருளதிகாரமாயின் உலகத்துப் பொருளெல்லாம் உணர்தல் வேண்டுமெனின், அது முதல் கரு உரிப் பொருளெனத் தொகையிலையான் அடங்கும். அவ்வாறு வகுக்கப்பட்ட பொருளை உறுப்பினாலும் தொழிலினாலும் பண்பினாலும் பாருபடுத்தி நோக்க லுமபிலவாய் விரியும். இச்சுருத்தினே இவ்வாசிரியர் உலகத்துப் பொருளெல்லாவற்றையும் முதல் கரு உரிப் பொருளென ஒதினார் என வுணர்க. அஃதற்றாக, இவ்வதிகாரத்துள் உரைக்கின்ற பொருளை யாங்கனம் உணர்த்தினோரோ வெனின், முற்பட இன்பப்பகுதியாகிய கைக்களை முதலாகப் பெருந்திணை ஈறாக அகப்பொருளிலக்கண முணர்த்தி, அதன்பின் புறப்பொருட்பகுதியாகிய வெட்சி முதலாகப் பாடாண்டிணை ஈறாகப் புறப்பொருளிலக்கண முணர்த்தி, அதன்பின் அப்பொருட்டதிகாரிய சளவியல் சர்பியல் என இரண்டு வகைக் கைகொளு

முணர்த்தி, அதன்பின் அகம் புறம் என இரண்டினையும் பற்றிவரும் பொருளியல் புணர்த்தி, அதன்பின் அவ்விருபொருட்கண்ணும் குறிப்புப்பற்றி நிகழும் மெய்ப்பாடுணர்த்தி, அதன்பின் வடிவும் தொழிலும் பண்பும் பயனும் பற்றி உவமிக்கப்படும் உவமவியலுணர்த்தி, அதன்பின் எல்லாப் பொருட்கும் இடமாகிய செய்யுளியலுணர்த்தி, அதன்பின் வழக்கிலக்கணமாகிய மரபியலுணர்த்தி நென்றுகொள்க. இவ்வகையினானே அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், பொருளியல், மெய்ப்பாட்டியல், உவமவியல், செய்யுளியல், மரபியல் என ஒத்து ஒன்பதாயின.

முதலாவது—அகத்திணையியல்.

இவ்வதிகாரத்துள், இம்முதற்கண் ஒத்து அகப்பொருளிலக்கணம் நுதலிற்று.

க. கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணையிறுவாய்

முற்படக் கிளந்த வெழுதிணையென்ப.

இத்தலைச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், அகப்பொருள் இத்துணையென வரையறுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—கைக்கிளை முதலாக பெருந்திணையிறுவாய் (ஆக) கைக்கிளை என்று சொல்லப்படும் பொருள் முதலாகப் பெருந்திணையென்று சொல்லப்படும் பொருள் ஈராக, எழுதிணையென்பது கிளந்த என்பது பொருள் முற்படக் கூறப்பட்டன என்று சொல்வார்.

முதலாவது முதலாக என்னும் பொருள்பட வின்றது: விகார மெனினும் அமையும். “இறுவாயாக” என்பதன்மேல் ஆக என்பது எஞ்சிவின்றது. எழுதிணையும் முற்படக் கிளந்த எனப்பலது மொழிமாரி வின்றது. கிளந்த என்பது கிளக்கப்பட்டன என்னும் பொருள்படவந்த முற்றுச்சொல். முற்படக்கிளந்த எழுதிணை கைக்கிளை முதலாகப் பெருந்திணையிறுவாய் எனினும் இமுக்காது. “முற்படக் கிளந்த” என்றமையான், அவை யேழும் அகப்பொருள் என்று கூறினாலும், அகம் புறம் எனப் பொருளை வரையறுத்தல் இவ்வுருத்தரின் அன்னதாதல் “அகத்திணை மருங்கி னிரிப வுணர்ந்தோர், புறத்திணையிலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்” [புறத்-க] என்பதனாற் கொள்க. முற்படக் கிளந்த எழுதிணையெனவே, பிற்படக் கிளக்கப்படுவன எழுதிணையென என்பது பெறுதும். அவையாவன, வெட்சி முதலாகப் பாடாண்டிணை ஈராகக் கிடந்த எழுதிணையும். இவ்வகையினான் இவ்வதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட பொருள் பதினாறு கென்பதாலும், அவையும் “வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே” [புறத்-க] எனவும், “வஞ்சிதானே முல்லைபுது புறனே” [புறத்-க] எனவும் இவ்வாறு கூறுதலின் ஏழாதி அடங்கு மென்பதாலும் கொள்க.

அஃதேல், மெய்ப்பாட்டியலாலும் உவமவியலாலும் செய்யுளியலாலும் மரபியலாலும் கூறப்பட்ட பொருள் யாதுனுள் அடங்கு மெனின், அவை கருப்பொருளும் அப்பொருளாற் செய்யப்பட்டனவும் அப்பொருளின் குணம் முதலியனவும் அப்பொருளின் குறிப்பு நிகழ்ச்சியு மாதலின், அவையும் கருப்பொருளினால் மிகுவினத்திணையுள் அடங்கும் என்ப. அவை சிறுபான்மை கைக்கிளை பெருந்திணையினும் வரும். அவ் வெழுதிணையாவன:—கைக்கிளை, முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருங்கும், நெய்ச்சல், பெருந்திணை. கைக்கிளை என்ற பொருண்மை யாதோ வெனின், கை என்பது சிறுமைய பற்றி வரும்; அது தத்தங்குறிப்பிற் பொருள்செய்வதோர் இடைச்சொல்; கிளை என்

தொல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

பது உறவு; பெருமையில்லாத தலைமக்கள் உறவு என்றவாறு; கைக்குடை, கையேடு
கைவான், கையொலியல், கைவாய்க்கால், எனப் பெருமையில்லாதவற்றை வழங்குப
வாதலின்.

நடுவணைந்திணைக்கண் நிலமும் காலமும் கருப்பொருளும் அடுத்துப் புணர்தல்
பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் எனச் சொல்லப்பட்ட இவ்வுரிப் பொருள், ஒத்த
அன்பும் ஒத்த குலனும் ஒத்த வடிவும் ஒத்த குணனும் ஒத்த செல்வமும் ஒத்த இளமை
யும் உளவழி நிகழுமாதலின், அது பெருங்குணமை யாயிற்று. முல்லை முதலாகிய
ஐந்தும் முன்னர்க் கூறப்படும். பெருந்திணை நடுவணைந்திணையாகிய ஒத்த காமத்
தின் மிகும் குறைந்தும் வருதலானும், எண்வகை மணத்தினும் பிரம்மம் பிரசாபத்
தியம் ஆரிடம் தெய்வம் என்பன அத்திணைப்பாற் படுதலானும், இந்நான்கு மண
மும் மேன்மக்கள்மாட்டு நிகழ்தலானும், இவை உலகினுள் பெருவழக்கெனப் பயின்று
வருதலானும், அது பெருந்திணை எனக் கூறப்பட்டது. அஃதே, நடுவணைந்திணையா
கிய ஒத்த கூட்டம் பெருவழக்கிற்கன்றோ வெனின், அஃது அன்பும் குலனும் முதலா
யின ஒத்துவருவது உலகினுள் அரிதாகலின் அருகியல்லது வாரா தென்க.

இந்நூலகத்து ஒருவனும் ஒருத்தியும் துகரும் காமத்திற்குக் குலனும் குணனும் செல்
வமும் ஒழுக்கமும் இளமையும் அன்பும் ஒருங்கு உளவழி இன்பம் உளதா மெனவும்,
கைக்கிளை ஒருதலை வேட்கை யெனவும், பெருந்திணை ஒவ்வாக் கூட்டமாய் இன்பம் பயத்
தல் அரிதெனவும் கூறுதலான், இந்நூலுடையார் காமத்துப் பயனின்மை உய்த்து
ணர வைத்தவாறு அறிந்து கொள்க. (க)

உ. அவற்றுள்,

நடுவணைந்திணை நடுவணை தொழியப்

படுதிறை வையம் பாத்திய பண்பே.

இது, மேற் சொல்லப்பட்ட எழுதிணையுள், நிலம் பெறுவன வரையறுத் துணர்த்
துதல் முதலிற்று.

இன் :—அவற்றுள்—மேற் சொல்லப்பட்ட எழுதிணையுள், நடுவணை தொழிய-நடு
வெனப்பட்ட பாலை தொழிய, நடுவணை ஐந்திணை-(கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு) நடுவணை
தாக்கி நின்ற ஐந்திணை, படுதிறை வையம் பாத்திய பண்பு-ஒவ்வொன்றும் திறைகூடல் சூழ்ந்த
உலகம் பகுக்கப்பட்ட இயல்பு.

இதனாற் சொல்லியது, எழுவகைத் திணையினும் நிலம்பெறுவன நான்கென்ற
வாறாயிற்று. நடுவணை பாலை யென்று எற்றூற் பெறுது மெனின், வருகின்ற சூத்
திங்களிள் “முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல்” [அசுத்தி] என நிலம் பகுத்தோதின
மையின் நடுவணைது பாலை எனக் கொள்ளப்படும். நடுவுநிலைத்திணை யெனினும், பாலை
யெனினும் ஒக்கும். பாலை என்னும் குறியீடு எற்றூற் பெறுது மெனின், “வாகை தானே
[புறச்சூடு] பாலையது புறனே” என்பதனாற் பெறுதும். இச்சூத்திரத்துள் ஒழிய என்
னும் வினையெச்சம் எவ்வாறு முடிந்த தெனின், அது பாத்திய என்னும் பெயரெச்சத்
தோடு முடிந்தது. அப்பெயரெச்சம் பண்பென்னும் பெயர்கொண்டு, ஐந்திணை என்
னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாகி நின்றதென உரைப்ப.

இவ்வாறு ஒரீப்பேரே, ஐந்திணை பண்பென வருதல் காலத்துப் பயன்பட நிலலா
மையின் அஃது உரையனீ நென்பார் உரைக்குமாறு—ஒழிய என்பதனை எச்சப்படுத்தி
தாது முற்றுப்படக் கூறி, “படுதிறை வையம் பகுத்த டண்டி நடுவணை தொழிய” எனப்

பொருளுரைப்ப. அஃதேதல், வினையெச்ச வாய்பாட்டால் வருந் முற்றுளவோ வெனின், “வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய” [எச்ச-ருக] என்று முற்று வாய்பாட்டால் வினையெச்சம் வருதலின் வினையெச்ச வாய்பாட்டால் முற்று வருமென்பதும், அச்சுத்திரத்தின் அமைத்துக்கொள்ளப்படு மென்ப. இஃதும் இஃண்டிலும் ஏற்புந் திருந்து கொள்க. “நடுவணைந்திணை” என்பன யாவை யெனின், முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம் நெய்தல் என்பனவாம். எற்றுக்கு? இந்நூல்கத்து அஃமும் புறமும் ஆகிப் பொருள் கூறுகின்ற ராநலான் புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் என அமையுமெனின், புறப்பொருட்கண் டிரையிலாடலை வெட்சி யெனக் குறியிட்டாநு மாகலான் ஈண்டு இப்பொருளையும் முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என ஆனம் என்க. இதனாற் பயன் என்ன யெனின், உரிப்பொருளே திணையென உணர்த்துவாராயின் முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் திணையாதல் தோன்றலாம். அவையெல்லாம் அடங்குதற் பொருட்டு முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம் நெய்தல் என ருள் என்பது. அவையாமாறு வருகின்ற சூத்திரங்களான் விளங்கும். [ஏகாரம் ஈற்றதை.] (உ)

முதல்கரு உரிப்பொரு னென்ற மூன்றே

நுவலும் காலே முறைசிறந் தனவே

பாடலுட் பயின்றவை நாடும் காலே.

இது, மேற்சொல்லப்பட்ட நடுவணைந்திணை யாமாறும், ஒரு வகையான் உலகத்துப் பொருளெல்லாம் மூலவகையாகி அடங்கு மென்பதும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—பாடலுள் பயின்றவை நாடும் காலே-சான்றோர் செய்யுள்கத்துப் பயின்ற பொருளை ஆராய்ந்தால், முதல்கரு உரிப் பொருள் என்ற மூன்றே-முதற்பொருளெனவும் கருப்பொருளெனவும் உரிப்பொருளெனவும் சொல்லப்பட்ட மூன்று பொருண்மையுமே [காணப்படும்]. நுவலும் காலே முறை சிறந்தன-அவை சொல்லும் காலத்து முறைமையாற் சிறந்தன.

இச்சூத்திரத்துள் பாடலுட் பயின்ற பொருள் மூன்றென ஒதி அவற்றுள் உரிப் பொருள் என ஒன்றை ஒதினமையால், புறப்பொருளும் உரிப்பொருளாகிவாறு கண்டுகொள்க. முறைமையாற் சிந்தக்கலாது, யாதானும் ஒரு செய்யுட் டெண் முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் உரிப்பொருளும் வரிந், முதற்பொருளால் திணையாகு மென்பதும், முதற்பொரு ளொழிய ஏன யிரண்டும் வரிந் கருப்பொருளால் திணையாகு மென்பதும், உரிப்பொருள்தானே வரிந் அத்தனும் திணையாகு மென்பதும் மாம். அவையாமாறு முன்னர்க் காணப்படும்.

அஃதேதல், ஒரு பொருட்கு ஒரு காரணம் கூறுது மூன்று காரணம் கூறியது என்ன யெனின், உயர்ந்தோர் என்றழிக் குலத்தினுள் உயர்ந்தாரையும் காட்டும், கல்வியான் உயர்ந்தாரையும் காட்டும், செல்வத்தான் உயர்ந்தாரையும் காட்டும். அது போலக் கொள்க. [முதல் ஏகாரம் பிரிநிலையாகவும், இண்டாய் ஏகாரம் அசைநிலையாகவும் வந்தன.] (க)

ச. முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரவாடிந்

இயல்பென மொழிபு வியல்புணர்ந் தோரே.

இது, மேற்சொல்லப்பட்ட மூன்றுவகைப் பொருளினும் முதற்பொருளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன்:—முதல் எனப்படுவது நிலம் பொழுது இரண்டின் இயல்பு-முதல் என்று சொல்லப்படுவது நிலமும் காலமுமாகிய அவ்விரண்டினது இயற்கை, என மொழிப இயல்பு உணர்ந்தோர்—என்று சொல்லுவர் உலகினியல் உணர்ந்தோர்.

இயற்கை என்பதனால், செய்துகோடல் பெருமை அறிந்துகொள்க. நிலம் என்பதனால் பெருள் தோற்றுதற்கு இடமாகிய ஐம்பெரும்பூதமும் கொள்க. [ஏகாரம் ஈற்றை.] (ச)

நீ. மாயோன் மேய காடுறை புலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை புலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புண லுலகமும்
வருணன் மேய பெருமண லுலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாம் சொல்லவும் படுமே.

இது, சிறுத்த முறையானே நிலத்தால் தினையாமாறு உணர்ந்துதல் துதலிற்று.

இன்:—மாயோன் மேய காடு உறை உலகமும்-மாயவன் மேவிய காடு பொருந்திய உலகமும், சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்-முருகவேள் மேவிய மைவரை உலகமும், வேந்தன் மேய தீம்புணல் உலகமும்-இந்திரன் மேவிய தீம்புணல் உலகமும், வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்-வருணன் மேவிய பெருமணல் உலகமும், முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச் சொல்லிய முறையால் சொல்லவும் படும்-முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச் சொல்லிய முறையினானே சொல்லவும் படும்.

நிரனிதை. உம்மை எதிர்மறை யாகலான் இம்முறையன்றிப் பிற வாய்பாட்டாற் சொல்லவும் படுமென்றவாறு. காடு, நாடு, மலை, கடல் என்பதே பெருவழக்கு. இன்னும் “சொல்லிய முறையாம் சொல்லவும் படும்” என்றதனால், இம்முறையன்றிச் சொல்லவும் படுமென்று கொள்க. அஃதாவது, அவற்றுள் யாதானும் ஒன்றை முன்னும் பின்னுமாக வைத்துக் கூறுதல். அது சான்றோர் செய்யுட் கோவைவினும் பிறநூலுக்கும் கண்டுகொள்க. இச்சூத்தி” த்துள் காடுறை நில மென்னுது உலக மென்றதனால், ஐவகைப் பூதத்தானும் ஐந்து இடமென்பது உய்த்துணர வைத்தவாறு கண்டுகொள்க. முல்லை குறிஞ்சி பென்பன இருநிறியோ காரணக்குறியோ எனின், ஏகேதச காரணம் பற்றி முதலாகியார் இட்டதோர் குறியென்று கொள்ளப்படும். என்னை யாரணமெனின், “நெல்லொடு, நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை, யரும்ப விழலரி தூஉய்” [முல்லைப்பாட்டு] என்றமையால், காடுறை புலகிற்கு முல்லைப்பூச் சிறந்த தாகலானும், “சருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு, பெருந்தே னிழைக்கும் நாடெனெ டப்பே” [குறுந்-௬] என்றவழி மைவரை புலகிற்குக் குறிஞ்சிப்பூச் சிறந்த தாகலானும், “ஆர வருந்திய சிறுசிரன் மருதின், தாழ்சினே யுறங்குந் தண்டிறையூன்” [அகம்] என்றவழி தீம்புணல் உலகிற்கு மருது சிறந்தமையானும், “பாசடை நிலந்த கணைக்கா யெய்தல், இனம் னிருங்கழி யோத மல்குநொறுங், கயழமுக்கு மகளிர் கண்ணின் மானும்” [குறுந்-௯] என்றவழிப் பெருமணல் உலகிற்கு நெய்தல் சிறந்தமையானும், இந்நிலங்களை இவ்வாறு குறியிட்டா றென்று கொள்ளப்படும். பாலை யென்பதற்கு நிலம் இன்றேனும், வேளிர் லாலம் பற்றி வருதலின் அக்காலத்துத் தளிரும் சினையும் வாடுதலென்றி நிற்பது பாலை யென்பதோர் மரம் உண்டாவலின் அச்சிறப்பு நோக்கிப் பாலை யென்று குறியிட்டார். கைக்களை பெருந்தினை யென்பன வற்றிற்கு நிலமும் காலமும் பகுத்து ஓதாமையின் இவ்வாறன் நிப் பிறிதோர் காரணத்தினுந் குறியிட்டார். [ஏகாரம் ஈற்றை.] (இ)

பொருளதிகாரம் - அகத்திணையியல்

சு. காரு மாலையு முல்லை.

இனிக் காலத்தால் திணையாமாறு உணர்ச்சுவான் எடுத்துக்கொண்டார். இஃது, அவற்றுள் முல்லைத்திணைக்குக் காலம் வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—காரும் மாலையும் முல்லை-கார்காலமும் மாலையப்பொழுதும் முல்லைத்திணைக்குக் காலமாம்.

காராவது மழை பெய்யும் காலம். அஃது ஆவணித்திங்களும் புரட்டாசித்திங்களும். மாலையாவது இரப்பொழுதின் முற்கூறு. (சு)

எ. குறிஞ்சி, கூதிர் யாம மென்மனர் புலவர்.

இது, குறிஞ்சிக்குக் காலமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—குறிஞ்சி-குறிஞ்சித்திணைக்குக் காலமாவது, கூதிர் யாமம் என்றமன்ற புலவர்-கூதிர்க்காலமும் யாமப்பொழுதும் என்று கூறுவர் புலவர்.

கூதிராவது ஐப்பசித்திங்களும் கார்த்திகைத்திங்களும். யாமமாவது இரப்பொழுதின் முற்கூறு. (எ)

அ. பனியெதிர் பருவமு முரித்தென மொழிப.

இஃது, எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—பனி எதிர் பருவமும் உரித்து என மொழிப-(குறிஞ்சித்திணைக்கு) முன்பனிக் காலமும் உரித்தென்று சொல்லுவார்.

இதனைக் கூதிர்க்காலத்தோடு ஒருங்கு கூறுமையின், அத்துணைச் சிறப்பிற்றன்மெனக் கொள்ச. குறிஞ்சி என்றது அதிகாரத்தான் வருதது.

முன்பனிக்காலமாவது மார்ச்சுரித்திங்களும் வைத்திங்களும். உம்மை இறந்து தழீஇய எச்சவும்மை. (அ)

கூ. வைகறை விடியன் மருதம்.

இது, மருதத்திணைக்குக் காலம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—வைகறை விடியல் மருதம்-வைகறையும் விடியலும் மருதத்திற்குக் காலமாம்.

வைகறையாவது இரப்பொழுதின் பிற்கூறு. விடியலாவது பகற்பொழுதின் முற்கூறு. பருவம் வரையறாததாயினும், அறுவகைப் பருவமும் கொள்ளப்படும். இது நெய்தற்கும் ஒக்கும். (கூ)

ம. எற்பாடு, நெய்தலாதன் மெய்ப்பெறத் தோன்றும்.

இது, நெய்தற் றிணைக்குக் காலம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—எற்பாடு-எற்புபொழுது, நெய்தல் ஆதல் மெய்ப்பெறத் தோன்றும்-நெய்தற் றிணைக்கு காலமாதல் பொருண்மை பெறத்தோன்றும்.

எற்பாடாவது பகற்பொழுதின் பிற்கூறு. (ம)

சுக. நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிநொடு

முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெய்த்கே.

இது, பாலைக்குக் காலமும் இடனும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—நடுவுநிலைத்திணை-நடுவுநிலைத்திணையாகிய பாலையாவது, நண்பகல் வேனி
லொடு முடியுநிலைமருங்கின் முன்னிய நெறித்து-நண்பதற்பொழுது வேனிந்காலத்
தொடு புணர்ந்துநின்றவழிக் கருதிய நெறியை யுடைத்து.

இஃது, இளம்பலையில் முதுவேனில் என்னும் இருவகைப் பருவத்தின்கண்ணும்
வரும் நண்பதற்பொழுது உலமா மென்பதுஉம், ஆண்டு இயங்கும் நெறி நிலமா மென்ப
துஉம் உணர்த்தியவாறு. இளம்பலையிலாவது சித்திரை திங்களும் வைகாசித்திங்களும்.
முதுவேனிலாவது ஆனித்திங்களும் ஆடித்திங்களும். நண்பகலாவது பதற்பொழுதின்
நடுக்கது. [முதல் ஏகாம் பிரிநிலை. இரண்டாம் ஊராம் ஈற்றகை.] (கக)

கஉ. பின்பனி தானு முரிந்தென மொழிப.

இஃது, எய்தாது எய்துவிதல் உதலிற்று.

இ-ள் :—பின்பனியம் உரித்து என மொழிப-பின்ப நிலசாலமும் உரித்து என்று
கூறுப (பாலைக்கு).

இது வேறேறினமையான், வேனிப்போலச் சிறப்பின்றெனக்கொள். பின்பனி
யாவது மாசித்திங்களும் பகருனித்திங்களும்.

அஃதற்றுக, இவ்வறுவகைப்பருவமும் அறுவகைப்பொழுதும் இவ்வைவறினைக்
சூரியலா நென்னை யெனின், சிறப்பு வேராகி என்க. என்னை சிறந்தவாறு எனின்,
முல்லையாகிய நிலனும், வேனிந்காலத்து வெப்பம் உழந்தமனனும் புதலும் கொடியும்
சலினழிந்து கிடந்தன பயல்சன் முழங்கு வில்பெறு மாகலின், அதற்கு சிறந்ததாம்.
மாலைப்பொழுது இருநிலத்திற் கின்றியமையாத முல்லை மலரும் கால மாதலானும், அந்
நிலத்துக் கருப்பொருளாகிய ஆனியை உரும் கால மாதலானும், ஆண்டுத் தனியிருப்பார்
க்கு இவைகண்டுழி வருத்தம் மிகுதலின், அதுவும் சிறந்த வாயிற்று. குறிஞ்சிக்குப்
பெரும்பான்மையும் னவிர்புணர்ச்சி பொருளாதலின், அப்புணர்ச்சிக்குத் தனியிடம்
வேண்டு மன்றே, அது கூதிர்ப்பாலத்துப் பகலும் இரவும் நுண்துளி சிதறி இயங்குவார்
இவ்வா மாதலான், ஆண்டுத் தனிப்படல் எளிதாகலின், அதற்குத் திறந்தது. நடு
நாள் யாமமும் அவ்வாறுதலின் அதுவும் சிறந்தது. மருத்ததிற்கு நிலன் பழனஞ்
சார்ந்த இடமாதலான், ஆண்டு உறைவார் மென்மக்களாசலின், அவர் பாதையிற்
பிரிவுழி அம்மனையுடத்து உறைநகமை பிறர் அறியாமை மறைதகல்வேண்டி வைகறைக்
கண் தம்மனையுடத்துப் பெயரும்வழி, ஆண்டு மலைவி னடவற்றிற் சாரகில்லாளா மாத
லால் அவை அநிலத்திற்குச் சிறந்தன. நெய்தற்குப் பெரும்பான்மையும் இரங்கும்
பொருளாதலின், தனிமைபுற்று இரங்குவார்க்குப் பதற்பொழுதினும் இரப்பொழுது
மிகுமாதலின், அப்பொழுது வருதற் துவாகிய ஏற்பாடு சுண்டார் இனி வருவது
மாலையென வருத்தமுதலின் அதற்குத் திறந்தென்க.

பாலைப்பொருளாவது பிரிவு. அப்பிரிவின் கண் தலைமசற்கு வருத்தமுறு மென்று
தலைமசன் கவலுங்கால், நிழலும் நீரும் இல்லாத வழி வகுளுர் எனவும் கவலுமாசலின்,
அதற்குத் திறந்தென்க. [தான் என்பது அகை] (சஉ)

கக. இருவகைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றலும்

உரிய தாகு மென்மனார் புலவர்.

இது, பாலைச்சூரிய பொருளாயாறு உணர்த்துதல் உதலிற்று.

இ-ள் :—இரு வகை பிரியும்-[இருவகைப் பிரிவான்] தலைமகளைப் பிரிதலும் தலைமகளை உடன்கொண்டு தமர்வரைப் பிரிதலும், நிலைபெற தோன்றலும்-நிலைபெறத் தோன்றலும், உரியது ஆகும் என்மூன்ற புலவர்-பாலைக்குரிய பொருளாம் என்று கூறுவார் புலவர். [தமர்வரை-தமரை மட்டும்.]

உம்மை எச்சவும்மையாலான, நிலைபெறத் தோன்றாது பிரிதற்குறிப்பு நிகழ்ந்துமீட்டும் பாலைக்குரிய பொருளா மென்றுகொள்க. அதிகாரப்பட்டு வருகின்றது பாலை யாகலின், இருவகைப் பிரியும் பாலைக்குரிய பொருளாயின. (கக)

கச. திணைமயக் குறுதலுங் கடிநிலை யிலவே

நிலனொருங்கு மயங்குத லில்லென மொழிப

புலன்ன் குணர்ந்த புலமையோரே.

இது, மேல் அதிகரிக்கப்பட்ட நிலத்தினனும் காலத்தினனும் ஆகிய திணை மயங்கு மாறு உணர்ந்துதல் நதலிற்று.

இ-ள் :—திணை மயக்குறுதலும் கடிநிலை இல-ஒரு திணைக்குரிய முதற்பொருள் மற்றோர் திணைக்குரிய முதற்பொருளொடு சேரபிற்தலும் கடியப்படாது. நிலன் ஒருங்கு மயங்குதல் இல் என மொழிப-ஆண்டு நிலம்சேர நிற்றல் இல்லை என்று சொல்லுவார், புலன் நன்கு உணர்ந்த புலமையோர்-புலன் நன்கு உணர்ந்த புலமையோர்.

எனவே, காலம் மயங்குமென்ற வாறாயிற்று. அதற்குச் செய்யுள்:—

“தொல்லாழி தடுமாறித் தொகல்வேண்டும் பருவத்தாற்
பல்வயி னுயிரெல்லாம் படைத்தான்கட் பெயர்ப்பான்போல்
எல்லுறு தெறுகதிர் மடங்கித்தன் கதிர்மாய
நல்லற நெறிநிதி புலகாண்ட வரசன்பின்
அல்லது மலைந்திருந் தறநெறி நிறுச்சுல்லா
மெல்லியான் இருவம்போன் மயங்கிருன் தலைவர
எல்லைக்கு வரம்பாய விடும்பைகூர் மருண்மலை;

பாய்திரை பாடோவாப் பப்புநீர்ப் பணிக்கடல்
தூவறத் துறந்தன்ன றுறைவெனென் றவன்றிறம்
நோய்தெற வழிப்பார்க ணிமிழ்தி லோ வெம்போலக்
காதல்செய் தகன்றூரை யுடையையோ நீ;

மன்றிரும் பெண்ணை மடல்சே ர்ன்றில்
நன்றறை கொன்றன ரவரெனக் கலங்கிய
என்றுய ரறிந்தனை நறியோ வெம்போல
இன்றுணைப் பிரிந்தாரை யுடையையோ நீ;

பனியிருள் சூழ்தரப் பைதலஞ் சிறுகுழல்
இனிவாரி னுயருமற் பழியெனக் கலங்கிய
தனியவ ரிடும்பைகண் டினைதியோ வெம்போல
இனியசெய் தகன்றூரை யுடையையோ நீ;

எனவாங்கு

அழிந்தப லறிந்த வெவ்வ மேற்படப்
பெரும்பே துறுதல் களைமதி பெரும!

வருந்திய செல்லநீர் திறனறி யொருவன்
மருந்தைற கோடலிற் கொடிதே யாழரின்
அருந்தியோர் நெஞ்ச மழிந்துக விடினே.” [கலி-நெய்-கஉ]

(கச)

[முதல் ஏகாரம் அசைநிலை. இரண்டாம் ஏகாரம் ஈற்றசை.]

கரு. உரிப்பொரு ளல்லன மயங்கவும் பெறுமே.

இஃது, எய்தாத தெய்துவித்தல் நதலிற்று.

இ-ள்:—உரிப்பொருள் அல்லன-உரிப்பொருளல்லாத கருப்பொருளும் முஃற் பொருளும், மயங்கவும் பெறும்-மற்றொரு திணையொடு சேர நிற்கவும் பெறும்.

உம்மை எதிர்மறை யாசலான் மயங்காமை பெரும்பான்மை. எனவே, “உய்த்துக் கொண்டுணர்தல்” [மரபு-கஉ] என்னும் தந்திர உத்தியான் எடுத்தோதிய காலமாகிய முதற்பொருளும், பூவும் புள்ளுமாகிய கருப்பொருளும் மயங்கியும் மயங்காமையும் வரும். எனவே, உரிப்பொருள் மயங்கி வாரா தென்றவாறு. மயங்கிவருதல் சலி முதலாகிய சான்றோர் செய்யுளகத்துக் கண்டுசொள்க.

“ஒண்ணெங் கழுநீர்த் தண்போ லாயிதழ்

மூசி போகிய சூழ்செய் மாலையன்

பக்கஞ் சேர் சதிய செச்சைக் சண்ணியன்

சூய்மண் டாகஞ் செஞ்சாடது நீவி” [அடம்-சஅ]

என்றவழி மருத்தின் கருப்பொருளாகிய கழுநீரும் குறிஞ்சிக்குரிய வெட்சிப் பூவும் அணிந்தோன் என்றமையார் கருப்பொருள் மய - மாயிற்று. பிறவும் அன்ன. (கரு)

கசு. புணர்தல் பிரித லிருத்த விரங்கல்

ஊட லவற்றி னிமித்த மென்றிவை

தேரும் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே.

இஃது, உரிப்பொருளாமாறு உணர்த்துதல் நதலிற்று.

இ-ள்:—புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரகசு ஊடல் அவற்றின் நிமித்தம் என்று இவை-புணர்தலும் பிரித்தலும் இருத்தலும் இரகசு ஊடலும் அவற்றின் நிமித்தமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவை, தேரும் காலைத் திணைக்கு உரிப்பொருள்-ஆராயுங் காலத்து ஐந்திணைக்கும் உரிப்பொருளாம்.

பிரியுபுலையு உரிதாமாறு மேற்சொல்லப்பட்டது. ஏனைய “மொழிந்த பொரு ளொடொன்ற வைத்தல்” [மரபு-கஉ] என்னும் தந்திரத்தின்பால், புணர்தல் என்பது குறிஞ்சிக்கும், இருத்தல் என்பது முல்லைக்கும், இரகசு என்பது நெய்தற்கும், ஊடல் என்பது மருத்திற்கும் பெரும்பான்மையும் உரித்தாயும், சிறப்பான்மை எல்லாப்பொருளும் எல்லாத்திணைக்கும் உரிதாயும் கொள்ளப்படும். இருத்தலாவது தலைமகன் வரும் திணையும் ஆற்றியிருத்தல். இரகசுவது ஆற்றாமையு. [என்று என்பது எண்ணி டைச்சொல். ஏகாரம் ஈற்றசை.]

(கசு)

கசு. கொண்டுதலைக் கழிதலும் பிரித்தலு னிரங்கலும்

உண்டென மொழிய லோரிடத் தான.

இதுவும், ஒருசார் உரிப்பொருள் ஆமாறு உணர்த்துதல் நதலிற்று.

இ-ள் :—கொண்டு தலைக்கழித்தலும் (உண்டு) பிரிந்து அவண் இரங்கலும் உண்டு-கொண்டு தலைக்கழித்தலும் உண்டு பிரிந்தவண் இரங்கலும் உண்டு, ஓர் இடத்தான் என மொழிப-ஒரோவிடத்துக்கண் என்று கூறுப.

உண்டு என்பதை இரண்டிடத்தும் கூட்டுக. அன்றியும் உண்டென்பதனை இவ்' லென்பதன் மாறாக்கி விருத்திணையாக்கிப் பொதுப்பட நின்ற தெனவுமாம். ஓரிடத் தென் தமையான், மேற்சொல்லப்பட்ட ஐவகை உரிப்பொருளும்போல் எல்லாத் திணைக் கும் பொதுவாகி வருதலின்றி, கொண்டு தலைக்கழித்தல் பாலைக்கண்ணும், பிரிந்தவணிக் கல் பெருந்திணைக்கண்ணும் வருமென்று கொள். கொண்டு தலைக்கழித்தலாவது உடன் கொண்டு பெயர்தல். அது, நிலம் பெயர்தலின் புணர்தலின் அடங்காமையானும், உடன்கொண்டு பெயர்தலின் பிரிதலின் அடங்காமையானும், வேறு ஒதப்பட்டது, பிரிந்தவணிக் கலாவது ஒருவரை ஒருவர் பிரிந்தவிடத்து இரங்கல். அது, நெட்டாறு சென்றவழி இங்குதலின்மையானும், ஒருவழித் தணந்தவழி ஆற்றத்தலின்றி வேட்கை மிகுதியால் இங்குதலானும், வேறு ஒதப்பட்டது. [இஃற்கு] ஏறியமடற்றிறமும், தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிறமும் முதலாயின பொருள். இது பெருந்திணைக்கு உரித்து. [இடத்தான் என்பது வேற்றுமை மயக்கம். சற்றுகரம் சாரியை.] (யள்)

கஅ. கலந்த பொழுதுங் காட்சியு மன்ன.

இதுவும் அது.

இ-ள் :—[கலந்த பொழுதும்-தலைமகளைக் கண்ணுற்றவழி மனநிகழ்ச்சி உளதாங் காலமும் [அதன்] பின்னர்க் குறிப்பறியுந்துணையும் நிகழும் நிகழ்ச்சியும், காட்சியும்-தலை வியை எதிர்ப்படுத்தலும், அன்ன-ஓரிடத்து நிகழும் உரிப்பொருள்.]

கலந்த பொழு தென்பது தலைமகளைக் கண்ணுற்றவழி மனநிகழ்ச்சி புளதாங் காலம்; அக்காட்சிப் பின்னர்க் குறிப்பறியுந்துணையும் நிகழும் நிகழ்ச்சி. காட்சியாவது தலைவியை எதிர்ப்படுத்தல். குறிப்பறிந்த பின்னர்ப் புணரும் துணையும் நிகழும் முன்னிலையாக்கல் முதலாயின புணர்தல்கிரித்தம். இவை அந்நிகழ்வனவன்றிப் பொதுப்பட நின்றவின் வேறு ஒதப்பட்டன. அன்னவென்பது (இவையும்) ஓர் இடத்து நிகழும் உரிப்பொரு ளென்றவாறு. ஓரிடமாவது கைக்கிளை. அஃதேல், இவையும் புணர்தல் நிகழ்தமாயினால் வரும் குற்றம் என்னெ யெனின், ஒருவன் ஒருத்தியை எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ச்சி வேட்கை தோற்றலும் தோற்றாமைமும் உண்மையின், காட்சி பொதுப்பட நின்றது. ஐயம் முதலாகக் குறிப்பறிதல் ஈராக நிகழும் மனநிகழ்ச்சி, தலைமகன்மாட்டுக் காமக்குறிப்பு இவ்வழிக் காமக்குறிப்பு உணராதது கூறுதலின், புணர்தல்கிரித்தம் அன்றா யிற்று. (கஅ)

கக. முதலெனப் படுவ தாயிரு வகைத்தே.

இதுவும் ஐயம் அறுத்தலை நுதலிற்று.

இ-ள் :—முதல் எனப்படுவது-மேல் எடுத்தோதப்பட்டவற்றில் முதல் என்று சொல்லப்படுவது, அ இருவகைத்து-நிலமும் காலமுமாகிட அவ்விருவகையை உடையது.

எனவே, ஏனையவெல்லாம் உரிப்பொருள் என்ற வாரும். இதனைப் பெற்ற தென்னே யெனின், முதல் ஒரு உரிப்பொருள் என அதிகரித்து வைத்தார்; இவ்விடக் கருப்பொருள் கூறுக்கூர்; உரிப்பொருள் யாண்டுக் கூறினான் என ஐயம் நீட்டும்; அது வீடுத்தல் என்ப. [கட்டு நீண்டு நீண்டது.] (கக)

உடு. தெய்வ முனுவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப.

இது, கருப்பொருள் ஆமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ-ள்:—தெய்வம் உணு மா மரம் புள் பறை செய்தி யாழின்பகுதியொடு தொகைஇ-தெய்வம் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவும், அவ்வகை பிறவும் கரு என மொழிப-அத்தன்மைய பிறவும் கருப்பொருள் என்று கூறப.

அகவையாவன முதற்பொருட்குண் தோன்றும் பொருள்மன். ‘மாயோன் மேய காடு றை யுலகம்’ [அகத்-டு] என்றதனான் முல்லைக்குத் தெய்வம் கண்ணன். ‘காடுறை யுலகம்’ என்றதனானும் ‘காரு மாலையும் முல்லை’ [அகத்-சு] என்றதனானும் காட்டினும் கார்க்காலத்தினும் மாலையென்பொழுதினும் நிகழ்பவை கொள்க. “என்லிலு மருங்கிற் பூவும் புள்ளும், அந்நிலம் பொழுதொடுவாரா வாயினும்” [அகத்-உக] என்றதனானும், நிலமும் காலமும் பற்றிவருவன கருப்பொருள் என்பது உணர்க. உணவு-வாரும் முதினையும், மா-மானும் முயலும், மரம்-கொன்றையும் குருந்தும் புதலும், புள்-காணங்கோழி, பறை-ஏறுகோட்பறை, செய்தி-நிறைமேய்த்தல், யாழின்பகுதி யென்பது பண். அது சாதாரி, பிறவும் என்றதனால், பூ-முல்லையும் பிடவும் தளவும்; நீர்-காண்காராறு, பிறவும் இந்நிகரண கொள்க.

குறிஞ்சிக்குத் தெய்வம் முருகவேன். மைவரையுலகமும் கூதிர்காலமும் நன்னிருளும் கூறினமையான், அந்நிலத்தினும் சாலத்தினும் நிகழ்பவை கொள்க. உணவு-தினையும் ஐவனமும் வெதிர்நெல்லும், மா-பாணையும் புலியும் பன்றியும் சுரடியும், மரம்-வேங்கையும் கோங்கும், புள் - மயிலும் களியும், பறை - வெறிபாட்டுப்பறையும் தொண்டைப்பறையும், செய்தி-தேனழித்தல், பண்-குறிஞ்சி, பிறவும் என்றதனால், பூ-வேங்கைப்பூவும் காரந்தப்பூவும் குறிஞ்சிப்பூவும்; நீர்-கணீரும் அருவிநீரும், பிறவும் அன்ன.

பாலைக்கு நிலம் ஒதாது வேனிற்சாலமும் நண்பலும் ஒதினமையானும், “முல்லை யுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் திரிந்து, நல்லியல் பிழந்து ஈடுங்கு துயருறுத்துப், பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்” [சிலப்-காடுகாண்-சுச-சுஎ.] எனப் பிற சான்றோர் செய்யுளாகத்து வருதலானும், இந்நிலங்காணில் வேனிற்சாலத்து நிகழ்வன கருப்பொருளாகக் கொள்ளப்படும். தெய்வம்-கொற்றவை, உணவு-ஆறிலைத்தலான் வரும் பொருள். மா-வலியழிந்த யானையும், வலியழிந்த புலியும், வலியழிந்த செந்நாயும், மரம்-பாலை, இருப்பை, கள்ளி, குரை, புள்-எருவையும் பருந்தும், பறை-ஆறிலைப்பறையும், குறைகொண்ட பறையும், செய்தி-ஆறிலைத்தல், பண்-பாலை, பிறவும் என்றதனால், பூ-மரம்பூ; நீர்-அறுநீர்க் கூவலும் அறுநீர்ச்சீனையும், பிறவும் இந்நிகரண கொள்க.

மருதத்திற்குத் தெய்வம் இந்நிறன். ‘தீம்புனலுலகம்’ [அகத்-டு] எனவும் ‘வைக்கறை விடியல்’ [அகத்-சு] எனவும் ஒதினமையால் அவ்விடத்தினும் காலத்தினும் நிகழ்பவை கொள்க. உணவு-நெல், மா-எருமையும் நீர்நாயும், மரம்-மருதும் காஞ்சியும், புள்-அன்னமும் அன்னிலும், பறை-நெல்லரிப்பறை, செய்தி-உழவு, பண்-மருதம், பிறவும் என்றதனால், பூ-தாமரையும் கழுநீரும்; நீர்-ஆற்றுநீரும் பொய்கைநீரும், பிறவும் அன்ன.

‘நெய்தற்குத் தெய்வம் வருணன். ‘மணலுலகம்’ [அகத்-டு] என்றதனானும், ‘எற்பாடு’ [அகத்-ய] என்றதனானும், ஆண்டு நிகழ்பவை கொள்க. உணவு-உப்பு விலையும் மீன் விலையும், மா-கராவும் சுறவும், மரம்-புன்னையும் கைதையும், புள்-கடற்காக்கை,

பறை-நாவாய்ப் பறை. செய்தி-மீன்படுத்தலும் உப்புவிளைத்தலும். பண்-செவ்வழி. பிறவும் என்றதனால், பூ-நெய்தல்; நீர்-கேணி நீரும் கடல் நீரும். பிறவும் அன்ன. (உ0)

உக. எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்

அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்

வந்தநிலத்தின் பயத்த வாகும்.

இது, மேலதற்கு ஓர் புறநடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—எ நிலமருங்கின் பூவும் புள்ளும்-யாதானும் ஓர் நிலத்திற் குரிய பூவும் புள்ளும், அ நிலம் பொழுதொடு வாராவாயினும்-அந்நிலத்தொடும் பொழுதொடும் வந்தநிலவாயினும், வந்த நிலத்தின் பயத்த ஆகும்-வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்.

“வந்ததுகொண்டு வாராதது முடிந்தல்” [மரபு-௪௩] என்பதனால் சிறுபான்மை ஏனையவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இவ்வாறு வருவன திணைமயக்கம் அன்றென்ற வாகு.

(உக)

உஉ. பெயரும் வினைபுமென் றாயிரு வகைய

திணைதொறு மரீஇய திணைநிலைப் பெயரே.

இதுவும், கருப்பொருளின் பாகுபாடாகிய மக்கட்டிறம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—பெயரும் வினையும் என்று இருவகைய-குலப்பெயரும் தொழிற்பெயரும் என அவ்விருவகைப்படும், திணைதொறும் மரீஇய திணைநிலைப்பெயர்-திணைதொறும் மருவிப்போந்த திணைநிலைப்பெயர்.

திணைநிலைப்பெயர் என்றதனால் அப்பெயருடைபார் பிற நிலத்து இவர் என்று கொள்ளப்படும். அதனானே எல்லா நிலத்திற்கும் உரியதாகிய மேன்மக்களை ஒழித்து நிலம்பற்றி வாழும் கீழ்மக்களையே குறித்து ஒதினார் என்று கொள்க. பெயர் என்றதனால் பெற்ற தென்னை? மக்கள் என அமைப்பாடுதோ? எனின், மக்களாவார் புள்ளும் மாவும்போல வேறு பகுக்கப்படார், ஒரு நீர்மைய ராசுவின், அவரை வேறுபடுக்குங்கால் திணைநிலைப்பெயரானல்லது வேறுபடுத்தல் அருமையின், பெயர் என்றார். [சுட்டு நீண்டு நின்றது. ஏகாம்-ஈற்றகை. திணைநிலைப்பெயர் எனவும் பாடம்.]

(உஉ)

உ௩. ஆயர் வேட்டுவ ராடுஉந் திணைப்பெயர்

ஆவயின் வருஉங் கிழவரு முளரே.

இது, நிறுத்தமுறையானே முல்லைக்குரிய மக்கட்பெயர் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—ஆடுஉ திணைப்பெயர் ஆயர் வேட்டுவர்-ஆண்மகன்னைப்பற்றி வரும் திணைப்பெயர் ஆயர் எனவும் வேட்டுவர் எனவும் வரும். அ வயின் வரும் கிழவரும் உளர்-அவ்விடத்து வரும் கிழவரும் உளர்.

ஆயர் என்பார் நிரைமேம்பார். வேட்டுவர் என்பவர் வேட்டைத் தொழில் செய்வார். அஃது எயினர் என்னும் குலப்பெய ருடையார்மேல் தொழிற்பெயராகி வந்தது. “வந்தது கொண்டுவாராதது முடிந்தல்” [மரபு-௪௩] என்பதனால் ஆய்ச்சியர் எனவும் கொள்க. அவ்விருதித்தாரும் காடுபற்றி வாழ்தலின் அந்நிலத்தின் மக்களாயினர். அவ்வயின் வருஉம் கிழவர் இருவகையர், அந்நிலத்தை ஆட்சிபெற்றோரும் அந்நிலத்து உள்ளோரும் என. குறும்பொறைநாடன் என்பது போல்வன ஆட்சிபற்றி வரும். பொதுவன் ஆயன் என்பன குலம்பற்றி வரும். [சுட்டு நீண்டிசைத்து. ஏகாம்-ஈற்றகை.]

(உ௩)

உச. ஏனோ மருங்கினு மெண்ணுங் காலே

ஆன வகைய திணைநிலைப் பெயரே.

இது குறிஞ்சி முதலாய் திணைக்கண் வரும் திணைநிலைப்பெயர் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—ஏனோ மருங்கினும் எண்ணும் காலே-ஏனே நிலத்துள்ள மக்கண்மாட்டும் ஆராயுங் காலத்து, ஆன் அ வகைய திணைநிலைப்பெயர்-அவ்விடத்து அவ்வகைய திணை நிலைப்பெயர்.

என்றது, திணைதொறும் குலப்பெயரும் தொழிற்பெயரும் கிழவர்பெயரும் வரும் என்றவாறு. ஆன் என்பது அவ்விடம்; அ என்னும் சுட்டு நீண்டிசைத்தது. அவை வருமாறு :—குறிஞ்சிக்கு மக்கட்பெயர், குறவன் குறத்தி என்பன: தலைமக்கட்பெயர், மலை நாடன் வெற்பன் என்பன. பாலைக்கு மக்கட்பெயர், எயினர் எயிற்றியர் என்பன: தலைமக்கட்பெயர், மீளி விடலை என்பன. மருதத்திற்கு மக்கட்பெயர், உழவர் உழத்தியர் என்பன: தலைமக்கட்பெயர் ஊடன் மகிழ்நன் என்பன. நெய்தற்கு மக்கட்பெயர், நுளையர் நுளைச்சியர் என்பன: தலைமக்கட்பெயர் சேர்ப்பன் துறைவன் கொண்கன் என்பன. பிறவும் அன்ன. [ஏகாரம் நற்றிசை.]

“கைக்கிளை முதலா” [அகத்-சு] என்னும் சூத்திரம் முதலாக இத்துணையும் கூறப்பட்டது, நடுவிணைந்திணை நிலத்தானும் காலத்தானும் கருப்பொருளானும் உரிப்பொருளானும் நிலமக்களானும் தலைமக்களானும் வரும் எனவும், அவை இலக்கணநெறியானும் வழக்குநெறியானும் வரும் எனவும், கைக்கிளை பெருந்திணை உரிப்பொருளான வரும் எனவும், அகத்திணை ஏழிற்கும் இலக்கணம் ஒதியவாறு. உதாரணம்:

முல்லைத்திணைக்குச் செய்யுள் :—

“முல்லை வைந்துனை தோன்ற வில்லமொடு
பைங்காந் கொன்றை மென்பிணி யவிழ
இரும்பு திரித்தன்ன மாயிரு மருப்பிற்
பரலவ லடைய விரலை தெறிப்ப
மலர்ந்த ஞாலம் புலம்புமுதக் கொடுப்பக்
கருவி வானங் கதழுவை சிதறித்
கார்செய் தன்றே கவின்பெறு கானம்
குரங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி
நரம்பார்ப் பன்ன வாங்குவன் பரிய
பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வநித்
தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி
மணிநா வார்த்த மாண்வினைத் தேரின்
உதுக்காண் டோன்றும் குறும்பொறை நாடன்
கறங்குசை விழவினுறந்தைக் குணது
நெடும்பெருங் குன்றத்து மன்ற கார்த்தட்
போதவி ழலரி நூறும்

ஆய்தொடி யரிவைவின் மாணலம் படர்ந்தே.” [அகம்-ச]

இதனுள், முல்லைக்குறித்தாகிய நிலமும் காலமும் கருப்பொருளும், இருத்தலாகிய உரிப்பொருளும் வந்தவாறு கண்கொள்க.

“இல்லொடு மிடைந்த கொல்லை முல்லைப்
பல்லான் கேகவலர் பைய ளாம்பல்
புலம்புகொண் மலை சேட்டொறுங்
கலங்குங்கொ ளளியணங் காத லோளே.”

என்பதும் அது.

“ திருநகர் விளங்கு மாசில் சுற்பின்
அரிமதர் மழைக்கண் மாஅ யோளொடு
நின்னுடைக் கேண்மை டெயன்றோ முல்லை
இரும்பல் கூந்த னுற்றமு
முருந்தேர் வெண்பல் லொளிரூபி பெறவே.”

இது, முதற்பொருள் வாராது சுருப்பொருளானும் உரிப்பொருளானும் முல்லையாயின
வாறு.

“ கரத்தை விறை இய தண்ணறுங் கண்ணி
இளைய ரேவ வியங்குபரி கடைஇப்
பகைமுனை வலிக்குந் தேரொடு
வினைமுடித் தனர்மங் காத லோரே.”

இது, முதலும் கருவும் இன்றி உரிப்பொருளான் முல்லையாயிற்று.

“ கதிர்கை யாக வாங்கி ஞாயிறு
பைதறத் தெறுதலிற் பயங்கண் மாறி
வீடுவாய்ப் பட்ட வியன்ஊண் மாநிலம்
காடுகவி னெய்தக் கணமழை பொழிதலிற்
பொறிவாரி யினவண் டார்ப்பப் பலவுடன்
நறுவீ முலையொடு தோன்றி தோன்ற
வெறிவென் றன்றே வீகமழ் கானம்
எவன்கொண் மற்றவ னிலையென் மயங்கி
இரும்பனி யுறைக்குங் கண்ணோ டினைபாங்
கின்னாஅ விறைவி தொன்னலம் பெறுஉம்
இதுமற் காலங் கண்டிசிற் பகைவர்
மதினமூடு கதவ முருக்கிய மருப்பிற்
கந்துகா லொசிக்கும் யானை
வெஞ்சின வேந்தன் வினைவிடப் பெறினே ” [அகம்-ககக.]

இது, பிரிதற் பகுதியாகிய பாசறைப்புலம்ப லெனினும் நிலம்பற்றி முல்லையாயிற்று.

“ மலிதிறை யூர்ந்துதண் மண்கடல் வெளவலின் ” [எலி-முல்லை-ச] என்னும் முல்
லைக்கலி புணர்த்தற்பொருண்மைத்தாயினும் முல்லைக்குரிய சுருப்பொருளான் வருதலின்
முல்லையாயிற்று. பிறவும் அன்ன.

குறிஞ்சித்திணைக்குச் செய்யுள்:—

“ கிடிந்த ஞாலம் சுவின்பெறத் தலைஇ
இடிந்த வாய வெவ்வங் கூட
நிலமலி தண்டுளி நலிவாது புலந்தாய்

நீர்மலி கடாஅஞ் செருக்கிற் கார்மலைந்து
கனைபெயல் பொழிந்த நள்ளென் யாமத்து
மண்புடை மாசுணம் விலங்கிய நெறிய
மலைஇ மணந்த மயங்கரி லாரலிற்
நிலைபொலிந் திலங்கு வைவே லேந்தி
இரும்பிடி புணர்ந்த செம்மல் பல்புடன்
பெருங்களிற்றுத் தொழுதியோ டெண்குரிரை யிரிய
நிரம்பா நெடுவரை தத்திற் குரம்பமைந்
சீன்குபயி லெறும்பி னிழிதரு மருவிக்
குண்டுநீர் மறுசுழி நீந்தி யொண்டொடி
அலமரல் மழைக் கணல்லோள் பண்புநயந்து
சுரன்முத் லாரிடை நீந்தித் தந்தை
வளமனை யொருசிறை நின்றனே மாகத்
தலைமனைப் படலைத் தண்கமழ் நறுந்தா
தூதுவண் டுமிரிசை யுணர்ந்தனன் சிறடி
அரிச்சிலம் படங்கிச் சக்கையி னரியலிச்
செறிநினை நல்லி லெறிதத வுயவிக்
காவலர் மடிபத் தோக்கி யோவியர்
பொறிசெய் பாவையி னறிவுதளர் பொல்கி
அளக்க றன்ன வாரிரு முயி
விளக்குமிந் பனைய மின்னிப் பாம்பு
படவரைச் சிமையக் கழலுறு மேறே
முனைப்பெய லின்னலங் கங்குலும் வருபவோ வென்றுதன்
மெல்லிற் சேப்ப கொடியின ணல்யாழ்
வடிபுறு நரம்பிற் நீலிய மிழற்றித்
திருகுடி முயங்கு யோளே கென்வேற்
களிறுகெழு தானைக் கழறொடி மலையன்
ஒளிநீர் டுக்கக கவைஇய காந்தன்
மணங்கமழ் முள்ளூர் மீயிசை
யணங்குடி கொண்ட மலரினுங் கமழ்ந்தே.”

இது, முதலும் கருவும் புணர்த்தலாகிய உரிப்பொருளும் வந்த குறிஞ்சிப்பாட்டு.

“நறையாந்த சாந்த மறவெறிநது நாளால்
உறையெதிர்த்து வித்தியனே மேனற்—பிறையெதிர்த்து
தாமரைபோல் வாண்முகத்துத் தாழ்குழலீர் காணரோ
ஏமரை பொந்தன வின்டு.”*—[திணைமாலேறுந்-க்]

இது, முதற்பொருள் இன்றிக் கருப்பொருளும் உரிப்பொருளும் வந்தமையாத் குறிஞ்சித் திணையாயிற்று.

“முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே
மலைய னென்வேற் கண்ணி
நிலையும் வாரா முதுக்குறைந் தனளே.”

இஃது, உரிப்பொருள் ஒன்றுடைய வந்த குறிஞ்சிப்பாட்டு.

“பருவ மென்றினை பாலும் பெய்தன
கருவிரற் கிள்ளை கடியவும் போகா
பசும தந்திக கடைவன வாடப்
பாசிப் பக்கப் பணிநீர்ப் பைஞ்சுனை
விரியிதழ் குவினை போல வில்லிட்
டெரிசுடர் விசம்பி னேறெழுநது முழங்கக்
சூன்றுபனி கொள்ளுஞ் சாரல்
இன்றுகொ ணேழி யவர்சென்ற நாட்டே.”

இஃது இருத்தற்பொருண்மைக்கண்ண வரதேனும், முதற்பொருளானும் கருப்பொருளானும் குறிஞ்சியாயிற்று.

“வாடாச் சான்றோர் வாவெதிர் கொண்டிராய்க்
கோடாது நீகொடிப்பி னல்லது—கோடா
எழிலு மிலை மிடாண்டிற்கு முநீர்ப்
பொழிலும் விலைபா மோ போந்தது.” [திணைமாலே துறக்கடு]

இது கற்பிற் புணர்வு; பொருளாத் குறிஞ்சியாயிற்று.

“படாஅ தோழி பெங்கண்ண கொடுவாரி
மொன்முடையானை கணவு
நன்மலை நாட னசையி னுணை.”

இஃது இரங்கற்பொருண்மையேனும் முதற்பொருளானும் கருப்பொருளானும் குறிஞ்சியாயிற்று. பிறவும் அங்ஙனம்.

பாலைத்திணைக்குச் செய்யுள்:—

“அறியாய் வாழி தோழி யிருளற
விசம்புடன் விளங்கும் விரைசெலற் நிகிரிக
கடுங்கதி டெறிதக் விடுவாய ரிறைய
நெடுவான் முருங்கை வெண்துத் தோய்
நீர மறந் தம்பா நீரிடை
வள்ளெயிற்றுச் சொநாய் வருகதுபசிப் பிணவொடு
கள்ளியங் காட்ட டடத்திடை புழிஞ்சில்
உள்ளுண் வாடிய சுரிமுகு நொள்ளை
பொரிபறை புதைத்த புலம்புகொ ளியவின்
விழுத்தொடை மறவர் வில்லிட வீழ்ந்தோர்
எழுத்துடை கடுக விண்ணிழல் வதியம்
அருஞ்சுய ககலை நீதி பென்றும்
இல்லோர் கில்லென் றியைவது கர உதில்
வல்லார் பெஞ்சம் வலிப்ப மட்டினும்
பொருள காதுவர் தாதல்
அருளை தாதல் மென்றி நீயே.” [அகம்-ருக]

இதனுள் பாலைத்திணை முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் பிரிவும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

“வளங்கெழு திருநகர்ப் பந்துசிறி தெறியினும்
இளந்துணை யாயமொடு கழங்குட னாடினும்
உயங்கின் தன்னையென் மெய்யென் றகைஇ
மயங்கு வியர்பொறித்த நுதல டண்ணென
முயங்கினள் வதியு முன்னே யினியே
தொடிமாண் சுற்றமு மெம்மு முள்ளாள்
நெடுமொழித் தந்தை யருங்கடி நீலி
நொதும லான நெஞ்சுறப் பெற்றவென்
சிறுமுதுக் குறைவி சிலம்பார் சிறடி
வல்லகொல் செல்லத் தாமே கல்லென
ஊரெழுந் தன்ன புருகெழு செலவின்
நீரி லத்தத் தாரிடை மடுத்த
கொடுங்கோ லுமணர் பகடுதெழி தெள்விளி
நெடும்பெருங் குன்றத் திமிழ்கொள வியம்புந்
கருங்கதிர் திருகிய வேய்பயில் பிறங்குந்
பெருங்களி றுரிஞ்சிய மண்ணரை யாஅச்
தருஞ்சுரக் கவலை யதாபடு மருங்கின்
ஈழரை யிலவத் தூழழி பன்மலர்
விழவுத் தலைக்கொண்ட பழலிநன் மூதூர்
நெய்யுமிழ் சுடரிற் காற்பொரச் சில்கு
வைகுறு மீனிற் றேன்றும்
மைபடு மால்வரை விலங்கிய சுரனே.” [அகம்-௧௭]

இஃது உடன்போக்கின்கண் வந்தது.

“நாளு நாளு மான்வினை யழுங்க
இல்லிருந்து மகிழ்வோர்க் கில்லையாற் புகழென
ஒன்பொருட் ககலுந்நங் காதலர்
கண்பனி துடையினிச் சோழி நீயே.” [சிறுநடக்கம்]

இது பிரிவுப்பொருளாற் பாலையாயிற்று.

“உயர்கரைக் கானியாற் றவிர தலகன்றுறை
வேனிற் பாதிரி விரிமலர் குவைஇத்
தொடலை தைஇய மடவரன் மகனே
கண்ணினுங் கதவரின் முலையே
முலையினுங் கதவரின் நடமென் றேனே.” [ஐங்குறு-௩௯௧]

இது புணர்த்தப்பொருளாயினும் கருப்பொருளாற் பாலையாயிற்று.

“சிலைவிற் பகழிச் செந்துவ ராடை” [ஐங்குறு-௩௯௩] என்னும் பாட்டினுள்
“கொலைவி லெயினார் தக்கை” எனப் புணர்த்தப்பொருண்மை வந்ததாயினும் பாலைக்
சூரிய மக்கட்பெயர் கூறுதலிற் பாலையாயிற்று. பிறவும் அன்ன.

மருத்திணைக்குச் செய்யுள் :—

“சேற்றுநிலை முனையு செங்கட் காரான்
ஊர்மடி கங்குலி னெண்டளை பரீஇக்

கூர்முள் வேலி கோட்டி னீக்கி
நீர்முதிர் பழனத்து மீனுட னிரிய
அந்தாம்பு வள்ளை மயக்கித் தாமரை
வண்டுது பனிமல ராரு மூர
யாரை யோரிறி புலக்கேம் வாருந்
றுறையிறத் தொளிர்வருந் தாழிருந் கூந்தற்
பிறழு மொருத்தியை யெம்மனைத் தந்து
வதுவை யயர்ந்தனை யென்ப வஃகியாக்
கூடேறம் வாழிய ரெந்தை செறுநர்
களிறுடை யருஞ்சமந் ததைய னூறும்
ஒளிறுவாட் டானைக் கொற்கைச் செழியன்
பிண்ட நெல்லி னள்ளுந் ரன்னவெம்
ஒண்டொடி நெகிழினு நெகிழ்க
சென்றி பெருமரிற் றகைக்குநர் யாரே.” [அகம்-சக]

இதனுள் மருதத்திற்கு ஓதிய நிலனும் பொழுதும் கருப்பொருளும் ஊடற்பொருண்மையும் வந்தன. “தாமரை வண்டுது பனிமல ராருமூர” என் றமையான் வைகறை வந்தமை அறிக.

“பூங்கொடி மருங்கி னெங்கை மேண்மை
முன்னும் பின்னு மாகி
இன்னும் பாண னெம்வயி னானே.”

இஃது உரிப்பொருளால் மருதமாயிற்று.

“ஓரை யாய மறிய லூன்
நல்கினன் றந்த நறும்பூந் தண்டழை
மாறுபடி னெவடேனோ தோழி வீறுசிறந்து
நெடுமொழி விளங்குந் தொல்சூடி
வடுநாம் படுத லஞ்சுது மெனவே.”

இது புணர்த்தற்பொருண்மையேனும், திணைநிலைப்பெயரால் மருதமாயிற்று. பிறவும் அன்ன.

நெய்தல் திணைக்குச் செய்யுள் :—

“கானன் மாலைக் கழிப்பூக் கூம்ப
நீனிற் பெருங்கடல் பாடெழுந் தொலிப்ப
மீனார் குருகின் மென்பதைத் தொழுதி
குளையிரும் புன்னைக் குடம்பை கேசு
அசைவண் டார்க்கு மல்குறு காலைத்
தாழை தளரத் தூக்கி மாலை
அழிதக வந்த கொண்டலொடு கழிபடர்க்
காமர் நெஞ்சங் கையறு பிணையத்
துயரஞ் செய்துநம் மருளா ராயினும்
அரு அ ஸ்யரோ வவருடைக் கேண்மை

அளியின் மையி னவனுரைவு முனைஇ
வாரற்க தில்ல தோழி கழனி
வெண்ணெல் லரிஞர் பின்றைத் ததும்புந்
தண்ணுமை வெரீஇய தடநதா னறை
செறிமடை வயிரிற் பிளிற்றிப் பெண்ணை
அகமடற் சேக்குந் துறைவன்
இன்றுயின் மார்பிற் சென்றவென் னெஞ்சே.” [அகம்-சம்]

இது முதலும் கருவும் இரங்குதற் பொருண்மையும் வந்த நெய்தற்பாட்டு.

“அங்கண் மதியு மர லின்காய்ப் பட்டெனப்
பூசல் வாயாப் புலம்புமனைக் கலங்கி
ஏதின் மாக்களு நோவர் தோழி
என்று நோவா ரில்லைத்
தெண்கடற் சோப்ப னுண்டவென் னலக்கே.”

இது திணைநிலைப்பெயரானும் இரங்கற்பொருண்மையானும் நெய்தலாயிற்று.

“கங்குலும் பகலுங் கலந்துக் கொன்றி
வன்புறை சொல்லி நீத்தோ
ரன்புறு செய்தி யுடையரோ மந்தே.”

இஃது இரங்கற்பொருண்மையான் நெய்தலாயிற்று.

“சுறவுப்பிற ழிருங்கழி நீந்தி வைகலு
மிரவுக்குறிக் கொண்கலும் வந்தனன்
விரவுமணிக் கொடும்புண் விளங்கிழை யோயே.” [சுற்றடக்கம்]

இது புணர்த்தப்பெருளாயினும் நிலத்தான் நெய்தலாயிற்று.

இ

“தோட்டசு மலர்ந்த கொழுங்கொடி யடம்பி
னற்றுறை யணிநீர்ச் சேர்ப்பவிப்
பொற்றொடி யரிவையைப் போற்றினை யளிமே.”

இது பாலைக்குறித்தாகிய பிரிவுநிலித்தமாயினும் நிலத்தான் நெய்தலாயிற்று. (உச)

உரு. அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர் பாங்கினுங்
கடிவரை யிலுபுறத் தென்மனார் புலவர்.

இது, நடுவண்ணத்தினைக் குரிய தலைமக்களைக் கூறி, அதன் புறத்தவாகிய கைக்களை
பெருந்தினைக்குரிய மக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர் பாங்கினும்—அடித்தொழில் செய்வார்
பக்கத்தினும் வினைசெய்வார் பக்கத்தினும், சடிவரை இல (மேற் சொல்லப்பட்ட புணர்
தல் முதலான பொருளைக் கூறல்) சடிந்து நீக்கும் நிலைமையிலலை, புறத்து என்மனார்
புலவர்—ஐந்திணைப் புறத்தவாகிய கைக்களை பெருந்திணைக்கண் என்று சொல்வர் புலவர்.

‘புணர்தல் முதலான பொருள்’ என்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. ‘வினைசெய்
வார்’ என்பதனால் அடியுரல்லாதார் என்பது கொள்க. இவர் அகத்திணைக்கு உரியரல்ல
ரோ வெனின், அகத்திணையாவது அறத்தின் வழாமலும் பொருளின் வழாமலும் இன்
பத்தின் வழாமலும் இயல்வீணும்; அவை யெல்லாம் பிறர்க்குக் குற்றேவல் செய்

வார்க்குச் செய்தல் அரிதாகலானும், அவர் மாணுக் குறையாடுவாய் ராகலானும், குறிப் பறியாது வேட்கைவழியே சாரக் கருதுவார்களானும், இன்பம் இனிது நடத்துவார் பிறரேவல் செய்யாதார் என்பதனானும், இவர் புறப்பொருட்குரியராயினார் என்க. எனவே, இவ்வெழுங்கைத் திணையும் அரும் புறம் என இருவகையாயின.

“என்றோற் றிணைகொல்லோ,

நீரு ணிழல்போ னுடங்கிய மென்சாயல்

நங்குச் சுருங்கி,

இயலுவாய் நின்றொ சொல்லெ ளின் நீத்தை ;

அன்னையோ, காண்டகை யிலலாக் குறையுழிப் டோழ்திணை

ஆண்டலைக் கீன்ற பறழ்மக ளென் மென்மை

வேண்டி வென்று விலக்கினை நன்போல்வார்

திண்டப் பெறுபவோ மற்று ;

மாண்ட, ஏறித்த படைபோன் முடங்கி மடங்கி

வெறித்துவிட்டன்ன நிறையோறா வெண்ணைப்

பொறுக்கல்லா நோய்செய்தாய் பொறி நிறுக்கல்லென்

நில்கி னுண்டென் னுயிர் ;

குறிப்புக்கான், எல்லுப் பலவை பெடுத்து நிறுத்தன்ன

கல்லாக் குறைய உடுமபகல் வறவென்மை

இல்லத்து வாவெனக கைகொளிய வெல்லான்

பெண்டி ருளர்மன்றோ கூறு ;

நல்லாய்கேள், உகத்து மேல நடுவுயர்ந்து வான்வாய

வொக்குறித் தன்ன கொடுமடாய் நின்னையான ,

புக்கலம் புல்லினெ னெஞ்சுன்றும் புறம்புல்லி

னக்குஞ்சுதுப் புல்லலு மாற்றே னருளீமோ

பக்கத்துப் புல்லச் சிறிது ;

போசீத்தை, மகணை முரியோநீ மாறினித் தொகை

மரக்கோட்டஞ் சேர்ந்தெழுந்த பூங்கொடி போல

நிரப்பமில் யாக்கை தழீஇயின வென்மைப்

புறப்பேமென் பாரும் பலரார் பரத்தையன்

பக்கத்துப் புல்லீயா யென்னுமார் றெக்க

உழுந்தினுந் துவ்வாக் குறுவட்டா நின்னின்

இழிந்ததோ கூனின் பிறப்பு ;

கழிந்தாங்கே, யாமவீழ்து மென்றுதன் பின்செலவு முற்றீயாக்

கூனி குழையுங் குழையுக்கான் ;

யாமை, எடுத்து நிறுத்தற்றார் றொளிரண்டும் வீசி,

யாம்பெண்டே மென்று விலக்கிய மெம்வீழும்

காமர் நடக்கு நடக்காண் கவர்களைச்

சாமனார் தம்முன் செலவுக்கான் ;

ஐக்கான், நம்மு ணாகத் றொடஇயர் நம்முணும்

உசாவுவங் கொணடிதொட் டேன் ;

ஆங்காக, சாயலின் மார்ப வடங்கினேன் ஏஏ
 பேயும் பேயுந் துள்ள லுறுமெனக்
 கோயிலுட் கண்டார் நகரஅமை வேண்டுவல்
 தண்டாத் தகடுருவ வேறுக்க காவின்சீழ்ப்
 போத ரகடாரப் புல்லி முயங்குவேம்
 துகடர்பு காட்சி யவையத்தா ரோலை
 முகடுகாப் பியாத்துவிட் டாங்கு.” [சலி-மரு-உசு]

இதனுள் ஒருவரையொருவர் இழித்துக் கூறினமையான் அடியார் என்பதூஉம்
 மிக்க காமத்தின் வேறுபட்டு வருதலாற் பெருந்திணைப்பாற் படும் என்பதூஉம் கண்டு
 கொள்க. இதுதானே கைக்கிளைக்கும் உதாரணமாம். வினைவலர்மாட்டு வருவன
 வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (உடு)

உசு. ஏவன் மரபி னேனோரு முரியர்

ஆகிய நிலைமை யவரு மன்னர்.

இதுவும், கைக்கிளை பெருந்திணைக்குரிய தலைமக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—ஏவல் மரபின் ஏட்டுறாம் உரியர்-(மேற்சொல்லப்பட்ட அடியோரும், வினை
 வலரும்) ஏவுதல் மரபையுடைய ஏனையோரும் (கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு) உரியர் ;
 அவரும் ஆகிய நிலைமை அன்னர்-அவரும் உரியராகிய நிலைமை அத்தன்மைய ராகலான்.

அவரு மாகிய நிலைமை என மொழிமாற்றுக. கைக்கிளை பெருந்திணை என்பது
 அதிகாரத்தான் வந்தது. இதனாற் சொல்லியது தலைமக்களும் கைக்கிளை பெருந்தி
 ணைக்கு உரியராவர் என்பதாம். உரியராயினவாறு அறம்பொருள் இன்பங்கள் வருவ
 முகளிரைக் காநலித்தலான் என்றவா ருயிற்று.

“ஏஏ யில்தொத்த னாணிலன் தன்னொடு
 மேவேமென் பாரையு மேவினன் கைப்பற்றும்
 மேவினு மேவாக் கட்டிய மஃதெல்லா
 நீயறிதி யானஃ தறிகல்லேன் பூவமன்ற
 மெல்லிணர் செல்லாக் கொடியன்னாய் நின்னையான்
 புல்லினி தாகலிற் புல்லினே நெல்லா
 தமக்கினி தென்று வலிதிற் பிறர்க்கினொ
 செய்வது நன்றாமோ மற்று ;

கூ னி . ௩௩ ௨

சுடர்த்தொட, போற்றாய் களைநின் முதுக்குறைமை போற்றிக்கேள்

வேட்டார்க் கினிதாயி னல்லது நீர்க்கினிதென்
 நுண்பலோ நீநுண் பவர் ;
 செய்வ தறிகல்லேன் யாதுசெய் வேன்கொல்லோ
 ஐவர் யறவி னிடைப்பட்டு நைவாரா
 மையின் மதியின் விளங்கு முகத்தாரை
 வெளவிக் கொளலு மறனெனக் கண்டன்று;
 அறனு மதுகண் டற்றாயிற் றிறனின் றிக்
 கூறுஞ்சொற் கேளா னவிதரும் பண்டுநாம்

வேறல்ல மென்பதொன் றுண்டா லவனெடு
மாறுண்டோ நெஞ்சே நமக்கு.” [கலி-குறிஞ்சு-௨௬]

இதனுள் “வெளவிக் கொளவு மறனெனக் கண்டன்று” எனும், “நீர்க்கினி தென் றுண்பவோ நீருண்பவர்” எனவும் தலைமான் கூறுதலானும், தலைமான் முன் இழித் துரைத்தலானும், ஊடியுணர்நீரான் போல உடன்பட்டமையானும், இஃது உயர்ந்தோர் மாட்டு வந்த கைக்கிளை. பெருந்திணை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (௨௬)

௨௭. ஒதல் பகையே தூதிவை பிரிவே.

மேல் கைக்கிளை முதலாக எழுதினையு முணர்த்தினார், அவற்றுள் நிலம் பருக்கப் பட்ட முல்லை குறிஞ்சி மருதம் கெய்சல் என்னும் நீரானு திணையும் சாவு கற்பு என் னும் இருவகைக் கைகளினும் சிகழ்தலின் அவற்றை யொழுத்து நிலம் பருக்கப்படாத கைக்கிளை பெருந்திணையும் பாலைபுடும் இவ்வேந்தினுள் உணர்த்துகின்றன ராதலின், அவற்றுள் பாலைக் குரித்தாகிய பிரிவு உணர்த்துவான் பிரிவுக்கு நிமித்தம் ஆமாறு உண ர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—ஒதல் பகை தூது இவை பிரிவு-ஒதலும் பகையும் தூதும் என்று சொல் லப்பட்ட இத்தன்மைய பிரிவிற் கு நிமித்தமாம்.

‘இவை’ என்பது இத்தன்மைய என்னும் பொருள்படும். நிமித்தம் என்பது உய்த்துணர்ந்து கொள்ளக் கிடந்தது. ஒதற்குப் பிரிதலாவது, தமது நாட்ட கத்து வழங்காது பிறநாட்டகத்து வழங்கும் தூல் உளவன்றே, அவற்றினைக் கற்றல் வேண்டிப் பிரிதல். பகையிற் பிரிதலாவது மாற்றுவேந்தொடு போர்கருதிப் பிரி தல். தூதிற்குப் பிரிதலாவது இருபெரு வேந்தரைச் சரது செய்தற்பொருட்டுப் பிரி தல். [முசல் ஏகாம் அசைநிலை. இரண்டாம் ஏகாம் பற்றுகை.] (௨௭)

௨௮. அவற்றுள்

ஒதலுநீ தூது முயர்ந்தோர் மேன.

இது மேற்கூறப்பட்டவற்றுள் ஒதற்கும் தூதுபோதற்கும் உரிய தலைமக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—அவற்றுள்—மேற் கூறப்பட்டவற்றுள், ஒதலும் தூதும்—ஒ—ல் காரணமாகப். பிரியும் பிரிவும் தூதராகப் பிரியும் பிரிவும், உயர்ந்தோர்மேன—நால்வகை வருணத்தினும் உயர்ந்த அந்தணர்க்கும் அரசர்க்கும் உரிய.

இவர் ஒழுக்கத்தானும் குணத்தானும் செல்வத்தானும் ஏனையரினும் உயர்புடை யராதலின் ‘உயர்ந்தோர்’ என்றார். அரசர்காம் தாதாகியவாறு வாசுதேவனால் உணர்க. [‘மேல என்பது ஈறு திரிந்து ‘மேன’ என்கின்றது.]

“வயிலைக் கொடியின் வாடிய மருங்குல்

உயவ லூர்திப் பயலைப் பார்ப்பான்

எல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்

சொல்லிய சொல்லுச் சிலகை யதற்கே

வணியுஞ் சீப்பு மாற்றி

மாண்வினை யானையு மணிசேர்ந்தனன” [புறம்-௩௦௫]

இதனுள் பார்ப்பார் தாதாகியவாறு கண்டுகொள்க.

உசு. தானே சேறலும் தன்னெடு சிவணி

ஏனோர் சேறலும் வேந்தன் மேற்றே.

இது, பகைவாயிற் பிரிதற்குரிய தலைமக்களை உணர்த்தும் நுதலிற்று.

இ-ள்:—தானே சேறலும்(பகைவர் காரணமாகி அரசன்) தானே சேறலும், தன்
எனெடு சிவணி ஏனோர் சேறலும்-அவனெடு கூடி ஒழிந்தோர் சேறலும், வேந்தன்
மேற்று-வேந்தன்கண்ணது.

பகை யென்றது மேனின்ற அடிகாற் தான் உப்த்துணர்ந்து கொள்ளக்கிடந்தது.
'தானே' என்பதன் ஏகாரம் பிரிநிலை; படைபைய யொழிய என்றவாறு. போரைக்
குறித்துப் பிரிதலும் அரசர் ஒரு உயித்தென்று கொள்க. இதனுள் அரசன் தலைமகனா
யுழிப் பகைதணிவினோப்பிரிவு எனவும், அவனெடு சிவணி ஏனோர் தலைவராயுழி வேந்
தற்குற்றுழிப்பிரிவு எனவும் இதனை இருவகையாகக் கொள்க. [ஏகாம் ஈற்றகை.]

உடு. மேவிய சிறப்பி னேனோர் படிமைய

முல்லை முதலாச் சொல்லிய முறையாற்

பிழைத்தது பிழையா தாகல் வேண்டியும்

இழைத்த வென்பொருண் முடியவும் பிரிவே.

இது, மேற்சொல்லப்பட்ட மூவகை சிபி சத்தமுமன்றி வருவன உணர்த்துதல் நுத
லிற்று.

இ-ள்:—[மேவிய சிறப்பின் ஏனோர் படிமைய-நால்வகை நிலத்தினும் மேவிய சிறப்
பையுடைய மக்களையல்லாத தோவது புசையும் விழவும் முதலாயினும், முல்லை
முதலாக சொல்லிய-முல்லை குறிஞ்சி மருதம் மெய்தல் எனச் சொல்லிய நிலத்தின்
மக்களும், முறையால் பிழைத்தது பிழையாது ஆரல் வேண்டியும்-முறைமையில் தப்பிய
வழி தப்பாது அறம் நிறுத்தல் நூரணமாகவும், இழைத்த ஒன்பொருள் முடியவும்
பிரிவு-செய்யப்பட்ட ஒன்றிய பொருள் அசுருதல் நூரணமாகவும் பிரிவு உளதாம்.]

மேவிய சிறப்பின் ஏனோர் படிமைய என்பது நால்வகை நிலத்தினும் மேவிய சிறப்
பையுடைய மக்களையல்லாத தோவது படிமையவாகிய பொருள்கள் என்றவாறு.
முல்லை முதலாச் சொல்லிய என்பது முல்லை குறிஞ்சி மருதம் மெய்தல் எனச் சொல்
லிய நிலத்தின் மக்கள் என்றவாறு. முறையால் பிழைத்தது பிழையாதால் வேண்டி
யும் பிரிவே என்பது மேற்சொல்லப்பட்டன முறைமையில் தப்பியவழித் தப்பாது அறம்
நிறுத்தற்பொருட்டும் பிரிவுளதாம் என்றவாறு. இழைத்த ஒன்பொருள் முடியவும்
பிரிவே என்பது செய்யப்பட்ட பொருள் முடியும் னையும் பிரிவு உளதாம் என்ற
வாறு.

[இதன் பொழிப்பு, தோவது புசை முதலாயினும் மக்களும் முறைமை தப்பிய
வழி தப்பாது அறம் நிறுத்தல் நூரணமாகவும், பொருளாகுதல் காணமாகவும் பிரிவு
உளதாம் என்றவாறு.]

காவல், பொருள்பிரிவு எனப் பிரதானத்து ஓடப்பட்ட இருவகைப்பிரிவும் ஈண்டு
ஓதப்பட்டதென்று கொள்க. 'மேவிய' என்பது 'மாயான்' (மேய காடுறை யுலகமூஞ்,
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்) [அசுத்-டு] என்பதனால் நால்வகை நிலத்தினும்
மேவிய எனப் பொருளாயிற்று. 'சிறப்பினேனோர்' என்றதனால் சிறப்புடையார் மக்க
ளும் தோவது மாகலின், மக்களவொத்தோர் தோவ் என்று பொருளாயிற்று. 'படிமை'

என்பது ப்ரதிமா என்னும் வடமொழித்திரிபு. அது தேவர்க்கு ஒப்புமையாக நிலத்தின் கண் செய்து அமைத்த தேவர்மேல் வந்தது. அவருடைய பொருளாவன பூசையும் வீழாவும் முதலாயின.

‘முல்லை முதலாச் சொல்லிய’ என்பது “பிறந்தவழிக்கூறல்” [‘சொல்-ககச’] என்னும் ஆகுபெயரான் அந்நிலத்தின்மக்களை நோக்கிற்று. ‘பிரிவு’ என்பதனை, பிழைத்தது பிழையாதாகல் வேண்டியும் பிரிவுளதாம், இழைத்த வொண்பொருண் முடியவும் பிரிவுளதாம் என இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. ஆம் என்பது எஞ்சிரின்றது.

தேவர் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவுகூச் செய்யுள்:—

“அரம்போ முவ்வளை தோணிலை நெஞ்சிழ
நிரம்பா வாழ்க்கை நேர்தல் வேண்டி
நர்க்கா முன்ன வரும்புமுதி நீங்கை
ஆலியன்ன வால்வீ தாஅய்
வைவா லோதி மையண லேய்ப்பத்
சாதுறு குவளைப் போதுபிணி யவழிப்
படாஅப் பைங்கட் பாவடிச் சுயவாய்க்
கடாஅ மாறிய யானை போலப்
பெத்துவறி தாகிய பொங்குசெலற் கொண்மூ
மைத்தாய் விசம்பின் மாதிரத் திழிதரப்
பனிபட நின்ற பாளுட் கங்குல்
தரியோர் மதுரை தூசகாய் சன்னென்ன
முனிய வலைத்தி முரணில் காலைக்
கைகொழு ம்பிற் கடவுள் சான்ற
செய்வளை நருங்கிற் சென்றோர் வலவரின்
விரிபுனைப் பொலிநத பரியுடை நன்மான்
வெருவரு தானையொடு வேண்டுபுலங் திறுத்த
பெருவளக் கரிகான் முன்னிலைச் செல்லார்
குடா வாகைப் பறந்தலை யாடுபெற
ஒன்பது குடையும் ஈன்பக லொழித்த
பீடின் மன்னர் போல
ஒடுவை மன்னால் வாடைநீ யொழுகே” [அகம்-கஉச] எனவரும்.

சேரன் செங்குட்டுவனா கண்ணகியைக் கடவுள்மங்கலம் செய்தற்குப் பிரிந்த பிரிவு சிலப்பதிகாரத்தில் கண்கொள்ள. இத்துணையும் பிரிவு அறுவகைப்படும் என்றவாறாயிற்று. அஃதே ப்ரத்தையிற் பிரிவு என்பதே எனின், அது நிலம் பெயர்ந்து உறையாமையானும், இவைபோற் சிறக்காமையானும், அந்முறைமை செய்யப் பிரிதலும் பொருள்காரணமாகப் பிரிதலுமின்றிப் பிரிதலினாலும், கற்பியலுள் கூறப்படும் என்க. ஈண்டும் சிறுபான்மை கூறுப.

(கூ)

ஈ க. மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கு முரித்தே.

இது, சிறுத்த முறையானே அறம்சாரணமாகப் பிரிதற்குரிய தலைக்களை உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இ-ள்:—மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கும் உரித்து-மேலோராகிய தேவரது முறைமையை நிறுத்தற்குப் பிரியும்பிரிவு நான்குவருணத்தார்க்கும் உரித்து. [ஏகாரம் ஈற்றசை.]

௩௨. மன்னர் பாங்கிற் பின்னோ ராகுப.

இது, சாவற்பகுதியாகிய முறைசெய்வித்தற்கு^௧ உரியமக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—மன்னர் பாங்கின்-மன்னர்க்குரிய பக்கத்திற்கு, பின்னோர் ஆகுப-(அவ்) வாறு முறை செய்தற்கு, அரசன் தான் சேதல் வேண்டாமையின், அச்சற்குரியராய் அவனது ஏவல் வழி வரும்) வணிகரும் வேளாளரும் உரியர் ஆகுப.

மன்னர்க்குரிய பக்கமாவது காவல்; அஃதாவது நெறியின் ஒழுக்காதாரை நெறியின் ஒழுகப் பண்ணுதல். (௩௨)

௩௩. உயர்ந்தோர்க் குரிய வோத்தி னுன.

இது, வணிகர்க்கு உரியதோர் பிரிவு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—உயர்ந்தோர்க்கு-மேல் அதிகரிக்கப்பட்ட பின்னோராகிய இருவகையோரி லும் உயர்ந்தோராகிய வணிகர்க்கு, ஒத்தினுன உரிய-ஒதுதல் சிமித்தமாகப் பிரிதலும் உரித்து.

ஒத்துப் பலவாதலின் 'உரிய' என்றார். ஈண்டு ஒத்து என்பது வேதம்; அது நால்வகை வருணத்தினும் மூவர்க்கு உரித் தென்பது இத்துணையெனக் கூறப்பட்டது.

௩௪. வேந்தனின யியற்கை வேந்த னொரீஇய

ஏனோர் மருங்கினு மெய்திட னுடைத்தே.

இது, வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும் உரிபதோர் பிரிவு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—வேந்து வினை இயற்கை-வேந்தனது வினை இயற்கையாகிய தூது, வேந்தன் ஓரீஇய ஏனோர் மருங்கினும்-வோதனை ஒழிந்த வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும், எய்து இடன் உடைத்து-ஆகுமிடன் உடைத்து.

வேந்தனது வினை-வோதற்குரிய வினை 'இடனுடைத்து' என்றதனான் அவர் தூதாங்காலம் அமைச்ச ராகியவழியே நிகழும் என்றுகொள்ளா. [ஏகாரம் ஈற்றசை.]

௩௫. பொருள்வயிற் பிரிதலு மவர்வயி னுரித்தே.

இதவும் அது.

இ-ள்:—பொருள்வயின் பிரிதலும் அவர்வயின் உரித்து-பொருள்வயிற் பிரிவும் மேற்சொல்லப்பட்ட வணிகர் வேளாளரிடத்திற் உரியதாகும். [ஏகாரம் ஈற்றசை.] ()

௩௬. உயர்ந்தோர் பொருள்வயி றெழுக்கத் தான.

இஃது, அந்தணர் பொருட்குப் பிரியுந்நிறன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—உயர்ந்தோர் பொருள்வயின் ஒழுக்கத்தான்-உயர்ந்தோராகிய அந்தணர் பொருள்வயிற் பிரியுங்காலத்து ஒழுக்கத்தானே பிரிப.

இதனாற் 'சொல்லியது, வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும் வானிகம் முதலாயின பொருணிமித்தம் ஆகியவாறுபோல, அந்தணர்க்கு இவை பொருணிமித்தம் ஆகா என்

பதூஉம், அவர்க்கு இயற்கையொழுக்கமாகிய ஆசாரமும், செயற்கையொழுக்கமாகிய கல்வியுமே பொருட்குக் காரணமாம் என்பதூஉம் கண்டவாறு. [சுற்றகம் சாரியை.] ௩௯

௩௭. முந்நீர் வழக்க மகடேஉவோ இல்லை.

இதுவும், பொருள்வயிற் பிரிவதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—முந்நீர் வழக்கம் மகடேஉவோடு இல்லை-(சுண்டு அதிகரிக்கப்பட்ட பிரிவு காலிற் பிரிவும் கலத்திற் பிரிவும் என இருவகைப்படும்; அவற்றுள்) கலத்திற் பிரிவு தலை மகளுடன் இல்லை.

எனவே, காலிற் பிரிவு தலைமகளை உடன்கொண்டு பிரியவும்பெறும் என்றவாரும், கலத்திற் பிரிவு.

தலைமகளை யொழியப் பிரிந்தமைக்குச் செய்யுள் :—

“உலகுகிளர்ந் தன்ன வருகெழு வங்கம்
புலவுத்திரைப் பெருங்கட னீரிடை போழ
இரவு மெல்லையு மசைவின் ருகி
லிரைசெல வியற்கை வங்கு ழாட்டக்
கோடியர் திணிமண லகன் றுறை நீகான்
மாட வொள்ளெரி மருங்கறிந் தொய்ய
ஆள்வினை புரிந்த காதலர் நான்பல
கழியா மையி னழிபட ரகல
வருவர் மன்றாற் றேழி தண்பனைப்
பொருபுனல் வைப்பி னம்மூ ராங்கட்
சுருவினை முரணிய தண்புத்த பகன்றைப்
பெருவன மலர வல்லி தீண்டிப்
பலவுக்காய்ப் புறத்த பசும்பழப் பாகல்
கூதழை முதுலைக் கொடிநிறை தூங்க
அடனின் றிலைக்கு மாளுவாடை.
கடிமலை மாடத்துக் சங்குல் வீசத்
திருந்திழை றெகுழிந்து பெருங்குவின் சாஅய
நிரைவளை யூருக் தோளென
உரையொடு செல்லு மன்பினர்ப் பெறினே” [அகம்-உருச]

எனவரும். காலிற் பிரிவுக்கு உதாரணம் வந்துழிக் காண்க.

(௩௭)

௩௮. எத்திணை மருங்கினு மகடேஉ மடன்மேற்

பொற்புடை நெறிமையின்மை யான.

இத்துணையும் பால்க்குரித்தாகிய பிரிவில்லக்கணம் கூறினார்; இது கைக்களை பெருந்திணைக்கு உரிய இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—எத்திணை மருங்கினும்-எல்லாக் குலத்தினிடத்தினும், மகடேஉ மடல்மேல் (இல்லை)-பெண்பால் மடலேறுதல் இல்லை; பொற்புடை நெறிமை இன்மையான்-பொலிவுபெறு நெறிமை இல்லாமையான்.

‘மடன்மேல்’ என்பது மடலேறுதல் என்னும் பொருள் சூறித்தது இல்லை என்பது மேலேச் சூத்திரத்தினின்று தந்துரைக்கப்பட்டது. ‘பொற்புடை நெறிமை’ என்பது

பெண்பாற்கு இன்றியமையாத நாணம் முதலாயின, மகநீ உ மடலேறுதல் இல்லே எனவே
ஆடு உ மடலேறுதல் உண்டு என்பது பெற்றும். இது புணராவிரக்கமாகிய கைக்கிளைக்
கும், “தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிநன்” [அகத்-௫௬] ஆகிய பெருநதினைக்கும்
உரித்தாகியவாறு கண்டுகொள்க. [ஈற்றகம் சாரியை.] (௩௮)

௩௯. தன்னு மவனு மவனஞ் சுட்டி
மன்னு நிமித்த மொழிப்பொரு டெ ய்வம்
நன்மை தீமை யச்சஞ் சார்தலென்
றன்ன பிறவு மவற்றொடு தொகைஇ
முன்னிய கால மூன்றொடு விளக்கித்
தோழி தேளத்துங் கண்டோர் பாங்கினும்
போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலும்
ஆகிய கிளவியு மவ்வழி புரிய.

இது, மேற்கூறப்பட்ட இருவகைப் பிரிவினுள் [அகத்-௬௬] தம்ரைப்பிரிதலாகிய
உடன்போக்கில் நிகழ்ந்த நற்றாய்மாட்டு ளாதாய கிளவி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

தன்னும்அவனும் அவளும் சுட்டியென்பது, தன்னையும் தலைமையையும் தலைமகளை
யும் குறித்து என்றவாறு. மன்னுநிமித்தமாவது, ஆட்சிபெற்ற நிமித்தம்; அது பல்லி
முதலாயினவாம். மொழிப்பொருளாவது, பிறர் தம்முள் கூறும் மொழிப்பொருளை
நிமித்தமாகக் கோடல்; அதனை நற்சொல் என்ப. செய்வம் என்பது, உலகினுள்வா
ரும் இயக்கர் முதலாயினா ஆசைசெய்துக் கூறும் சொல். நன்மை தீமை அச்சம் என்
பது, தனக்கும் அவர்க்கும் உளதாகிய நன்மை ம் தீமையும் அச்சமும் என்றவாறு.
சார்தல் என்பது, அவர் தன்னை வந்து சார்தல். என்று என்பது இடைச்சொல்.
அன்னபிறவும் என்பது, அததன்மைய பிறவும் என்றவாறு. அவற்றொடு தொகைஇ
என்பது, மேற்சொல்லப்பட்ட நிமித்தம் முதலாயினவற்றொடு கூட்டி என்றவாறு.
அவ்வழியாகிய கிளவியும் உரிய என்பது, அவ்விடத்தாகும் கூற்றும் உரிய என்றவாறு.

இ-ள்:-[போகிய திறத்து நற்றாய் தன்னும் அவனும் அவளும் சுட்டி-தலைமகன் உடன்
போகியவழி நற்றாய் தன்னையும் அவனையும் அவளையும் சுட்டி, மன்னும் நிமித்தம்-நிலை
பெற்ற நிமித்தம், மொழிப்பொருள் தெய்வம் அவற்றொடு-மொழிப்பொருள் தெய்
வம் என்பனவற்றொடு, நன்மை தீமை அச்சம் சார்தல்-தனக்கும் அவர்க்கும் உளதாகிய
நன்மை தீமை அச்சம் சார்தல் என்பனவும், அன்னபிறவும் அவற்றொடு தொகைஇ-
அததன்மைய பிறவும் அவற்றொடு கூட்டி, முன்னிய காலம் மூன்றொடு விளக்கி-குறி
த்த காலம் மூன்றும் ஒருங்குதோற்றுவித்து, தோழி தேளத்தும் கண்டோர்பாங்கினும்
புலம்பலும்-தோழிமாட்டும் கண்டோர்மாட்டும் புலம்புதலும், அவ்வழி ஆகிய கிளவியும்
உரிய-அவ்வழி நிகழும் கூற்றும் உரிய.]

“போகிய திறத்து நற்றாய்” என்றனை முன்பின் கூட்டுக. “அவற்றொடு”
என்பதனைத் தெய்வம் என்பதிலுந் கூட்டு. முன்னியகாலம் மூன்றுடன் விளக்கு
தலாவது, முன்பு இத்தன்மையளாயினான்; இப்பொழுது இத்தன்மையளாகாரின் றான்;
மேல் இன்னளாகுவான் என மூன்றுகாலமும் ஒருங்கு தோற்றுவித்துப் புலம்புதல். அவ்
வழி ஆகிய கிளவியும் என மொழிமாற்றுக். அவற்றிற்குச் சில உதாரணங்கள்:—

“தோழியர் சூழத் துறைமுன்றி லாடுங்கால்
வீழ்பவன் போலத் தளருங்கா—றுழாது
கல்லதர தத்தத்தைக் காடலன் பின்போதல்
வல்லவோ மாதர் நடை” [ஐந்திணை ஐம்பது-௯௭]

என்பது தலைமகள் உடன்போயவழி நற்றாய் கவன் றுரைத்தது.

“மறுவி றுவிச் சிறுகருங் காக்கை
அன்புடை மரபினின் கீளையோ டாரப்
பச்சுன் பெய்த பைந்நினை வல்சி
பொலம்புனை கலத்திற் றருகுவென் மாதோ
வெஞ்சின விறல்வேற் காளையோ
டஞ்சி லோதியை வரக்கரைத் தீமே” [ஐங்குறு-௯௯]

என்பது நற்றாய் உடன்போய தலைமகள் பொருட்டாகக் காகத்திற்குப் பராய்க் கடன் உரைத்தது.

“வேறாக ின்னை வினவுவேன் றெய்வத்தாற்
கூறாயோ கூறுங் குணத்தின னாய்—வேறாக
என்மனைக் கேறக் கொணருமோ வெவ்வனையைத்
தன்மனைக்கே யுய்க்குமோ தான்” [திணைமாலையு நூற்-௯௮]

என்பது நற்றாய் தலைமகளின் உடன்போக் கெண்ணிப் படிமத்தானே வினாஅயது.

பிறவும் அன்ன. ‘சன்றவள் புலம்பலும்’ என்ற உம்மையால், செவிலி புலம்பலும் கொள்ளப்படும். உதாரணம்:—

“பெயர் த்தனென் முயங்குபான் வியர்த்தனெ னென்றனள்
இனியறிந் தேனது துனியா குதலே
கழறொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியிவ்
வேந்தையுங் காந்தரு நாறி
ஆம்பன் மலரினுந் தான் றண் ணியனே” [குறுந்-௮௪]

என்பது உடன்போக்கிய செவிலி கவன் றுரைத்தது.

“என்னு முள்ளினள் கொல்லோ தன்னை
நெஞ்சணத் தேற்றிய வஞ்சினக் காளையோ
டமுங்கன் மூதூ ரலரெழச்
செழும்பல் குன்ற மிறந்தவென் மகளே.” [ஐங்குறு-௯௯]

என்பது தலைமகள் கொடுமைநினைந்து கூறியது.

“சன்றுபுறந் தந்த வெம்மு முள்ளாள்
வான்றோ யிஞ்சி நன்னகர் புலம்பத்
தனிமணி யிரட்டுந் தாமுடைக் கழுகை
நழைநுதி நெடுவேற் குறும்படை மழுவர்
முனையாத் தந்து முரம்பின் வீழ்த்த
வில்லோர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்
வல்லரண் பதுக்கைக் கடவுட் பேண்மார்
நடுகற் பீலி சூட்டித் துடிபடத்
தொப்பிக் கள்ளொடு துறூஉப்பலி கொடுக்கும்

போக்கருங் கவிலைய புலவுநா றருஞ்சுரந்
துணிந்துபிற ளாயின ளாயினு மணிந்தணிந்
தார்வ நெஞ்சமோ டாய்நல னனையித்தன்
மார்புதுணை யாகத் துயிற்றுக் தில்ல
துஞ்சா முழுவிற் கோவற் கோமான்,
நெடுநதேர்க் காரி கொடுங்கான் முன்றுதைப்
பெண்ணையம் பேர்யாற்று நுண்ணதல் கடுக்கும்
நெறியிருங் கதுப்பினென் பேதைக்
கறியாத் தேளத் தாற்றிப் துணையே” [அகம்-௩௫]
என்பது செவிலி தெய்வம் பராஅயது. பிறவும் அன்ன.

சயீ. ஏமப் பேரூர்ச் சேரியுஞ் சுரத்துந்
தாமே செல்லுந் தாயரு முளரே.

இது, தலைமகள் உடன்போகியவழிச் செவிலிக்கு உரியதோர் திறன் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ-ள்:—ஏமப் பேர் ஊர் சேரியும் ஏமப்பொருந்திய பெரிய ஊரகத்துச் சேரியின் கண்ணும், சுரத்தும்-ஊரின்னிறும் நீங்கிய சுரத்தின்கண்ணும், தாமே செல்லும் தாயரும் உளர்-தாமே செல்லுந் தாயரும் உளர்.

“தாமே செல்லுந் தாயர்” என்பதனால் செவிலி என்பது பெற்றும். ‘தாயரும்’ என்றதனால் கைத்தாயர் பலர் என்று கொள்ளப்படும். அவ்வழிச் சேரியோரை வினா தலும், சுரத்திற் கண்டோரை வினாதலும் உளவாம். சேரியிற் பிரிதலும் பாலையாகு மோ எனின், அது வருகின்ற சூத்திரத்தினால் விளங்கும். [சுற்றேகாரம் அசை.]

சேரியோரை வினாஅயதற்குச் செய்யுள்:—

“இதுவென் பாவைக் கினியநன் பாவை
இதுவென் பைங்கிளி யெடுத்த பைங்கிளி
இதுவென் பூவைக் கினியசொற் பூவையென்
தலம்வரு நோக்கி னலம்வரு சுடர்முதல்
காண்டொறுங் காண்டொறுங் கலங்கி
நீங்கின னோவென் பூங்க ணோனே” [ஐங்குறு-௩௭]

எனவரும்.

சுரத்திடை வினாஅயதற்குச் செய்யுள்:—

“எறித்தரு சுதிர்தாங்கி யேந்திய குடைநீழல்
உறித்தாழிந்த கரகமு முரைசான் த முக்கோலும்
நெறிப்படச் சுவலகைஇ வேற்றோர் நெஞ்சத்துக்
குறிப்பேவல் செயன் மாலைக் கொணர்நடை யந்தணீர்
வெவ்விடைச் செலன் மாலை யொழுக்கத்தீ ரிவ்விடை
என்மக னொருத்தியும் பிறண்மக னொருவனும்
தம்முனே புணர்ந்த தாமறி புணர்ச்சியர்
அன்னு ரிருவரைக் காணிரோ பெரும்.” [அன்பாலை-அ]

“செய்வினை பொலிந்த செறிசுழ னேன் றுள்
மைமணற் காளையொடு பைய வியலிப்
பாவை யன்னவென் னுய்தொடி மடந்தை
சென்ற ளென்றி ரைய
ஒன்றி னவோவா ளஞ்சிலம் படியே.” (ஐங்குறு-௩௮௯)

என வருவதும் அது.

“காலே பரிசுப் பின்வென் கண்ணே
நோக்கி நோக்கி வாழிழந் தனவே
அசலிரு விசும்பின் மீனிணும்
பலரே மன்றவிவ் வுலகத்துப் பிறரே” [குறுந்-௪௪]

என வருவது, சுரத்திடை வினாஅயது நிகழ்ந்தபின்னர்க் கூறியது (சுய)

சக. அயலோ ராயினு மகற்சி மேற்றே.

இதுவும், பாலைக்கு உரியதோர் இயல்பு உணர்த்துதல் நுகலிற்று.

இ-ள்:—அயலோராயினும்-(சேரியினும் சுரத்தினும் பிரிதலன்றிக்) தமது மனையற
கண் பிரிந்தாராயினும், அகற்சிமேற்றே-பிரிவின்கண்ணதே.

எனவே, ஓர் ஊரகத்து மனையறக்கண்ணும் பரத்தையின்பிரிவு பாலையாம் என்
பதூஉம் உய்த்துணர்ந்து கொள்ளப்படும். (சக)

சஉ. தலைவரு விழும நிலையெடுத் துரைப்பினும்
போக்கற் கண்ணும் விடுத்தற் கண்ணும்
நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழுமமும்
வாய்மையும் பொய்ம்மையுங் கண்டோற் சுட்டிக்
தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்க்துக் கொளிணும்
நோய்மிகப் பெருகித் தன்னெஞ்சு கலுழந்தோனை
அழிந்தது களையென மொழிந்தது கூர்
வன்புறை நெருங்கி வந்ததன் பிறத்தோ
டென்றிவை யெல்லா மியல்புற நாடின
ஒன்றிக் தோன்றுந் தோழி மேன.

இது, பிரிவின்கண் தோழிக்குக் கூற்று நிகழும் இடன் உணர்த்துதல் நுகலிற்று.

இ-ள்:—தலைவரு விழும.....தோழிமேன-தலைவரு விழும நிலையெடுத் துரைத்
தல் முதலாகச் சொல்லப்பட்டன தோழிமாட்டுப் பொருந்திக் தோன்றும்.

தலைவரும் விழுமநிலை எடுத்துரைத்தலாவது பின்பு வரும் நோய்நிலையை எடுத்
துக் கூறுதல் என்றவாறு.

உதாரணம்:—“பாஅ லஞ்செவிப் பணைத்தாண் மாநிரை
மாஅல் யானையொடு மறவர் மயங்கித்
தூறதப் பட்ட வாறுமயங் கருஞ்சுரம்
இறந்துநீர் செய்யும் பொருளினும் யாநமக்குச்
சிறந்தன மாத லறிந்தனி ராயின்

தொல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

நீளிரு முந்நீர் வளிகலன் வெனவெலின்
ஆள்வினைக் கழிந்தோர் போற வல்லதைக்
கேள்பெருந் தகையோ டெவன்பல மொழிகுவ
நானும் கொண்மீன் தகைத்தலுந் தகைமே;
கல்லெனக் கவின்பெற்ற விழவாற்றுப் படுத்தபிற்
புல்லென்ற களம்போலப் புலம்புகொண் டமைவாளோ;
ஆன்பவர் கலக்குற வலைபெற்ற நாடுபோற்
பாழ்பட்ட முகத்தொடு பைதல்கொண் டமைவாளோ;
ஓரிரா வைகலுட் டாமரைப் பொய்கையுள்
நீர்நீத்த மலர்போல நீரீப்பின் வாழ்வாளோ;
எனவாங்கு;
பொய்நல்கல் புரிந்தனை புறந்தல் கைவிட்
டெந்நாளோ நெடுந்தகாய் நீசெல்வ

தந்நாள்கொண் டிறக்குமிவ னரும்பெற லுயிரே” (கலி பாலை-ச)
எனவரும். இதனுள் “பாம் நமக்குச் சிறந்தனமாத லறிந்தனிராயின்” என்றமை
யாலும், “பொய்ந் நல்கல் புரிந்தனை” என்றமையாலும் வரைவதன்முன்பென்று
கொள்ளப்படும். இவள் இறந்துபடும் என்றமைப்பால் உடன்கொண்டுபோவது குறிப்பு.

° போக்கற்கண்ணும் என்பது ‘உடன்கொண்டு பெயர்’ என்று கூறுதற்கண்ணும்
என்றவாறு.

உதாரணம்:—“மரையா மரல்கவர் மாரி வறப்ப

வரையோங் கருஞ்சுரத் தாரிடைச் செல்வோர்
சூறையம்பு மூழ்ச்சி சுருங்கிப் புரையோர்தம்
உண்ணீர் வறப்பப் புலர்வாடு நாவிற்குத்
தண்ணீர் பெருஅத் தடுமாற் றருந்துயர்ந்
கண்ணீர் நனைக்குங் கடுமைய காடென்றால்
என்னீர் நியாதிர் போல விவைகூறல்
நின்னீர் வல்ல நெடுந்தகா யெம்மையும்
அன்பற்ச் சூழாதே யாற்றிடை நம்மொடு
துன்பந் துணையாக நாடி னதுவல்ல
கின்படி முண்டோ வெமக்கு” [கலி-பாலை-௫]

எனவரும்.

விடுத்தற்கண்ணும் என்பது தலைமகள் உடன்போக் கொருப்பட்டமை தலைமகளுக்
குக் கூறி அவளை விடுத்தற்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்:—“உன்னன் மிகுள்கையொ ளுளங்கரந் துறையும்

அன்னை சொல்லு முய்க் வென்னதுஉம்
சுரஞ் சேரா வியல்பில் பொய்மொழிச்
சேரியம் பெண்டிர் கவ்வையு மொழிக
நாடுக ணகற்றிய வுதியஞ் சேர்
பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல
உவவினி வாழி தோழியவரோ

பொம்ம லோதி நம்மொ டொராங்குச்
செலவயர்ந் தனரா லின்றே பரந்தெழு
மலைதொறு மால்கழை மிசைந்த நால்வாய்
கூரெரி மீன்கொள் பரதவர் கொடுத்திமில்
நளிகடூர் வானரோய் புணரிமிசைக் கண்டாங்கு
மேவரத் தோன் றும் யாவியர் நனந்தலை
உயவல் யானை வெரிநுச்சென் றன்ன
கல்லூர் பிழிதரும் புலசாய் சிறுநெறி
காடுமீக் கூறுங் கோடேந் தொருத்தல்
ஆறுகடி கொள்ளு மருஞ்சுரம் பீணத்தோள்
நாறைங் கூந்தற் கொம்மை வரிமுலை
நிரையித முண்கண் மகளிர்க்
கரிய வாலென வழங்கின செலவே” [அகம்-௬௫]

எனவரும், இஃது உடன்போக்கு நயப்பித்தது.

“வேலும் விளங்கின வினையரு மியன்றனர்
தாருந் தையின தழையுந் தொடுத்தன
நிலீரற்ற வெம்மை நீங்கப்
பெயனீர் தலைஇய வுலவையிலை நீத்துக்
குறுமுறி யீன்றன மானே நறுமலர்
வேயந்தன போலத் தோன்றிப் பலவுடன்
தேம்படப் பொதுளின பொழிலே காணமும்
நனிநன் றுகிய பனிநீங்கு வழிநாட்
பாலெனப் பரத்தரு நிலவின் மாலைப்
போதுவந் தன்றூற் றாதே நீயும்
கலங்கா மனத்தை யாகி யென்சொல்
நயந்தனை கேண்மோ நெஞ்ச மோக்குவி
தெற்றி யுலரினும் வயலை வாடினும்
நொச்சி மென்சினை வணர்குரல் சாயினும்
நின்னினு மடவ ணனிநீ நயந்த
ஆன்னை யல்ல றாங்கிநின் னையர்
புலிமருள் செம்ம னோக்கி
வலிமா வின்னுந் தோய்கநின் முலையே” [அகம்-௬௬]

எனவரும். இது வீடுத்தவழிக் கூறியது.

• நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழுமமும் என்பது, தமரை நீக்குதலால் தமக்குற்ற நோயின்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்:—“விளம்பழங் கமழும் கமஞ்சூற் குழிசிப்
பாசந் தின்ற தேய்கான் மத்த
நெய்தெரி யியக்கம் வெளின்முதன் முழங்கும்
வைகுபுலர் விடியன் மெய்கரந்து தன்சூல்
அரியமை சிலம்பு கழீஇப் பன்மாண்

வரிப்புனை பந்தொடு வைஇய செல்வோள்
இவைகாண் டோறு நோவர் மாதோ
அளியரோ வளியரென் னாயத் தோரென
நும்மொடு வரவுதா னயரவுந்

தன்வரைத் தன்றியும் கலுழ்ந்தன சண்ணே” [நற்-௧௨]

எனவரும். இஃது உடன் போக்குத் தவிர்த்தப்பொருட்டுக் கூறியது.

இன்னும் “நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழுமம்” என்றதனால் தலைமகட்டுக் கூறின
வும் கொள்க.

உதாரணம்:—“நாளு நாளு ரூள்வினை யழுங்க

இல்லிருந்து மகிழ்வோர்க் கில்லையாற் புகழென

ஒன்பொருட் ககல்வந்நங் காதலர்

கண்பனி துடையினித் தோழி நீயே” [சிற்றடக்கம்]

எனவரும்.

வாய்மையும் பொய்ம்மையும் கண்டோற் சுட்டித் தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்
துக்கொளிணும் என்பது, மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் காணப்பட்ட அவனைச் சுட்டித்
தாய்நிலை நோக்கி மீட்டுக்கொள்ளுதற்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்:—“பான்மருண் மருப்பி னூரல்புரை பாவடி

சுந்நறுங் கமழ்கடாஅத் தினம்பிரி யொருத்தல்

ஆறுகடி கொள்ளும் வேறுபுலம் படர்ந்து

பொருள்வயிற் பிரிதல் வேண்டு மென்னும்

அருளில் சொல்லு நீசொல் லிளையே

நன்னர் நறுநுத னயந்தெமை நீவி

நின்னிற் பிரியலே னஞ்சலோம் பென்னும்

நன்னர் மொழியு நீமொழிந் தீனையே

அவற்றன்,

யாவோ வாயின மாஅன் மகனே

கிழவ ரின்னே ரென்னுது பொருடான்

பழவினை மருங்கிற் பெயர்ப்பெயர் புறையும்

அன்ன பொருள்வயிற் பிரிவோய் நின்னின்

றிமைப்புலரை வாழாண் மடவோள்

அமைக்கலின் கொண்ட தோளினை மறந்தே” [கலி-பாலை-௨௩]

எனவரும். இது தலைமகனைச் சுட்டிக் கூறியது. தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்
துக்கொண்டதற்குச் செய்யுள் வந்தவழிந் கண்டுசொள்க.

நோய் மிகப் பெருகித் தன் நெஞ்சு கலுழ்ந்தோனை அழிந்தது களையென மொழிந்
தது கூறி வண்புறை நெருங்கி வந்ததன் திறத்தொடு என்றிவை எல்லாம் இயல்புற
நாடிண் ஒன்றித் தோன்றும் தோழி மேன என்பது, தலைமகன் பிரிதலால் வந்துற்ற
நோய் மிகவும் பெருகித் தன் நெஞ்சு கலங்கியோனை அழிந்தது களைதல் வேண்டுமெனத்
தலைமகன் சொன்ன மாற்றத்தைக் கூறி வண்புறையின் பொருட்டு நெருங்கிவந்ததன்
திறத்தொடு இத்தன்மை வல்லாம் இயல்புற ஆராயின் தலைமகனொடு பொருந்தித்
தோன்றும் தோழிமேலன என்றவாறு.

“ஒன்றித் தோன்றுந் தோழி” என்றதனால் தோழிமார் பலருள்ளும் இன்றியமையாதாள் என்கொள்க.

“தோழிதானே செவிலி மகளே” [களவியல்-௩௫] என்றதனால், அவள் செவிலிமகள் என்று கொள்ளப்படும்.

மொழிந்தது கூறி வன்புறை நெருங்குதலாவது, தலைமகன் மொழிந்தது கூறி வற்புறுத்தலாம்.

“அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்
பெரிதாய பகைவென்று பேணரைத் தெறுத்தலும்
புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்
பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநங் காதலர்
வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்யான் கேளினி
அடிதாங்கு மளவின்றி யழலன்ன வெம்மையாற்
கடியவே கனங்குழாஅய் காடென்ற ரக்காட்டுள்
துடியடிக்க யந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப்
பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிநெனவு முரைத்தனரே”

எனவும்,

“இன்பத்தி னிகந்தொரீஇ யிலேதிந்த வுலவையாற்
றுன்புறாஉந் தகையவே காடென்ற ரக்காட்டுள்
அன்புகொண் மடப்பெடை யசைஇய வருத்தத்தை
மென்சிறக ராலாற்றும் புறவெனவு முரைத்தனரே”

எனவும்,

“கன்மிசை வேய்வாடக் கனைகதிர் தெறுதூலாற்
றுஞ்ஞாளுந் தகையவே காடென்ற ரக்காட்டுள்
இன்னிழ லின்மையான் வருந்திய மடப்பிணக்குத்
தன்னிழலைக் கொடுத்தளிக்குங் கலையெனவு முரைத்தனரே”

எனவும் அவன் மொழிந்தது கூறி,

“எனவாங்கு;
இளைநலமுடைய கானஞ் சென்றோர்
புனைநலம் வாட்டுந ரல்லர் மனைவயிற்
பல்லியும் பாங்கொத் திசைக்கன
நல்லெழி லுண்கணு மாடுமா லிடனே” [கலி-பாலை-௧௧]

என வற்புறுத்தியவாறு கண்டுகொள்க.

- ‘என்றிவையெல்லா மியல்புறநாடின’ என்றதனால், பருவம் வந்தது எனவும் பருவம் அன்று எனவும் வருவன கொள்க.

“வல்வருவர் காணய் வயங்கி முருக்கெல்லாந்
செல்வச் சிறுர்க்குப்பொற் கொல்லர்போ—னல்ல
பவளக் கொழுந்தின்மேற் பொற்றூலி பாய்த்தித்
திவளக்கான் றிட்டன தேர்ந்து.” [திணைமாலேறுந்-௧௧]

இது பருவம் வந்தது என்றது.

“மடவ மன்ற தடவுரிலைக் கொன்றை
கல்பிறங் கத்தஞ் சென்றோர் கூறிய
பருவம் வாரா வளவை நெறிதரக்
கொம்புசேர் கொடியிணை ருழ்த்த
வம்ப மாரியைக் காரென மதித்தே.” [குறுந்-௬௬]

இது பருவம் அன்று என்றது.

இன்னும் ‘என்றிவை யெல்லாம்’ என்றதனால், பிரியுங்காலத்துத் தலைமகட்கு உணர்ந்துகின்றேன் எனத் தலைமகற்கு உரைத்தலும், தலைமகட்கு அவர் பிரியார் எனக்கூறுதலும் கொள்க.

க ௦

“முளவுமா வல்சி யெயினர் தங்கை
இளமா வெயிற்றிக்கு நின்னிலை யறியச்
சொல்லினே னிரக்கு மளவை
வென்வேற் காளை விரையா தீமே.” [ஐங்குறு-௩௬௪]

இது விலக்கிற்று.

“விளங்கிழாஅய் செல்வாரோ வல்ல ரழற்பட்
டசைந்த பிடிபை யெழிற்குளிறு
கற்றடைச் செற்றிடைச் சின்னீரைக் கையாற்கொண்
டுச்சி யொழுக்குஞ் சுரம்.”

இது தலைமகட்குக் கூறியது.

சாந. பொழுது மாறு முட்குவரத் தோன்றி
வழுவி னாகிய குற்றங் காட்டலும்
ஊரது சார்புஞ் செல்லுந் தேயமும்
ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய வழியினும்
புணர்ந்தோர் பாங்கிற் புணர்ந்த நெஞ்சமொ
டழிந்தெதிர் கூறி விடுப்பினு மாங்கத்
தாய்நிலை கண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினுஞ்
செய்நிலைக் ககன்றோர் செலவினும் வரவினுங்
கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப.

இது, கண்டோர் கூற்று நிகழும் இடன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—பொழுதும் ஆறும் உட்குவரத் தோன்றி வழுவின ஆகிய குற்றம் காட்டலும் ஊரது சார்பும் செல்லும் தேயமும் ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய வழியினும் என்பது, காலமும் நெறியும் அச்சம் வருமாறு தோன்றி வழுவுதலினாகிய குற்றம் காட்டலும் ஊரது அணிமையும் செல்லும் தேயத்தின் சேய்மையும் ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய பக்கத்தினும் என்றவாறு.

உதாரணம்:—“எம்ம ரல்ல தூர்நணித் தில்லை
வெம்முரட் செல்வன் கதிரு மூழ்த்தனை
சேந்தனை சேன்மோ பூந்தார் மார்ப
இனையண் மெல்லியண் மடந்தை
அரிய சேய பெருங்க லாதே” எனவரும்.

புணர்ந்தோர் பாங்கில் புணர்ந்த நெஞ்சமொடு அழிந்து எதிர் கூறி விடுப்பினும் என்பது, புணர்ந்து செல்கின்றோர் பக்கத்து விரும்பின நெஞ்சத்தொடு மனன் அழிந்து எதிர்மொழி கூறி விடுத்தற்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்:—“அழுந்துபட வீழ்ந்த பெருந்தண் குன்றத்

தொல்லி லீந்தி னுலவை யங்காட்

65

டாறு சென்மாக்கள் சென்னி யெறிந்த

செம்மறுத் தலைய நெய்த்தோர் வரய

வல்லியம் பெருந்தலைக் குருளை மாலை

மரனோக்கு மிண்டிவ ரீங்கையு சுரனே

வையெயிற் றையண் மடந்தை முன்னுற்

60

றெல்லிடை நீங்கு மினையோ னுள்ளம்

காலொடு பட்ட மாரி

மால்வரை மிளிர்க்கு முருமினுங் கொடியே” [நற்-உ]

எனவரும்.

ஆங்கு அத் தாய்நிலை கண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினும் என்பது, ஆண்டுப் பின்சென்ற அச்செவிலித்தாயது நிலைமையைக்கண்டு போகாமல் தடுத்தற்கண்ணும் போகவிடுத்தற் கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்:—“அறம்புரி யருமறை நவின்ற நாவிற்

றிறம்புரி கொள்கை யந்தனிர் தொழுவலென்

றொண்டொடி வினவும் பேதையம் பெண்டே

௨

கண்டனெ மம்ம சுரத்திடை யவனே

இன்றுணை யினிதுபா ராட்டக்

குன்றுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோனே” [ஐங்குறு-௩௮௭]

எனவரும். இது செவிலி வினாஅயவழிக் கூறியது.

“பெயர்ந்து போகுதி பெருமூ தாட்டி

௨

சிலம்புகெழு சீறடி சிவப்ப

இலங்குவேற் காளையோ டிறந்தனன் சுரனே.”

இது தடுத்தற்கண் வந்தது.

“நெருப்பவிர் கனலி யுருப்புச்சினற் தணியக்

கருங்கால் யாத்து வரிநிழ லிரீஇச்

௩

சிறுவரை யிறப்பிற் காண்குவை செறிதொடிப்

பொன்னேர் மேனி மடந்தையொடு

வென்மேல் விடலை முன்னிய கூனே.” [ஐங்குறு-௩௮௮]

இது விடுத்தற்கண் வந்தது.

சேய்நிலைக்கு அகன்றோர் செலவினும் வரவினும் என்பது, சேய்மைக்கண் அகன்றோர் செல்லுதற்கண்ணும் வரவிற்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்:—“வில்லோன் காலன சுழலே” தொடியேயான்

மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே நல்லோர்

யார்கொ ளளியர் தாமே யாரியர்
கயிரோடு பறையிற் கால்பொரக் கலங்கி
வாகை வெண்ணெற் றெலிக்கும்
வேய்ப்பி லமூவ முன்னி யோரே” [குறள்-௭]

௫ எனவரும்.

கண்டோர் மொழிதல் கண்டது என்ப என்பது, இவ்விவ்விடங்களில் கண்டோர் சொல்லுதல் வழக்கிற் காணப்பட்ட தென்ப என்றவாறு. (௪௯)

௪௪. ஒன்றாற் தமரினும் பருவத்துஞ் சுரத்தும்
ஒன்றிய மொழியொடு வலிப்பினும் விடுப்பினும்
இடைச்சுர மருங்கி னவடம ரெய்திக்
கடைக்கொண்டு பெயர்தலிற் கலங்களு ரெய்திக்
கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை யுளப்பட
அப்பாற் பட்ட வொருதிற் தானும்

௧ ௦

௧ ௧

௨ ௦

௨ ௫

௩ ௦

நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந்
தாளான் பக்கமுந் தகுதிய தமைதியும்
இன்மைய திளிவு முடைமைய துயர்ச்சியும்
அன்பின தகலமு மகற்சிய தருமையும்
ஒன்றாப் பொருள்வயி னூக்கிய பாலினும்
வாயினுங் கையினும் வகுத்த பக்கமோ
தேதியங் கருதிய வொருதிற் தானும்
புகழு மானமு மெடுத்தவற் புறுத்தலுந்
துதிடை யிட்ட வகையி னானும்
ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும்
மூன்றன் பகுதியு மண்டிலத் தருமையுந்
தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும்
பாசறைப் புலம்பலு முடிந்த காலத்துப்
பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினும்
காவற் பாங்கி னாங்கோர் பக்கமும்
பரத்தையி னகற்சியிற் பிரிந்தோட் குறுகி
இரத்தலுந் தெளித்தலு மெனவிரு வகையோ
டுரைத்திற நாட்டங் கிழவோன் மேன.

இது பிரிவின் கண் தலைமகற்குக் கூற்று நிகழும் இடன் உணர்த்துதல் றதலிற்று.

இன் :—ஒன்றாற் தமரினும் பருவத்தும் சுரத்தும் ஒன்றிய மொழியொடு வலிப் பினும் விடுப்பினும் என்பது, வரைவு உடன்படாத தமர்கண்ணும் பருவத்தின்கண் டு(௫) னும் சுரத்தின்கண்ணும் பொருந்திய சொல்லொடு தலைமகனை உடன்கொண்டு போகத்துணியினும் விடுத்துப்போகினும் கிழவோர்க்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

‘உரைத்திற நாட்டம் உளவாம் கிழவோற்கு’ என்பதை ஏனைய பகுதிக்கும் ஓட்டிக,

வலித்தந்துச் செய்யுள் :—

“ஆறுசெல் வருத்தஞ் சேறடி சிவப்பவுஞ்
சினேங்கு தளிரின் வண்ணம் வாடவுந்
தான்வர றுணிந்த விவளினு மிவளுடன்
வேய்பயி லழுவ முலக்கும்
பேதை நெஞ்சம் பெருந்தக வுடைத்தே”

௩

எனவும்,

“வேட்டச் செந்நாய் கிளைத் தூண் மிச்சில்
குளவி மொய்த்த வழுகற் சின்னீர்
வளையுடைக் கைய னெம்மோ டுணீஇய
வருகதில் லம்ம தானே
அளியனோ வளியனென் னெஞ்சமார் தோனே” [குறுந்-௩௬]

௧௦

எனவும் வரும்.

அவ்வழி இடைச்சுரத்திற் கூறியதந்துச் செய்யுள் :—

“அழிவில் முயலு மார்வ மாக்கள்
வழிபடு தெய்வந் கட்கண் டாஅங்
கலமரல் வருத்தந் தீர யாழரின்
நலமென் பணைத்தோ னெய்தின மாகலிற்
பொரிப்பும் புன்கி னெழிற்றகை யொண்முறி
சுணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளத் திமிரி
நிழல்காண் டோறு நெடிய வைகி
மணல்காண் டோறும் வண்ட றைஇ
வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றேரேயே
மாநனை கொழுதி மகிழ்குயி லாலு
நறுந்தண் பொழில் காணங்
குறும்ப லூர யாஞ்செல்லு மாதே [நற்-௯]

௧௧

௨௦

௨௧

எனவரும்.

விடுத்தந்துச் செய்யுள் :—

“இரும்புலிக் கிரிந்த கருங்கட் செநநாசு
நாட்டயிர் கடைசூரல் கேட்டொறும் வெருஉம்
ஆகிலப் புள்ளி யல்க நம்மொடு
மானுண் கண்ணியும் வருமெனின்
வாரா ராயரோ பெருங்க லாதே”

௩௦

எனவரும். இஃது உடன் கொண்டு பெயர்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குக் காட்
டது கடுமை கூறி விடுத்தது.

௩௧

“கிளியுறை கிளவியா யெம்மொடு நீவரிற்
தளிர்பொழி தளிரின்ன வெழின்மேனி கவின்வாட
முளியரில் பொத்திய முழங்கழ லிடைபோழ்ந்த
வளியுறி னவ்வெழில் வாடுவை யல்லவே” [கலிபாலை-௧௨]

என்பது தலைவிக்குக் காட்டது கடுமை கூறி விடுத்தது.

௩௨

இடைச்சரம் மருங்கின் அவன் தமர் எய்திக் கடைக்கொண்டு பெயர்தலில் கலங்கு அஞர் எய்திக் கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை உளப்பட அப்பால் பட்ட ஒரு திறத்தானும் என்பது, தலைமகள் செல்கின்ற இடைச்சரத்திடைத் தலைமகள் தமர் எய்தி மீட்டுக் கொண்டு பெயர்தல் மரபாதலின் அங்ஙனம் பெயர்வர் எனக் கலங்கி வருத்தமுற்றுக் கற்பொடு புணர்ந்த அவர் உளப்பட அப்பகுதிப்பட்ட உடன்போக்கின்கண்ணும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அவ்வழி, வருவரெனக்கூறலும் வந்தவழிக்கூறலும் உளவாம்.

உதாரணம்:—“வினையமை பாவையி னியலி துந்தை

க 0

மனைவரை யிறந்து வந்தனை யாயிற்
தலைநாட் கெதிரிய தண்பெய லெழிலி
யணிமிரு கானத் தகன்புறம் பரந்த
கடுஞ்செம் மூதாய் கண்டுங் கொண்டும்
நீவினை யாடுக சிறிதே யானே

க ௫

மழகளி றுரிஞ்சிய பராஅரை வேங்கை
மணலிடு மருங்கி னிரும்புறம் பொருந்தி
அமர்வரி னஞ்சேன் பெயர்க்குவன்
துமர்வரின் மறைக்குவென் மாஅ யோனே.” [நற்-௩௬உ]

இது வருவர் என ஐயுற்றுக்கூறியது. ‘கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை’க்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

௨ 0 நாளது சின்மையும் இளமையது அருமையும் தாளான் பக்கமும் தருதியது அமைதியும் இன்மையது இளியும் உடைமையது உயர்ச்சியும் அன்பினது அகலமும் அகற்சியது அருமையும் ஒன்றிப் பொருள்வயின் ஊக்கிய பாலினும் என்பது, நாளது சின்மை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட எட்டனையும் பொருந்தாத பொருட்கண் ஊக்கிய பக்கத்தினும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

௨ ௫ ‘ஒன்றி’ என்னும் பெயரெச்சம் ‘பால்’ என்னும் பெயர் கொண்டு முடிந்தது. அது ‘பொருள்வயி னூக்கிய பால்’ என அடையடுத்து நின்றது.

நாளது சின்மையை ஒன்றாமையாவது, யாக்கை நிலையாது என உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை.

இளமையது அருமையை ஒன்றாமையாவது, பெறுதற்கரிய இளமை நிலையாது என உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை.

தாளான் பக்கத்தை ஒன்றாமையாவது, முயற்சியான் வரும் வருத்தத்தை உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை.

தருதியது அமைதியை ஒன்றாமையாவது, பொருண்மேற் காதல் உணர்ந்தோர்க்குத் தகாது என உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை.

௩ ௫ இன்மையது இளியை ஒன்றாமையாது, இன்மையான் வரும் இளிவரலினைப் பொருந்தாமை.

உடைமையது உயர்ச்சியை ஒன்றாமையாவது, பொருள் உடையார்க்கு அமைவு வேண்டுமன்றே, அவ்வமையினைப் பொருந்தாமை: அஃதாவது மென்மேலும் ஆசை செலுத்துதல்.

அன்பினது அகலத்தை ஒன்றாமையாவது, சிறந்தார்மாட்டுச் செல்லும் அன்பினைப் பொருந்தாமை.

அகற்சியது அருமையை ஒன்றாமையாவது, பிரிதலருமையைப் பொருந்தாமை.

பொருள் தேடுவார் இத்தன்மைய ராதல் வேண்டுமென ஒருவாற்றான் அதற்கு இலக்கணக் கூறியவாறு.

ரு

வாயினும் கையினும் வகுத்த பக்கமோடு ஊதியம் கருதிய ஒரு நிறத்தானும் என்பது, வாயான் வகுத்த பக்கமோடும் கையான் வகுத்த பக்கமோடும் பயன் கருதிய ஒரு கூற்றானும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

வாயான் வகுத்த பக்கமாவது-ஒதுதல். கையான் வகுத்த பக்கமாவது-படைக்கலம் பயிற்றலும் சிற்பக்கற்றலும். ஊதியக் கருதிய ஒருநிறுவது *மேற்சொல்லப்பட்ட பொருள்வாயிற் பிரிதலன்றி அறத்திறக் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவு. இது, மறுமைக்கண் பயன் தருதலின் 'ஊதியம்' ஆயிற்று.

ஈ 0

“அறத்தினூடங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு” [குறள்-௩௨]

என்பதனானும் அறிக.

க ரு

புகழும் மாணமும் எடுத்து வற்புறுத்தலும் என்பது, பிரிந்ததனை வரும் புகழும் பிரியாமையான் வரும் குற்றமும் குறித்துத் தலைமகனை யான் வருந்துணையும் ஆற்றியிருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுதற்கண்ணும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

பொருள்வயின் ஊக்கிய பாலினும் ஊதியம் கருதிய ஒருநிறத்தானும் வற்புறுத்தல் எனக்கூட்டுக.

௨ 0

உதாரணம்:—

“அந்னு மீகையு மன்புந் கிளையும்
புகழு மின்புந் தருதலிற் புறம்பெயர்ந்து
தருவது துணிந்தமை பெரிதே
விரிபுந் கோதை விளங்கிழை பொருளே”

௨ ரு

எனவரும்.

தூதிடை இட்ட வகையினானும் என்பது, இரு பெரு வேந்தர் இகலியவழிச் சந்து செய்தற்குத் தூதாகிச் செல்லும் வகையின்கண்ணும் அவற்குக் கூற்று நிகழும்.

ஆகத் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும் என்பது, தனக்குப் பாங்காகித் தோன்று வார் பக்கத்துப் பிரியும்வழியும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு. அதுவும் வேந்தர்க்கு உற்றுழிப் பிரியும் பிரிவு.

முன்றன் பகுதியாவன, நால்வகை வலியினும் தனீவலியும் துணைவலியும் வீணைவலியும் என்பன. அவை பகைவர்மாட்டுள்ளன.

மண்டிலத்து அருமையாவது, பகைவர் மண்டிலங் கொண்ட அருமை என்றவாறு.

தோன்றல் சான்ற என்பது, (இவை) மிகுதல் சான்ற என்றவாறு.

௩ ரு

மாற்றோர் மேன்மையாவது, மாற்றோரது உயர்ச்சியானும் என்றவாறு. ஆறன்! அன!

உருபு எஞ்சிநின்றது.

மூன்றன் பகுதியானும் மண்டிலத்தருமைபானும் தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் எனக் கூட்டுக.

பாசறைப் புலம்பல் என்பது, பாசறைகளைத் தலைமகன் தனிமைபுரைத்தல் என்ற பொருள்.

ரு தூதிடை வகையினனும், உறந்தற்கு உற்றுழியினனும், மாற்றோர் மேன்மையினனும் பாசறைகூட்ட புலம்பல் எனக் கூட்டுக. அஃதாவது, தூதினும் வேறத்தற்குற்றுழியினும் பகைதணிவினியினும் பாசறைகூட்ட புலம்பல் உள்பாடும் எனக்கொள்க.

உதாரணம்:—

க ௦

“வேளாப் பார்ப்பான் வாளந் துழித்த
விளைகளைத் தொழித்த கொழுநினை
தலைபினி யலிழாச் சுரிமுகிழ்ப் பகன்றை
சிதரலந் துவலை தூவலின் மலருந்

க ௧

தைஇ நின்ற தண்பெயற் கடைநாள்
வயங்குகதிர் கரந்த வாடை வகைறை
விசும்புரி வுதடோல் வியலிடத் தொழுக
மங்குன் மாமழை தென்புலம் படரும்

உ ௦

பனியிருங் கவருந் தமிய ண்நதித்
தன்னூ ரோளே நன்னுதல் யாடே
கடிமதிற் கதவம் பாய்தலிற் றொழிபிளந்து
நுதிமுக மழுங்கிய மண்ணெண்ணை கோட்டுச்
சிறுகண் யானை நெடுநா லொண்மணி
கீழ்பிணிக் கறைத்தோற் பொழிகினை புதைப்பத்
தழவகுருன் முரசுமொடு மயங்கும் யாபததுக்
கழித்துறைச் செறிபா வாளுடை யெழுத்தோள்
இரவுத்துயின் மடிநத தானை

— ௧

உரவுச்சின வேறதன் பாசறை யோடே.” [அகம்-உச]

இது வேறதற்கு உற்றுழிப் பிரிந்த தலைமகன் கூற்று.

௩ ௦

“வைகுபுலர் விடியல மைபுலம் பறக்கக்
கருநனை யலிழந்த லுழுறு முருக்கின்
எரிமருள் புஞ்சினை யிளைச்சித் தார்ப்ப
நெடுநெ லடக்கிய கழனிபேர் புருத்தக
குடுமிக் கட்டிய படப்பையொடு நின்று
அரிகா லுழபாழ்த் தெரிபசட் டுழவா
ஓதைத் தெள்ளிழி புலந்தொறுப பற்பக
கோழினை ரெ திரிய மரத்த கவினிக்
காடணி கொண்ட காண்டரு பொழுதின்
காம்பிரி புலம்பி னலஞ்செலச் சாஅய்
கம்பிரி பறியா நலனொடு சிறந்த
நாற் று னென்குழ வருந்தினள் கொல்லோ

௩ ௧

மென்சிறை வண்டின் மண்கமழ் பூந்துணர்த்

தாதின் றுவலை தளிர்வார்ந் தன்ன

அங்கலும் மாமைக் கிளைஇய

நண்பல் நித்தி மாஅயோனே” [அகம்-௪௧]

என்பது பகையிற் பிரியும் நிலைமகன் கூற்று. பிரவும் அன்ன. இவ்வாறு வருவன குறித்த பருவம் பிழைத்துழி என்று கொள்க.

முடிந்த காலத்துப் பாகனொடு விரும்பிய விளைத்திற வகையினும் என்பது, விளை முடிந்த காலத்துப் பாகனொடு விரும்பப்பட்ட விளைத்திறத்தினது வகையின்கண்ணும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அது பாசறைக்கட் கூறலும், மீண்டு இடைச்சூத்துக் கூறலும் என இரு வகைப்படும். இன்னும், ‘வகை’ என்றதனால் நெஞ்சிற்குக் கூறியனவுங்கொள்க.

உதாரணம்:—

“வந்துவினை முடித்த வேறதனும் பகைவருந்

தந்திறை கொடுத்தித் தமராயினரே

முாண்செறிந் திருநத சேனை யிரண்டும்

ஒன்றென வதைந்தன பண்பேப ரின்றேந்

முன்னியங் கூதிர்ப் பின்னிலை யீரா

தூர்க் பாக வொருவினை கழிய

மன்ன னென்றை நறும்பு ணத்தி

துன்ன ருங் கடுத்திறற் கங்கன் கட்டி

பொன்னணி வல்லிற் புன்றுறை யென்றும்

கன்றவர் குழீஇய வளப்பருங் கட்டீர்ப்

பருந்துபடப் பண்ணிப் பழையன் பட்டெனக்

கண்டது போனொ ளுகித் திண்டேர்க்

கணைய னகப்பபக கழுவலந் தந்த

பிணையலங் கண்ணிப் பெரும்பூட் சென்னி

அழும்பி லன்ன வறாஅ யாணர்ப்

பழம்பன் னெல்லின் பல்குடிப் பரவைப்

பொங்குடி கழுகய மண்டிப் படிமிளைத்

தண்குட வாயி லண்டினான்

பண்புடை யாகத் தின்றயில் பெறவே” [அகம்-௪௨]

எனவும்,

“கூன்கே றீன் றவுந் கிளைஞ ராரவுந்

கோல் கோளிர் கெழிஇயின ரொழுகவும்

ஆள்வினைக் கெதிரிய யூக்கமொடு புகல்சிறந்

நாரங் கண்ணி படுபீபார்ச் சோழர்

அறங்கெழு நல்லவை பற்றதை யன்ன

பெறலரு நன்சல மெய்தி நாடுஞ்

செயலருஞ் செயலினை முற்றின மாயின்

அரண்பல கடந்த முரண்கொ டாளை

வாடா வேம்பின் வழிநி கூடல்

நாளங் காடி நூறு நூறுதல்

௫

க ௦

எனவும் வருவன நெஞ்சிற்குக் கூறியன .

க ௫

௨ ௦

௨ ௫

௩ ௦

௩ ௫

௪ ௦

நீளிருங் கூந்தன் மாஅ யோனொடு
வரைசூயின் மன்ன வான்றேய் நெடுநகர்
நுரைமுகம் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
நிவந்த பள்ளி நெடுஞ்சுடர் விளக்கத்து
நலங்கேழாகம் புண்வெப் பொறிப்பு
முயங்குஞ் சென்மோ நெஞ்சே வரிநுதல்
வயந்திகழ் பிழிதரும் வாய்புகு கடாஅத்து
மீளி முன்பொடு நிலனெறியாக் குறுகி
ஆட்கோட் பிழையா வஞ்சவரு தடக்கைக்
கடும்பகட் டியானை நெடுந்தோக் கோதை
திருவமர் வியனடர்க் கருவூர் மூன்றுறைத்
தெண்ணீர் நுயர்கரைக் குவைஇய
தண்ணைப் பொருநை மணலினும் பலவே ” [அகம்-௬௩]

“கொல்லினைப் பொலிந்த கூர்ங்குறும் பெண்கின்
வில்லோர் தூணி வீங்கப் பெய்த
அப்புறனை யேய்ப்ப வரும்பிய விருப்பைச்
செப்பட ரன்ன செங்குழை யகந்தோ
றிழுதி னன்ன தீம்புழற் றுய்வாய்
உழுதுகாண் டினைய வாகி யார்கழல்
பாலி வானிற் காலொடு பாரித்
துப்பி னன்ன செங்கோட் டியலின்
நெய்த்தோர் மீமிசை நிணத்திற் பரிக்கும்
அத்த நண்ணிய வங்குடிச் சீறார்க்
கொடுநண் ணோதி மகளி ரோச்சிய
தொடிமா ணுலக்கைத் தூண்டூற் பாணி
நெடுமால் வரைய குடினையோ டிரட்டுங்
குன்றுபின் னெழியப் போகி யுரந்தூந்து
ஞாயிறு படினு மூர்சேய்த் தெனது
துணைபரி தூர்க்குந் தஞ்சாச் செலவின்
எம்மினும் விரைந்துவல் லெய்திப் பன்மாண்
ஒங்குயர் நல்லி லொருசிறை நிலைஇப்
பாங்காப் பல்லி படுதொறும் பரவிக்
கன்றுபுகு மாலை நின்றே னெய்திக்
கைகவியரச் சென்று கண்புதையாக் குறுகிப்
பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டித்
தொடிக்கை தைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ
நானொடு மிடைந்த கற்பின் வானுதல்
அந்தீங் கிளவிக் குறுமகண்

மென்றேரூர் பெறநசைஇச் சென்றவென் னெஞ்சே.” [அகம்-௬]
இஃது இடைச்சுரத்துச் சொல்லியது.

காவல் பாங்கின் ஆங்கு ஓர் பக்கமும் என்பது, காவற்பக்கத்தின்கண் ஒரு பிரிவினும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

‘ஆங்கு’ என்பது இடங்குறித்து நின்றது; “நின்றங்கு வஞ்சமென்னெஞ்சினே” [கலி-பாலை-உஉ] என்றும் போலக் கொள்க. இது வாரியுள் யானை காணவும், நாடுகாணவும், புனலாடவும், கடவுளறை வழிபடவும் பிரியும் பிரிவு. ஒருபக்கம் நாட்டெல்லையி லிருந்து பகைவரைக் காக்கவேண்டிப் பிரிவது பகைவயிற் பிரிவின் அடங்குதலின், அஃதன் உண்மைக்கண் பிரியும் பிரிவு என்று ஓதப்பட்டது. (13)

பரத்தையின் அகற்சியின் என்பது, பரத்தையயிற் பிரியும் பிரிவின் கண்ணும் என்றவாறு. உம்மை எஞ்சி நின்றது.

பிரிந்தோட் குறுகி இரத்தலும் தெளித்தலும் என இருவகையோடு என்பது, (க 0) பிரியப்பட்ட தலைமகளைக் குறுகி இரத்தலும் தெளித்தலும் ஆகிய இரண்டு வகையோ டே கூட என்றவாறு.

காவற்பாங்கின் ஆங்கோர் பக்கத்தினும் பரத்தையின் அகற்சியினும் பிரியப்பட்டார் எனக் கூட்டுக. அஃதேல் பரத்தையின் அகற்சி ஊடலாகாதோ வெவ்வின, ஊடலின் மிக்க நிலையே ஈண்டுக் கூறுகின்றதெனக் கொள்க. (க 1)

கடவுள்மாட்டுப் பிரிந்துவந்த தலைமகனைத் தலைமகள் புணர்ச்சி மறுத்தற்குச் செய்யுள் :-

மருதக்கலியுள் கடவுட் பாட்டினுள் [கலி-மரு-உஅ],

“வண்டுது சாநதம் வடுக்கொன நீவிய

தண்டாத்திஞ் சாயற் பரத்தை வியன்மார்ப

பண்டின்னை யல்லாமன் னீங்கெல்லி வந்தியக

கண்ட தெவன்மற் றுரை ;

நன்றும்,

தடைஇய மென்றோளாய் கேட்டவா யாயின்

உடனுறை வாழ்க்கைக் குதவீ யுறையுங்

கடவுளர் கட்டங்கி னேன் :

சோலை, மலர்வோய்ந்த மான்பிணை யன்றார் பலர்நீ

கடவுண்மை கொண்டொழுகு வார்”

எனவும்,

“சிறுவரைத் தங்கின் வெகுள்வர் செறுத்தக்காய்

தேறினென் சென்றீநீ சொல்லாய் விடுவாயேல்

நற்ற ரகலத்துக் கொருசார் மேவிய

நெட்டிருங் கூந்தற் கடவுள ரெல்லார்க்கு

முட்டுப்பா டாகலு முண்டு”

எனவும் புணர்ச்சிக்கு உடன்படாது கூறுதலானும்,

குறும்பூழ்ப் பாட்டினுள் [கலி-மரு-கஉ],

“விடலை நீத்தலி னோய்பெரி தேய்க்கும்

நடலைப்பட் டெல்லாநின் பூழ்.”

என்றவழி மருதநிலத்தின் தலைமகனை விடலை என்றமையானும், இதனுள்

“பொய்யெல்லா மேற்றித் தவறு சலைப்பெய்து
கையொடு சண்டாய் பிழைத்த நகுளினி”

என இரந்தனமயானும் உண்டு சொன்னா.

15 “ஒருங்கு, சொடியிய எல் லார் குறாந்தத் துற்ற
முடியுதிர் பூண்டது மொடியம்பின வாழ்த்
தொட இய வெமகருர் யாழை பெரியார்க்
கடியுறா வாற்றா சுவா;
கடியர்தம் கியார் சொல்லச் சச்சுரா மற்று;

கூ 0 விளைக்கெட்டு, வாயல்லா செண்மை யுறையாது சென்றீ நின்
மாய மருன்வா ரசத்து;
ஆயிழாய், நின்சண் பெறினல்லா லின் னுயிர் வாழ்வல்லா
என்க னெவனோ சுவறு;

இஃதொத்தன், புள்ளிய சளவன் புனல்சேர் பொதுக்கம்போல்
வள்ளுதிர் போழ்ந்தனவும் வானெயி றுற்றனவும்
கூ 13 ஒள்ளிதழ் ப்சுநகரின் கண்ணியு ளல்லார்
சிறறுபு சிறச் சிவரத்தின் மார்பும்
தவறாதல் சாலாவோ கூறு;

அதுதக்கது, வெற்றுமை யென்கண்ணோ வோபாதி நிதினமை
தேற்றக்கண் டயாய் தெளிககு;
இனித தேற்றேம் யாம்,
தேர்மயங்கி வந்த கெரிகோதை யநல்லார்
சுரம்மயங்கி வந்த தவறஞ்சிப் போர்மயங்கி
நீகூறும் பொர்ச்சு குணங்காகின் மற்றினி
யார்மேல் வீளியுமோ கூறு”. [கலி-மரு உரு]

20 இதனுள் இரத்தலும் தெளித்தலும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

கலித்தொகையிற் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற உரிப்பொருண்மை பற்றிவரும் பாட்டுக்
களும் மருதநிலத்துத் தலைமகன் பெயர் கூறுது பிற பெயர்படக கோத்தமையானும்
ஊடற்பொருண்மையின் வேறுபாடுண்மை அறிக.

உரைத்திறம் நாட்டம் கிழவோன் மேன என்பது, இவ்விலவிடங்கள்பற்றி உரை
20 யாடுக் குறிப்புத் தலைமகன் மேலன என்றவாறு (சுசு)

சுரு. எஞ்சி யோர்க்கு மெஞ்சுதல் லிலவே.

இதுகாறும் பிரிவின்கண் கூறுதலுரியார் பலருள்ளும் நற்றாயும் செவிலியும் கண்
டோரும் தோழியும் தலைமகனும் கூறுங்கூற்றுக் கூறினார். இஃது அவரை யொழிந்த தலை
மகட்கும் பாங்கற்கும் பார்ப்பார்க்கும் பாணர்க்கும் கூத்தர்க்கும் உழையோர்க்கும் கூற்று
23 நிகழமாறு உணர்த்துதல் ததவிறு.

இன் :—எஞ்சியோர்க்கும் எஞ்சுதல் இல-முன்னர்க் கூறுது எஞ்சி நின்றார்க்கும்
கூற்று ஒழிதல் இல.

‘பாங்கர் முதலாயினாரை இச்சுத்திரத்தாற் கூறுப; தலைமகன் கூற்றுத் தனித்
துக் கூறல் வேண்டும், இவரோடு ஒரு நிகரன்மையின்’ எனின், ஒக்கும். தலைமகன்

கூற்று உணர்த்திய சூத்திரம் காலப் பழமையார் பெயர்த்தெழுதுவார் விழி எழுதினா
போலும். ஆசிரியர் இச்சூத்திரத்தானும் பொருள் கொள்ள வைத்தமையின், தலை
மகள் கூற்று வருமாறு. தலைமகள் பிரிதலுற்ற தலைமகள் குறிப்புக் கண்டு கூறுதலும்,
பிரிவுணர்ந்து கூறுதலும், பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குக் கூறுதலும், உடன்போவல் எனக்
கூறுதலும், இடைச்சுரத்து ஆயத்தார்க்குச் சொல்லி விட்டனவும், தமர்வர் துற்றவ
ழிக் கூறுதலும், மீளலுற்ற வழி ஆயத்தார்க்குக் கூறிவிட்டனவும், பிரிவாற்றாம
யும், ஆற்றுவல் என்பது படக் கூறுதலும், தெய்வம் பராவலும், பருவங்கண்டு கூறுத
லும், வன்புதை எதிரழிந்து கூறுதலும் இவையெல்லாம் கூறப்படும்

பிரியலுற்ற தலைமகள் குறிப்புக்களைக் கூறியதற்குச் செய்யுள் :-

“நெஞ்ச நடுக்குறக் கேட்டுந் துந்தாம்
அஞ்சிய நெல்லா மணங்காரு மென்னுஞ்சொல்
இன்றிக் கிளவியாப் வாய்மன்ற டின்றிகேள்
புதுவது பன்னாறும் பாராட்ட யானும்
இதுவொன்றுடைத்தென வெண்ணி யதுதேய
மாசில்வான் சேக்கை மணந்த புணர்ச்சியுட்
பாயல்கொண் டென்றோட்குண வுமா ராய்கோல்
தொழுவிரை முன்கையான் கையாறு கொள்ளான்
கழிமனை காத்ததாம்ப வல்லுவன் கொல்லோ
இடுமருப் பியானை யிலங்குதேர்க் கோடு
நெடுமலை வெஞ்சுரம் போக நடுகின்றெஞ்
செய்பொருண் முற்று மளவென்ற ராயிழாப்
தாமிடை கொண்ட ததுவாயிற் றம்மின்றி
யாழியர் வாழு மதுகை யிலேமாயில்
தொடியி றுறந்தா ரவரெனத் தம்வயின்
நொய்யார் துவலும் பழிநிற்பத் தம்மொடு
போயின்று சொல்லென் னாயீர்.” [கலி-பாலை-௨௬]

பிரிவுணர்ந்த தலைமகள் தலைமகனுடன் கூறியதற்குச் செய்யுள் :-

“செவ்விய தீவிய சொல்லியவற்றொடு
பைய முயங்கிய வஞ்ஞான் தவையெல்லாம்
பொய்யாதல் யான்யாங் கறிகோ மற்றைய
அகனகர் கொள்ளா வலர்தலைத் தந்து
பகன்முனி வெஞ்சுர முள்ள லறிந்தேன்
மகனல்லே மன்ற வினி ;
செல்லினிச் சென்றுச் செய்யும் வினைமுற்றி
அன்பற மாறியா முன்னத் துறந்தவன்
பண்பு மறிதிரே ரவென்று வருவாரை
என்றிறம் யாதும் வினவல் வினவிற்
பகலின் விளங்குநின் செம்மல் சிதையத்
தவலருஞ் செய்வினை முற்றும் லாண்டோர்
அவலம் படுதலு முண்டு.” [கலி-பாலை-௨௭]

பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குக் கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“அருளு மன்பு நீக்கித் துணைதுறந்து
பொருள்வயிற் பிரிவோ ருரவோ ராயின்
உரவோ ருரவோ ராக
மடவ மாக மடந்தை நாமே.”
“செல்லாமை யுண்டே லெமக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார் குரை.” [குறள்-ககடுக] என்பதும் அது.

உடன்போக்கு ஒரூப்பிட்டதற்குச் செய்யுள் :—

“சிலரும் பலரும் கடைக்க ணைக்கி
முக்கி னுச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்த்தி
மறுகிற் பெண்டி ரம்ப றாற்றச்
சிறுகோல் வலந்தன னன்னை யலைப்ப
அலந்தனென் வாழி தோழி கானற்
புதுமலர் தீண்டிய பூநாறு குருஉச்சவற்
கடுமா பூண்ட நெடுந்தேர் கடைஇ
நடுநாள் வருஉ மியதேர்க் கொண்கவென
செல்வாயர்ந் திசினால் யானே
அலர்சமந் தொழிகவிவ் வழுங்க லூரே.” [நற்றிணை-கசக]

இடைச்சுரத்து ஆயத்தார்த்தச் சொல்லிவட்டதற்குச் செய்யுள்.—

“சேட்டில முன்னிய விரைநடை யந்தணிர்
நம்மொன் றிரந்தனென் மொழிவ லெம்மொர்
மாய்நயந் தெடுத்த வாய்நலந் கவின
ஆரிடை யிறந்தன னென்மின்
நேரிறை முன்கையென் னாயத் தோர்க்கே.” [ஐங்குறு-கஅச]
“கடுங்கட் காளை யொடு நெடுந்தே ரேறிக்
கோள்வல் வேங்கைய மலையிறக் கொழிய
வேறுபல் வருஞ்சுர மிறந்தன ளவனெனக்
கூறுமின் வாழியோ வாறுசென் மாக்கள்
நற்றே ணயந்துபா ராட்டி
எற்கெடுத்த திருந்த வறனில் யாய்க்கே.” [ஐங்குறு-கஅடு]

தமர் வந்துற்றவழிக் கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“அறஞ்சா வியரோ வறஞ்சா வியரோ
வறனுண்டாயினு மறஞ்சா வியரோ
வாள்வனப் புற்ற வருவிக்
கோள்வ லென்னையை மறைத்த குன்றே.” [ஐங்குறு-கஅஉ]

மீண்டு வருவாள் ஆயத்தார்த்தக் கூறிவிட்டதற்குச் செய்யுள் :—

“கவிழ்மயி ரெருத்திற் செந்நா யேற்றைக்
குருளைப் பன்றி கொள்ளாது கழியும்
சுரணி வாரா நின் மன னென்பது.

முன்னுற விரைந்தநீ நுரையின்

இன்னகை முறுவெலன் னாயத் தோர்க்கே." [ஐங்குறு-கூசு]

பரிவாற்றமைந்தச் செய்யுள் :—

“ அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ றிடத்துண்மை யான்.” [குறள்-ககடுக]

13

“ அஞ்சவல் வாழி தோழி சென்றவர்
நெஞ்சணத் தெளித்த நம்பயின்
வஞ்சஞ் செய்தல் வல்லின வாறே.”

“ அரும்பெற்ற காதல ரகலா மாத்திரம்
இரும்புத லீங்கை யினந்தளிர் நடுங்க
அலங்குகதிர் வாடையும் வந்தன்று
கலங்கு ரெவ்வந் தோழிநா முறவே.”

க 0

இவை பிரிந்தார் என நவழிக் கூறியன.

ஆற்றல் என்பதுபடிக் கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“ தோளுந் தொடியு நெகிழ்ந்தன நுதலும்
நெய்யுரு பள்ளி யாகுட தில்ல
யானஃ தவலங் கொள்ளேன் றுனஃ
தஞ்சவரு கான மென்றதத்
சஞ்சவ ரோழி நெஞ்சத் தானே.”

க 13

தெய்வம் பராயுதற்குச் செய்யுள் :—

“ புனையிழா யிங்குநாம் புலம்புறப் பொருள்வெஃகி
முனையென்றார் காதலர் முன்னிய வாற்றிடைச்
சினைவாடச் சிறக்குபின் சினந்தணிந் தீகெனக்
கனைகதிரக் கனலியைக் காமுற லியைவதே.” [கலி-பாலே-கரு]

20

பருவங்கண்ணி கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“ என்னொடு புலந்தனர் கொல்லோ காதலர்
மின்னொடு முழங்குது வானம்
கின்னொடு வருது மெனத்தெளிந் டதாரே.”

13

வன்புறை ாதிரழிந்து கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“ வெறுக்கைக்குச் சென்ற றர் விளங்கிழாய் தோன்றார்
பொறுக்கவென் றற்பொறுக்க லாமோ—ஒறுப்போற்
பொன்னு ளுறுபவனம் போன்ற புணர்முருக்கம்
என்னு ளுறுநோய் பெரிது.” [திணைமாலே-கூசு]

10

கூறுபடிக் கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“ காண்மதி பாணநீ யுபைத்தற் குரியை
துறைசெழு கொண்கண் பிரிநென்னை
இறைகேழெவ்வளை நீங்கிய நிலையே.” [ஐங்குறு-கசு]

13

௫௦

தொல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

ஆயத்தார் கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“மாந்தர் மயங்கிய மலைமுதற் சிறுநெறி
தான்வரு மென்ப தடமென் றேழி
அஞ்சின னஞ்சின னொதுங்கிப்
(13) பஞ்சி மெல்லடிப் பர ல்வடுக் கொள்வே.”

பாணர் கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“நினைக்கவாம் பாணரு மல்லே மெமக்கு
நீயும் குருசிலை யல்லே மாதோ
நின்னெவ் காதுலி நன்மனைப் புலம்பி
க ௦ ஈரித முண்க னுருத்த
பூசல் கேட்டு மருளா தோயே.” [ஐங்குறு-சஅய]

பார்ப்பார் கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“துறந்ததற் கொண்டு துயரடச் சாஅய்
அறம்புலந்து பழிக்கு மனைக ணட்டி
க 15 எவ்வ நெஞ்சிற் கேம மாக
வந்தன னேரின் மடமகள்
வெந்திதல் வெள்வேல் விடலைமும் துறவே.” [ஐங்குறு-நகக] (1)

சசு. நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவு மாகும்.

இதுவும் பாலுக்கு உரியதோர் மரபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

௦ இ-ள் :— நிகழ்ந்து நினைத்தற்கு ஏதுவும் ஆகும்-முன்பு நிகழ்ந்து பின்பு விசாரித்தற்கு ஏதுவும் ஆகும். உம்மை எதிர்மறை.

உதாரணம் :—

“வெர்பிணி வெதிரத்துக் கால்பொரு நரலிசை
கருதுபிணி யானே யயாவுயிர்த் தன்ன
என்றாழ் நீடிய வேப்பயி லமுலத்துக்
குன்றார் மதிய நோக்கி நின்றநினைந்
துள்ளினே னல்லனோ யான்முன் னெயிற்றுத்
திலகந் தையு தேங்கமழ் திருதுதல்
எமது முண்டோர் மதிநாட் டின்கள்
உரறுகுரல் வெவ்வளி யெடுப்ப சிழற்பல
உலவையாகிய மரத்த்
கல்பிதற்கு மாமலை யும்பரஃ தெனவே.” [நற்றிணை-கஉ] (சசு)

சசு. நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே.

இதுவும் அது.

௮ 15 இ-ள் :— நிகழ்ந்துகூறி நிலையலும் திணை-முன்பு நிகழ்ந்ததனைக் கூறிப் போகா தொழிதலும் பாலுத்திணையாம்.

உதாரணம் :—

“சன்பருந் துயவும் வான்பொரு நெடுஞ்சினைப்
பொரியரை வேம்பின் புள்ளி நீழற்
கட்டளை யன்ன வட்டாங் கிழைத்துக்
கல்லாச் சீறாஅர் நெல்லிவட் டாடும்
வில்லே நுழுவர் வெம்முனைச் சீறார்ச்
சுரன்முதல் வந்த வுரன்மாப் மாலை
உள்ளினெ னல்லனோ யானே யுள்ளிய
வினைமுடித் தன்ன வீனியோள்
மனைமான் சுடரொடு படர்பொழு தெனவே.” [நற்றிணை-௭] (1) ௧0

ச.அ. மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி
விரவும் பொருளும் விரவு மென்ப.

இதுவும் அது.

இ-ள் :—மரபு நிலை திரியா மாட்சிய ஆகி விரவும் பொருளும் விரவும் என்ப-
மரபுநிலை திரியாத மாட்சிமையுடைய வாகி விரவும் பொருளும் விரவும் என்ப.

அஃதாவது பாலேக்கு ஒதிய பாசறைப் புலம்பற்கண்ணும், தேர்ப்பாகற்குக் கூறு
தற்கண்ணும் முல்லைக்குரிய முகற்பொருளும் கருப்பொருளும் விரவுதலாம். இங்கிரன
பிறவும் கொள்க.

மரபுநிலை திரியாமையாவது, பாசறைக்கண் வினை முடித்தவழிக் காரகாலம்
வந்ததாயின் ஆண்டுக் கூறும் கூற்று. அஃது அக்காலத்தைப் பற்றி வருதலின் மரபு
நிலை திரியா தாயிற்று.

உதாரணம் :—

“வேந்து வினை முடித்த” என்னும் அகப்பாட்டினுள் [ராசு] கண்டுகொள்க.

இன்னும் ‘மாட்சியவாகி விரவும் பொருளும், விரவும்’ என்றதனால் பாசறைக்
கண் தூது கண்டு கூறுதலும் தலைமகளை இடைச்சுத்து நினைத்துக் கூறுதலும் கொள்க.

உதாரணம் :—

“நீடின மென்று கொடுமை தூற்றி
வாடிய துதல ளாகிப் பிறிதுநினைந்
தியாம்வெங் காதலி நோய்மிகச் சாஅய்ச்
சொல்லிய துறை மதி நீயே
முல்லை நல்யாழ்ப் பாணமற் றெமக்கே.” [ஐங்குறு-சஎஅ]

இது தூது கண்டு கூறியது.

“பனிமலர் நெடுங்கண் பசலை பாயத்
துனிமலி துயரமோ டரும்பட நுழப்போள்
கையற நெஞ்சிற் குசாஅத்துணை யாகச்
சிறுவரைத் தங்குருவை யாயிற்
காண்குருவை மன்னுற் பாணவெந் தேரே.” [ஐங்குறு-சஎஎ]

இது தூது விடும் தலைமகன் கூறியது.

“நெடுக்கழை முளிய வேனி நீழக்
கடுங்கதிர் ஞாயிறு கல்பகத் தெறுதலின்
வெய்ய வாயின முன்னே யினியே
ஒண்ணுத லரிவையை புள்ளுதொறுந்

(௩)

தண்ணியு வாயின சுரத்திடை யாரே.” [ஐங்குறு-௩௨௨]

இஃது இடைச்சுரத்துக் கூறியது.

சக. உள்ளுறை புவம மேனை புவமமெனத்
தள்ளா தாகுந் திணையுணர் வகையே.

இஃது, உவமவகையான் ஐந்திணைக்கும் உரியதோர் இயல்பு உணர்த்துதல் நுத
க ௦ லிற்று.

இ-ள்:—உள்ளுறை உவமம் ஏனை உவமம் என-உள்ளுறைக்கண் வரும் உவம
மும் ஒழிந்த உவமம் என இருவகையாலும், திணை உணர்வகை தள்ளாது ஆகும்-திணை
உணரும் வகை தப்பாதாகும். [ஏகாரம் ஈற்றகை.]

உதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும்.

க (௩)

௫௩. உள்ளுறை தெய்வ மொழிந்ததை நிலமெனக்
கொள்ளு மென்ப குறியறிந் தோரே.

இஃது, உள்ளுறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—உள்ளுறை தெய்வம் ஒழிந்ததை-உள்ளுறையாவது கருப்பொருட்டெய்
வம் ஒழிந்த பொருளை, நிலம் என கொள்ளும் என்ப குறி அறிந்தோர்-இடமாகக்கொ
௩ ௦ ண்டு வரும் என்று சொல்லுவார் இலக்கணம் அறிந்தோர். குறி-இலக்கணம். (இய)

௫௪. உள்ளுறுத் திதனை டொத்துப்பொருண் முடிக்கென
உள்ளுறுத் துரைப்பதே யுள்ளுறை புவமம்.

இஃது, உள்ளுறை உவமம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—உள்ளுறுத்து பொருள் இதனெடு ஒத்து முடிக்க என-(உள்ளுறுத்தப்பட்ட
௨ ௫ கருப்பொருளை) உள்ளுறுத்துக் கருதிய பொருள் இதனெடு ஒத்து முடிக்க என, உள்ளு
றுத்து உரைப்பதே உள்ளுறை உவமம்-உள்ளுறுத்துக் கூறுமதே உள்ளுறை உவமம்.

எனவே, உவமையாற் கொள்ளும் வினை பயன் மெய் உரு வன்றிப் பொருளு
வமையாற் கொள்ளப்படுவது.

உதாரணம்:—

௩ ௦

“வெறிகொ ளினச்சுரும்பு மேய்ந்ததோர் காவிக்
குறைபடுதேன் வேட்டுந் குறுகும்—நிறைமதுசேர்ந்
துண்டாடுந் தன்முகத்தே செவ்வி யுடையதோர்
வண்டா மறைபிரிந்த வண்டு.”

இது வண்டோரணையர் மாந்தர் எனக் கூறுதலான் உவமிக்கப்படும் பொருள்
௩ ௫ புலப்படாமையின் உள்ளுறையுபவம மாயிற்று. இதனுட் காவியும் தாமரையும் கூறுத
லான் மருதமாயிற்று. (இக்)

௫௨. ஏனை உவமம் தாணுணர் வகைத்தே.

இஃது, ஏனை உவமம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் —ஏனை உவமம் தான் உணர் வகைத்து உள்ளுறை பொழிந்த உவமம் தான் உணரும் வகையான் வரும்.

தான் உணரும் வகையாவது, வண்ணத்தானுதல் வழுவானுதல் பயனுதல் தொழி லானுதல் உவமிக்கப்படும் பொருளுொடு எடுத்துக்கூறுதல் [ஏகாரம் ஈற்றகை.]

அது வருமாறு உவமவியலுட் கூறப்படும்.

இதனால் திணை உணருமாறு :—

“எளமலர் தகைநத வண்டுபடு நறம்பொழின்

முனோரினா முறுவ லொருத்திபொடு நெருந்த

குறிநீ செய்தனை யென்ப வல்லே

குரவ நீள்கினை யுறையார்

பருவ மாசுயிற் கொளவையிற் றொரிதே.” [ஐங்குறுநூறு]

இஃது ஊடற் பொருண்மைத்தேனும், வேனிற்காலத்து நிகழும் குயிற்றூலை உவமித்தலிற் பாலைத்திணையாயிற்று. குரவம்-குராமம்.

“உரைத்திசிற் றேழியது புரைத்தோ ணன்றே

துருக்கடி கமழு மென்றேன்

துறப்ப வென்றி யநீஇயொன் னுயிரே.” [சிறுதடக்கம்]

இது துருக்கம் என உவமை கூறுதலாற் குறிஞ்சியாயிற்று.

௫௩. காமஞ் சாலா விளமை போலவயின்

ஏமஞ் சாலா விடும்பை யெய்தி

நன்மையுந் தீமைபு மென்றி நு திறத்தார்

நன்னொடு மவனொடுந் தருக்கிய புணர்த்தநச்

சொல்லெதிர் பெறுஅன் சொல்லி யின்புறல்

புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே.

மேல் நடுவண்ணத்திணைக்குரிய பொருண்மையெல்லாம் கூறினார். இது கைக்கிளை யாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—காமம் சாலா இளமையோள்வயின்-காமம் அமையாத இளையாள்மாட்டு, ஏமம் சாலா இடும்பை எய்தி-ஏமம் அமையாத இடும்பை எய்தி, நன்மையும் தீமையும் என்று இரு திறத்தான்-புகழ்தலும் பழித்தலுமாகிய இரு திறத்தால், நன்னொடும் அவ ளொடும் தருக்கிய புணர்த்து-தனக்கும் அவிட்கும் ஒத்தன புணர்த்து, சொல் எதிர் பெறுன் சொல்லி இன்புறல்-சொல் எதிர் பெறுமாய்த் தானே சொல்லி இன்புறதல், புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பு-பொருந்தித் தோன்றும் கைக்கிளைக்குறிப்பு.

‘பொருந்தித்தோன்றும்’ என்றதனால் அகத்தொடு பொருந்துதல் கொள்க. என்னே? ‘காமஞ்சாலா’ என்றதனால் தலைமைக்குக் குற்றம் வாராதாயிற்று. ‘புல்லித் தோன்றும்’ என்றதனால், புல்லாமற்றேன்றும் கைக்கிளையும் கொள்ளப்படும். அஃதாவது, காமஞ்சான் தலைமகள்மாட்டு நிகழும் மனநிகழ்ச்சி அது களவியலுள் கூறப்படு கின்றது. [‘என்று’ என்பது எண்ணிடைச்சொல். ஏகாரம் ஈற்றகை.]

காமம் சரலா இளமையோஸ்வயிற் கூறியதற்குச் சேம்புள் :—

“ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பரு ணீர்க்காத்

கொழுமிழன் ஞாழன் முதிரினர் கொண்டு

கழும முடித்துக் சண்கூடு கூழை

(௫

சுவன்பிசைத் தாதொடு தாழ வகன் மதி

தீங்கதிர் விட்டது போல முடினமர்ந்

தீங்கே வருவா னிவன்யார்க்கோ லாங்கேயோர்

வல்லவன் றைஇய பாணைகொ ணல்லார்

உறுப்பெலாங் கொண்டிபற்றி யாங்கொல் வெறுப்பினுல்

க ௦

வேண்டுநடுங் கொண்டதோர் கூற்றுகொ லாண்டார்

கடிதிலினைக் காவார் விடுதல் சொடியியற்

பல்கலைச் சில்ப்புக் கலிங்கதரு ளிங்கீதோர்

நல்கூர்ந்தார் செல்வ மகள் ;

இவனைச், சொல்லாழிக் காண்பென் றகைத்து;

க ௫

நல்லாய்கேள்,

ஆய்துவி யனமென வணிமயிற் பெடையெனத்

தூதுணம் புறவெனத் துதைந்தரின் னெழினலம்

மாதர்கொண் மாளோக்கின் மடநல்லாய் ரிற்கண்டார்ப்

பேதுறாஉ மென்பதை யறிதியோ வறியாயோ?

௨ ௦

நணங்கமைத் திரனென நண்ணிழை யணையென

முழங்குநீர்ப் புணையென வமைந்தரின் நடமென்றோள்

வணங்கிதை வாலெயிற் தநநல்லாய் ரிற்கண்டார்க்

சகாங்காரு மென்பதை யறிதியோ வறியாயோ?

முதிர்கோங்கின் முகையென முகஞ்செய்த குரும்பையெனப்

௨ ௫

பெயறுளி முகமுனைப் பெருந்ததின் னிளமுலை

மயிர்வார்க்கு வரிமுன்கை மடநல்லாய் ரிற்கண்டார்

உயிர்வாங்கு மென்பதை யுணர்தியோ வுணராயோ?

எனவாகு,

பேதுற்றாய் போலப் பிறரெவ்வ நீயறியாய்

௫ ௦

யாதொன்றும் வாளா திறந்தீவாய் கேளினி

நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்கடைப்

போதர விட்ட நுமருந் தவறிவர்

நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப்

பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னா

௫ ௫

இறையே தீவறுடை யான்.” [கலி-குறிஞ்சு-உய]

௧௪.

ஏறிய மடற்றிற மிளமை தீர்திறந்

தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுதிறம்

மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇச்

செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பே.

௫ ௦ இது, பெருந்திணை ஆமாறு உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இன் :--ஒறிய மடல்திறம்-ஒறிய மடத்திறமும், இளமை தீர்திறம்-இளமை தீர்திறமும், தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம்-தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிறமும், மிக்க காமத்து மிடலொடு கொகைஇ-மிக்க காமத்து மாறாய் திறனெடு கூட்டி, செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பு-சொல்லப்பட்ட நான்கு திறமும் பெருந்திணைக் கருத்து.

கைக்கிளை புணரது ரிகழும் என்றமையால், இது புணர்நதபின் ரிகழும் என்று கொள்க. ஒறிய மடத்திறம் தலைமகற்கே உரித்து. அது வருமாறு :--

“எழின்மருப் பெழில்வேழ மிகுதரு கடாத்தான்
தொழின்மாரித் தலைவைத்த தோட்டிகை நிமிர்ந்தாங்
கறிவுநம் மறிவாய்ந்த வடக்கமு நானெடு
வறிதாகப் பிறரென்னை நகுபவு நகுபுடன்
மின்னவீர் நடக்கமுங் கனவும்போன் மெய்காட்டி
என்னெஞ்சு மென்னெடு நிலலாமை நனிவெளவித்
தன்னலம் கரந்தானைத் தலைப்படும! நெவன்கொலோ
மணிப்பீலி சூட்டிய தூலொடு மற்றை
அணிப்பூளை யாவிரை யெஞக்கொடு பிணித்தியாத்து
மல்லலூர் மறுகின்க ணிவட்பாடு மிகவெருத்தன்
எல்லீருங் கேட்டமீ னென்று ;
படரும் பணையின்ற மாவஞ் சடரிழை
நல்கியா ணல்கி யவை ;
பொறையென் வரைத்தன்றிப் புதுத லீ த்த
நிறையழி காமநோய் நீநதி யறையுற்ற
உப்பியல் பாவை யுறையுற் ததுபோல
உக்கு விடுமென் னுயிர் ;
பூளை பொலமல ராவிரை வேய்வொன்ற
தோளா ளெமக்கீத்த பூ ;
உரித்தென் வரைத்தன்றி யொள்ளிழை தந்த
பரிசுழி பைதனோம் மூழ்கி யெரிபரந்த
நெய்யுண் மெழுகி னிலையாது பைபயத்
தேயு மளித்தென் னுயிர் ;
இளையாரு மேதி லவரு முளையாயான்
உற்ற துசாவற் துணை ;
என்றியான் பாடக் கேட்டு
வன்புது கிளவியா ளருளிவந் தளித்தவிற்
துன்பத்திற் றுணையாய மடலினியிட்பெற
இன்பத்து ளிடம்படலென் றிரங்கின ளன்புற்
நடங்கரும் தோற்றத் தருநதவ முயன்றோர்தம்
உடம்பொழித் துயருல கினிதுபெற் றுங்கே.” [கலி-நெய்-உக]

இளமை தீர்திறமாவது, இளமை நீங்கிய திறத்தின்கண் டிகழ்வது. அது மூவகைப்படும் ; தலைமகன் முதியவனுக்குத் தலைமகன் இளையவர்தலும், தலைமகன் முதிய

ளாகித் தலைமகன் இளையனாகலும், இவ்விருவரும் இளமைப்பருவம் நீங்கியவழி அறத்தின்மேல் மனம் நிகழ்த்துபவர்க்காமத்தின்மேல் மனம் நிகழ்த்தலும் என.

உதாரணம்:—

௫

“உளைத்தவர் கூறு முறையெல்லா நிற்க
முளைத்த முறுவலாரக் கெல்லாம்—விளைத்த
பழங்க ளிளைத்தாய்ப் படுகளி செய்யு
முழங்கு புன லூரன் மூப்பு.” [வெண்-இருபாற்பொருத்திணை-கசு]

இதனுள் தலைமகன் இளமை தீர் திறம் வந்தவாறு காண்க.

௧௦

“அரும்பிற்சூ முண்டேர் வலரது நாத்றம்
பெருந்தோள் விறலி பிணங்கல்—சூரும்போ
ட்திரும் புனலூற் காரமிழ்த மன்றே
முதிரு முலையார் முயக்கு.” [வெண்-இருபாற்பொருத்திணை-கசு]

இதனுள் தலைமகன் இளமை தீர் திறம் வந்தவாறு காண்க.

௧௫

“ஆண்டலைக சீன்ற பறழ்மகனே நீயெம்மை
வேண்வெ லென்று விலக்கினை நின்போல்வார்
திண்டப் பெறுபவோ மற்று” [கலி-மருதம்-உசு]

எனவும்,

௨௦

“உக்கத்து மேலு நடுவுயர்ந்து வாள்வாய
கொக்குரித் தன்ன கொடுமடாய் நின்னையான்
புகக்கலம் புல்லினெஞ் சூன்றும் புறம்புல்லின்
அக்குஞத்துப் புல்லது மாற்றே நானுளீமோ
பகந்துப் புல்லல் சிறிது” [கலி-மருதம்-உசு]

எனவும் முறையே தலைமகன் தலைமகன் ஆவார் இருவர் இளமை தீர் திறம் வந்த
வாறு காண்க.

௨௫

பேறுதல் ஒழிந்த காமதது மிகு திரமாவது, தெளிவு ஒழிந்த காமத்தின் கண்ணே
மிகுதலும் என்றவாறு.

இது பெரும்பான்மை தலைமகட்கே உரித்து.

உதாரணம்:—

௨௦

“புரிவுண்ட புணர்ச்சியுட் புல்லாரா மாத்திரை
அருகுவித் தொருவரை யகற்றலிற் நெறிவார்கட்
செயநின்ற பண்ணினுட் செவிசுவை கொள்ளாமை
நயனின்ற பொருள்கெடப் புரியறு நரம்பினும்
பயனன்று மன்றம்ம காம மிவண்மன்னும்

௨௫

ஒண்ணுத லுரியத்தா ரோராங்குத் திளைப்பினும்
முண்ணுனை தோன்றாமை முறுவல் கொண் டடக்கித்தன்
ண்ணினு முகத்தினு நகுபவன் பெண்ணின்றி
பாவருந் தண்கூரல் கேட்ப நிறைவெண்பன்
மீயுயர் தோன்ற நகாஅ நக்காங்கே
பூவுயிர்த் தன்ன புகழ்சா வெழிலுண்கண்
ஆயிதழ் மல்க வழும்;

௨௦

ஓஓ ! அழிதகப் பாராதே யல்லல் குறுகினக்

காண்பாங்கு கனங்குழை பண்பு ;

என்று, எல்லீரு மென்செய்தீ ரென்னை நகுதிரோ

நல்ல நகாஅலிர் மற்கொலோ யானுற்ற

அல்ல லுநீஇயான் மாய மலர்மாபு

புல்லிப் புணரப் பெறின ;

(13)

எல்லா நீ, உற்ற தெவனோமற் றென்றிரே வெற்சிகை

செய்தா னிவனென வுற்ற திதுவென

எய்த வுரைக்கு முரணாகத் துண்டாயிற்

பைதல வாகிப் பசக்குவ மன்றோவென்

நெய்தன் மலரன்ன கண் ;

க 0

கோடுவாய் கூடாப் பிறையைப் பிறிதொன்று

நாடுவேன் கண்டனென் சிற்றிலுட் கண்டாங்கே

ஆடையான் மூஉ யகப்படுப்பேன் சூடிய

காணன் றிரிதருங் கொல்லோ மணிமிடற்று

மாண்மலர்க் கொன்றை யவன் ;

க 13

தெள்ளியே மென்றுரைத்துத் தேரா தொருநிலையே

வள்ளியை யாகென நெஞ்சை வலியுநீஇ

உள்ளி வருகுவர் கொல்லோ ஷீனநதியான்

எள்ளி யிருக்குவென் மற்கொலோ நள்ளிருண்

மாநதர் கடிக்கொண்ட கங்குற் கனவினாற்

தோன்றின னாகத் தொடுத்தேன்மன் யான் தனைஇப்

பையெனக் காண்கு விழிப்பயான் பற்றிய

கையனே மாய்ந்தான் கரந்து ;

கதிர்பகா ஞாயிறே கல்சேர்தி யாயின்

அவரை நினைத்து நிறுத்தென்கை நீட்டித்

தருகுவை யாயிற் றவிருமென் னெஞ்சத்

துயிர்திரியா மசட்டிய தீ ;

மையில் சுடரே மலைசேர்தி யாயிற்

பெளவரீர்த் தோன்றிப் பகல்செய்யு மாத்திரை

கைவிளக் காகக் கதிர்சில தாராயென்

தொய்யில் சிதைத்தானைத் தேர்கு ;

சிதைத்தானைச் செய்வ தெவன்கொலோ வெம்மை

நயந்து நலஞ்சிதைத் தான் ;

மன்றப் பணமேன் மலைமாந தளிரேநீ

தொன்றிவ் வுலகத்துக் கேட்டு மறிதியோ

மென்றோண் னெகிழ்த்தான் நகையல்லால் யான்காணன்

நன்றுதீ தென்று பிற ;

நோயெரி யாகச் சுடினுஞ் சுழற்றியென்

ஆயித முள்ளே கரப்பன் கரந்தாங்கே

நோயுறு வெந்நீர் தெளிப்பிற் றலைக்கொண்டு

15 0

12 13

14 13

15 0

வேவ தளித்திவ் வுலகு ;
மெலியப் பொறுத்தென் களைந்தீமின் சான்றீர்
நலிதருங் காமமுங் கெளவைபு மென்றிவ்
வலிதி னுயிர்காவாத் தூங்கியாங் கென்னை
நலியும் விழும மிரண்டு ;
எனப்பாடி,
இணைந்துநொற் தழுதன ணினைந்துநீ யிர்த்தனன்
எல்லையு மிரவுக் கழிந்தவென் றெண்ணி யெல்லிரா
நல்கிய கேள்வா னிவன்மன்ற மெல்ல
மணியுட் பரநதநீர் போலத் துணிபாங்
கலஞ்சிதை யில்லத்துக் காழ்கொண்டு தேற்றக்
கலங்கிய நீர்போற் றெளிந்து நலம்பெற்றான்
நல்லெழின் மார்பனைச் சார்ந்து.” [கலி-கெய-உரு]

௫

க ௦

மிக்க காமத்து மிடலாவது, ஐந்திணைக்கண் நிகழும் காமத்தின் மாறுபட்டு வருவது.
௧௫ அஃதாவது, வற்புறுத்துந் துணையின்றிச் செலவழங்குதலும், ஆற்றருமை
கூறுதலும், இழிந்திரநது கூறுதலும், இடைபூறு கிளத்தலும், அஞ்சிக்கூறுதலும்,
மனைவி விடுத்தலிற் பிறன்வயிற் சேறலும், இன்னோரென்ன ஆண்பாற்கிளவியும், முன்
ஹுச் செப்பலும், பின்னிலை முயறலும், கணவனுள்வழி இரவுத்தலைச்சேறலும், பரு
வம் மயங்கலும், இன்னோரென்ன பெண்பாற் கிளவியும், குற்றிசையும், குறுங்கலியும்
௨௦ இன்னோரென்ன பிறவுமாகி ஒத்த அன்பின் மாறுபட்டுவருவன வெல்லாம் கொள்
ளப்படும். அவற்றுட் சில வருமாறு:—

“நடுங்கி நறுநுதலா ணன்னலம்பீர் பூப்ப
ஒடுங்கி யுயங்க லொழியக்—கடுங்கனை
வில்லே ருழுவர் விடரோங்கு மாமலைச்
செல்லே மொழிக செலவு.” [வெண்-இருபாற்பெருந்திணை-க]

௨௫

இது செலவழங்குதல்.

“பணையா யறைமுழங்கும் பாயருவி நாடன்
பிணையா மார்பம் பிணையத்—துணையாய்க்
கழிகாம முய்ப்பக் கணையிருட்கட் செல்லோன்
வழிகாண மின்னுக் வான்.” [வெண்-பெருந்திணை-சு]

௩௦

இஃது இரவுத்தலைச்சேறல்.

“பெரும்பணை மென்றோள் பிரிந்தாரெம் முள்ளி
வரும்பருவ மன்றகொ லாங்கொல்—சரும்பிமிரும்
பூமலி கொன்றை புறவெலாம் பொன்மலரும்
மாமயிலு மாலு மலை.” [வெண்-இருபாற்பெருந்திணை-சு]

௩௫

இது பருவமயங்கல். பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாட்டியலுள் “இன்
பத்தை வெறுத்தல்” [மெய்ப்பாடு-உஉ] முதலாக நிகழ்பவை பொருளாக வருங்கிளவியும்
இதன் பகுதியாகக் கொள்க, (இச)

௫௫. முன்னைய நான்கு முன்னதற் கென்ப.

இது, கைக்கிளைக்குரியதோர் மரபு உணர்த்துதல் நுகலிற்று.

இ-ள்:—முன்னைய நான்கும்—மேற்சொல்லப்பட்ட நான்கினும் முந்துற்ற நிலைமை நான்கும், முன்னதற்கு என்ப—முற்கூறப்பட்ட கைக்கிளைக்காம் என்ப.

அவையாவன:— ஏற மடற்றிறம், இளமை தீராத்திறம், தேறுதலொழிந்த காயத்து மிகாத்திறம், மிக்க காமத்தின் மாளுகாத்திறம் என்பன. ௫

ஏறமடற்றிறம் வெளிப்பட இடத்தலாம். இளமை தீராத்திறம் நலம் பாராட்டலாம். தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகாத்திறம் புணராவிரக்கமாம். மிக்க காமத்தின் மாளுகாத்திறம் நயப்புறுத்தலாம்.

இவை ஒருவாற்றின் உணர்த்தியவாறு. ௧௦

“கைக்கிளை செந்திறம் பெருந்திணை நோந்திறம்

அத்திற மிரண்டு மகத்திணை மயங்கா

தத்திணை யானே யாத்தனர் புலவர்.”

இதனானே கைக்கிளை இன்பம் பயப்ப வருமென்பதூஉம், பெருந்திணை துன்பம் பயப்ப வருமென்பதூஉம் அறிந்துகொள்க. ௫௬ ௧௧

௫௬. நாடக வழக்கினு முலகியல் வழக்கினும்

பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கங்

கலியே பரிபாட் டாயிரு பாவினும்

உரிய தாகு மென்மனார் புலவர்.

இதுவும், அகத்திணைக்கு இன்றியமையாத செய்யுளை வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுகலிற்று. ௧௨

இ-ள்:—நாடக வழக்காவது, சுவைபட வருவனவெல்லாம் ஓரிடத்து வந்தனவாகத் தொகுத்துக் கூறுதல். அஃதாவது செல்வத்தானும், குலத்தானும், ஒழுக்கத்தானும், அன்பினனும் ஒத்தார் இருவராய்த் தமரின் நீங்கித் தனியிடத்து எதிர்ப்பட்டார் எனவும், அவ்வழிக் கொடுப்போரு மின்றி அடுப்போரு மின்றி வேட்கை மிகுதியாற் புணர்ந்தார் எனவும், பின்னும் அவர் களவொழுக்கம் நடத்தி இலக்கண வகையான் வரைந்தெய்தினார் எனவும், பிறவும் இந்நிகரணவாகிச் சுவைபட வருவனவெல்லாம் ஒருங்கு வந்தனவாகக் கூறுதல். ௧௩

உலகியல் வழக்காவது, உலகத்தார் ஒழுகலாற்றீறா ஒத்துவருவது.

பாடல் சான்ற புலன் நெறி வழக்காவது, இவ்விருவகை யானும் பாடல் சான்ற கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்க் கூறப்படுகின்ற அகப்பொருள். ௧௪

கலியே பரிபாட்டு அ இரு பாவினும் உரியது ஆகும் என்மனார் புலவர் என்றது, கலியும் பரிபாடலும் என்னும் இரண்டு பாவினும் உரிமையுடைத்தாம் என்று உரைப்பர் புலவர் என்றவாறு.

எனவே, இவை இன்றியமையாதன என்றவாறு. ஒழிந்த பாக்கள் இத்துணை அகப்பொருட்டு உரியவாய் வருதலின்றிப் புறப்பொருட்டும் உரியவாய் வருதலின் ஓதா ௧௫

யானர். புறப்பொருள் உலகியல்பானன்றி வாராமையின், அது நாடகவழக்கம் அன்றாயிற்று.

ருள. மக்க னுதலிய வகணைத் திணையுள்
சுட்டி யொருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறுவர்.

(ரு) இது, நடுவணைத்திணைக்குரியதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ-ள்:—அகன் மக்கள் துதலிய ஐந்திணையும்-அகத்திணையுள் கைக்களைப் பெருந்திணை ஒழிந்த ஐந்திற்கும் உரியவாகிய நிலமும் காலமும் கருப்பொருளுமன்றி மக்களைப்பற்றி வரும் புணர்தலும் பிரித்தலும் இருத்தலும் இரங்கலும் ஊடலும் என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து பொருண்மையும், சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொளப் பெறுர்-(அகவைந்திணைக் கண்ணும் தலைமகனாகப் புலனெறி வழக்கம் செய்ய வேண்டின்,) நாடன் ஊரன் சேர்ப்பன் என்னும் பொதுப்பெயரானன்றி ஒருவர்க்கு உரித்தாகவரும் பெயர் கொள்ளப் பெறுர் புலவர். (ருள)

ருஅ. புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தி நல்ல
தகத்திணை மருங்கி னளவுத லிலவே.

ருரு இஃது, எய்தாதது எய்துவித்தல் துதலிற்று.

இ-ள்:—புறத்திணை மருங்கின் பொருந்தின் அல்லது-ஒருவர் பெயர் புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தினல்லது, அகத்திணை மருங்கின் அளவுதல் இல்-அகத்திணை மருங்கின் வருதல் இல்லை. [ஏகாரம் ஈற்றசை].

இதனாற் சொல்லியது, ஒருவர்க்குரித்தாகி வரும்பெயர் அகத்திணைபற்றி வரும் கைக்களைப் பெருந்திணையினும் வரப்பெறுது என்பதூஉம், புறத்திணையுள் வரும் என்பதூஉம், ஆண்டும் பாடாண் பாட்டுக் காமம் பொருளாக வரின் அவ்வுழி வருதல் என்பதூஉம் கூறியவாறு. இதனான் அகப்பொருள் ஒருவரைச் சாராது பொதுப்பட வருமென்பது கொள்க. (ருஅ)

முதலாவது அகத்திணையியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது-புறத்திணையியல்.

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், புறத்திணையியல் என்னும் பெயர்த்து. இது புறப்பொருளுணர்த்துதலாற் பெற்ற பெயர்.

அஃது யாங்கனம் உணர்த்தினோ வெனின், மேல் அகத்திணையாகிய எழுதிணையும் சாற்றி, அவற்றின் புறத்து நிகழ்வன எழுதிணை உணர்த்தினொன்று சொல்க. அவை, மலையாகிய நுநீர்நீங்குண்புயல் நிறைகேடலும் நிறைமீட்டலும் என்னும் வேறுபாடு குறித்து வெட்சி எனவும் கார்த்தை எனவும் இரண்டு குறி பெறுதலும், காடுறையல்காகிய முல்லைப்பூ மண்ணைச் சேக்கையால் வீடுத்துச் செலவுபுரிந்த வேந்தன்மேல் அடல் குறித்துச் செலவு புரிதலான் அவ்விரு பெருவேந்தரும் ஒரு விளையாகிய செலவு புரிதலின் அது வஞ்சி என ஒரு குறி பெறுதலும், புன லுலகாகிய மருத்தப்பூயம் எயில் அழித்தலும் எயில் காத்தலும் என்னும் வேறுபாடு குறித்து உழிநை எனவும் நொச்சி எனவும் இரண்டு குறி பெறுதலும், மணலுலகாகிய நெய் நம்புயம் இரு பெருவேந்தரும் பொருதலாகிய ஒரு தொழிலே புரிதலால் அது நும்பை என ஒரு குறி பெறுதலும், நடுநிலைத்திணையாகிய பாலையம் நெய்நீரையாயினும் ஏனையோராயினும் தமது மிகுதியாகிய வெற்றியைக் குறித்தலால் அது வாங்க என ஒரு குறி பெறுதலும், பெருநீர்நீங்குண்புயல் நிலையாமையாகிய நொந்திற் பொருளே குறித்து வருதலின் காஞ்சி என ஒரு குறி பெறுதலும், நுகர்க்குண்புயல் செந்திரமாகிய ஒரு பொருளே குறித்து வருதலின் பாடாண் என ஒரு குறி பெறுதலும் உணர்த்தியவாறு கண்டு கொள்க.

மேலே ஓத்தினுள் “புறத்திணை மருங்கற் பொருநதி னகில, தகத்திணை மருங்கி னளவுத லெனவே” [அகத்-ஞஅ] என அகத்திணைச் செய்யுள் இயற்பெயர்கூறப்பெறு தென்றமையானும் புறத்திணை மருங்கற் பொருநதும் என்றமையானும் உட்குயலோடு ஒத்துவரும் காமப்பொருளாகப் பாடாண் பாட்டின்கண் இன்பம் இயற்பெயர் சார்த்தி வரப்பெறு மென்று கொள்க.

“ஆன்ற சிறப்பி னறம்பொரு ளின்பமென
முன்றுவகை நுதலிய துலக மவற்றுள்
அறமு மின்பமு மகலா தாகிப்
புறனைப் படுவது பொருள்குறித் தன்றே”

என்னும் பதினாறுபடலச் செய்யுளுள் புறப்பொருள் அறமும் இன்பமும் அகலாதாகி எனக் கூறினார்; அவர் கூறுதல் வாசகத்திணைககண் ‘கட்டில் நீத்த பால்’ முதலாகக் ‘காடும் நீத்தபால்’ நான்கு அறங்கூறுதலில் அச்சார்பாக்க கூறியது மயங்கக் கூறுதலாம்.

“ஆங்கன முறைப்பி னவற்றது வகையால்
பாங்குறக கிளந்தன றென்ப வவைதாம்
வெட்சி காரதை வஞ்சி காஞ்சி
உட்குவரு சிறப்பி னுழிஞை நொச்சி
முரண்மிகு சிறப்பிற் றும்பையுள் ளிட்ட
மறனுடை மரபி னேழே யேனை

அமர்கொண் மரபின் வாகையுஞ் சிறந்த
பாடாண் பாட்டொடு பொதுவிய லென்ப”

எனவும்,

“கைக்கிளை யேனைப் பெருந்திணை யென்றாக்
கத்திணை யிரண்டு மகத்திணைப் புறவே”

(௩)

எனவும் புறப்பொருள் பன்னிரண்டு வகைப்படக் கூறில், அகமும் பன்னிரண்டாகி
மாட்டேறு பெறுதல்வேண்டும், அகத்திணை ஏழாகிப் புறத்திணை பன்னிரண்டாகில்,
“மொழிந்தபொருளோ டொன்றவைத்தல்” [மரபு நாய்] என்னுந் தந்திரவுத்திக்கும்
பொருந்தாதாகி “பிகைபடக்கூறல்” “தன்னொருநாடு பொருள் கருதிக்கூறல்” [மரபு-நாய்]
என்னும் குற்றமும் படிக்கு மென்க. அன்றியும் பெருந்திணைப் புறநாகிய காஞ்சி நிலை
யாமை யாதலானும், பொதுவிய லென்பது

க ௦

“பல்லமர் செய்து படைபுட்டப்பிய
நல்லாண் மாக்க னெல்லாரும் பெறுதலின்
திறப்பட மொழிந்து தெரிய விரித்து
முதற்பட வெண்ணிய வெழுதிணைக்கு முறித்தே”

க ௩

எனத் தாமே கூறுகின்றாராகலின் மறத்திற்கு முதலாகிய வெட்சியின் எடுத்துக்
கோடற்கண்ணும் கூறாமையானும், கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் புறம் என்றாயின்
அகத்திணை ஏழ் என்றது ஐந்தெனல் வேண்டுமாதலானும், பிரமம் முதலாகச் சொல்
லப்பட்ட மணம் எட்டனுள்ளும் யாழோர் கூட்டமாகிய மணத்தை யொழித்து ஏனைய
ஏழும் புறப்பொருளாதல் வேண்டுதலானும், முனைவன் நூலிற்கும் கலி முதலாகிய சான்
டேரார் செய்யுட்கும் உயர்ந்தோர் வழக்கிற்கும் பொருந்தாதென்க.

ரு.க. அகத்திணை மருங்கி னரிதப வுணர்ந்தோர்
புறத்திணை யிலக்கணந் திறப்பிடக் கிளப்பின்
வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே
உட்குவரத் தோன்று மீரேழ் துறைத்தே.

உரு

இதலைக்குத்திரம் என் னுரவிற்றோவெனின், வெட்சித்திணைக்கு இடமும் துறை
யும் வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று. இதனானே திணையும் துறையும் என்று
வரும் புறப்பொருள் என்று கொள்க.

இ-ள்:—அகத்திணைமருங்கின் அரில் சுப உணர்ந்தோர் புறத்திணை இலக்கணம்
திறப்படக் கிளப்பின்-அகத்திணையிடத்து மயக்கம் கெட உணர்ந்தோர் புறத்திணை
யிலக்கணம் வகைப்படக் கூறின்.

அகத்திணை மருங்கின் மயக்கம் கெட உணர்தலாவது, மேல் ஒதிய இலக்கணத்தால்
மயக்கம் கெட உணர்தல்.

வெட்சிதானே குறிஞ்சியது புறனே-வெட்சி என்னும் திணை குறிஞ்சி என்னும்
திணைக்குப் புறமும்.

வெட்சி குறிஞ்சிக்குப் புறமுது எவ்வாறெனின், நிரைக்கோடல் குறிஞ்சிக்குரிய
மலைசார்ந்த நிலத்தின்கண் நிகழ்தலானும், அந்நிலத்தின் மக்களாயின் பிறகாட்டு ஆன்

நிரையைக் களவிற்கோடல் ஒருபுடை குறிஞ்சிக்கு உரித்தாகிய களவோடு ஒத்தலானும், அதற்கு அது புறமயிற் றென்க. குடும் பூவும் அந்நிலத்திற்குரிய பூவாதலானும் அதற்கு அது புறமாம்.

உட்குவரத் தோன்றும் ஈர் ஏழ் துறைத்தே-வெட்சித்துறை உட்குவரத் தோன்றும் பதினென்கு துறையை உடைத்து.

துறை பதினென்கும் வருகின்ற சூத்திரத்துள் காட்டுதும்.

(௧)

கூட. வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவின் ஆதந் தோம்பன் மேவற் றாகும்.

இது, வெட்சித்திணையாமாறு உணர்த்துகல் முதலிற்று.

இன்:—வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப் புலக் களவின் ஆதநது ஒம்பல் மேவற்ற ஆதம்-வேந்தனால் விடப்பட்ட முனைபூரகத்துள்ளார் வேற்று நாட்டின்கண் களவினானே ஆவைக்கொண்டு பெயர்ந்து பாதுகாக்கும் மேவலை யுடைத்து.

ஓம்புதலாவது, மீளாமல் காத்தல். புறப்பொருட் பாருபாடாகிய பொருளினும் அறத்தினும் பொருள் தேடுதற்குரிய நால்வகை வருணத்தாரினும் சிறப்புடையார் அரசராதலானும், அவர்க்கு மாற்றரசர்பால் திறைகொண்டபொருள் மிகவும் சிறந்ததாலானும், அப்பொருள் எய்துங்கால் அவரைப் போரில் வென்று கோடல் வேண்டுதலானும், போர்க்கு முந்தற சிறைகோடல் சிறந்ததாகலானும், இப்பொருள் முன் கூறப்பட்டது.

பள்ளிநு படலத்துள் “தன்னுறு தொழிலே வேறதுறு தொழிலென், மன்னவிருவகைத்தே வெட்சி” என இரண்டு கூறுபடக் கூறினாயினும், முன்வருகின்ற வஞ்சி, உழிநை, தும்பை முதலாயின எடுத்துச்செலவு, எயிலகாத்தல், போர்செய்தல் என்பன அரசர்மேல் இயன்று வருதலின் வேறதுறு தொழில் ஒழித்து, கன்னுறு தொழிலெனத் தன் நாட்டும் பிறர் நாட்டும் களவின் ஆன்றிரை கோடலின் இவர் அரசரது ஆணையை நீங்கினராவார். ஆதலால், அவர் அவ்வாறு கூறல் மிகைபடக் கூறலாம். அதனால், பன்னிருபடத்துள் வெட்சிப்படலம் தொல்காப்பியர் கூறினாரென்றல் பொருந்தாது. என்னே?

“ஒத்த சூத்திர முரைப்பிற் காண்டிகை
மெய்ப்படக் கிளந்த வகைய தாகி
ஈரைம் குற்றமு மின்றி நேரிதின்
முப்பத் திருவகை யுத்தியொடு புணரின்
நூலென மொழிப நுணங்குமொழிப் புலவர்”

எனவும்,

“சிறைவெனப் படுமவை வசையற நாடின
கூறியது கூறல் மாறுகொளக் கூறல்
சூன்றக் கூறல் மிகைபடக் கூறல்
பொருளில் கூறல் மயங்கக் கூறல்
கேட்டோர்க் கின்ன யாப்பிற் றாதல்
பழித்த மொழியா னிழுக்கக் கூறல்

தன்னு னொருபொருள் கருதிக் கூறல்
என்ன வகையினு மனங்கோ ளின்மை
அன்ன பிறவு மவற்றுலிரி வாகும்”

எனவும் கூறிய ஆசிரியர் தாமே மாறுகொளக்கூறல், குன்றக்கூறல், மிகைபடக்கூறல் பொருளிலகூறல், மயங்கக்கூறல், தன்னுனொருபொருள் கருதிக்கூறல் என்னும் குற்றம் பயப்பக கூறினானென வருமாகலான். (உ)

சுச. படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி

புடைகெடப் போகிய செலவே புடைகெட
ஒற்றி னுகிப் வேயே வேய்ப்புறம்
முற்றி னுகிய புறத்திறை முற்றிய
ஊர்கொலை யாகோள் பூசன் மாற்றே
நோயின் றுய்த்த னுவல்வழித் தோற்றர்
தந்துவிரை டாதி மெண்டாட்டுக் கொடையென
வந்த வீரேழ் வகையிற் றாகும்.

இது, வெட்சித் துறையாமாறு உணர்ச்சுதல் முதலிற்று.

இ-ள்:—படையியங்கரவம் முதலாகக் கொடை ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினான்கு துறையை யுடைத்து வெட்சித்திணை,

வெட்சியென்பது அதிகாரத்தான் வரசது. படை இயற்கு அரவம்-(நிரைகோடல் கருதிப்) படையெழும் அரவம்.

உதாரணம்:—

“நெடிபடு சானத்து நீள்வேன் மறவர்
அடிபடுத் தாரதர் செல்வான்—துடிபடுத்து
வெட்சி மலைய விரவார் மணிநிரைக்
உட்சியுட் காநியெழும்” [வெண்பா-வெட்சி-ச]

பாக்கத்து விரிச்சி-(குறித்த பொருளின் பயன் அறிதற்குப்) பாக்கத்துக்கண் நற் சொல் ஆய்தல்.

உதாரணம்:—

“எழுமணி ிறு நிருண்மலை முன்றிற்
குழவினங் கைகூப்பி நிற்பத்—தொழுவிற்
குடக்கள்ளுக் கொண்டுவா வென்றான் குணிலில்
தடக்கையாய் வென்றி தரும்.” [வெண்பா-வெட்சி-ச]

புடை கெடப் போகிய செலவு-பக்கம் கெடப் போகிய செலவு.

பக்கம் கெடுதலாவது, மாற்றரசர் பக்கத்தாராகித் தம்மாட்டு ஒற்றொடு நிற்பார் அறியாமல் போதல். பக்கத்தினுள்ளாரைப் பக்க மென்றார்.

உதாரணம்:—

“கூற்றினத் தன்னார் கொடுவி லிடனேந்திப்
பாற்றினம் பின்படர முன்படர்—தேற்றின

நின்ற நிலைகருகி யேகிறார் நீள்கழைய

குன்றங் கொடுவில் லவர்.” [வெண்பா-வெட்சி-இ]

புடை கெட ஒற்றின் ஆகிய வேயே-மாற்ற சர்பக்கத்துள்ளார் அநியாதவகை ஒற்றரால் ஆகிய ஒற்றுதலும்.

ஒற்று என்பது எவ்விடத்தும் வேண்டுமாயினும், ஆதிவிளக்காக இவ்வோத்தின் முதற்கண் வைத்தாரென்று கொள்க.

உதாரணம்:—

“நிலையும் நிறையும் நிரைப்புறத்து நின்ற

சிலையுஞ் செருமுனையுள் வைகி—இலையுனைந்த

களளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோய் சென்றறிந்து

நள்ளிருட்கண் வந்தார் நமர்.” [வெண்பா-வெட்சி-சு.]

வேய் புறம் முற்றின் ஆகிய புறத்து இறை-(அவ்வாறு) வேய்க்கப்பட்ட இடத் தின் புறத்தினைச் சூழ்தலான் ஆகிய புறத் திருக்கை.

‘வேய்’ என்பது ஆகுபெயராய் அவ்விடத்தின்மேல் நின்றது.

உதாரணம்:—

“உய்ந்தொழிவா ரீங்கில்லை யூழிக்கட் உயேபோல்

முாதமரு ளேற்றார் முரண்முருங்கத்—தந்தயின்

ஒற்றினு றெற்றி புரவோர் குறம்பினைச்

சுற்றினார் போகாமற் சூழ்நது.” [வெண்பா-வெட்சி-எ]

முற்றிய ஊர் கொலை-(அவ்வாறு) சூழப்பட்ட ஊரை அழித்தல்.

உதாரணம்:—

“இரலை துணையா வெரிதவழிச் சிறிப்

புகலையா ரென்றார் புக்குப்—பகலே

தொலைவில்லார் வீழ் தொடுகு லார்ப்பக்

கொலைவில்லார் கொண்டார் குறம்பு.” [வெண்பா-வெட்சி-அ]

ஆ கோள்-(ஆண்டுதாங்கிப்) நிறையைக் கொடல்.

உதாரணம்:—

“கொடுவரி கூழிக் குழுகுகொண்டனைத்தால்

நெடுவரை நீள்வெய் நலு—நடுவூர்க்

கணநிறை கைக்கொண்டு கையகலார் நின்ற

நிணநிறை வேலார் நிலை.” [வெண்பா-வெட்சி-கூ]

பூசல் மாற்று-(அவ்வாறு கொண்ட நிறையை மீட்டற்கு வந்தார் பொருள்) பூசல் மாற்றிப் பெயர்தல்.

உதாரணம்:—

“சூழ்ந்த நிரைபெயரச் சுற்றித் தலைக்கொண்டார்

வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்தார் விட்குணிய—தாழ்ந்த

சூலவுக் கொடுஞ்சிலைககை கூற்றையா ரெய்த

புலவுக் கணைவழிபோய்ப் புள்.” [வெண்பா-வெட்சி-ம]

நோய் இன்று உய்த்தல்-(அவ்வாறு கொண்ட நிறையை) வருந்தாமல் உய்த்தல்.

உதாரணம் :—

“செருப்பிடைச் சிறுபர லன்ன கணைக்கால்
ஆவ்வயிற் றகன் ற மார்பிற் பைங்கட்
குச்சி னிரை த்தன குருமயிர் மோவாய்
செவியிறந்து தாழ்தருங் கவுளன் வில்லோ
டியார்கொலோ வளியன் தானே தேரின்
ஊர்பொரி திகந்தன் று மிலனே யரணை
காடுகைக் கொண்டன் று மிலனே காலைப்
புல்லா ரினநிரை செல்புற நோக்கிக்
கையிற் சுட்டிப் பையென வெண்ணிச்
சீலையின் மாற்றி யோனே யவைதாம்
மிகப்பல வாயினு மென்றோ மெனைத்தும்
வெண்கோ டோன்றாக் குழிசியொடு

நாளுரை மத்தொலி கேளா தோனே.” [புறம்-உருள]
நவல்வழித் தோற்றம்-தமர் கவன்று [சொல்லியவ] ழித் தோன்றுதல்.

உதாரணம் :—

“நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்
பாசுவ லிட்ட புன்காற் பந்தர்ப்
புனறநு மிளமண னிறையப் பெய்ம்மின்
ஒன்றார் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று
நிரை யொடு வருஉ மெண்ணைக்

குழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யலரே.” [புறம்-உசுஉ]
தந்து நிறை-(சென்ற) எப்பட்ட நிரையைத் தம்மூரகத்துக் கொணர்ந்து நிறுத்தல்.

உதாரணம் :—

“தண்டா விருப்பின டன்னை தலைமலைந்த
வண்டார் கமழ்கண்ணி வாழ்கென்று—கண்டார்
அணிநிரை வாண்முறுவ லம்மா வெயிற்றி
மணிநிரை மல்கிய மன்று.” [வெண்பா-வெட்சி-கங்.]

பாதிடு-(அந்நிரையைக்) கூறிடுதல்.

உதாரணம் :—

“ஒன்வாண் மலேந்தார்க்கு மொற்றாய்ந் துரைத்தார்க்கும்
புன்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவர்க்கும்—விள்வாரை
மாறட்ட வென்றி மறவர்தஞ் சீறாரிற்
கூறிட்டார் கொண்ட நிரை.” [வெண்பா-வெட்சி-கசு]

உண்ட ஆட்டு-(நிரைபகுத்து மறவர்) களிப்பினால் அயரும் விளையாட்டு.

உதாரணம் :—

“இளிகொண்ட திஞ்சொ லிளமா வெயிற்றி
களிகொண்ட நோக்கங் கவற்றத்—தெளிகொண்ட
வெங்கண் மலிய விளிவதுகொல் வேற்றார்மேல்
செங்கண் மறவர் சினம்.” [வெண்பா-வெட்சி-கஞ்]

கொடை-(பகுத்த நிரையை வேண்டி இரப்பார்க்குக்) கொடுத்தல்.

உதாரணம்:—

“இளமா வெயிற்றி யிவைகாணின் னையர்
தலைநாளே வேட்டத்துத் தந்த நிரைகள்
கொல்லன் றுடியன் கொணர்சீர் வல்ல
நல்லியாழ்ப் பாணர்தம் முன்றி னிறைந்தன.
முருந்தே ரினரகை காணுமின் னையர்
கரந்தை யலறக் கவர்ந்த நிரைகள்
கள்விலை யாட்டினல் வேய்திரி கானவன்
புள்வாய்ப்பச் சொல்தணி முன்றி னிறைந்தன.
கயமல ருண்கணை காணுமின் னையர்
அயலூ ரலற வெறிந்தநல் லாக்கள்
நயனின் மொழியர் நரைமுதிர் தாடி
எயின ரெற்றியர் முன்றி னிறைந்தன.” [சிலப்-வேட்டுவவரி] (௯) (1௩)

௬௨. மறங்கடைக் கூட்டிய குடிநிலை சிறந்த
கொற்றவை நிலையு மத்திணைப் புறனே.

இதவும் அது.

இ-ள்:—மறம் கடை கூட்டிய குடி நிலை-மறத்தொழில் முடித்தலையுடைய குடியி
னது நிலைமையைக் கூறலும், சிறந்த கொற்றவை நிலையும்-சிறந்த கொற்றவையது நிலை
மையைக் கூறலும், அ திணை புறன்-குறிஞ்சித்திணைப் புறஞ்குய வெட்சித்திணையாம்.
குடிநிலை என்றதனால் மைந்தார்க்கும் மகளிர்க்கும் பொதுவாதல் அறிக.

உதாரணம்:—

“யானை தாக்கினு மாவேமற் செலினும்
நீனிற விசம்பின் வல்லேறு சிலைப்பினும்
குழமகன் மாற மறப்பூண் வாட்கை
வலிகூட் ணெவின் வாட்குடிப் பிறந்த
புலிப்போத் தன்ன புல்லண்ற் காண
செநநா யன்ன கருவிற் சுற்றமொடு
கேளா மன்னர் கடிபுலம் புக்கு
நாளா தந்தது நறவுநொடை தொலைச்சி
இல்லக் கள்ளின் றொப்பிப் பருகி
மல்லன் மன் றத்து மழவிடை கெண்டி
மடிவாய்த் தண்ணுமை நடுவட் சிலைப்பச்
சிலைவி லெறுத்தோ னோச்சி வலன்வளை யூப்
பகன்மகிழ் தாங்குந் தாங்கா விருக்கை ௫ - ம்
முளிதலை களித்தவுருள் றும் காத்தலிற்
நனக்குமுகந் தேந்திய பசும்பொன் மண்டை
இவற்கி தென்றா ததற்குமன் றிசினே
கேட்டியோ வாழி பாண பாசறைப்
பூக்கோ ளின் றென் றறையும்
மடிவாய்த் தண்ணுமை யிழிசினன் குரலே.” [புறம்-௨௮௬] ௫ - ம்

“கெடுக சிந்தை கடிதிவ டுணிவே
 மூதின் மகளி ராத நகுமே
 மேனா ஞற்ற செருவிற் கிவடன்னை
 யானை யெறிந்து களத்தொழிற் தனனே ;
 நெருந லுற்ற செருவிற் கிவள்கொழுநன்
 பெருநிறை விலங்கி யாண்டுப்பட்டனனே ;
 இன்றும்,
 செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று முயங்கி
 வேல்கைக் கொடுத்து வெளிதுவிரித் துடஇப்
 பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி
 ஒருமக னல்ல தில்லோள்
 செருமுக னோக்கிச் செல்கென விடுமே.” [புறம்-உஎக.] ௭௮

இவற்றுள் ஆண்பால் பற்றிவந்ததனை இல்லாண்முல்லை யெனவும், பெண்பால் பற்றிவந்தனை மூதின்முல்லை யெனவும் கூறுப.

‘கொற்றவை நிலை’ என்றதனானே, குறிஞ்சித்திணைக்கு முருகவேளையன்றிக் கொற்றவையும் தெய்வ மென்பது பெற்றாம்.

உதாரணம்:—

“ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாய்கலைக்
 கூளி மலிபடைக் கொற்றவை—மீளி
 அரண்முருங்க வாக்கோள் கருதி னடையார்
 முரண்முருங்கத் தான்முந் துறும்.” [வெண்பா-வெட்சி-உய] (190)

௬௩. வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்
 வெறியாட் டயர்ந்த காந்தன முறுபகை
 வேந்திடை தெரிதல் வேண்டி யேந்துபுகழ்ப்

௬௪. போந்தை வேம்பே யாரென வருஉ
 மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்
 வாடா வள்ளி வயவ ரேத்திய
 ஓடாக் கழனினை யுளப்பட வோடா
 உடல்வேந் தடுக்கிய வுன்ன நிலையும்

௬௫. மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பிற்
 ருவா விழுப்புசுழ்ப் பூவை நிலையும்
 ஆரம ரோட்டலு மாபெயர்த்துத் தருதலுஞ்
 சிர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத் துரைத்தலும்
 தலைத்தா ணெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்

௬௬. மனைக்குரி மரபினது கரந்தை யன்றியும்
 வருதார் தாங்கல் வாள்வாய்த்துக் கனிழ்தலென்
 றிருவகைப் பட்ட பிள்ளை நிலையும்
 வாண்மலைத் தெழுந்தோனை மகிழ்ந்துபறை தூங்க

நாடவற் கருளிய பிள்ளை யாட்டும்
காட்சி கல்கோ ணீர்ப்படை நடுதல்
சீர்த்த மரபிற் பெரும்படை வாழ்த்தலென்
றிருமூன்று மரபிற் கல்லொடு புணரச்
சொல்லிப் பட்ட வெழுமூன்று துறைக்கே.

வேலன் முதலாக வெட்சித்திணைக்குரிய துறை கூறினார், இனி அதற்கு மாறு
கிய கரந்தைத் திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று. அதுவும் ஆரிரைமீட்டல் கார
ணமாக அந்நிலத்தின்கண் சிகழ்வதாகலின், வெட்சிப்பாற்பட்டிரு குறிஞ்சிக்குப் புறநு
யிற்று.

௧௦

இ-ள்:—வெறியாட்டயர்ந்த காந்தரு மென்பது முதலாகத் தலைத்தானெடுமொழி
தன்னெடு புணர்த்தலும் என்பது ஈராகச் சொல்லப்பட்ட பதின்மூன்று துறையும்
காட்சி முதலாக வாழ்த்தல் ஈராகக் கல்லொடு புணர்த்துக் கூறும் துறையொடுங் கூடச்
சொல்லப்பட்ட இருபத்தொரு துறைத்து.

வெறி அறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன் வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்தளும்-வெறி கரு
யாடுதலை அறியும் சிறப்பினையுடைய வெவ்விய வாயினையுடைய வேலன் வெறியாடிய
காந்தளும்.

காந்த னென்பதினை மடலேறுதற்குப் பெயராகக் கூறுவா நுளராகலின், வெறியாட்
ட்டயர்ந்த காந்த னென் றார். அன்றியும், காந்தன் என்பது மடலேறுதலான் அத்திணை
யாற்றாளாகிய பெண்பால்மாட்டு சிகழும் வெறி 'காந்தன்' எனவும் பெயராம். இது ௨௦
ஊனே சாமவட்டையின் ஆற்றாளாகிய பெண்பாற்பட்டாமாங்கிய வெறியும் அந்நிலத்
துள்ளார் வென்றி வேண்டி ஆடும் வெறியும் கொள்ளப்படும் இவ்வெறி இந்நிலத்திற்
குச் சிறந்தமை அறிக, இது வெட்சிப் பின்னர் வைத்தார், பெரும்பான்மையும்
குறிஞ்சிபற்றி சிகழு மாகலின்.

உதாரணம்:—

௨௬

“வெய்ய நெடிதுயிரா வெற்பு னளிரினையா
ஐய நளிரங்கு வாடினான்—மையால்
அயன்மனைப் பெண்டிரோ டன்னெசொ லஞ்சி
வியன்மனையு ளாடும் வெறி.” [வெண்பா-இருபாற்பெருந்திணை-ய]

இது காமவெட்டை தோற்றமும் தலைமகள் தானே முருகு மேல்நீர்இ யாடியது. ௩௦
வென்றி வேண்டியாடுதற்குச் செய்யுள் சிலப்பதிகாரத்து வேட்டுவவரியுட் கண்டு
கொள்க. இனி வேலன் தானே ஆடியதற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

உறு பகை வேந்து இடை தெரிதல் வேண்டி ஏந்து புகழ் போந்தை வேம்பு ஆர்
என வரும் மா பெருந தானையர் மலைந்த பூவும்-மிக்க பணிகேவந்தன் வேறுபாடு தெரிதல்
வேண்டி உயர்ந்த புகழையுடைய போந்தையெனவும் வேம்பெனவும் ஆரெனவும் ௩௩
தமிழ்நாட்டு நிலவேந்தர் குடிய பூவும்.

உதாரணம்:—

“குடையலர் காந்தட்டன் கொல்லிச் சனைவாய்த்
தொடையலிழ் தண்ணெனை குடான்—புடைநிகழ்ந்

தேர்திரப் பொங்குந் திருந்துவேல் வானவன்
போரெதிரிற் போந்தையாம் பூ.” [வெண்பா-பொது-க.]

இது சேரன் பூ.

“தொடியணிகோ ளாடவர் தும்பை புனையக்
கொடியணிகோற் கூட்டணங்கும் போரின—முடியணியும்
காத்தல்சால் செங்கோற் கடுமா நெடுவழுதி
ஏத்தல்சால் வேம்பி னினர்.” [வெண்பா-பொது-உ]

இது பாண்டியன் பூ.

“கொல்களி றூர்வர் கொலைமலி வான்மறவர்
கொல்கழல் வீக்குவர் வேலினோருர்—மல்கும்
கலங்க லொலிபுனற் காவிரி நாடன்
அலங்க ளமரமுவத் தார்.” [வெண்பா-பொது-சு]

இது சோழன் பூ.

நிரைகோள் கேட்டவழி நெடுநிலவேந்தரும் கதுமென எழுமராதலின், நிரை
மீட்டலின்கண் பூப் புகழப்பட்டது.

வாடா வள்ளி-வாடுதல் இல்லாத வள்ளி.

‘வள்ளி’ என்பது ஒருகூத்து; அஃது அந்நிலத்தின் நிகழ்தலின் ‘வாடாவள்ளி’
என்றார். உதாரணம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

வயவர் ஏத்திய ஓடா கழல் நிலைவீரராத் புகழப்பட்ட கெடாத கழல் நிலை.

உதாரணம்:—

“வானமரின் முன்விலக்கி வான்படர்வார் யார்கொலோ
கேளவார் நீக்கிய கண்கணிக்காற்—கானை
கலங்கழல் வாயிற் கடுத்தீற்றி யற்றாற்
பொலங்கழல் கான்மேற் புனைவு.” [வெண்பா-பொது-எ]

ஓடா உடல் வேந்து அடுக்கிய உன்ன நிலையும்-ஓடாத வெகுண்ட வேந்தரைச்
சாத்திய உன்ன நிலையும்.

‘உன்னம்’ என்பது மரம். அது தன் நாட்டகத்துக் கேடுவருங்கால் உலறியும்,
வாராத காலம் குழைந்தும் நிற்கும்.

உதாரணம்:—

“துன்னருந் தானைத் தொடுகழலான் றப்பெதிர்த்து
முன்னர் வணங்கார் முண்முருங்க—மன்னரும்
ஈடெலாந் தாங்கி யிகலவிந்தார் நீயுநின்
கோடெலா முன்னக் குழை.” [வெண்பா-பொது-ச]

பிறவும் சிமித்தமாகி வருவன வெல்லாவற்றிற்கும் இதுவே துறையாகக் கொள்க.

மாயோன்மேய மன் பெருஞ் சிறப்பின் தாவா விழு புகழ் பூவை நிலையும்-மாயோ
னைப் பொருந்திய நிலைபெற்ற பெருஞ் சிறப்பினையுடைய கெடாத விழுப்புகழைப்
பொருந்திய பூவை நிலையைக் கூறுதலும்.

பூவைமலர்ச்சியைக்கண்டு மாயோன் நிறத்தை யொத்ததெனப் புகழ்தல், நாடெல்லை காடாதலின், அக்காட்டிடைச் செல்வோர் அப்புவைவையைக் கண்டு கூறுதல். உன்னம் கண்டு கூறினார் போல இதுவும் ஓர் வழக்கு.

உதாரணம் :—

“பூவை விரியும் புதுமலரிற் பூங்கழலோய் ௫
யாவை விழுமிய யாமுணரேம்—மேவார்
மறத்தொடு மல்லர் மறங்கடந்த காளை
நிறத்தொடு நேர்தருத லான்.” [வெண்பா-பாடாண்-ச]

இஃது உரையன்மென்பார், மாயோன் முதலாகிய தேவர்களோடு உவமித்தலை பூவைநிலை யென்ப, ௧௦

உதாரணம் :—

“இந்திர னென்னி னிரண்டேக ணேறுர்ந்த
அந்தரத்தா னென்னிற் பிறையிலலை—அந்தரத்திற்
கோழியா னென்னின் முகஞென்றே கோதையை
யாழியா னென்றுணர் பாரற்று.” ௧௫

வேறு கடவுளரை நோக்கி உவமித்து வருபவையெல்லாம் பூவை நிலையாகக் கொள்க. என்னை?

“ஏற்றுார்தி யானு மிகல்வெம்போர் வானவனும்
ஆற்றலு மாள்வினைபு மொத்தொன்றி னெவ்வாரே
கூற்றக் கணிச்சியான் கண்மூன் றிரண்டேயாம் ௨௦
ஆற்றல்சால் வானவன் கண்.”

என முத்தொள்ளாயிரத்து வந்தவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன பூவைநிலையும் அந்நிலத்தின் தெய்வமாகிய கருப்பொருளாதலின், அதன்மேல் வந்தது.

ஆர் அமர் ஓட்டலும்-அரிய அமரைப் போக்குதலும்.

உதாரணம் :—

“புலிக்கணமுஞ் சீயமும் போர்க்களிறும் போல்வார்
வலிச்சினமு மானமுந் தேசம்—ஒலிக்கும்
அருமுனை வெஞ்சுரத் தான்பூசற் கோடிச்
செருமலைந்தார் சிற்றஞ் சிறந்து.” [வெண்பா-கரந்தை-ச] ௨௫

ஆ பெயர்த்துத்தருதல்-நிரை மீட்டல். ௩௬

உதாரணம் :—

“அழுங்கனீர் வையகத் தாருயிரைக் கூற்றம்
விழுங்கியபின் வீடுகொண் டற்றற்—செழுங்குடிகள்
தாரார் கரந்தை தலைமலைந்து தாங்கொண்டார்
நேராரகைக் கொண்ட நிரை.” [வெண்பா-கரந்தை-க] ௩௭

எனவும்,

“ஏறுடைப் பெருநிரை பெயர்தரப் பெயரா
திலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைகரந் திருந்த
வல்லின் மறவ ரொடுக்கக் காணும்

செல்லல் செல்லல் சிறக்கின் னுள்ளம்
முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போலத்
தாவுபு செறிதரு மான்மேற்
புடையிலம் கொள்வாட் புனைகழ லோயே” [புறம்-உடுக]

௫௩ எனவும் வரும்.

சீர் சால் வேந்தன் சிறப்பு எடுத்து உரைத்தலும்-சீர்மை பொருந்திய வேந்தனது மிகுதியை எடுத்துக் கூறலும்.

உதாரணம் :—

“அங்கையு னெல்லி யதன்பய மாதலாற்
க௦ கொங்கலர் தாரான் குடைநிழற்கீழ்த்—தங்கிச்
செயிர்வழங்கும் வானமருட் சென் றடையார் லேல்வாய்
உயிர்வழங்கும் வாழ்க்கை புறம்.” [வெண்பா-கரந்தை-யுக]

இது மற்றுள்ள திணைக்கும் பொது.

தலைத்தான் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்-தன்மாட்டுள்ள போர்வலி
௫௪ முயற்சியினாலே கொடுஞ்சொற்களைத் தன்னொடு புணர்த்திக் கூறுதலும்.

உதாரணம் :—

“ஆளமர் வெள்ளம் பெருகி னதுலிலக்கி
வாளொடு வைகுவேம் யாமாக—நாளும்
கழிமகிழ்வென்றிக் கழல்வெய்யோ டீயப்
உ௦ பிழிமது ஷண்பார் பிறர்.” [வெண்பா-சாக்கை-கக]

இது மற்றுள்ள திணைக்கும் பொது.

வருதார் தாங்கல் வான் வாயிசது கவித்தல் என்று இருவகைப்பட்ட பிள்ளை
நிலையும்-மேல்வருகின்ற கொழுப்படையைத் தாங்கலும் வான் வாய்த்தலாற் படுத்தலும்
என இரண்டு வகைப்பட்ட பிள்ளை நிலையும்.

௫௫ உதாரணம் :—

“பிள்ளை கடுப்பப் பிணம்பிறங்க வாளெறிந்து
கொள்ளைகொ ளாயந் தலைக்கொண்டார்—எள்ளிப்
பொருதழிந்து மீளவும் பூங்கழலான் மீளான்
ஒருதனியே நின்ற னுள்ளன்.” [வெண்பா-கரந்தை-எ]

௫௬ இது வருதார் தாங்கல்

“உரைப்பி னதுவியப்போ வொன்றார்கைக் கொண்ட
நிரைப்பி னெடுத்தகை சென்றான்—புரைப்பின்
றுளப்பட்ட வாடுமெல்லா மொள்வான் கொளவே
கனப்பட்டான் சென்றான் கரந்து.” [வெண்பா-கரந்தை-சு]

௫௭ இது வான் வாய்த்துக் கவித்தல்.

வான் மலைந்து எழுந்தோனை மகிழ்ந்து பறை தூங்க நாடு அவற்கு அருளிய பிள்ளை
யாட்டும்-வாளான் மாறுபட்டு எழுந்தவனை மகிழ்ந்து பறை ஒலிப்ப அவற்குத் துறக்க
மாகிய நாட்டை அளித்த பிள்ளையாட்டும்.

உதாரணம் :—

“மாட்டிய பிள்ளை மறவர் நிறந்திறந்து
கூட்டிய வெண்கண் குடர்மலை—கூட்டியபின்
மாறியிசச் சிறி நுடக்குவான் கைக்கொண்ட
வேறியிசு விம்முந் துடி.” [வெண்பா-காந்தை-௯] ௧௩
காட்சி-(போர்க்களத்துப் பட்டவீரரைக் கல்விறுத்தற் பொருட்டுக் கற்) காண்டல்.

உதாரணம் :—

“மிகையணங்கு மெய்நிறீஇ மீளி மறவர்
புகையணங்கப் பூமாரி சிந்திப்—புகையணங்கும்
வீளைக் கடுங்கணையால் வேறுகி விண்படர்ந்த ௧௦
காளைக்குக் கண்டமைத்தார் கல்.” [வெண்பா-பொது-அ]
கல் கோள்-(அவ்வாறு காணப்பட்ட) கல்லைக் கைக்கொண்டல்.

உதாரணம் :—

“பூவொடு நீர்தூவிப் பொங்க விரைபுகைத்து
நாவுடை நன்மணி நன்கியம்ப—மேவார் ௧௧
அழன்மறந் காற்றி யவிந்தாற்கென் நேத்திக்
கழன்மறவர் கைக்கொண்டார் கல்.” [வெண்பா-பொது-௯]
நீர்ப்படை-(அக்கல்லை) நீர்ப்படுத்தல்.

உதாரணம் :—

“நாடு களற்றக் கதிரோன் சினஞ்சொரியக் ௧௨
கூடிய வெம்மை குளிக்கொள்ளப்—பாடி
நயத்தக மண்ணி நறுவிறை கொண்டாட்டிக்
கயத்தகத் துய்த்திட்டார் கல்.” [வெண்பா-பொது-௮]
நடுதல்-(அக்கல்லை) நடுதல்.

உதாரணம் :—

“மலை துயல் மணியெறிந்து மட்டுகுத்துப்
பீலி யணிந்து பெயர்பொறித்து—வேலமருள்
ஆண்டக நின்ற வமர்வெய்போற் கிண்தென்று
காண்டக நாட்டினார் கல்.” [வெண்பா-பொது-௯] ௧௩
சீர் தரு மரபின் பெரும்படை-மிகவுந் தக்க மரபினையுடைய பெரும்படையினும். ௧௦
அஃதாவது, நாட்டிய கல்லிற்குக் கோட்டஞ் செய்தல். அஃது இங்கொண்டு புகுத
வெண் உரைத்த துறை. [கோட்டம்-கோயில், படை-படைத்தல்.]

உதாரணம் :—

“வாட்புகா வூட்டி வடிமணி நின்றியம்பக்
கோட்புலி யன்ன குரிசில்க—லாட்கடிந்து ௧௪
விற்கொண்ட வென்றி விறன்மறவு ரெல்லாரும்
இங்கொண்டு புக்கா ரியைந்து.”
வாழ்த்து-(அக்கல்லைப்) பழிச்சுதல்.

உதாரணம் :—

“அடம்புகும் பாடியழுதழு தாற்றா
திடும்பையுள் வைகி யிருந்த—கடும்பொடு
கைவண் குரிசில்கற் கைதொழுது செல்பாண
தெய்வமாய் நின்றான் நிசைக்கு.” [வெண்பா-பொது-கரு.]

இவையெல்லாம் கரந்தைக்கு உரித்தாக ஒதப்பட்டனவேனும்தான், “ஒருபாற் கிளவி
ஏனைப்பாற் கண்ணும், வருவகை தானே வழக்கென மொழிப்” [பொருளியல்-உஅ]
என்றதனால், மறத்துறை ஏழிற்கும் கொள்ளப்படும். ஈண்டு ஒதப்பட்ட இருபத்தொரு
துறையினும் நிரையீட்டற் பொருண்மைத்தாகிக் கரந்தையென ஒதப்பட்டன ஏழா
யின. கரந்தையாயினவாறு என்னையெனின், வெறியாட்டும் வள்ளிக்கூத்தும் மலை
சார்ந்த இடத்து வழங்குதலின், வந்த நிலத்திற்கு உரிய பொருளாகி வந்தன. புவை
நிலையும் அந்நிலத்தைச் சார்ந்து வருவதோர் தெய்வமாதலின், அந்நிலத்தின் கருப்
பொருளாகி வந்தது. கற்கோள்நிலையாறும் உன்னநிலையும் முடியுடை வேந்தர் குடும்
புவும் கழல்நிலையும் ஏனையவற்றிற்கும் பொதுவாகலான், எடுத்துக்கொண்டகண்ணே
கூறுதல் இலக்கணமாதலின் ஈண்டு ஒதப்பட்டதென வுணர்க. பன்னிருபடலத்துள்
கரந்தைக்கண் பன்னொடுவருதல் முதலாக வேறுபடச் சிலதுறை கூறினாகலின்,
புண்படுதல் மாற்றோர்செய்த மறத்துறையாகலின், அஃது இவர்க்கு மாறாகக்கூறலும்
மயங்கக்கூறலுமாம். ஏனையும் இவ்வாறு மயங்கக்கூறலும் சூன் நக்கூறலும் மிகைபடக்
கூறலு மாயவாறு எடுத்துக்காட்டின் பெருகுமாதலான், உய்த்துணர்ந்து கண்டு
கொள்க. இத்துணையும் கூறப்பட்டது வெட்சித்திணை. (௫)

சூ. வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே
அஞ்சா மண்ணைசை வேந்தனை வேந்தன்
அஞ்சுதகத் தலைச்சென் நடல்குறித் தன்றே.

இது, வஞ்சித்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—வஞ்சி முல்லையது புறன்-வஞ்சியாகிய புறத்திணை முல்லையாகிய அகத்தி
ணைக்குப் புறமும். அஞ்சா மண் நைசை வேந்தனை வேந்தன் அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று
அடல் குறித்தன்று-அஃது ஒழியாத மண்ணை நச்சுதலையுடைய வேந்தனை மற்றொரு
வேந்தன் அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று அடல் குறித்தது.

ஒழியாத மண்ணை நச்சுதலாவது, வேண்டிய அரசர்க்குக் கொடாமை. “அகத்திணை
மருங்கின் அறிய உணர்ந்தோர், புறத்திணை யிலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்”
[புறத்-க] என்பதனைக் கொணர்ந்து உரைத்துக்கொள்க. இவ்வுரை இனி வருகின்ற
திணைக்கும் ஒக்கும். அதற்கு இது புறநுகியவாறு என்னையெனின், “மாயோன் மேய
காடுறையுலகமும்” [அகத்-இ] கார்காலமும் முல்லைக்கு முதற்பொருளாதலானும்,
பகைவயிற் சேரலாகிய வஞ்சிக்கு நிழலும் நீருமுள்ள காலம் வேண்டுதலானும், பருமர்
காடாகிய மலைசார்ந்திடும் ஆகாமையானும் அதற்கு இது சிறந்ததென்க. அன்னதாகல்
முல்லைப்பாட்டினுள்

“கான்யாறு தழீஇய வகனெடும் புறலிற்
சேறறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி
வேட்டுப் புழையருப்ப மாட்டிக் காட்ட

இழுமட் புரிசை யேழுற வளைஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரத்த பாடி”

(௧)

என்பதனும் அறிக.

(௪௩)

௬௫. இயங்குபடை யரவ மெரிபரந் தெடுத்தல்
வயங்கீ லெய்திய பெருமை யானும் ௩
கொடுத்த லெய்திய கொடைமை யானும்
அடுத்தூர்ந் தட்ட கொற்றத் தானும்
மாராயம் பெற்ற ஓடுமொழி யானும்
பொருளின் றுய்த்த பேராண் பக்கமும்
வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல ௩ ௦
ஒருவன் றுங்கிய பெருமை யானும்
பிண்ட மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்
வென்றோர் விளக்கமுந் தோற்றோர் தேய்வுந்
குன்றாச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையும்
அழிபுண - தட்டோர் தமிழ்ச்செயொடு தொகைஇக் ௩ ௩
கழிபெருஞ் சிறப்பிற் றுறை தின் முன்றே.

இது, வஞ்சித்திணையாமாறு உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இ-ள்:—இயங்குபடையரவம் முதலாகத் தமிழ்ச்செயொடுகூடச் சொல்லப்பட்ட
பதின்மூன்றும் வஞ்சித்துறையாம் என்றவாறு.

‘பெருமை யானும்’ என்பது முதலாக வந்த ‘ஆன்’ எல்லாம் இடைச்சொல்லாகி ௩ ௦
வந்தன. இயங்குபடை யரவ மெரிபரந் தெடுத்தல் என்பதன்கண் உம்மை தொக்கு
நின்றது.

படை இயங்கு அரவம்-படை பெயரும் அரவம். ௦

உதாரணம் :—

“சிறப்புடை மரபிற் பொருளுட்பின்பமும் ௨ ௩
அறத்து வழிப்பேறும் தோற்றம் போல
இருகுடை பின்பட வோங்கிய வொருகுடை
உருகெழு மதியி னிவந்துசேண் விளங்க
நல்லிசை வேட்டம் வேண்டி வெல்போர்ப்
பாசறை யல்லது நீயொல லாயே ௩ ௦
குதிமுக மழுங்க மண்டி யொன்றார்
கடிமதில் பாயுநின் களிநடங் கலவே
போரெனிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்
காடிடைக் கிடந்த நானெனி சேளய
செல்வே மல்லே மென்றார் கல்லென் ௩ ௩
விழவுடை யாங்கண் வேற்றுப்புலத் திறுத்துக்
குணகடல் பின்ன தாகக் குடகடல்

வெண்டலைப் புணரிசின் மான்குனம் பலைப்ப
வலமுறை வருவது முண்டென் றலமந்து
நெஞ்சநடுங் கவலம் பாயத்

துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே.” [புறம்-௬௧]

௫ எரி பரந்தெத்தல்-(பகைவரது நாடு) எரி பரந்துகொடுத்தல்

உதாரணம் :—

“விளைமாட்சிய விரைபுரவியொடு

மழையுருவின தோல்படிப்பி

முனைமுருங்கத் தலைச்சென்றவர்

௧௦ யிலாவயல் கவர்பூட்டி

மனைமரவம் விநகாகக்

கடிதுறைநீர்க் களிற்றுபடி

எல்லப் படவிட்ட சுடுதி விளக்கஞ்

செல்குடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றேரன் றப்

௧௧ புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றுனைத்

துணைலெண்டாச் செருவென்றிப்

புலிபுவாட் புலர்சாநதின்

முருகற் சேற்றத் துருகெழு குரிசில்

மயங்குவள்ளை மலராம்பற்

௧௨ பணிப்பகன்றைக் கணிப்பாகற்

கரும்பல்லது காடறியாப்

பெருந்தண்பனை பாழாக

ஏம நன்னு டொள்ளெரி பூட்டி

நாம நல்லமர் செய்ய

௧௩ ஓராங்கு மலைந்தன பெருமரின் களிநே.” [புறம்-௬௨]

வயங்கல் எய்திய பெருமையும்-விளக்கம் எய்திய பெருமையும்.

உதாரணம் :—

“இருங்கண்ணி யாலையொ டருங்கலந் தெறுத்துப்

பணிந்துகறை மொழிவ தல்லது பகைவர்

௧௪ வணங்கா ராதல் யாவதோ மற்றே

உருமுடன்று சிலைத்தலின் விசம்பதிர்த் தாங்கு

கண்ணதிர்பு முழங்குங் கடுக்குரன் முரசம்

கால்குளர் தன்ன ஆர்தி கான்முனை

எதிர்புகழ்த் தன்ன சிறையருஞ் சேற்றத்து

௧௫ நளியிரும் பரப்பின் மாக்கடன் முந்நீர்

நீர்துனைத் தன்ன செலவின்

நிலந்திரைப் பன்ன தானையோய் நினக்கே.” [பதிற்றுப்பத்து]

கொடுத்தல்: எய்திய கொடைமையும்-கொடுத்தலைப் பொருந்திய கொடைமையும்.

உதாரணம் :—

“ பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர்
பூணுதல் யானையொடு புனைதேர் பண்ணவும்
மறனோ மற்றிது விறன்மாண் குடுமி
இன்ன வாசப் பிறர்மண்கொண் டு
டினிய செய்தி கின் னூர்வலர் முகத்தே.” [புறம்-௧௨]

அடுத்து ஊர்ந்து அட்ட கொற்றமும்-பகைவர் பலரையும் அடுத்து மேலிடிக்
கொன்ற கொற்றமும்.

உதாரணம் :—

“திண்பினி முரசு மிழுமென முழங்கச் சீ ௦
சென்றமர் கடத்தல் யாவது வந்தோர்
தார்தாங் குதலு மாற்றார் வெடிபட்
டோடன் மரீஇய பீடின மன்னர்
நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்
காதன் மறந்து தீதுமருங் கலுமார் ௧ ௫
அறம்புரி கொள்ளை நான்மறை முதல்வர்
திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி
மறங்கந் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த
நீன்கழன் மன்னர் செல்வழிச் செல்கென
வான்போழந் தடக்கலு முய்ந்தனர் மாதோ ௨ ௦
வரிஞிமி றூர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்
தண்ணல் யானை யடுகனத் தொழிய
வருஞ்சமந் ததைய னாறிநீ
பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட வாறே.” [புறம்-௧௩]

மாராயம் பெற்ற செல்வ மொழியும்-மாராயமாகிய உவகை பெற்ற செடியமொழி ௨ ௫
யும்.

உதாரணம் :—

“ துடியெறியும் புலைய
வெறிசோல்கொள்ளு மிழிசின
கால மாரியி னம்பு னைப்பினும்
வாய்கெண்டையின் வெல்பிறழினும் ௩ ௦
பொலம்புனை யோடை யண்ணல் யானை
இலங்குவாண் மருப்பி னுதிமடுத் தான் றினும்
ஓடல் செல்லாப் பீடுடை யானர்
நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வானை
நெல்லுடை நெடுநகர்க் கூட்டுமுதற் புரளந் ௩ ௫
,ண்ணடை பெறுதல் யாவது படினே
மாசின் மகளிர் மண்ண நன்றும்
உயர்நிலை யுலகத்து துகர்ப வதனால்

வம்ப வேந்தன் றானை

இம்பர் ின்றுங் காண்டிரோ வரவே.” [புறம்-௨௮௭]

பொருள் இன்று உய்த்த பேர் ஆண் பக்கமும்-பகைவரைப் பொருளாக மதியாது செலுத்தின பேர் ஆண் பக்கமும்.

௫ உதாரணம்:—

“ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணிபுடை யீரும் பேணிக்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்
௫௦ எம்மம்பு கடிவிடுது நம்மரண் சேர்மினென
அறத்தாறு நவலும் பூட்கை மறத்திற்
கொல்களிற்று மீயிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்றும்
எங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்
செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த
௫௫ முந்நீர் விழவி நெடியோன்
நன்னீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே.” [புறம்-௬]

விசைவரு புனலை கற்சிதைபோல ஒருவன் தாங்கிய பெருமையுடைய விசை
ண்டவரும் புனலைக் கற்சிதை தாங்கினுற்போல ஒருவன் தாங்கிய பெருமையும்.

உதாரணம்:—

௬௦ “வீணர்ந தார்க்கும் வியப்பாமா லிந்நின் த
வாடண் முதியான் வயிற்றிடங்—கூடார்
பெரும்படை வெள்ள நெரிதரவும் பேரா
இரும்புலி சேர்ந்த விடம்” [வெண்பா-வஞ்சி-௧௬]

எனவும்,

௬௫ “நெருடைத் தானை முனைகெட நெரிதர
ஏகதுவான் வலத்த் நெருவ னாகித்
தன்னிறநது வாராமை விலக்கலற் பெருங்கடற்
காழி யனையன் மாதோ வென்றும்
பாடிச் சென்றோர்க் கன்றியும் வாரிப்
௭௦ புரலிற் றாற்றச் சீறார்த்
தொன்மை சுட்டிய வன்மை யோனே” [புறம்-௭௩]

எனவும் வரும்.

பிண்டம் மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்-திரட்சி பொருத்தின பெருஞ்சோற்று
நிலையும்.

௭௫ உதாரணம்:—

“இணர்ததை ஞாழற் கரைகெழு பெருந்துறை
மணிக்கலத் தன்ன மாயித்தீழ் நெய்தற்
பாசடைப் பனிக்கழி துழைஇப் புனலை
வால்நீர்ப் படுகினைக் குருகிறை கொள்ளும்

மல்குறு காண லோங்குமண லடைகரை
தாழடம்பு மலேந்த புணரி வளைஞரல
விலங்குகதிர் முத்தமொடு வார்துகி ரெடுக்கும்
தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவும்
காந்தவூக் கண்ணிக் கொலைவில் வேட்டுவர் ௫
செக்சோட் டாமா னூனெடு காட்ட
மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிநொடை கொடுக்குங்
குன்றுதலை மணந்தவன் புல வைப்பும்
கால மன்றியுங் கரும்புய்த் தொழியா ௬
தரிகா லலித்துப் பல்பு வுழவர்
தேம்பாய் மருத முதல்படக் கொன்று
வெண்டலைச் செம்புனல் பரந்துவாய் மிகுக்கும்
பலகூழ் பதப்பர் பரிய வென்னத்துச்
சிறைகொள் பூசலிற் புகன்ற வாய ௭
முழலிமிழ் மூதார் விழவுக்காணுஉப் பெயருஞ்
செழும்பல் வைப்பிற் பழனப் பாலும்
ஏன லுழவர் வரகூழீ திட்ட
கான்மிகு குளவிய வன்புசே ரிருக்கை
மென்றினை நுவனை முறைமுறை பகுக்கும் ௮
புன்புலந் தழீஇய புறவணி வைப்பும்
பல்பூஞ் செம்மற் காடுபய மாறி
அரக்கத் தன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்
டொண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும்
விண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும் பிறவும் ௯
பணைசெழு வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து
கடலவுங் காட்டவு மரண்வலியார் நடுங்க
முரண்மிகு கடுங்கூரல் விசும்படை பதிரக்
கடுஞ்சினங் கடாஅய் முழங்கு மந்திரத்
தருந்திறன் மரபிற் கடவுட் பேணி ௧௦
உயர்ந்தோ னேந்திய வரும்பெறற் பிண்டங்
கருங்கட் பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க
நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகி ழிரும்பலி
எறும்பு மூசா விறும்பூது மரபிற்
கருங்கட் காக்கையொடு பருந்திருந் தார ௧௧
ஓடாப் பூட்கை யொண்பொறிக்க கழற்காற்
பெருஞ்சுமந் ததைந்த செருப்புகன் மறவர்
உருமுநில னதிற்க்குங் குரலொடு கொளைபுணர்ந்து
பெருஞ்சோ றுருத்தற் கெறியுங்
கடுஞ்சின வேந்துசேண் டழங்குருன் முரசே” [பதிற்று-௩௮] ௧௨

வென்றோர் விளக்கமும்-வென்றோர்மாட்டு உளதானிய விளக்கமும்.

- “ அரு அ யாண ரகன்கட் செறுவின்
அருவி யாம்ப னெய்தவொ டரிந்து
செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
பருஉப்பக ⁽⁶⁾ திர்த்த மென்செந நெல்லின்
ஆம்பண வளவை யுறைகுவித் தாங்குங்
க்டுந்தே னுறுகினை மொசிந்தன துஞ்சுஞ்
செழுக்கடு கினைத்த விளந்துணை மகாரின்
அலந்தனர் பெருமநின் னுடற்றி யோரே
ஊரெரி கவர வுருத்தெழுந் துரைஇப்
தரு போர்சுடு கமழ்புகை மாதிர மறைப்ப
மதிள்வாய்த், தோன்ற லீயாது தம்பழி யூக்குநர்
குண்டிக ணவழிய குறுந்தாண ஞாயில்
ஆரெயிற் றோட்டி வவ்வினை யேறொடு
கன்றுடை யாயந் தரீஇப் புகல்சிறநது
தரு புலவுவில் விளைய ரங்கை விடுப்ப
மத்துக்கயி ருடா வைகற்பொழுது நினைபூஉ
வான்பயம் வாழுநர் கழுவுலை மடங்கப்
பதிபாழாக வேறுபுலம் படர்நது
விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென
உரு அருஞ்சமத் தருநிலை தாங்கிய புகர்நுதற்
பெருங்களிற் றியானையோ டருங்கலந் தராஅர்
மெய்பணி கூர வணங்கெனப் பராவலிற்
பலிகொண்டு பெயரும் பசாசம் போலத்
திறைகொண்டு பெயர்நி வாழ்க்கின் னூழ்
உரு வரு மடவரு மறிவுதெரிந தெண்ணி
அறிந்தனை யருளா யாயின்
யாரிவ னென்கதகை வாழு மோரே.” [பதிற்று-எக]

தோற்றார் தேய்வும்-தோற்றோர் தேய்வு கூறுதலும்.

உதாரணம் :—

- ரு உ “வான்மருப்பிற் களிற்றியானை
மாஅமலையிற் கணங்கொண்டவர்
எடுத்தெறிந்த விறன்முரசுந்
கார்மழையிற் கடிதுழுழங்கச்
சாந்துபுலர்ந்த வியன்மார்பிற்
ரு டுறொடிசுடர்வரும் வலிமுன்கைப்
புண்ணுடை யெறுழ்த்தோட் புடையலங் கழற்காத்
பிறக்கடி யொதுங்காப் பூட்கை யொள்வான்
ஒடிவ் நெவ்வ ரெதிரின் றுரைஇ
இடுக திறையே புரவெதிர்த் தோற்கென
ரு அம்புடை வலத்த ருயர்ந்தோர் பரவ
அனையை யாகண் மாறே பகைவர்

கால்களாந் தன்ன உதழ்பரிப் புரலிக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் மீமிசை நுடங்குகொட
புலவரைத் தோன்றல் யாவது சினப்போர்
சிலவரை நிறீஇய நல்லிசைத்

சொல்லையாக கற்பின் மெம்முனை யானே.” [பதிற்று-௮௮] ௧௨

குன்ற சிறப்பின் கொற்றவள்ளையும்-குறைவறுதலுச்செய்யாசு வென்றிச்
சிறப்பினைபடைய கொற்றவள்ளையும்.

கொற்றவள்ளை-தோற்ற கொற்றவன் அளிக்கும் திறை. உதாரணம் நகுழிக்
காண்க.

அழிபடை தட்டோர தழிஞ்சியொடு தொகைஇ-மாற்றார்விடு படைக்கலன் முதலி ௧௦
பனவற்றைத் தம்மாட்டுத் தடுத்து உளன் அழிந்தோர்ப் பேணித் தழுவிக் கோடலொடு
தொகுத்து எண்ணின்.

உதாரணம் :-

“வருகதில் லென வருகதில் வல்லென
நெருங்கி லென சாங்காங் கிணைப் ௧௨
நாலரி மாலை சூழி காலிந்
மரியன் வந்த மூதி லாளன்
அருஞ்சமந் தாககி முன்னின் நெறிநத
ஒருமை யிரும்பினத் தெயிறுமிறை யாகச்
திரிந்த வாய்வா டிருத்தாத் ௨௦
தனக்கிரிந் தானை பெயர்புற நகுமே.” [புறம்-௨௮௪]

இத்துணையும் கூறப்பட்டது வஞ்சி.

“உவரு மடவரு மறிவுசெரிந் தெண்ணி
அறிந்தனை யருளா ராயின்
யாரிவ னெடுத்தனை வாழ மோ” [பதிற்று-௭௧] ௨௧

என்பதும் இதற்கண் அடங்கும். இது முதுவொடிகுவஞ்சி.

கழி பெருஞ் சிறப்பின் பதின்மூன்று துறைமிகப் பெருஞ் சிறப்பை படைய
பதின்மூன்று துறைத்தாம்.

வென்றோர் விளக்கம் முதலிய மூன்று மொழிந்த ஏனைய வல்லாம் இரு திறத்தி
னர்க்கும் பொதுவாக நிறநவின் கழிபெருஞ்சிறப்பெனக் கூறினார். இன்னும் ௨௦
“கழிபெருஞ்சிறப்பின்” என்றமையின், பேராசர் துணையாக வந்த ச குறுகில மன்னரும்
தாமும் பொலிவெய்திப் பாசறைநிலை உரைத்தலும் பிறவும் சொங்க. இவைபற்றியன
துணைவஞ்சி. “நீயே புறவி னல்ல” [புறம்-௪௬] “வள்ளிப் பார்ப்படர்ந்து” [புறம்-௪௭]
என்னும் புறப்பாட்டுக்களில் காண்க. பிறவும் அன்ன. (௭)

௬௬. உழிஞை தானே மருதத்தைப் புறனை ௧௨

முழுமுத லாண முற்றலுங் கோடலும்

அணொறு மரபிற் றுகு மென்ப.

இஃது, உழிஞைத்திணை பாமாறு உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இன்:—உழிஞை மருத்திப்பு புறன்-உழிஞை என்னும் புறத்தினை மருதம் என்னும் அகத்தினைக்குப் புறமும் முழுமுதல் அரணம் முற்றலும் கோடலும் அனைபெறி மரபிற்று ஆகும்-அது முழுமுதல் அரணம் முற்றதலும் அழித்தலுமாய் வருத்தன்மைத் தாகிய நெறியை மரபாக உடைத்து.

௧௩ ‘முதல் அரணம்’ என்றசொன், சிலையும் இடையும் உடையும் என மூவகைப்படு மவற்றுள் தலைபரணம் அஃதாவது, அபணிற்றுக் கூறுகின்ற இலக்கணம் பலவும் உடைத் தாதல். மருத்திற்று இது புறமாவாறு என்னபெனின், வஞ்சியிற் சென்ற வேந்த னொடு போர்செய்த லாற்றாது உடைநது பாற்றி வந்தன் அரண் வலியாகப் போர் செய்யுமாகலானும், அவர் நாட்டித் தாகலானும், அம் வழிப் பொருவார்க்கு விடியற்பொ

து முது காலமாகலானும் அதற்கு இது புறமாயிற்று. நாட்டெல்லையின் அழிப்பு உழி னையாகுமோ வெனின், அது பெரிதாயின் அதன் பாற்படும்; சிறிதாயின் வெட்சி யுள் ஓதின ஊர்ச்சொலை [புறத்தினை-கூ] புள் அடங்கும். (அ)

௧௪. அதுவே தானு மிருநால் வகைத்தே.

இஃது, உழிஞைத்திணையை வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

௧௫ இன்:—அதுதான் இருநால் வகைத்து-உழிஞைத்துறைதான் எட்டு வகைத்து. அவையாமாறு முன்னர் காணப்படும். [சுமாரமும் உம்மைமும் அகைகன்.] (க)

௧௮. கொள்ளார் தேஎம் குறித்த கொற்றமும்
உள்ளியது முடிக்கும் லெந்தனது சிறப்புந்
தொல்லெயிற் றிவர்தலுந் தோலது பெருக்கமும்

௨௦ அகத்தோன் செல்வமு மன்றி முரணிய
புறத்தோ னணங்கிய பக்கமுந் திறற்பட
ஒ தான் மண்டிய குறுமைபு முடன்றோ
வருபகை பேணர் வாரெயி லுளபபட்ட
சொல்லப் பட்ட நாலிரு வகைத்தே.

௨௧ இதுவும் உழிஞை மாறாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன்:—கொள்ளார் தேஎம் குறித்த கொற்றம் முதலாகச் சொல்லப்பட்டன உழி னைத்துறையாம்.

கொள்ளார் தேஎம் குறித்த கொற்றமும்-பகைவரது தேயத்தைக் கொள்ளக் குறித்த கொற்றமும். [கொள்ளார்-தன்னை இறையெனக் கொள்ளாரும் தன் ஆணை

யைக் கொள்ளாரும்.

உதாரணம்:—

“ஆளு வகை யடுபோ ண்ணனின்
பாணை மலையிற் றேன் றும் பெருமங்ன்
றுணையுங் கடலி னெலிக்கும் வைநதுதி
வேலு மின்னின் விளங்கு ஞாலத்
தாசுதலை பணிக்கு மாற்றலை யாகலிற்
புறத்தீர் தன்மது புதுவதோ வன்றே
தண்புனற் றுச ளல்லது நொந்து

௨௨

களைக் கொழி வளவ வென்று கின்
முனைதரு புசல் கனவினு மறியாது
புலிபுறங் காக்குங் குருளை போல
மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்பப்
பெருவிறல் யாணர்த் தாகு யாரிநர் ௫
கீழ்மடைக் கொண்ட வாளைபு முழுவர்
படைபினிர்ந் திட்ட யாமையு மறைநா
புறம்பிற் கொண்ட தேனும் பெருநதுறை
கீர்தரு மகளிர் குற்றுகுவனாயும்
உன்புல ழகளிர்க்கு வருவிருந தமரும் ௧௦
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந்
மலையி னிழிநது மாக்கட னேக்க
பிலவரை யிழிதரும் பல்யாறு போலப்
புலவ ரெல்லா பின்னேக்க கிணரே
நீயே, மருந்தில் கணிச்சி வருந்தவட் டித்து ௧௫
கூற்றுவருண் டன்ன முன்பொடு
மாற்றிரு புவந்தர் மண்ணேக்க கிணரே” [புறம்-௪௨]

“உள்ளியது முடிக்கும் புவந்தனது சிறப்பும்” என்றதற்கு முடிக்கலாகும் புவந்தனது சிறப்பும்.

உதாரணம் :—

௨௦

“அழகை யாயினும் லீடுரை யாயினும்
நீயளந் தறிலை அன்புமை மை வாராகோற்
செறியரிச் செம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்
பொலஞ்செய சூங்கிற் றெற்றி யாடுந்
தண்ணுன் பொருளை வெண்மணற் சிதையக் ௨௫
சுருங்கைக் கொல்ல னஞ்செ யவ்வாய
நெடுங்கை நலியம் பாய்தல் னிலையழிந்து
வீகமழ் நெடுஞ்சினை புலம்பக் காயுதொறுங்
கடிமரந் தடியு முமாசை தன்னார்
நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம் ௩௦
ஆங்கினி திருநத புவந்தனே டங்குலின்
சிலைத்தார் முசங் கூறங்க
மலைத்தினை பென்பது நாளுந் டுடைத்தே” [புறம்-௩௬]

இன்னும் ‘உள்ளியது முடிக்கும் புவந்தனது சிறப்பு’ மென்றதனால் அகத்தாசனை யழித்தது கூறலும் கொள்க.

௩௫

உதாரணம் :—

“இரும்பிடித் தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா
நெல்லுடைக் கவளமொடு நெய்மிகல் பெருஅ
திருந்தரை நோன்வெளில் வருந்த வெஃதறி
நிலமிசைப் புரளும் கையவெய் துயிர்த் ௪௦

தலமரல் யானை ! |ருமென முழங்கவும

பாலில் குழவி யலறவு மகளிர்

பூவில் வறுந்தலை முடிப்பவு நீரில்

விளைபுனை நல்லி விளைகடகக் கேட்பவும்

௫ இன்னு தம்மவீண்டினி திருத்தல்

துன்னருந் துப்பின் வாயமான் றேன் தல

அறவை யாயி னினதெனத் திறத்தல்

மறவை யாயிற் போரொடு திறத்தல்

அறவை மறவைபு மல்லை யாயின்

௧௦ திறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவின்

நீண்மதி லொருசிறை பெயடுங்குதல்

பாணுத்தக் வுடைத்திது காணுங் காலை.” [புறம்-௧௪]

தொல் எயிற்று இவர்சலும்-தொல் எயிலின்சண் பரத்தலும்.

உதாரணம்:—

௧௫ “புல்லார் புகழொடு போக்கொழியப் பொங்கின னாய்ப்

பல்லார் மருளப் படைபரப்பி—யொல்லார்

புறத்திறுத்த வாட்டான றேரார் மதிலின்

புறத்திறுத்தான் பூங்கழலி னான்.” [வெண்பா-உழிஞை-௩]

தொலது பெருக்கமும்-தோற்படையினது பெருமைபும்.

௨௦ உதாரணம்:—

“நின்ற புகழொழிய நில்லா வுயிரோம்பி

இன்னுநாம் வைக விழிவாகும்—வென்றெளிரும்

பாண்டி னிரைதோற் பணியார் பகையாணம்

வேண்டி லெளிநென் றான் வேறது.” [வெண்பா-உழிஞை-௧௨]

௨௫ அகத்தோன் செல்வமும்-அகத்தாசனது செல்வமும்.

உதாரணம்:—

“அளித்தோ தானே பாரியது பறம்பே

நளிகொண் முரசின் மூலிரு முற்றினும்

உழவு ருழாதன நான்குபய னுடைத்தே

௩௦ ஒன்றே, செறியிலை வெதிரி நெல்லினே யும்மே

இரண்டே, தீஞ்சனைப் பலவின் பழமழைக் கும்மே

மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கழங்குவீழ்க் கும்மே

நான்கே, அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து

திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே

௩௫ வான்கணற்றவன் மலையே வானத்து

மீன்கணற்றதன் சுனையே யாங்கு

மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்

புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினும்

தாளிற் கொள்ளவர் வாளிற் றரான்

௪௦ யானறி குவெனது கொள்ளு மாறே

சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி
வீரையொலி கூந்தலும் விறலியர் பின் ற
ஆடினார் பாடினார் செலினே
நாடுங் குன்று மொருங்கீ யுமே.” [புறம்-௧௯]

அன்றி முண்ணிய புறத்தோன் அணங்குய பக்கமும்-அன்றிடும் பகைத்த புறத்தா ளு
சன் வருந்திய பக்கமும்.

உதாரணம் :—

“ நஞ்சுடை வாலெயிற் றைந்தலை சமந்த்
வேக வெந்திற னாகம் புக்கென
லிசம்புதீப் பிறப்பத் திருகப் பசுங்கொடிப் *௧௦
பெருமலை விடாகத் துருமெறிந் தாங்குப்
புள்ளுறு புன்கண் டீர்த்த வெள்ளேற்
சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக
உரானுங் கலித்த குண்கண் ணகழி
இடங்கருந் குட்டத் துடன்றெக் டீகாடி ௧௧
யாமங் கொள்பவர் சுடர்நிழற் கதூஉங்
கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சிச்
செம்புறழ் புரிசைச் செம்மன் மூதூர்
வம்பணி யானை டேவந்தகத் துண்மையின்
நல்லவென் னாது சிதைத்தல் ௧௨
வல்லையா னெடுத்தகை செருவத் தானே ” [புறம்-௧௯]

திறப்பட ஒரு தான் மண்டிய குறுமையும்-வலப்பட ஒரு தானைச் சென்ற குறு
ழினையும்.

உதாரணம் :—

“ கண்கணி களைந்தகா லொண்கழ றெட்டிக ௧௩
குடுமி களைந்த வேம்பி னெண்டளிர்
நெடுக்கொடி யுழினைப் பவரொடு மலைந்து
குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி
நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன்
யார்கொல் வாழ்கவண் கண்ணிதார் பூண்டு ௧௪
தாலிகளைத் தன்று மிலனே பால்விட்
டயினியு மின்றியின் றனனே வயின்வயின்
உடன்றுமேல் வந்த வம்ப மள்ளார
வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே யவரை
அழுந்தப் பற்றி யகல்விசம் பார்ப்பெழக் ௧௫
வழிந்துநிலஞ் சேர வட்டதை
மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே.” [புறம்-௧௯].

உடன்றோர் வருபகை பேனார் வாரெயில்-வெருண்டு வருதின்ற படைமைய்
பேனார் வாரெயில் உழிணையும்.

உதாரணம்:—

“மயிற்சுணைத் தன்னூர் மகிழ்தேற லூட்டை

சுழிற்கழலார் கண்கனல் பூப்ப—வெயிற்கண்ணூர்

வீயப்போர் செய்தாலும் வென்றி யாரிதரோ

(௫ மாயப்போர் மண்ணன் மதிஸ்.” [வெண்பா-உழிஞை-௪]

உளப்பட சொல்லப்பட்டு நாலிரு வகைத்து-உட்டிடக் கூறப்பட்ட எட்டு வகைத்து.

பதினெட்டு, இருபத்தொன்பது என்பார் மதம் விலக்கியமை தோன்றப் பெற்றது. தூத தொகை கூறினார். இது கூறியது கூறலன்று; தொகை. (௫)

சு. குடையும் வாளு நாள்கோ என்று

த. ௦ மடையமை யேணியிசை மயக்கமுங் கடைஇச்

சுற்றம் ரொழிய வென்றுகைக் கொண்டு

முற்றிய முதிர்வு மன்றி முற்றிய

அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சிய மற்றதன்

புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை யானும்

த. ௫ நீர்ச்செரு வீழ்ந்த மரசிய மதாஅன்

நூர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனும்

மதினமிசைக் கிவர்த்த மேலோர் பக்கமும்

இகன்மதிற் குடுமிகொண்ட மண்ணு மங்கலமும்

வென்ற வாளின் மண்ணோ டொன்றத்

உ. ௦ தொகைநிலை பெய்ணும் துறையொடு தொகைஇ

வகைநான் மூன்றே துறையொன் மொழிப.

இதுவும் அது.

இ-ள்:—குடை நாட்கோள் முதலாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள பன்னிரண்டு துறையும் உழிஞைக் குரிய துறை. மேற்சொல்லப்பட்டவற்றின் விரியும் பன்னிரண்டு உள் என்ற

உ. ௫ வாறு.

குடையும் வாளுந் நான் மகான்-குடைநாட்கோள் வான்நாட்கோள் என வருவனவும்.

உதாரணம்:—

“நெய்யணிக செவ்வே நெடுந்தேர் நிலையுருக

௫. ௦ கொய்யுளைமா கொல்களிறு பண்விடுக—வையகத்து

முற்றக் கடியரண மெல்லா முடிவணவீந்த

கொற்றக் குடைநாட் கொள்.” [வெண்பா-உழிஞை-௫]

இது குடைநாட்கோள்.

“வாணுட் கொளலும் வழிமொழிந்து வந்தடையாப்

௫. ௫ பேணர் பிறைதொடுஉம் பேர்மதிற்-பூணர்

அணிகொள் வனமுலையா ராடரங்க மேறிப்

பிணிகொள்பே யாடும் பெயர்த்து.” [வெண்பா-உழிஞை-௫]

இது வான்நாட்கோள்.

மடை அமை ஏணி ிரிசை மயக்கமும்-மதிலிடத்து மடுத்தல் அமைந்த ஏணி
சார்த்தி அதன் மேல் பொரும் போர்மயக்கமும்.

உதாரணம் :—

“சுடுமண் ணெடுமதில் சுற்றிப் பிரியார்
கடுமுர¹ணெஃகங் கழிய—வடுமுரண் ௫
ஆறினா ரன்றி யரவு முடும்பும்போல்
ஏறினா ரேணி பலர்.” [வெண்பா-உழிஞை-௧௯]

கடைஇச் சுற்றமர் ஒழிய வென்று கைக்கொண்டு முற்றிய முதிர்வும்-செலுத்திச்
சுற்றமர் ஒழிக என்று கைக்கொண்டு முற்றிய முதிர்வு.

உதாரணம் :—

க ௦

“காலை முரசு மதிலி பம்பச் சண்கண்ண று
மேவலை விறல்வெய்யோ னைக்குதலும்—மாலை
அடுது மடிசிலென் றம்மதினா ளிட்டார்
கொடுசுழலார் மூழை துடுப்பு.” [வெண்பா-உழிஞை-௨௬]

முற்றிய அகத்தோன் வீழ்ந்த ரொச்சியும்-முற்ற அகத்தினுள்ளான் கரு
வீழ்ந்த ரொச்சியும்.

உதாரணம் :—

“நீர்த் தறிபா நில்முதற் கழித்த
கருங்கா றெஞ்சிக் கண்ணாற் குருஉத்தலுழ
மெல்லியன் மகளிர்க் சல்குற் றெடலை ௨ ௦
யாகவுங் ஈண்டன மினிபே ரெருநரு
குருதியொடு மயங்கி யுருவு கரந்து
தெறுவா ப் பட்ட தெரினா ரன் செத்து
பருந்துகொண் டிக்கவுங் கண்டனம்
மறம்புகன் மைந்தன் மலைந்த லாதே.” [புறம்-௨௭௧] ௨ ௫

1௫ அதன் புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமையும்-நொச்சியின் புறத்தாகிய உழிஞையான்
வீழ்ந்த புதுமையும் [‘மற்று’ என்பது அசை. ‘ஆன்’ என்பது இடைச்சொல்.]

உதாரணம் :—

கோடுயர் வெற்பி னிலங்கண் டுரைகருதுந்
தோடுகொள் புள்ளின் றெருகையொப்பக்—கூடார் ௩ ௦
முரணகத்துப் பாற முழவுத்தோண் மன்னர்
அரணகத்துப் பாய்ந்திழிந்தா ரார்த்து.” [வெண்பா-உழிஞை-௨௮]

நீர்ச்செரு வீழ்ந்த பாசியும்-கிடங்கின் உளதாகிய போரின் கண்ணே வீழ்ந்த பாசி

உதாரணம் :—

“நாவாயுந் தோணியு மேல்கொண்டு நண்ணுதாம் ௩ ௫
ஓவார் விலங்கி யுடலவும்—புவார்
அகழி பரந்தொழுகு மங்குருதிச் சேற்றுப்
பகழிவாய் வீழ்ந்தார் பலர்.” [வெண்பா-உழிஞை-௨௯]

அஃது அன்று ஊர்ச்செரு வீழ்ந்த அதன் மறனும்-அஃது ஒழிய ஊர்ச்செருவின் கண் வீழ்ந்த பாசிமறனும். [‘மற்று’ என்பது அசை.]

உதாரணம்:—

“பாயினார் மாடும் வகையாற் பலகாப்பு
மேயினோரே யலிகன்மறவ—ராயினார்
ஒன்றி யவரற ளூர்ப்புறத்துத் தார்தாங்கி
வென்றி யமரர் விருந்து.” [வெண்பா-ரொச்சி-உ]

மதில்மிசைக்கு இவர்த்த மேலோர் பக்கமும்-மதின்மேற்கோடற்குப் பரந்த மதி
லோர் பக்கமும்.

உதாரணம்:—

“அகத்தன வார்கழ் மேனாற் றரணின்
புறத்தன போரெழிற் நிண்டோள்—உறத்தழிஇத்
தோட்குரிமை பெற்ற துணைவனையார் பாராட்ட
வாட்குரிசில் வானுலகி னான்.” [வெண்பா-ரொச்சி-எ]

இஃது இகல் மதில் குடுமி கொண்ட மண்ணும் மங்கலமும்-தம்முடன் இசை மதில்மேல
சின்ருளை அட்டு அவன்முடிக்கல் கொண்ட மண்ணும் மங்கலமும்.

உதாரணம்:—

எங்கண் மலர் வெயிற்குமரி கூடிய
மங்கல னான்பா மகிழ்தாங்கக்—கொங்கலர் டார்ச்
உ செம்சுடர்ப்புண் மன்னவன் செவடிக்கீழ் வைகினவே
மொய்சுடர்ப்புண் மன்னர் முடி.” [வெண்பா-உழிஞை-உ.அ]

வென்ற வாளிவ் மண்ணெடு ஒன்ற-வென்ற வாளின் மண்ணும் மங்கலமும்
பொருத்த.

உதாரணம்:—

உ “தீர்த்தநீர் பூவொடு பெய்து திசைலினங்கக்
கூர்த்தவான் மண்ணிக் கொடித்தேரான்—பேர்த்து
மிடியார் பணைதுவைப்ப விம்மதிலுன் வேட்டான்
புடையா ரறையப் புகழ்.” [வெண்பா-உழிஞை-உ.எ]

தொடைநிலை-அம்மதிலழித்தமையான் மற்றுள்ள மதில்கள்வரைப்பில் மாறு
பட்ட வேந்தரும் முரண் அலிந்தபடி யடைதல்.

உதாரணம்:—

“வென்றுலகத திரிய வேண்டிபுலத் திறுத்தவர்
வாடா யாணர் னடுதிறை கொடுப்ப
கல்கினை யாகுமதி யெம்மென் றருளிக்
கலம்பிறங்கு வைப்பிற் கடற்றிறை யாத்ததின்
நெருப்புக் குழார்ச் செல்குவை யாயிற்
செம்பொறிச் சிலம்பொ டனத்தழை தாங்கும்
எந்திரத் தகைப்பி னம்புடை வாயிற்
கோள்வன் முதலைய குண்டுக் கண்கழி

வாஹுற வோங்கிய வளைந்துசெய் புரிசை
ஒன்னுத் தெவ்வர் முனைகெட விலங்கி
ரின்னிற் றந்த மன்னெயி லல்லது
முன்னும் பின்னுநின் முன்னோ ரோம்பிய
எயின்முகப் படுத்தல் யாவது வளையினும் ௫
பிறிதீறு சென்மதி சினக்கெழு குருசில்
பூஉப்புந் தழீஇப் பொன்பினிப் பலகைக்
குழுஉநிலைப் புதவிற் கதவமே காணில்
தேம்பாய் கடாமொடு காழ்கை நீவி
வேங்கை வென்ற பொறிகிளர் புகர்துதல் ௬
ஏந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீவி
மேம்படு வெல்கொடி நுடங்கத்
தாங்க லாகா வாங்குநின் களிமே” [பதிற்று-௩] (யக)

என்னும் துறையொடு தொகைஇ வகை நால்மூன்று என மொழிப-என்னும்
துறையொடு கூடி உழிஞைவகை பன்னிரண்டு என்று கூறுவர். ௩ ௫

எயி. தும்பை தானே நெய்தலது புறனே
மைந்துபொரு ளாக வந்த வேந்தனைச்
சென்றுதலை யழிக்குஞ் சிறப்பிற் றென்ப.

இது, தும்பைத்திணை யாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—தும்பை நெய்தலது புறன்-தும்பை என்னும் திணை நெய்தல் என்னும் ௨ ௦
அகத்திணைக்குப் புறமும், மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனை சென்று தலையழிக்
கும் சிறப்பிற்று-அது வலி பொருளாகப் போர்கருதி வந்த அரசன்கண் சென்று அவ
னைத் தலையழிக்கும் சிறப்பினையுடைத்து.

இதனானே “எதிருந் தல் காஞ்சி” [பிங்க-அறுபோக-கசஎச] என்பாறை மறுத்த
வாறு அதிக. அதற்கு இது புறனயவாறு என்னையெனின், இருபெருவேந்தரும் ஒரு ௨ ௫
களத்துப் பொருதலின், அதற்கு இடம் காடும் மலையும் கழனியும் ஆகாமையானும், கள
ரும் மணலும் பரந்த வெளிநிலத்துப் பொருதல் வேண்டுதலானும், அந்நிலம் கடல்சார்
ந்த வழியல்லது இன்மையானும், நெய்தற்கு ஓதிய ஏற்பாடு போர்த்தொழிற்கு முடி
வாதலானும் நெய்தற்குப் புறனயிற்று. [‘என்ப’ அசை.] (யஉ)

எக. கணையும் வேலுந் துணையுற மொய்த்தலிற் ௩ ௦
சென்ற வுயிரி னின்ற யாக்கை
இருநிலந் தீண்டா வருநிலை வகையோ
டிருபாற் பட்ட வொருசிறப் பின்மே.

இது, தும்பைத்திணையின் சிறப்பியல் உணர்த்துதல் நுதலிற்று. இது மேலன
போல ஒரு பாற்கு மிகுதலின்றி இருவகையார்க்கும் ஒத்த இயல்பிற்கும்; ஒருவர் மாட் ௩ ௫
டும் மிகுதல் இல்லை.

இ-ள்:—கணையும் வேலும் துணையுற மொய்த்தலின் சென்ற உயிரின் நின்ற யாக்
கை-கணையும் வேலும் படைத்துணையாக்கொண்டு பொருதல் காரணமாகச் சென்ற உயி

ரின் நின்ற யாக்கை, இருசிலம் தீண்டா அரு நிலைவகையொடுநீர் அட்டை காலவயட்
பட்டு உடலினின்று உயிர் பிரிக்கப்படுமாறு, இருபால் பட்ட ஒரு சிறப்பின்று-இருபாத்
படுக்கப்படும் அற்ற துண்டம் இணைந்தது போன்று ஆடலொத்த பண்பினை யுடையது.
[இருசிலம் தீண்டா அருநீருட் கிடக்கும் அட்டை.] (௧௩)

௧௩ எ.உ. தானை யானை குதிரை யென்ற
நோனா ருட்கு மூவகை நிலையும்
வேன்மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி யொருவன்
தான்மீண் டெறிந்த தார்நிலை யன்றியும்
இருவர் தலைவர் தபுதிப் பக்கமும்

௧௦ ஒருவ னொருவனை யுடைப்படை புக்குக்
கூழை தாங்கிய பெருமையும் பட்டையறுத்து
பாழி கொள்ளு மேமத் தானுங்
களிறெறிந் தெதிரந்தோர் பாடுங் களிறொடு
பட்ட வேந்தனை யட்ட வேந்தன்

௧௧ வானோ ராடு மமலையும் வாள்வாய்த்
திருபெரு லோந்தர் தாமுஞ் சுற்றமும்
ஒருவரு மொழியாத் தொகைநிலைக் கண்ணுஞ்
செருவகத் திறைவன் வீழ்வுறச் சினைஇ
ஒருவனை மண்டிய நல்லிசை நிலையும்

௧௨ பல்படை யொருவற் குடைதலின் மற்றவன்
ஒள்வாள் வீசிய தூழிலு முளப்படப்
புல்லித் தோன்றும் பன்னிரு துறைத்தே.

இது, தும்பைத்தினை பாருபடுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—நோனார் உட்கும் தானை யானை குதிரை என்ற மூவகை நிலையும்-பகைவ
நால் உட்கப்படுகின்ற தானையும் யானையும் குதிரையுமாகிய மூவகைப்பட்டவற்றினது
நிலையும்.

தானை நிலை வருமாறு:—

“வெண்குடை மதிய மேனிலாத் திகழ்தரக்
கண்கூ டிறுத்த கடன்மருள் பாசறைக்

௧௩௦ குமரிப்படை தழீஇக் கூற்றுவினை யாடவர்
தமர்பிற ரறியா வமர்மயங் கழுவத்
திறையும் பெயருந் தோற்றி னுமருள்
நாண்முறை தபுத்தீர் வம்மி னீங்கெனப்
போர்மலைக தொருசிறை பிற்ப யாவரும்

௧௩௧ அரவுமிழ் மணியிற் குறுகார்
சிறை தார் மார்பினின் கேள்வோப் பிறரே.” [புறம்-௨௯௪]

“கைவேல் களிறொடு போக்கி வருபவன்
மெய்கேல் பறியா நகும்.” [குறள்-௭௭௪]

“நறுவிறை துறந்த நறைவெண் கூந்தல்
 ஈர்க்கா முன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்
 செம்முது பெண்டின் காதலஞ் சிறுஅன்
 குடப்பாற் சிலலுறை போலப்
 படைக்குநோ யெல்லாந் தானு யினனே.” [புறம்-உஎசு] ௩௩

“தற்கொன் பெருவிறல் வேந்துவப்பத் தானவற்
 கொற்கத் துலந்தானு மாகுமாற் பிற்பிற்
 பலர்புகழ் செல்வந் தருஉம்பற் பலர்தொழ
 வானக வாழ்க்கைப டீட்டிமா லன்னதோர்
 மேன்மை யிழப்பப் பழிவருவா செய்பவோ த ௦
 தானேயும் போகு முயிர்க்கு.”

இஃது ஓர் வீரன் கூற்று.

யாணநிலை வருமாறு:—

“கையொடு கையோ டொருதுணி கோட்டது
 மொய்யிலேவேன் மன்னர் முடித்தலை—பைய ௧௩
 உயர்பொய்கை நீராட்டிச் செல்லுமே யங்கோர்
 வாய்வெம்போர் மாண்ட களிறு.”

குதிரைநிலை வருமாறு:—

“நிலம்பிறக் கிடுவது போற்குளம்பு கடைபூ
 உள்ள மழிக்குந் கொட்பின் மான்மேல் ௨ ௦
 எள்ளுநீர்ச் செகுக்குந் காளை கூர்த்த
 நெடுவே லெல்க நெஞ்சவடு லிணைப்ப
 வாட்டிக் காணிய வருமே நெருரை
 உரைசால் சிறப்பின் வேந்தன் முன்னர்க்
 கரைபொருமுன்னீர்த் திரையிற் போழ்ந்தவர் ௨௩
 கயத்தலை மடப்பிடி புலம்ப
 இருமருப் பியாண யெறிந்த வெற்கே.” [புறம்-காகு]

வேல்மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி ஒருவன் தான்மீண்டு எறிந்த தார் நிலை
 யும்-வேல்வென்றி மிகலையே கண்ணோக்குடையனாய்க் களத்து முகப்பிற் சென்ற வேந்
 தனை மாற்றார் சூழ்ந்த விடத்து வேந்தன் பாலினனாய் மற்றோர் தலைவன் தன்னிலை
 விட்டுத் தன்வேந்துமாட் டடுத்துத் துணையாய் மாற்றாரை எறிந்த தார்நிலையும்.

உதாரணம்:—

“நிரப்பாது கொடுக்குஞ் செல்வமு மிலனே
 இல்லென மறுக்குஞ் சிறுமைபு மிலனே
 இறையறு விழுமந் தாங்கி யமரகத் ௩௩
 திரும்புசுவைக் கொண்ட விழுப்புனைய் தீர்ந்து
 மருந்துகொண் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி
 வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன் கொடையெதிர்த்
 தீரந்தையோனே பாண்பசிப் பகைஞன்” [புறம்-கஅய]

எனப் பாணன் அது தோன்றப் புகழ்ந்தவாறு காண்க. ௩௩௩

அன்றி இருவர் தலைவர் தபுதி பக்கமும்-அஃதல்லாமல் படைநின்ற பொரானின்ற இருவரும் தம்முட் பொருது படுத்தும்.

உதாரணம்:—

“காய்ந்து கடுக்களிற்று கண்கணலக் கைகூடி
 (௭) வேந்த ரிருவரும் விண்படர-ஏந்து
 பொருபடை மின்னப் புறங்கொடா பொங்கி
 இருபடையு நீங்கா விகல்.” [வெண்பா-தும்பை-கூஉ]

ஒருவன் ஒருவனை உடை படை புக்கு கூழை தாங்கிய பெருமையும்-ஒருவன் ஒரு வனைக் கெடுபடையின் கண் புக்குக் கூழை தாங்கிய பெருமையும்.

௭௦ உதாரணம்:—

“கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுத்திரை யாடையும்
 வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலும்
 ஒத்தன்று மாதோ விவற்கே செற்றிய
 திணிரிலை யலறக் கூழை போழ்ந்துதன்
 (௭௧) வடிமா ணெஃகங் கடிமுகத் தேந்தி
 ஒம்புமி னேம்புமி னிவனென வோம்பாது
 தொடர்கொள் யானையிற் குடர்கா றப்பக்
 கன்மறர் கறவை மான
 முன்சமத் தொழிந்ததன் றேழற்கு வருமே.” [புறம்-உஎடு]

௭௨ படை அறுத்து பாழிகொள்ளும் ஏமமும்-கருவியை அறுத்து மல்லினால் கொள்ளும் ஏமமும், [அத்தும் ஆனும் சாரியை.]

உதாரணம்:—

“நீலக் கச்சைப் பூவா ராடைப்
 பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்
 (௭௩) மேல்வருங் களிற்றொடு வேறுந் தினியே
 தன்னுந் தூக்குநன் போலு மொன்னலர்
 எஃகுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தரக்
 கையின் வாங்கித் தழீஇ
 மொய்ம்பி னூக்கி மெய்க்கொண் டனனே.” [புறம்-உஎசு]

௭௪ களிற்று எறிந்து எதிர்த்தோர் பாடும்-களிறு எறிந்து எதிர்த்தோர் பாடும்.

உதாரணம்:—

“அரசா கெந்தை யாண்டுஎன் கொல்லோ
 குன்றத் தன்ன களிற்றொடு பட்டோன்
 வம்பலன் போலத் தோன்று முதுக்காண்
 (௭௫) வேனில் வரியணில் வாலத் தன்ன
 கான லுகின் கழன்று குமுது
 விரியல் வான் குழற் சுரியற் றங்க
 நீரும் புல்லு மீயா துமணர்
 யீதுமி லொருசிறை முடத்தொடு துறந்த

வாழா வாள்பக டேய்ப்பத் தெவ்வர்ப்
 பேருயிர் கொள்ளு மாதோ வது கண்டு
 வெஞ்சின யானே வேந்தனு மிக்களத்
 தெஞ்சலிற் சிறந்தது யிறிதொன் நில்லெனப்
 புணர்கொளற் கருமை நோக்கி
 நெஞ்சற வீழ்ந்த புரைமை யோனே.” [புறம்-நாள்]

களிற்றொடு பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன் வானோர் ஆடும் அமலையும்-களிற்று
 டன் போந்து மலைந்துபட்ட இறைவனை மிக்க வேந்தன் படையாளர் நெருங்கி மற்ற
 வனைப் பாடும் பாட்டும்.

அமல்-நெருங்கல், அதனாலாய பாட்டுக்கு ஏற்புடைத்தாயிற்று. ௧௩௦

உதாரணம்:—

“விழவுவீற் நிருந்த வியலா மாக்கண்
 கோடியர் முழுவின் முன்ன ராடல்
 வல்லு னல்லன் வாழ்கவன் கண்ணி
 வலம்படு முரசந் துவைப்ப வாளுயர்த்
 திலங்கு பூணன் பொலங்கொடி யுழிநெயன்
 மடம்பெரு மையி னுடன் றுமேல் வந்த
 வேந்துமெய்ம் மறந்த வாழ்ச்சி
 வீந்துகு போர்க்களத் தாடுங் கோவோ.” [பதிற்று-௫௬]

வான் வாய்த்து இருபெரு வேந்தர் தாமும் சுற்றமும் ஒருவரும் ஒழியா தொகை உ
 நிலையும்-வாள்வொழில் முற்றி இரு பெருவேந்தர் தாமும் சுற்றமும் ஒருவரும் ஒழியா
 மல் பட்ட பாடும். [‘கண்’ என்பது இடைச்சொல்.]

உதாரணம்:—

“வருதார் தாங்கி யமர்மிகல் யாவது
 பொருதான் டொழிந்த மைந்தர்புண் டொட்டுக்
 குருதிச் செங்கைக் கூந்த நீட்டி
 நிறங்கிள ருருவிற் பேளய்ப் பெண்டிர்
 எடுத்தெறி யனந்தற் பறைச்சீர் தூங்கப்
 பருந்தருந் துற்ற தானையொடு செருமுனிந்
 தறத்தின் மண்டிய மறப்போர் வேந்தர்
 தாமாய்ந் தனரே குடைதுளங் கினவே
 உரைசால் சிறப்பின் முரசொழிந் தனவே
 பன்னூ றடுக்கிய வேறுபடு பைஞ்ஞிலம்
 இடங்கெட வீண்டிய வியன்கட் பாசறைக்
 களங்கொளற் குரியோ ரின்றித் தீதறுவா
 உடன்வீழ்ந் தன்னு லமரே பெண்டிரும்
 பாசடகு மிசையார் பணிநீர் மூழ்கார்
 மார்பகம் பொருந்தி யாக்கமைந் தனரே
 வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து
 நாற்ற லுணவி னோரு மாற்ற

அரும்பெற லுலக நிறைய

விருந்துபெற் றனரார்த் பொலிகளும் புகழே.” [புறம்-௬௨]

செரு அகத்து இறைவன் வீழ்வுறச் சினைஇ ஒருவனை மண்டிய நல்லிசை நிலை
யும்-பொரு களத்துத் தன் வேந்தன் பட அது சுண்டு கறுத்தெழுந்து படைத்தலைவன்
வீரனொருவனை நெருங்கிப் பொருத ஒரு நற்புகழ் நிலைமையும்.

உதாரணம்:—

“வான மிறைவன் படர்ந்தென வாடுடுப்பா

மானமே நெய்பா மறம்விதகாத்—தேனிமிருந்

களளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோன் வானமர்

சூ ௦ ஒள்ளுமலுள் லேட்டா னுயிர்.” [வெண்பா-தும்பை-௨௬]

பல படை ஒருவற்கு உடைதலின் அவன் ஒள்வான் வீசிய நூழிலும்-பல படை
ஒருவற்குக் கெடுதலின் அவன் ஒன்றிய வான் வீசிய நூழிலும்.

அது பலரைக் கொல்லுதல். [‘மற்று’ அசை.]

உதாரணம்:—

சூ ௩ “ஒருவனை யொருவா னடுதலுந் தொலைதலும்

புதுவ தன்றில் வுலகத் தியற்கை

இன்றி னூங்கோ கேளவந் திரளரை

மன்ற வேம்பின் மாச்சினை நுண்டளிர்

நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிடைந்து

சூ ௦ செறியத் தொடுத்த தேம்பாய் தெரியல்

ஒலியன் மாலையொடு பொலியச் சூழிப்

பாடின நெண்கிணை கறங்கக் காண்டக

நாடுகெழு திருவிற் பெரும்பூட் செழியல்

பீடுஞ் செம்மலு மறியார் கூழிப்

சூ ௩ பொருது மென்று தன்றிலை வந்த

புனைகழல்வெழுவர் நல்வல மடங்க

ஒருதா னுகிப் பொருதுகளத் தடவே” [புறம்-௪௬]

எனவும்,

“வள்ளை நீக்க வயமீன்முகந்து

சூ ௦ கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்

வேழப் பழைத்து நூழி லாட்டு” [மதுரைக்காஞ்சி-௨௫௫-௭]

எனவும் பல உயிரை ஒருவன் கொன்றதனை நூழில் என்றவாறு அறிக.

உளப்பட புல்லி தோன்றும் பன்னிரு துறைத்து-உட்படப் பொருந்தித் தோன்
றும் பன்னிரு துறைகளை யுடைத்து. [ஏகாரம் ஈற்றகை.] (யச)

௩ ௩ ௭௩. வாளை தானே பாலையது புறனே

தாவில் கொள்கைத் தத்தந் கூற்றைப்

பாகுபட மிகுதிப் படுத்த லென்ப.

இது, வாணகத்தினை யாமாறு உணர்த்துதல் நுகலிற்று.

இ-ள்:—வாகை பாலையது புறன்-வாகைத்திணை பாலை என்னும் அகத்திணையினது புறனும்; தாலில் கொள்கை தத்தம் கூற்றை பாகுபட மிகுதிப்படுத்தல் என்ப-அது கேடில்லாத கோட்பாட்டினை டைய தத்தமக்குள்ள இயல்பை வேறுபட மிகுதிப்படுத்தல் என்பர்.

அதற்கு இது புறனாய்வுறு என்னெனின், பாலையாவது தனக்கென ஒரு நிலமின்றி எல்லா நிலத்தினும் காலம் பற்றிப் பிறப்பதுபோல, இதுவும் எல்லா நிலத்தினும் எல்லாக்குலத்தினும் காலம்பற்றி நிகழ்வதாதினனும், ஒத்தார் இருவர் புணர்ச்சியினின்றும் புகழ்ச்சிகாணமாகப் பிரிபுமாறுபோலத் தன்னோடு ஒத்தாரினின்றும் நீங்கிப் புகழப்படுதலானும் அதற்கிது புறனாயிற்று. ஆஃது ஆமாறு வருகின்ற குத்திங்களானும் விளங்கும். (௨௫) ௧௦

௪௪. அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்

ஐவகை மரபி னரசர் பக்கமும்

இருமூன்று மரபி னேனோர் பக்கமும்

மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும்

நெய்யி னாற்றிய வறிவன் நேயமும் ௧௪

நாலிரு வழக்கிற் ருபதப் பக்கமும்

பாலறி மரபிற் பொருநர் ஈண்ணும்

அணைநிலை வகையோ டாங்கெழு வகையால்

தொகைநிலை பெற்ற தென்மனார் புலவர்.

இது, வாகைத்திணை பாகுபடுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று. ௨௦

பார்ப்பனப் பக்கம் முதலாகப் பொருநர் பக்கம் ஈருகச் சொல்லப்பட்ட அத்தன்மைத்தாகிய நிலைவகையோடே ஏழ்வகையால் தொகை நிலைபெற்றது [வாகைத்திணை]. எனவே தொகைநிலை பல வென்பது பெறுதும்.

இ-ள்:—அறு வகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்-ஆறு திறனாகிய அந்தணர் பக்கமும். ௨௧

அறுவகைப்பட்ட பக்கம் எனக் கூட்டுக. அவையாவன:—ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பன. இவ்வொழுக்கத்தால் மிகுதல் வாகையாம் என்பது. பார்ப்பனப் பக்கமும் என்றதனால் அப்பொருளின் மிகுதி கூறலும் இதன்பாற் படும். இது மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும்.

ஒதலாவது கல்வி.

௨௦

ஒதல்வருமாறு:—

“இம்மை பபக்குமா லீயக் குறைவின் றூல்
தம்மை விளக்குமாற் ருமுளராக் கேடின்றூல்
எம்மை யுலகத்தும் யாங்காணேன் கல்விபோல்
மம்ம ரறுக்கு மருந்து.” [நாலடி-கல்வி-2]

இது கல்வியின் விழுப்பம் கூறிற்று.

“ஆற்றவுன் கற்றா லறிவுடையா ரஃதுடையார்
நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லை யநனைடு

வேற்றுநா டாகா தமவேயா மாதலால்
ஆற்றணு வேண்டு வெ தில.” [பழமொழி-௧௧௬]

இது கற்றோருக்கு உளதாகும் விழுப்பம் கூற்றிற்று. இஃது ஏனைய மூன்று வருணத்தார்க்கும் ஓகரும்.

௭ இது வித்தலாவது கற்பித்தல.
ஐது வித்தல் வருமாறு—

“எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தானபிறாவாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. [குறள்-௪௨௪]

வேட்டலாவது வேள்வி செய்தல்.

௯ வேட்டல் வருமாறு—

“நன்றாயநத நீணிமிசைடை
முதுமுதலவன வாய போகா
தொன்றுபுரிந்த வீரிரண்டின
ஆறுணந்த வொருமுதுநூல
௧௦ இகலகண்டோ மிகலசாயமரா
மெய்யன்ன பொய்யுணரந்து
பொய்யோராது மெய்கொளீஇ
மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய
உரைசால சிறப்பி னுரவோர மருக
௧௧ வினைகருவேணடி நீபுண்ட
புலப்புலவாய்க கலைப்பச்சை
சுவற்புண்ணாண் மிசைப்பொலிய
‘மறங்கடிந்த வருங்கறபினை
அறமபகாந்த விலைகடிச்

௧௨ சிறுததற்பே ரகலகரு
சிலசொல்லிற் பல்கூந்தனின்
நிலைகொத்ததின் மனை ததுணைவியா
தமக்கமைந்த தொழில்சேட்பா
காடென்ற நாடென்றாங்

௧௩ கீரேழி னிடமுட்டாது
நீநாண நெயவழங்கியும்
எண்ணைப் பலவேட்டும்
மண்ணைப் புகழ்பாரப்பியும்
அருங்கடிப் பெருககாலை

௧௪ விருந்தற்றநின், நிருந்தேருதுநிலை
என்றும்,
காண்கதில் லம்ம யாமே குடாஅது
பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலைப்பிற்
பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரகருந்

௧௫ தண்புனற் படப்பை யெம்மு ராங்குணை

உண்டுந் தின்று மூர்ந்து மாடுகஞ்
செல்வ லத்தை யானே செல்லாது
மழையண் ணுப்ப நீடிய நெடுவரைக்
கழைவன ரிமயம் போல

நிலீஇய ரத்தைநீ நிலமிசை யானே.” [புறம் - ௧௯௯] ௧௩

வேட்பித்தலாவது, வேள்வி செய்வித்தல். “நளிகடலிருங் குட்டத்து” என் னும் புறப்பாட்டினுள்

“ஆன்ற கேள்வி யடங்கிய கொள்கை

நான்மறை முதல்வர் ஈற்ற மாக

மன்ன ரேவல் செய்ய மன்னிய ௧௦

வேள்வி முற்றிய வான்வாய் வேறதே” [புறம்-௨௬]

என அரசன் வேட்பித்தவாறும் பார்ப்பார் வேட்ட வாறும் கண்டுகொள்க.

சதலாவது, இல்லென இரந்தோர்க்குக் கொடுத்தல்.

உதாரணம் :—

“இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல் ௧௩

குலனுடையான் கண்ணே யுள.” [குறள்-௨௨௩]

ஏற்றலாவது, கோடல்; கொள்வோன் தனது சிறப்பிற் குன்றாமல் கோடல்.

உதாரணம் :—

“இரவலர் புரவலை நீடி மல்லை

புரவல ரிரவலர்க் கில்லைபு மல்லர் ௨௦

இரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலர்க்

கீவோ ருண்மையுங் காணினி நின்னூர்க்

கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த

நெடுநல் யானையெய் பரிசில்

கடுமான் றேன்றல் செல்வல் யானே.” [புறம்-௧௯௨] ௨௧

ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கமும்—ஐவகைப்பட்ட அரசர் பக்கமும்.

அனையாவன, ஓதலும் வேட்டலும் சதலும் படைவழங்குதலும் குடியோம்புத லுமாம். இவற்றுள் முந்துற்ற மூன்றும் மேற் சொல்லப்பட்டன. ஏனைய இரண்டும் இனிக்குறப்படுகின்றன.

படை வழங்குதல் வருமாறு :—

௩௦

“கடுங்கண்ண கொல்களிற்றாற்

காப்புடைய வெழுருளுக்கப்

பொன்னியற் புனேதோட்டியான்

முன்புதுரந்து சமந்தாங்கவும்

பாருடைத்த குண்டகழி ௩௩

நீரூவ நிவப்புக்குறித்து

நிமிர்பரிய மாதாங்கவும்

ஆவஞ் சேர்ந்த புறத்தை தேர்மிசைச்

சாப நோன்றாண் வடுக்கொள வழங்கவும்

பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுங் குரிசில்
வலிய வாகுதின் ருடோய் தடக்கை
புலவுநாற் றத்த பைந்தடி
பூநாற் றத்த புனைகொளீஇ யூன் றுவை
(௩) கறிசோ றண்டு வருந்துதொழி லல்லது
பிறிதுதொழி லறியா வாகலி னன்று
மெல்லிய பெரும தாமே நல்லவர்க்
காரணங் காகிய மார்பிற் பொருநர்க்
கிருசிலத் தன்ன னோன்மைச்
௧௦ செருமிகு சேனய்திற் பாடுநர் கையே.” [புறம்-௧௪]

குடியோம்புதல் வருமாறு:—

“ இருமுந்நீர்க் குட்டமும்
வியன்ஞாலத் தகலமும்
வளிவழங்கு திசைபுழம்
௧௩ வறிதுநிலையு காபமும்
என்றற்கு,
அவையாளர் தறியினு மளத்தற் கரியை
அறிவு மீரமும் பெருங்க ணைட்டமுஞ்
சோறுபடுக்குந் தீயொடு
௨௦ செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறல்லது
பிறிதுதெற லறியாரின் னிழல்வாழ் வோரே
திருவி லல்லது கொலைவில் லறியார்
நாஞ்சி லல்லது படையு மறியார்
தினநற் றியவறொடு தெவ்வர் தேயவப்
௨௩ பிறர்மண் ணுண்ணுஞ் செம்மனின் னாட்டு
வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது
பகைவ ருண்ணு வருமண் ணினையே
அம்புதுஞ்சுங் கடியரணல்
அறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே
௩௦ புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும்
விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினே
அனையை யாகண் மாறே
மன்னுயி ரெல்லா ரின்னஞ் சும்மே.” [புறம்-௨௦]

“பக்கம்” என்றதனான் அழகரைப்பற்றி வருவனவற்றிற்கெல்லாம் இதுவே ஒத்தா
௩.௩௧க்கொள்க.

இருமுன்று மரபின் ஏனோர் பக்கமும்-ஆறு மரபினையுடைய வணிகர் வேளாளர்
பக்கமும்.

வணிகர்க்குரிய ஆறு பக்க மாவன் :—ஓதல், வேட்டல், ஈதல், உழவு, வாணிகம்,
நிரையோம்பல்.

உதாரணம் :—

“ உழுது பயன்கொண் டொலிரிறை யோம்பிப்
பழுதிலாப் பண்டம் பகர்ந்து—முழுதுணா
ஒதி யழல்வழிபட் டோம்பாத வீகையான்
ஆதி வீணிகர்க் கரசு.” [வெண்பா-வாகை-௩] ௩௩

வேளாண் மாந்தர்க்குரிய ஆறு மரபாவன :—உழவு, உழவொழிந்த தொழில்,
விருந்தோம்பல், பகடு புறத்தருதல், வழிபாடு, வேதமொழிந்த கல்வி.

உதாரணம் :—

“சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனால்
உழன்று முழுவே தலை.” [குறள்-௧௦௩௬] ௧௦௩௬
“கருமஞ் செய்வொருவன் கைதுவே நென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில்.” [குறள்-௧௦௨௧] ௧௦௨௧
“இரவா ரிரப்பார்க்கொன் நீவர் கரவாது
கைசெய்துண் மாலை யவர்.” [குறள்-௧௦௩௩] ௧௦௩௩
“பகடு புறத்தருந் பார மோம்பி.” [புறம்-௩௩] ௩௩
“இருக்கை யெழுவ மெதிர்செலவு மேனை
விடுப்ப வொழிதலோ டின்ன—குடிப்பிறந்தார்
குன்ற வொழுக்கமாக் கொண்டார் கயவரோ
டொன்ற வுணரற்பாற் றன்று.” [நாலடி-குடிப்பிறப்பு-௪] ௪
“வேற்றுமை தெரிந்த நார்பா லுள்ளாக் ௨௦
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே.” [புறம்-௧௩௩] ௧௩௩

இவை ஆறும் வந்தவாறு காண்க.

மறுவில் செய்தி மூவகை காலமும் நெறியின் ஆற்றிய அறிவந்தேயமும் - குற்ற
மற்ற செயலையுடைய மழையும் பனியும் வெயிலுமாகிய மூவகைக் காலத்தினையும் நெறி ௨௩
யினாற் பொறுத்த அறிவன்பக்கமும்.

இறந்தகாலம் முதலாகிய மூன்று காலத்தினையும் நெறியினால் தோற்றிய அறிவன்
பக்கம் என்றாலோ வெனின், அது முழுதுணர்ந்தோர்க் கல்லது புலப்படாமையின் அது
பொருளன்றென்க. பன்னிருபடலத்துள் “பனியும் வெயிலுங் கூதிரும் யாவும், துனி
யில் கொள்கையொடு நோன்மை யெய்திய, தணிவுற் றறிந்த கணிவன் முல்லை” என ௩௦
வுந் ஓதுதலின் மேலதே பொருளாகக் கொள்க.

● அறிவன் என்றது கணிவனை. மூவகைக்காலமும் நெறியினு லாற்றுவதாவது, பக
லும் இரவும் இடைவிடாமல் ஆகாயத்தைப்பார்த்து ஆண்டு நிகழும் வில்லும் மின்னும்
ஊர்கோளுந் தாமமும் மீன்வீழ்வும் கோள்நிலையும் மழைநிலையும் பிறவும் பார்த்துப்
பயன் கூறல். ஆதலான் மூவகைக்காலமும் ‘நெறியின் ஆற்றிய அறிவன்’ என்றார். ௩௧

உதாரணம் :—

“புரிவின்றி யாக்கைபோற் போற்றுவ போற்றிப்
புரிவின்றிப் பட்டாக் கறியத்—துரிவின்றி

விண்ணிவ் வுலகம் வினைக்கும் வினைவெல்லாந்
கண்ணி யுரைப்பான் கணி.” [வெண்பா-வாகை-உய]

நால் இருவழக்கின் தாபத பக்கமும்-எட்டுவகைப்பட்ட வழக்கினைபுடைய தாபதர் பக்கமும்.

(௩ அலையாவன :—நீரடல், நிலத்திடை கிடத்தல், தோலுடுத்தல், சடைபுனைதல், எரியோம்பல், ஊரடைபாமை, காட்டிலுள்ள உணவுகோடல், தெய்வபுசையும் அதிதி பூசையும் செய்தல்.

உதாரணம் :—

“நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தகைஇத் தோலுடைடாச்
கூ ௦ சோர்சடை தாழ்ச் சுடரோம்பி—ஊரடையார்
கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்
வானகத் துய்க்கும் வழி.” [வெண்பா-வாகை-௪௪]

“ஒவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பிற்
பாவை யன்ன குறுந்தொடி மகளிர்
கூ (௩ இழைநிலை நெகிழ்த்த மன்னர் கண்டிரும்
கழைக்க ணெடுவரை யருவி யாழிக்
கான யானை தந்த விறகிற்
கடுந்தெறற் செந்தீ வேட்டுப்
புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே.” [புறம்-௨௩௪]

உ ௦ “கறங்குவெள் ளருவி யேற்றலி னிறம்பெயர்ந்து
தில்லை யன்ன புல்லென் சடையோ
டீள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே
இல்வழங்கு மடமயில் பிணிக்குஞ்
சொல்வலை வேட்டுவ னாயினன் முன்னே.” [புறம்-௨௩௨]

உ (௩ இவற்றுள்ளும் சிலவந்தவாறு காண்க.

பால் அறி மரபின் பொருள் கண்ணும்-பாருபாடு அறிந்த மரபினைபுடைய பொருநர் பக்கமும்.

அஃகாவது, வாளானும் தோளானும் பொருதலும் வென்றிகூறலும் வாகையாம் என்றவாறு.

௩ ௦ வாளால் மீதுதல் வருமானு :—

“ஏந்துவாட் டானை யிரிய வுறைகழித்துப்
போந்துவாண் மின்னும் பொருசுமத்து—வேந்தர்
இருக்களி யானை யினமிரிந் தோடக்
கருங்கழலான் கொண்டான் கனம். [வெண்பா-வாகை-௨௪]

௩ (௩ மல்வேன்றி வீருமானு :—

“இன்கடுங் கள்ளி னைம ராங்கண்
மைத்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி
ஒருகான் மாற்பொதுங் கின்றே யொருகால்
வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே

நல்கினு நல்காஅ னுயினும் வெல்போர்ப்
பொரலருந் தித்தன் காண்கதில் லம்ம
பசித்துப் பணைமுயலும் யானே போல
இருதலை யொசிய வெற்றிக்
களம்புகு மல்லற் கடந்தடு நிலையே.” [புறம்-அம்] ௫

அனேநிலைவகையொடு-வாளானும் தோளானும் பொருது வேறலன்றி அத்தன்
மைத்தாகிய நிலைவகையான் வேறலெலாடு.

அஃதாவது, சொல்லான் வேறலும் பாட்டான் வேறலும் கூத்தான் வேறலும்
சூதான் வேறலும் தகர்ப்போர் பூழ்ப்போர் என்பனவீற்றான் வேறலும், பிறவும் அன்ன.
விரைந்து தொழில்சேக்கு ஞால நிறநினைது ௧௦
சொல்லாதல் வல்லார்ப் பெறின.” [குறள்-௧௪௮]

இது சொல் வென்றி.

“வண்ணிறையுங் கூந்தல் வாடிக்கண்ணுள் பாடினாள்
வெண்ணிறையுஞ் சொதுறையும் வேற்றுமையாக்—கண்டறியச்
சின்னரம் போலக் கிளையமைந்த தீர்தொடையாழ் ௧௫
அந்நம்பு மச்சுவையு மாயா து.” [வெண்பா-பெருந்திணை-௧௮]

இது பாடல் வென்றி.

“கைகால் புருவங்கண் பாணி நடைதூக்குக்
கொய்புகுகொம் பன்னாள் குறிக்கொண்டு—பெய்ப்புப்
படுகளிவண் டார்ப்பப் பயில்வனாநின் றாடு ௨௦
தொடுகழன் மன்னன் றாடி.” [வெண்பா-பெருந்திணை-௧௭]

இஃது ஆடல் வென்றி.

“கழகத் தியலுங் கவற்று நிலையும்
அளகத் திருநுதலா ளாய்ந்து—கழகத்திற்
பாய வகையாற் பணிதம் பல்வென்றார் ௨௫
ஆய நிலய மறிந்து.” [வெண்பா-பெருந்திணை-௧௮]

இது சூது வென்றி. பிறவும் வந்தவழிக்காண்க.

எழுவகையான் தொகைநிலை பெற்றது என்மனார் புலவர்-ஏழ்வகையான் தொகை
நிலை பெற்றதென்று கூறுவர் புலவர். [ஆங்கு என்பது அசை.] ௧௨௭

எரு. கூதிர் வேணி லென்றிரு பாசூதைக் ௩௦
காதலி னென்றிக் கண்ணிய வகையினும்
வரோர் களவழி யன்றிக் களவழித்
தேரோர் தோற்றிய வென்றியிற் தேரோர்
வென்ற கோமான் முன்றேர்க் குரவையும்
ஒன்றிய மரபிற் பின்றேர்க் குரவையும் ௩௫
பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னானும்
அரும்பகை தாங்கு மாற்ற லானும்,
புல்லா வாழ்க்கை வல்லான் பக்கமும்

ஒல்லார் நாணப் பெரியவர்க் கண்ணிச்
சொல்லிய வகையி னென்றெழு புணர்த்துத்
தொல்லுயிர் வழங்கிய வளிப்பலி யானும்
ஒல்லா ரிடவயிற் புல்லிய பாங்கினும்

௫ பகட்டி னானு மாவி னானுந்
துகட்டபு சிறப்பிற் சான்றோர் பக்கமும்
கடிமனை நீத்த பாலின் கண்ணும்
எட்டுவகை நுதலிய கூவவகைத் தானும்
கட்டமை யொழுக்கத்துக் கண்ணுமை யானும்

௬ இடையில் வண்புகழ்க் கொடையி னானும்
பிழைத்தோர்த் தாங்குந் காவ லானும்
பொருளொடு புணர்ந்த பக்கத் தானும்
அருளொடு புணர்ந்த வகற்சி யானும்
காம நீத்த பாலி னானுமென்

௭ நிருபாற் பட்ட வெண்பதின் றுறைத்தே.

இது, வாகைத்துறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—கூதிர் பாசறை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டுத்துறையும் வா
கைத்துறையாம். எனவே, மேற் சொல்லப்பட்ட ஏழ் வகையும் திணையென்று கொள்க.

கூதிர் வேனில் என்று இரு பாசறை காதலின் ஒன்றி கண்ணிய வகையும்—கூதிர்
உஃ பாசறையும் வேனிற்பாசறையும் என்று சொல்லப்பட்ட இருவகைப் பாசறைகளையும்
போரினமீது கொண்டீகாதலாற் பொருந்திக் கருதிய போர்நிலை வகையும்.

இவை இரண்டும் ஒரு வகை. [இச்சூத்திரத்தில் வரும் இன்னும் ஆனும் இடைச்
சொற்கள்.]

உதாரணம்:—

௮ “கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவர்
உவலைசெய் கூரை யொடுக்கத்—துவலைசெய்
கூதிர் நலியவு முள்ளான் கொடித்தேரான்
முதின மடவாண் முயக்கு.” [வெண்பா-வாகை-௧௫]

பிறவும் அன்ன.

௯ ஏரோர் களவழி அன்றி களவழி தேரோர் தோற்றிய வென்றியும்—ஏரோர் ஐ
வழி கூறுதலும் அன்றிப் போரோர் களவழி தேரோர் தோற்றுவித்த வென்றியும்.

அது களம்பாடுதலும் களவேள்வி பாடுதலுமாம். [களவழி-களத்தில் நிகழும்செயல்
கள்.]

உதாரணம்:—

௧௦ “இருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற்
பெருங்கை யானை கொண்மூ வாக
நீண்மொழி மறவ ரெறிவுன ருயர்த்த

வாண்மின் னாக வயங்குகழிப் படைநத
 குருதிப் பல்விய முரசமுழக் காக
 அரசராப் பணிக்கு மணங்குறு பொழுதின்
 வெவ்விசைப் புர வி வீசவளி யாக
 விசைப்புறு வல்வில் வீங்குநா ணுதைத்த ரு
 கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை
 ஈரச் செறுவிற் தேரே ஈாக
 விடியல் புகரு நெடிய நீட்டிநீன்
 செருப்படை மிளிர்ந்த திருத்துறு செஞ்சாற்
 பிடித்தெறி வைவேற் கணையமோடு வித்தி ஐ ௦
 விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கூழ்ப்
 பேய்மகள் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பல்போர்க்
 கான நரியொடு கழுகுகளம் படுப்பப்
 பூதங் காப்பப் பொலிகளந் தழீஇப்
 பாடுநர்க் கிருந்த லீடுடை யாள ஐ ௧௨
 தேய்வை வெண்காழ் புரையும் விசிபிணி
 வேய்வை காணு விருநதிற் போர்வை
 அரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப வொற்றிப்
 பாடி வந்திசிற் பெரும பாடான்
 நெழிலி தோயு மிமிழிசை யருவிப் ஐ ௨
 பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன
 ஓடை நுதல வொல்குநிலை யறியாத்
 துடியடிக் குழலிப் பிடியிடை மிடைந்த
 வேழ முகவை நல்குமதி
 தாழா வீணைத் தகைவெய் யோயே.” [புறம்-௩௬௬] ஐ ௧௩

இஃது ஏரோர் களவழி.

“ஓஓ வுவுமை யுறழ்வின்றி யொத்ததே
 காவிரி நாடன் கழுமலங் கொண்டநாள்
 மாவுதைப்ப மாற்றார் குடையெலாங் கீழ்மேலாய்
 ஆவுதை காளாம்பி போன்ற புனளுடன் ௩௨ ௦
 மேவாரை யட்ட களத்து.” [களவழி-௩௬]

இது போரோர் களவழி.

“நளிகட விருங்குட்டத்து
 வளிபுடைத்த கலம்போலக
 களிறுசென்று களனகற்றவுங் ௩ ௧௨
 களனகற்றிய வியலாங்கண்
 ஒளிறிலைய வெஃகேந்தி
 அரசுபட வமருழக்கி
 உரைசெல முரசுவெளவி
 முடித்தலை யடுப்பாகப் ௪ ௦
 புனற்குருதி யுலைக்கொளீஇத்

தொல்காப்பியம் - இளம்பூரணம்

தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழந்த வல்சியின்
அடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய
ஆன்ற கேள்வி யடங்கிய கொள்கை
நான் மறை முதல்வர் சுற்ற மாக
மன்ன ரேவல் செய்ய மன்னிய
வேள்வி முற்றிய வான்வாய் வேந்தே¹
நோற்றோர் மன்றின் பகைவர் சின்னொடு
மாற்ற ரென்னும் பெயர்பெற்
ற்றோ ராயினு மாண்டு வாழ்வோரே.” [புறம்-உச]

சூ ௦ இது களவேள்வி.

தேரோர் வென்றகோமான் தேர்முன் குரையும்-தேரோரைப் பொருது வென்ற
அரசன் தேர்முன் ஆடு குரவையும்.

உதாரணம் :—

சூ ௧ “களிற்றுக்கோட் டன்ன வாலையி றழுத்தி
விழுக்கொடு விரைஇய வெண்ணிணச் சுவையின ன்
குடர்த்தலை துயல்வரத் துள்ளி யுணத்தின
ஆனப் பெருவளஞ் செய்தோன் வானத்து
வயங்குபன் மீனிணும் வாழிய பலவென
உருகெழு பேய்மக ளயரக்

உ ௨ குருதித்துக் ளாடிய களங்கிழ வோயே.” [புறம்-௩௭௬]

ஒன்றிய மரபின் தேர்ப்பின் குரையும்-பொருதிய மரபின் தேர்ப்பின் ஆடு குர
வையும்.

உதாரணம் :—

உ ௧ “வஞ்சமில் கோலாணை வாழ்த்தி வயவரும்
அஞ்சொல் விறலியரு மாடுபவே—வெஞ்சமத்துக்
குன்றேர் மழகளிறுங் கூந்தற் பிடியும்போற்
பின்றேர்க் குரவை பிணைந்து.” [வெண்பா-வாகை-அ]

பெரும்பகை தாங்கும் வேலும்-பெரிய பகையினைத் தாங்கும் வேலினைப் புகழும்ட
மும்.

௩௦ உதாரணம் :—

“இவ்வே,
பீலி யணிந்து மாலை சூட்டிக்
சுண்டிர ணைக்காழ் திருத்திரெய் யணிந்து
கடியுடை வியனக் ரவ்வே யவ்வே

௩௧ பகைவர்க் குத்திக் கோடுநதி சிதைந்து
கொற்றறைக் குற்றில மாடோ வென்றும்
உண்டாயிற் பதக்கொடுத்
தில்லாயி னுடனுண்ணும்
இல்லோ ரொக்கற் றலைவன்

௩௨ அண்ணலெங் கோமான் வைந்துதி வேலே.” [புறம்-௬௮]

“நிலைதிரி பெறியத் திண்மடை கலங்கிச்
சினைத்தலுயர் தன்றோ நின்னேவல் செழிய ” [புறம்-௨௫]

என்பதும் அது.

அரும்பகை தாங்கும் ஆற்றலும்-பொருதற்கரிய பகையைப் பொறுக்கும் ஆற்றலும்.

உதாரணம்:—

(௫

“களம்புக லோம்புமின் நெவ்வீர் போரெதிர்த்
தெம்முளு முளனொரு பொருநன் வைகல்
எண்டேர் செய்யுந திச்சன்
திங்கன் வலித்த காலன் னோனே ” [புறம்-௮௭]

எனவும்

௧௦

“என்னேமுன் னில்லன் மின் நெவ்வீர் பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் நவர் ” [குறள்-௭௭௧]

எனவும் வரும்.

புல்லா வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கமும் - பொருந்தாத வாழ்க்கையினையுடைய வல்
லாண் பக்கமும்.

௧௫

உதாரணம் :—

“எருது காலுறுஅ தினையர் கொன்ற
சில்வீனா வரகின் புல்லென் குப்பை
தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிச்சில்
பசித்த பாண் ருண்டுகடை தப்பலின் ௨௨ ௦
ஒக்க லொற்கஞ் சொல்லியத் தன்னூர்ச்
சிறுபுல் லாளர் முகத்தவை கூறி
வரகுகட னிரகரும் பெருந்தகை
அரசவரிற் றுங்கும் வல்லா னன்னே.” [புறம்-௩௨௭]

ஒல்லார் நாண் பெரியவர்க் கண்ணி சொல்லிய வகையின் ஒன்றொரு புணர்த்து ௨௫
தொல் உயிர் வழங்கிய அவிப்பலியும்-பொருந்தாதார் னாணுமாறு தலைவரைக் குறித்து
முன்பு சொன்ன வஞ்சின மரபின் ஒன்றொரு பொருந்தித் தொன்றுதொட்டு வருகின்ற
உயிரை வழங்கிய அவிப்பலியும்.

உதாரணம் :—

“சிறகத் திதுவெனச் செஞ்சோறு வாய்ப்ப ௩௦
மறந்தரு வானம ரென்னும்—பிறக்கழலுள்
ஆருயி ரென்னு மவிவேட்டா மாங்கீழ்தால்
வீரியரெய் தற்பால வீடு” [வெண்பா-வாணம்-௩௦]

எனவும்,

“இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே ௩௫
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்” [குறள்-௭௭௧]

எனவும் வரும்.

ஒல்லார் இடவயின் புல்லிய பாங்கும் - பொருந்தாதார் இடத்தின்கண் பொருந்திய பக்கமும்.

அஃதாவது, போரில்வழி நாடு கைத்தென்று கொண்டு உவத்தல். [கைத்து-கைய கப்பட்டது. உவத்தல்-வெகுளிவிட்டிருத்தல்.]

௫ உதாரணம்:—

“மாண்டனை பலவே போர்மிகு குருசினீ
மாதிரம் விளக்குஞ் சால்புஞ் செம்மையும்
முத்துடை மருப்பின் ழிழகளிறு பிளிற
மிக்கெழு கடுந்தார் துய்த்தலைச் சென்று
௩௦ துப்புத்துவர் போகப் பெருங்கிளை யுவப்ப
ஈத்தான் றுளு விடனுடை வளனும்
துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியும்
எல்லா மெண்ணி னிடுகழங்கு தபுந
கொன்னென்று மருண்டனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
௩௧ நெடுமிடல் சாயக் கொடுமிட றுமியப்
பெருமலை யானையொடு புலங்கெட விறுத்துத்
தடந்தா னறை படிந்திறை கவரும்
முடநதை நெல்லின் கழையமல் கழனிப்
பிழையா விளைய னாடகப் படுத்து
௩௨ வையா மாலையர் வசையுநர்க் கறுத்த
பகைவர் தேஎத் தாயினுஞ்
சினவா மாகுத லிறும்புதாற் பெரிதே” [பதிற்று-௩௨]

என்பதனுள் பகைவர் நாடு கைக்கொண்டிருந்தவாறு அறிக.

பகட்டினனும் ஆவினனும் துகள் தபு சிறப்பின் சான்றோர் பக்கமும்-பகட்டின
௩௩ னும் ஆவினனும் குற்றம்தீர்ந்த சிறப்பினையுடைய சான்றோர் பக்கமும்.

பகட்டால் புரை தீர்ந்தார் வேளாளர். ஆவால் குற்றம் தீர்ந்தார் வணிகர். இவ்
வரு குலத்தினும் அமைந்தார் பக்கமும். அவர் குலத்தினுள் அளவால் மிக்க நீர்மைய
ராதலின் வேறு ஒதப்பட்டது.

உதாரணம்:—

௩௪ “உண்டா லம்மவீவ் வுலக மிந்திரர்
அமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலறே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருந் கொடுக்குவர் பழியெனின்
௩௫ உலகுடன் பெறினுந் கொள்ளவ ரயர்விலர்
அன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே.” [புறம்-௧௮௨]

கடிமனை நீத்த பாலும்-கடிமனை நீத்த பக்கமும்.

அஃதாவது, பிறர்மனை நயவாமை. மேல் 'காம நீத்த பாலினனும்' என்று ஒது
கின்ற ராகவின், இது மனையறத்தின் நின்றேரை நோக்க வரும்.

உதாரணம்:—

“பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறவென்றே வான்ற வொழுக்கு.” [குறள்-௧௪௮] ௩௩

எட்டு வகை நதலிய அவையகமும்-எட்டுப் பாசுபாட்டைக் குறித்த அவையகமும்.

எட்டுவகை குறித்த அவையகம் என்றமையான், ஏனைய அவையின் இவ்வகை
மிகுதி உடைத்தென்றவாறு. அவையாவன:—குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், வாய்மை,
தூய்மை, நடுவுநிலைமை, அழுக்காறுமை, அவாவின்மை என்பன.

அவை எட்டினனும் அவை வருமாறு:— ௧௦

“குடிப்பிறப் படுத்துப் பனுவல் குடி
விழுப்பே ரொழுக்கம் பூண்டு காழற
வாய்மையாய் மடுத்து மாந்தித் தூய்மையின்
காத லின்பத்துட் டங்கித் தீதறு
நடுவுநிலை நெடுநகர் வைகி வைகலும் ௧௩
அழுக்கா நின்மை யவாஅ வின்மையென
இருபெரு நிதியு முொருதா மீட்டும்
தோலா நாவின் மேலோர் பேரவை
உடனம் நிருக்கை யொருநாட் பெறுமெனின்
பெறுசதில் லம்ம யாமே வரன்முறைத் ௧௪
தோன் றுவழித் தோன் றுவழிப் புலவுப் பொதிந்து
நின்றழி நின்றழி ஞாங்கர் நிலலாது
நிலையழி யாக்கை வாய்ப்பலிம்
மலர்தலை புலகத்துக் கொட்குந் பிறப்பே.” [ஆசிரியமாலே]

கட்டமை ஒழுக்கத்து கண்ணுமையும்-கட்டுதல் அமைந்த ஒழுக்கத்தினைக் குறித்த ௧௩
நிலையினும்.

அஃதாவது, இல்லறத்திற்கு உரித்தாக நான்கு வருணத்தார்க்கும் சொல்லப்
பட்ட அறத்தின்கண் நிற்கல். அவையாவன:—அடக்கமுடைமை, ஒழுக்கமுடைமை,
நடுவுநிலைமை, வெஃகாமை, புறங்கூறுமை, தீவினை யச்சம், அழுக்காறுமை, பொறை
யுடைமை என்பன. மிகுதியாகலின், வாகை யாயின. ௧௪

அடக்கமுடையவாறு, பொறிகள் ஐம்புலன்கள்மேல் செல்லாமை யடக்குதல்.

உதாரணம்:—

“ஒருமையு ளாமையோ லைந்தடக்க லாற்றின்
எழுமையு மேமாப் புடைத்து.” [குறள்-௧௪௯]

ஒழுக்கமுடையவாறு, தங்குலத்திற்கும் இல்லறத்திற்கும் ஒத்த ஒழுக்க ௧௫
முடைய ராதல்,

உதாரணம் :—

“ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா நெழுக்கம்
உயிரினு மோம்பப் படும்.”

நடுவுநிலைமையாவது, பகைவர்மாட்டும் நட்பார்மாட்டும் ஒக்க நிற்கும் நிலைமை.

௫ உதாரணம் :—

“சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.” [குறள்-க ௧௮]

வெண்காணையாவது, பிறர்பொருளை விரும்பாமை.

உதாரணம் :—

த ௦ “படுபயன் வெஃகிப் பழிப்பன செய்யார்
நடுவின்மை நாணு பவர்.” [குறள்-க ௪௩]

புறங்கூறுமையாவது, ஒருவரை அவர் புறத்துரையாமை.

உதாரணம் :—

“அறங்கூறு நல்ல செயினு மொருவன்
த ௫ புறங்கூறு நென்ற லினிது.” [குறள்-க ௮௧]

திவினையச்சமாவது, திவினையைப் பிறர்க்குச் செய்தலை அஞ்சுதல்.

உதாரணம் :—

“திவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சவர்
திவினை யென்னுஞ் செருக்கு.” [குறள்-௨௦௧]

௨௦ அழுக்காறுமையாவது, பிறர் ஆக்கம் முதலாயின கண்டு பொறுமையால் வரும் மனக்கோட்டத்தைச் செய்யாமை.

உதாரணம் :—

“ஒழுக்காறுக் கொள்க வொருவன் நன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு.” [குறள்-௧௬௧]

௨௫ பொறையுடைமையாவது, பிறர் தமக்கு மிகுதியாகச் செய்தவழி வெருளாமை.

உதாரணம் :—

“மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தார்த்தம்
தகுதியால் வென்று விடல்.” [குறள்-௧௫௮]

பிறவும் இந்நிகரனவெல்லாம் கொள்க.

௩௦ இடையில் வண்புகழ்க்கொடையும்-இடைதலில்லாத வளவிய புகழினைத் தரும் கொடையும்.

அஃதாவது, கொடுத்தற்கு அரியன கொடுத்தல். இதுவும் பாகுபாடு மிகுதிப்படுத லின் வாகையாயிற்று.

உதாரணம் :—

௩௫ “மன்னு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே

துன்னருஞ் சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வர்
இன்மையி னிரப்போர்க் கியா மரபின்
தொன்மை மாக்களிற் றொடர்பறி யலரே
தாடாழ் படுமணியிரட்டும் பூததல்
ஆடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாக் ௫௩
கேடி னல்லிசை வயமான் றேண் றிலப்
பாடி நின்றன னாக் கொன்னே
பாடுபெறு பரிசிலன் றாடினன் பெயர்தலென்
நாடிழ் ததனினு நனியின் னாடுதன
வாடந் தனனே தலையெனக் கீயத் ௫௪
தன்னிற் சிறப்பு து பிரிதொன் நின்மையின்
ஆடுமலி புலகையின் வருவல்
ஓடாப் புட்கையின் னுழமையோற் கண்டே” [புறம்-௧௬௫]

பிழைத்தோர்த் தாங்கும் காவலும்- ம்மாட்டுப் பிழைத்தோரைப் பொறுக்கும் ஏமமும்.

உதாரணம் :—

௫௩

“தம்மையிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப் தன்றிமற்
றெம்மையிகழ்ந்த வினைப்பயத்தால்—உம்மை
எரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொ லென்று
பரிவதுஉஞ் சான்றோர் கடன்” [நாவடி-குறவு-அ]

எனவும்,

௫௪

“அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்த தலை” [குறள்-௧௫௮]

எனவும் வரும்.

பொருளொடு புணர்ந்த பக்கமும்-மெய்ப்பொருள் உணர்ந்த பக்கமும்.

உதாரணம் :—

௫௫

“ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயனின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு” [குறள்-௩௫௯]

எனவும்,

“சார்புணர்ந்து சார்பு செட்வொழுதின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு றோய்” [குறள்-௩௬௧] ௫௬

எனவும் வரும்.

• இன்னும் பொருளொடு புணர்ந்த பக்கமும் என்றது, அறம் பொருள் இன்பம்
மூன்றினும் அறனும் இன்பமு அன்றி ஒழிந்த பொருளொடு பொருந்திய பக்கமு
மென்றுமாம். பொருளாவது, நாமும் அறனும் பொருளும் அமைச்சும் நட்பும்
படையும்.

௫௬

“படைகுடி கூழமைச்சு நட்பா னாறும்

உடையா னரசரு ளேறு” [குறள்-௩௮௧]

என்பதனாலும் கொள்க. அவையிற்றின் மிகுதி கூறலும் வாகையாம்.

நாடாவது,

“தன்னர் விளையுநர் தக்காரும் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு.” [குறள்-௭௩௬]

அரணுவது,

௭௩ “கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கொளிதா நீர தரண்.” [குறள்-௭௩௭]

பொருளாவது,

“உறபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னென்றார்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.” [குறள்-௭௩௮]

௭௪ அமைச்சாவது,

“வன்கண் குடிசுத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு.” [குறள்-௭௩௯]

ஈடாவது,

௭௫ “அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின் கண்
அல்ல லுழப்பதா டட்டி.” [குறள்-௭௪௦]

படையாவது,

“அழிவின் நறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.” [குறள்-௭௪௧]

பக்கம் என்றதனால் ஒற்று, தூது, வினையெயல்வகை, குடிமை, மானம் என வரு
௭௬ ௦ வனவெல்லாம் கொள்க. அவற்றுட் சில வருமாறு :—

“கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே யொற்று. [குறள்-௭௪௨]
“கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால்
தக்க தறிவதாந தூது.” [குறள்-௭௪௩]

௭௭ ௧ பிறவும் அன்ன. “இன்னும் பொருளொடு புணர்ந்த பக்கம்” என்றதனாற் புதல்வர்ப்
பேறும் கொள்க.

உதாரணம் :—

“படைப்புப் பல படைத்துப் பல்லாரோ டென்னும்
உடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
௭௮ ௦ குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
இட்டுந் தொட்டுந் கவ்வியுந் துழந்தும்
நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
பயக்குறையில்தாம் வாழு நாளை.” [புறம்-௧௮௮]

௭௯ ௧ அருளொடு புணர்ந்த அகந்சியும்-அருளொடு பொருந்தின துறவும்.

அஃதாவது, அருளுடைமை, கொல்லாமை, பொய்யாமை, கள்ளாமை, புணர்ச்சி
விதையாமை, கள்ளுண்ணாமை, துறவு என்பனவற்றைப் பொருந்துதலாம். அவற்
றன், அருளுடைமை யொழிந்த எல்லாம் விடுதலான் ‘அகந்சி’ என்றார்.

அருளுடைமையாவது, யாதானும் ஓர் உயிர் இடர்ப்படுமிடத்துத் தன்னுயிர் வருத்திநிற்போல வருந்தும் ஈரமுடைமை.

“ அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்

பூரியார் கண்ணு முள. ” [குறள்-௨௪௧]

கொல்லாமையாவது, யாதொன்றையும் கொல்லாமை. ௧௪

“ அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்

பிறவினை யெல்லாந் தரும். ” [குறள்-௩௨௧]

பொய்யாமையாவது, தீமை பயக்கும் சொற்களைக் கூறுமை.

“ வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றும்

தீமை யிலாத சொல்ல. ” [குறள்-௨௬௧] ௧௪

களளாமையாவது, பிறர்க்குரிய பொருளைக் களவினற் கொள்ளாராதல்.

“ களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னும்

ஆற்றல் புரிந்தார்க ணில். ” [குறள்-௨௮௭]

புணர்ச்சி விழையாமையாவது, பிரமசரியம் காத்தல்.

“ மாக்கேழ் மடநல்லா யென்றறற்றுஞ் சான்றவர் ௧௪

நோக்கார்கொ ணெய்யதோர் புக்கிலை—யாக்கைக்கோர்

நச்சிற கன்னதோர் தோலறினும் வேண்டுமே

காக்கை கடிவதோர் கோல். ” [நாலடி-தூய்தன்மை-௧]

கள்ளுண்ணாமையாவது கள் உண்டலைத்தவிர்தல்.

“ களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத் ௧௪

தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும். ” [குறள்-௧௨௮]

துறவாவது, தன்னுடைய பொருளைப் பற்றறத் துறத்தல்.

“ யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோதல்

அதனி னதனி னிலன். ” [குறள்-௩௪௧]

காமம் நீத்த பாலும்-ஆசையை நீத்த பக்கமும். ௨௪

உதாரணம்:—

“காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்றன்

நாமங் கெட்கெடு நேரம். ” [குறள்-௩௬௦]

என்று இரு பால்பட்ட ஒன்பதின் துறைத்து-என்று இரண்டு கூறுபட்ட ஒன்பது துறைத்து. (௧௭) ௨௨௦

எசு. காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே

பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பன்னெறி யானும்

நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே.

இது, காஞ்சித்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலற்று.

இ-ள்:—காஞ்சி பெருந்திணை புறன்-காஞ்சி என்னும் திணை பெருந்திணை என்னும் ௨௨
அகத்திணைக்குப் புறமும்; புறஞ் செறிப்பின் பல் நெறியானும் நில்லா உல

கம் புல்லிய நெறித்து-அது பாங்காதல் அரிய சிறப்பினுற் பலநெறியானும் நில்வாத உலக
த்தைப் பொருந்திய நெறியை யுடைத்து.

பாங்கருமைடாவது, ஒருவற்கு ஒருதுணையாகாமை. நிலையாமை மூவகைப்படும்,
இளமை நிலையாமை செல்வம்நிலையாமை யாக்கைநிலையாமை என. இவற்றுள்,
(௩) இளமைநிலையாமை யாவது,

“ பணிபடு சோலைப் பயன்மர மெல்லாம்
கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தற் றிளமை—நனிபெரிதும்
வேற்கண்ணு ளென்றிஊளை வெல்கண்மின் மற்றிவளும்
கோற்கண்ண ளாகுங் குனிந்து.” [நாலடி-இளமை-௭]

௩௦ செல்வம் நிலையாமையாவது,

“ அறுகவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா னுட்ட
மறுசிகை நீக்கி யுண்டாரும்-வறிஞராய்ச்
சென்றிரப்ப போரிடத்திற் கூழெனிற செல்வமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று. [நாலடி-செல்வம்-௧]

௩௧ யாக்கை நிலையாமையாவது முன்னர்க் காட்டுதும்.

அதற்கு இது புறனாவாறு என்னையெனின், “ ஏறிய மடற்றிறம்” [அகத்திணை-
ருச] முதலாகிய நோந்திறக் காமப் பகுதி அகத்திணை ஐந்தற்கும் புறனாவாறு போல
இது புறத்திணை ஐந்தற்கும் புறனாகலானும், இதுபோல அதுவும் நிலையாமைநோந்திறம்
பற்றியும் வருதலானும் அதற்கு இது புறனாயிற்று (௧௮)

௨௦ என. மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமையும்
கூழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்
பண்புற வருடம் பகுதி நோக்கிப்
புண்கிழித்து முடிபு மறத்தி னானும்
எமச் சுற்ற மின்றிப் புண்ணோற்

௨௧ பேள யோம்பிய பேளய் பக்கமும்
இன்னனென் றிரங்கிய மன்னை யானும்
இன்னது பிழைப்பி னிதுவா கியரெனத்
துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினத் தானும்
மின்னகை மனைவி பேளய் புண்ணோன்

௨௨ துன்னுதல் கடிந்த தொடராக் காஞ்சியும்
நீத்த கணவற் றீர்த்த வேலிற்
பெயர்த்த மனைவி வஞ்சி யானும்
நிகர்த்துமேல் வந்த வேந்தனொடு முதுகுடி
மகட்பா டஞ்சிய மகட்பா லானும்

௨௩ முகையு முகனுஞ் சேர்த்திக் கொண்டான்
தலையொடு முடிந்த நிலையொடு தொகைஇ
ஈரைந் தாகு மென்ப பேரிசை

மாய்ந்த மகனைச் சுற்றிய சுற்றம்
மாய்ந்த பூசன் மயக்கத் தானும்
தாமே பெய்திய தாங்கரும் பையுளும்
கணவனெடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச்
செல்லோர் செப்பிய மூதா னந்தமும் (௭
நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து
தனிமகள் புலம்பிய முதுபா லையும்
கழிந்தோர் தேளத்துக் கழிபட ருறீஇ
ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும்
காதலி யிழந்த தபுதார நிலையும் ௩௦
காதல னிழந்த நாபத நிலையும்
நல்லோள் கணவனெடு நனியழல் புகிஇச்
சொல்லிடை யிட்ட மாலை நிலையும்
அரும்பெருஞ் சிறப்பிற் புதல்வற் பயந்த
தாய்தப வளூஉந் தலைப்பெய னிலையும் ௩௧
மலர்தலை யுலகத்து மரபுநன் கறியப்
பலர்செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்தொடு
நிறையருஞ் சிறப்பிற் றுறையிரண் டெடைத்தே.

இது, காஞ்சித்துறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—‘மாற்றருங் கூற்றம் சாற்றிய பெருமை’ முதலாகத் ‘தலையொடு முடிந்த நிலையொடு’ கூடப் பத்தாரும் என்பர் சிலர். ‘பூசல் மயக்கம்’ முதலாகக் ‘காடுவாழ்த்து’ உட்பட வருவனவற்றெனும் இருவகைப்பட்ட துறையை யுடைத்து.

[எனவே, முற்கூறிய பத்தும் ஒருவகை யென்பதும் பிற்கூறிய பத்தும் மற்றொரு வகை யென்பதும் பெறப்பட்டன.]

மாற்று அருங் கூற்றம் சாற்றிய பெருமையும்-மாற்றுத்தற்கு அரிய கூற்றம் வருமெ ன்ச்சொல்லப்பட்ட பெருங்காஞ்சியும்.

உதாரணம் :—

“இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநிலத்
துடையில நடுவணத் திடைபிறர்க் கின்றித்
தாமே யாண்ட வேமங் காவலர் ௩௨
இடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக்
காடுபதி யாகப் போகித் தத்தம்
நாடு பிறர்கொளச் சென்றுமாய்ந் தனரே
அதனால்,
ந்யுங் கேண்மதி யுத்தை வ்யா
துடம்பொடு நின்ற வ்யுரு மில்லை
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே

முள்ளி கள்ளி நள்ளிருஞ் சுடலை
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்கண்
உப்பிலாஅ வலிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா

௫ திழிபிறப்பினே ஸீயப்பெற்று
நிலங்கல னாக விலங்குபலி மிசையும்
இன்னு வைகல் வாரா முன்னே
செய்தநீ முன்னிய வினையே
முந்நீ வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே.” [புறம்-௩௬௩]

௧௦ கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்-அறிவான்மிக்ோர் அல்லாதார்க
குச் சொன்ன முதுகாஞ்சியும்.

உதாரணம் :—

“பல்சான் நீரே பல்சான் நீரே
கயன்முள் என்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
௧௫ பயனின் மூப்பிற் பல்சான் நீரே
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுத்திற் லொருவன்
பிணிக்குங் காலை யிரங்குவீர் மாதோ
நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினும்
அல்லது செய்த லோம்புமி னதுதான்
௨௦ எல்லாரு முவப்ப தன்றியும்
நல்லாற்றப் படுஉ நெறி மா றதுவே.” [புறம்-௧௧௫]

பண்பு உறவறும் பகுதினோக்கி புண்கிழ்த்து முடியும் மறனும்-இயல்புற வரும்
பகுதினோக்கிப் புண்கிழ்த்து முடியும் மறக்காஞ்சியும்.

உதாரணம் :—

௨௫ “நகையம் ராய நடுங்க நடுங்கான்
தொகையம் ரோட்டிய துப்பிற்—பகைவர்முன்
துங்கிச் சினவுத னேன னுதிவேலாற்
பொங்கப் பரிந்திட்டான் புண்.” [வெண்பா-காஞ்சி-௧௫]

ஏமச்சுற்றம் இன்றிப்புண்ணேன் பேஏய் ஓம்பிய பேஏய்ப்பக்கமும்-ஓம்பும் சுற்றம்
௩௦ இன்மையாற் புண்ணோனப் பேய் ஓம்பிய பேய்ப்பக்கமும்.

உதாரணம் :—

“ஆயு மடுதிறலாற் கன்பிலா ரிப்போலும்
தோயுந் கதழ்குருதி தோன்புடைப்பப்—பேயும்
களம்புகலச் சிறிக் கதிர்வேல்வாய் வீழ்ந்தான்
உளம்புகல வோம்ப லுறும்.” [வெண்பா-காஞ்சி-௧௬]

இன்னன் என்று இரங்கிய மன்னையும்-இத்தன்மையான் என உலகத்தார் இரங்
கிய மன்னைச் காஞ்சியும்.

உதாரணம் :—

“சிறியகட் பெறினே யெமக்கீட, மன்னே
 பெரியகட் பெறினே
 யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே
 சிறுசோற் றுனு னணிபல கலத்தன் மன்னே 1௩
 பெருஞ்சோற் றுனு னணிபல கலத்தன் மன்னே
 என்பொடு தடிபடு வழியெல்லா மெக்கீடி மன்னே
 அம்பொடு வேனுழை வழியெல்லா தானிற்கு மன்னே
 நரந்த நாறுந் தன்கையாற்
 புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே ௧௪
 அருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளை ரீஇ
 இரப்போர் கையுளும் போகிப்
 புரப்போர் புன்கண் பார்வை சோர
 அஞ்சொணுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்
 சென்றுவீழ்ந் தன் றவன் றிருநிறத் தியங்கிய வேலே 15
 ஆசா செந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
 இனிப்பா நெரு மில்லைப் பாடுநர்க்கொன்
 றீருநரு மில்லை
 பளித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்
 சூடாது வைகியாங்குப் பிறர்க்கொன் 16
 நீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.” [புறம்-௨௩௫]

இன்னது பிழைப்பின் இது ஆகியன் என துன் அருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினமும்-
 இன்னவாறு செய்தலைப் பிழைத்தேனாயின் இன்னேன் ஆகக் கூடவேன் எனக் கூறிய
 துன்னற்கு அரிய சிறப்பினைபுடைய வஞ்சினக்காஞ்சியும், [துணிவு பற்றி ‘ஆகியன்’
 என இறந்த காலத்தார் கூறினர்.] 17

உதாரணம் :—

“நருதக் கனரே நாடுமிக் கூறுநர்
 இளைய னிவனென வுளையக் கூறிப்
 படுமணி யிரட்டும் பாவடிப் பணைத்தாள்
 நெடுநல் யானையுந் தேரு மாவும் 18
 படையமை மறவரு முடையம் யாமென்
 றுறுதுப் பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக்கிச்
 சிறுசொற் சொல்லிய சினக்கெழு வேந்தரை
 அருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசுமோ
 டொருக்ககப் பட்டேன னாயிற் பொருந்திய 19
 என்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் காணாது
 கொடியெனம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
 குடிபழி தூற்றுங் கோலே னாகு
 ஓங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி
 மாங்குடி மருதன் றலைவ னாக 20

உலகொடு நிலையு பலர்புகழ் சிறப்பிற்

புலவர்பா டாது வரைகவென் னிலவரை

புரப்போர் புண்கண் கூர

இரப்போர்க் கோ வின்மையா னுறவே.” [புறம்-௭௨]

௫௩ இந்நகை மனைவி பேய் புண்ணேன் துன்னுதல் கடிந்த தொடக்காஞ்சியும்-
இனிய நகையார்த்த மனைவி பேய் புண்ணேனைக் கிட்டேதலைர் காத்த தொடக்காஞ்

உதாரணம் :—

“திக்கணிப் புறவமொடு வேம்புமனைச் செரிஇ

வாங்குமருப் பியானையொடு பல்லியங் கறங்கக்

௫௦ கைபயப் பெயர்த்து மையிழு தெழுதி

ஐயவி சிதறி யாம்ப லாதி

இசைமணி யெறிந்து காஞ்சி பாடி

நெடுநகர் வரைப்பிற் கடிநறை புகைஇக்

காக்க வம்மோ காதலந் தோழி

௫௧ வேந்துறு விழுமந் தாங்கிப்

பும்பொறி கழற்சா னெடுத்தகை புண்ணே.” [புறம்-௨௮௧]

நீத்த கணவன் தீர்த்த வேலின் பேர்த்த மனைவி ஆஞ்சியும்-தன்னை நீத்த கண
வன் வீடுத்த வேலினானே மனைவி தன் உயிரையும் பெயர்த்த ஆஞ்சி ம்.

உதாரணம் :—

௨௨௦ “கொளவைநீர் வேலிக் கடிதேகாண் கற்புடைமை

வேவ்வேல்வாட் வீழ்ந்தான் விறல்வெய்யோன் —அவ்வேலே

அம்பிற் பிறழ்ந்த தடங்க ணவன்காதற்

கொம்பிற்கு மாயிற்றே கூற்றே.” [வெண்பா-காஞ்சி-௨௬]

நிகர்த்து மேல் வந்த வேந்தனொடு முது குடி மகட்பாடு அஞ்சிய மகட்பாலும்.
௨௨5 ஒத்து மாறுபட்டுத் தன்மேல் வந்த வேந்தனொடு தன் தொல்குலத்து மகட்கொடை
அஞ்சிய மகட்பாற்காஞ்சியும்.

உதாரணம் :—

“நுதிவேல் கொண்டு றதல்லியர் துடையாக்

கடிய கூறும் வெந்தே தந்தையும்

௧௩௦ நெடிய வல்லது பணிந்துமொழி யலனே

இஃதிவர் படிவ மாயின் வையெயிற்

றரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை

மரம்படு சிறுதிப் போல

அணங்கா யினடான் பிறந்த வூர்க்கே.” [புறம்-௩௪௬]

௧௩௫ கொண்டோன் தலையொடு முலையும் முகனும் சேர்த்தி முடிந்த நிலையொடு
தொரைஇ ஈர் ஐந்து ஆகும் என்ப-தன்னை கொண்டான் தலையொடு தன்னு முலை
களையும் முகத்தையும் சேர்த்தி இறந்த நிலையும் கூடிப் பத்தாகும் என்பர் சிலர்.

உதாரணம் :—

“கொலையானாக் கூற்றே கொடிதே கொழுநன்
தலையானு டையலான் கண்டே—முலையான்
முயங்கினான் வாண்முகமுஞ் சேர்ந்தினு ளாங்கே
உயங்கினு ளோங்கிற் றுயிர்.” [வெண்பா-காஞ்ச-௧௩] 1௩

பேர் இசை மாபந்த மகளை சுற்றிய சுற்றம் மாபந்த பூசல் மயக்கமும் பெரிய
இசையையுடையனும் மாபந்தவனைச் சுற்றிய சுற்றத்தார் அவன் மாபந்த மைக்கு அமுத
மயக்கமும். [மகன்-ஆண்மகன்.]

உதாரணம் :—

“மீனுண் கொக்கின் றூவி யன்ன
வானரைக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன்
களிறெறிந்து பட்டன வென்னு முவரை
என்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
நோன்கழையலமரும் வெதிர்த்து
வான்பெய றாங்கிய சிதரினும் பல்வே.” [புறம்-௨௭௭] ௧௩ ௨௨

தாம் எப்திய தாங்கு அரும் பையுளும்-சிறைப்பட்டார் தாம் உற்ற பொறுத்
தற்கு அரிய துன்பத்தினைக் கூறுங் கூற்றும்.

உதாரணம் :—

“குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினும்
ஆளன் றென்று வாளிற் றப்பார் ௨ ௦
தொடர்ப்படு ஞுமலியி னிடர்ப்படுத திரீஇயு
கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபதம்
மதுகை யின்றி வயிற்றுத்தீத தணியத்
தாமிரக துண்ணு மளவை
என்ம ரோலிவ வுலகத் தானே.” [புறம்-௭௪] ௩ ௨௩

கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச் செல்வோர் செப்பிய மூதானந்தமும்-
கணவனொடு இறந்த செலவை நோக்கிச் செல்வோர் செப்பிய மூதானந்தமும்.

உதாரணம் :—

“ஒருயி ராக வுணர்க வுடன்கலந்தார்க
கீருயி ரென்ப ரிடைதெரியார்—பேரில் 1௩ ௦
விடனைநதும் அவலோற்கும் வென்வளையி னாட்கும்
உடனே புலந்த துயிர்.” [வெண்பா-சிறப்பிற் பொதுவியல்-௧]

நனி மிகு சூத்திரைக் கணவனை இழந்து தனிமகன் புலம்பிய முதுபாலைபும்-மிகுதி
மிக்க சூத்திரைக் கணவனை யிழந்து தனிபளாய்த தலைமகள் வருந்திய முதுபாலைபும்.

உதாரணம் :—

“ஐயோ வெனின்யான் புலியஞ் சுவலே
எடுத்தனன் கொளினசன் மார்பெடுக் கல்லேன்
என்போற் பெருவிதிர்ப் புறக ளின்னை

இன்ன செய்த வறனில் கூற்றே

நிரைவளை முன்கை பற்றி

வரைநிழற் சேர்க டடத்திசிற் சிறிதே.” [புறம்-௨௫௫]

கழிந்தோர் தேத்துக் கழிபடர் உநீஇ ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும்-
௩ செத்தோர்மாட்டுச் சாவாதார் வருத்தமுற்றுப் புலம்பிய கையறு நிலையும்.

உதாரணம் :—

“செற்றன் றுயினுஞ் செயிர்த்தன் றுயினும்

உற்றன் றுயினு முய்வின் று மாதோ

பாடுநர் பேர்லக் கைதொழு தேத்தி

௧௦ இடந்தன் றுகல் வேண்டும் பொலர் தார்

மண்டமர்க் கடக்குந் தானைத்

திண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே.” [புறம்-௨௨௬]

காதலி இழந்த தபுதாரநிலையும்-காதலியை இழந்த கணவனது தபுதாரநிலையும்.

உதாரணம் :—

௧௧ “யாங்குப் பெரிதாயினு நோயன வெனைத்தே

உயிர்செருக் கல்லா மதுகைத் தன்மையின்

உள்ளி போகிய களரி மருங்கின்

வெள்ளிடைப் பொத்திய வினைவிற கிமத்

தொள்ளழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி

௧௨ ஞாங்கர் மாய் தனண் மடந்தை

இன்னும் வாழ்வ வென்னிதன் பண்பே.” [புறம்-௨௪௫]

காதலன் இழந்த தாபத நிலையும்-காதலனை இழந்தவன் நிற்கும் தாபதநிலையும்.

உதாரணம் :—

“அளிய தாமே சிறுவென் னாம்பல்

௧௩ இளைய மாகத்தையையா யினவே

இனியே,

பெருவனக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறுத்

தினனா வைக லுண்ணும்

அல்லிப் படுஉம் புல்லா யினவே.” [புறம்-௨௪௮]

௧௪ நல்லோள் கணவனொடு நளி அழல் புகிஇ இடையிட்ட மாலு சொல் நிலையும்-
கணவனொடு கிழத்தி பெரிய அழற் புருவழி இடையிட்ட மாலுக்காலத்துக் கூறும் கூற்றும்.

உதாரணம் :—

“பல்சான் நீரே பல்சான் நீரே

௧௫ செல்கெனச் சொல்லா தொழுகென விலக்கும்

பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் நீரே

அணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்த் திட்ட

காழ்போ னல்வினர் நறுநெய் தீண்டா

தடகிடை மிடைந்த கைபிழி பிண்டம்

வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட
வேளை வெந்தை வஞ்சி யாகப்
பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின் று வதியும்
உயவற் பெண்டிரே மல்லே மாதோ
பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டம (௩)
துமக்கரி தாகுக தில்ல வெமக்கெம்
பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற
வள்ளித ழுலிழந்த தாமரை
நள்ளிரும் பொய்கைபிற் தீயுமோ ரற்றே.” [புறம்-௨௪௬]

அரும்பெருஞ் சிறப்பின் புதல்வன் பயந்த தாய் தபவருஉம் தலைப்பெயல் நிலை ௧௦
யும்-அரும்பெருஞ் சிறப்பினைபுடைய மகற்பெற்ற தாய் சாதற்கண் அவனைத் தலைப்
பெயல் நிலையும், [தலைப்பெயல்-சேர்தல்.]

உதாரணம் :—

“இடம்படு ஞாலத் தியல்போ கொழிதே
தடம்பெருங்கட் பாலக னென்னுந்—கடன்கழித்து ௩ (௩)
முள்ளெயிற்றுப் பேரையான் புக்காண் முரணவியா
வள்ளெயிற்றுக் கூற்றத்தின் வாய்.”

[வெண்பா-சிறப்பிற் பொதுவியல்-௩]

மலர்தலை உலகத்து மரபு நன்கு அறிய பலா செல செல்லா காடுவாழ்த்தொடும்-
இடம் அகன்ற உலகத்தின் மரபு நன்கு விளங்கப் பலரும் மாயத் தான் மாயாத புறம் ௨௦
காடுவாழ்த்துதலும்.

உதாரணம் :—

“களரி பரந்து கள்ளிப் பொங்கிப்
பகலும் கூவுங் கூகையொடு பிழிவூ
வீம விளக்கிற் பேளய் மகளிரோ ௨௨ (௩)
டஞ்சுவற் தன்றி மஞ்சபடு முதுகாடு
நெஞ்சமர் காதல் ரமுத கண்ணீர்
என்புடு சுடலை வெண்ணீர் றவிப்ப
எல்லார் புறனுந் தான்கண் டிலகத்து
மன்பதைக் கெல்லார் தானுய்த் ௩௦
தன்புறந் காண்போர்க் காண்பறி யாதே.” [புறம்-௩௩௬]

நிறை அருஞ் சிறப்பின் இரண்டு துறை உடைத்து-ஆக நிறையும் அருஞ்சிறப்
பினை புடைய இரண்டு துறைகளையுடைத்து.

[இச்சூத்திரத்தில் வந்த அத்தும் ஆனும் முறையே சாரியையும் இடைச்சொல்லு
மாம்.] (௧௧) ௩௨

௪௮. பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே
நாடுங் காலி நாலிரண் டிடைத்தே.

இது, பாடாண்டிணை ஆமாயு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

இன் :—பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறன்-பாடாண்திணைப் பகுதி கைக்கிளை என்னும் அகத்திணைக்குப் புறமும்; நாமும் காலே நால் இரண்டு உடைத்து-அஃது ஆராயுந் காலத்து எட்டுவகையினை உடைத்து.

அவையாவன:—கடவுள்வாழ்த்துவகை, வாழ்த்தியல்லவகை, மங்கலவகை, செவியறி புறத்தல், ஆற்றுப்படைவகை, பரிசிறுறைவகை, கைக்கிளைவகை, வசைவகை என்பன. அவையாமாறு முன்னர்க் காட்டினும்.

அதற்கு இது புறமுயவாறு என்னை யெனின், கைக்கிளையாவது ஒரு நிலத்திற்கு உரித்தன்றி ஒருதலைக் காமமாகி வருமன்றே; அதுபோல இதுவும் ஒருபாற்கு உரித்தன்றி ஒருவனை ஒருவன் யாதாலும் ஓர் பயன் கருதியவழி மொழிந்துநிற்ப தாகலானும், கைக்கிளையாகிய காமப்பகுதிக்கண் மெய்ப்பெயர்பற்றிக் கூறுதலானும், கைக்கிளைபோலச் செந்நிறத்தார் கூறுதலானும் அதற்கு இதுபுறமுயிற்று. சேர்த்திறமாவது கழிப்பிரக்கம்; செந்நிறமாவது அஃது அல்லாதன (உ.௦)

எக. அமரர்கண் முடியு மறுவகை யானும்

புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும்

௩௩ ஒன்றன் பகுதி யொன்று மென்ப.

இது, பாடாண் பாட்டிற்கு உரியதோர் பொருண்மை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இன் :—அமரர்கண் முடியும் அறுவகையானும்-அமரர்கண் முடியும் கொடிநிலை ஈந்தழி வள்ளி புலவராற்றுப்படை புத்தல் பரவல் என்பவனவற்றினும்.

புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும்-குற்றந் தீர்ந்த காமத்தைப் பொருந்திய ௨௦ வகையினும்.

அஃதாவது, ஐந்தினை தழுவிய அகம்.

ஒன்றன் பகுதி ஒன்றும் என்ப-அவையிற்றின் ஒரு கூற்றின் பாகுபாடு பாடாண் புனை யாதற்குப் பொருந்தும் என்பர் புலவர்.

அஃதாவது, கொடிநிலை முதலிய ஆறும் கடவுட்புகழ்ச்சியன்றிப் பாட்டுடைத்தலை வுண்ச் சார்த்திவருதல், காமப்பகுதியிற் பாடும் பாட்டுடைத்தலைவனைச் சார்த்தி வருதல், என்ற இவ்விருவகையானும் ஒருவனைப் புத்தலார் பாடாண்பாட்டு ஆயிற்று.

இன்னும் 'புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும் ஒன்றன் பகுதி' என்றவதனால், ஐவகைப்பொருளினும் ஊடற்பொருண்மை பாடாண்பகுதிக்கு ஒன்றும் என்ற வாறும். இன்னும் இதனானே இயற்பெயர் சார்த்தி வாராது நாமும் ஊரும் இது வென விளங்கவரும் ஊரன் சேர்ப்பன் என்னும் பெயரினான் ஒரு கூறு குறிப்பிப் பற்றி வரும் பகுதியும் பாடாண்பாட்டாம் என்று கொள்க. (உ.௧)

அடி. வழக்கியன் மருங்கின் வகைபட நிலைஇப்

பரவலும் புகழ்ச்சியுந் கருதிய பாங்கினும்

௩௪ முன்றோர் கூறிய குறிப்பினுஞ் செந்துறை வண்ணப் பகுதி வரைவின் முங்கே.

இது, சில பொருட்கண் வரும் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் :—வழக்கியல் மருங்கின் வகைபட நிலைபாடு பாவலும் புகழ்ச்சியும் கருதிய பாங்கினும்—மேற் சொல்லப்பட்டன வழக்கு இயலும் பக்கத்து வகைபெற நிறுத்திப் பாவலும் புகழ்ச்சியும் கருதிய பக்கத்தினும், முன்னோர் கூறிய குறிப்பினும்—முதலாகியர் கூறிய காமக்குறிப்பினும், செந்துறை வண்ணம் பகுதி வரைவு இன்று ஆங்கு-செந்துறைப்பாட்டின்கண் வரும் வண்ணப்பகுதி வரைதல் இல்லை அவ்விடத்து. (௩)

குறிப்பு என்பது காமமாமாறு வருகின்ற சூத்திரத்துள் “காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்” [புறத்தினை-௨௬] என ஒட்டி எழுந்தமையான் உணர்க.

இதனால் சொல்லியது, தேவபாணியும் அகப்பொருள் பாடும் பாட்டும் இசைத் தமிழில் வரைந்து ஒதினாற்போலச் செந்துறைப்பாட்டிற்கு உரிய செய்யுள் இவை என்று உரைத்தல் இல்லை பாடாண்பாட்டின்கண் வருங்காலத்தென்பது. எனவே எல் லாச் செய்யுளும் ஆம் என்றவாறு.

இனி, புகழ்தல் படர்க்கைக்கண்ணும், பரவல் முன்னிலைக்கண்ணும் வருமாறு :—

“கண்ணகன் ஞால மளந்தது உங் காமருசிர்த்
தண்ணறும் பூங்குருந்தஞ் சாய்த்தது உம்—நண்ணிய
மாயச் சகட முதைத்தது உ மிம்மூன்றும் ௧௩
பூவைப்பூ வண்ண நடி.” [திரிகடுகம்-கடவுள் வாழ்த்து]

இது புகழ்தல்.

“வைய மகளை யடிப்படுத்தாய் வையகத்தார்
உய்ய வருவம் வெளிப்படுத்தாய்—வெய்ய
அடுத்திற் லாழி யரவணையர் யென்னும் ௨௦
நெடுநதகை நின்னையே யாம்.” [வெண்பா-பாடாண்-௩]

இது பரவல்.

“வெறிகொ ளறையருவி வேங்கடத்துச் சேறி
நெறிகொள் படிவத்தோய் நீயும்—பொறிகட்
கருளியு ஞாலத் திடறெல்லா நீக்க ௩௩
அருளியு மாழி யவன்.” [வெண்பா-பாடாண்-௪௨]

இது புலவரற்றுப்படை

“மாயவன் மாய மதுவான் மணிசிரையுள்
ஆயன வெண்ண லவனருளான்—காயக
கழலவிழக் கண்கனலக் கைவனையார் சோரச் ௩௦
சுழலழுவன் வைகன்று சோ.” [வெண்பா-பாடாண்-௪௩]

இது கந்தழி. வள்ளி என்பது ஈண்டு வெறியாட்டு.

“வேண்டுதியா னீயும் விழைவோ விழுமிதே
ஈண்டியம் விம்ம வினவனையார்—பூண்டயங்கச்
சுலமோ டாடுஞ் சுடர்ச்சடையான் காதலற்கு ௩௪
வேலனோ டாடும் வெறி.” [வெண்பா-பாடாண்-௪௪]

இது வள்ளி. கொடியிலே வந்தவழிக்பாண்க. இனி, அவை சார்ந்து வருமாறு முன்னர்க் காட்டுதும்.

இனிக் காமப்பகுதி வருமாறு:—

“மலைபடு சாந்த மலர்மார்ப யாரின்
பலர்படி செல்வம் படியேம்—புலர்விடியல்
வண்டினங்கூட்டுண்ணும் வயல்கூழ் திருநகரிற்
௫ கண்டனங் காண்டற் கரிது.” [வெண்பா-பாடாண்-சௌ]

இஃது ஊடற்பொருண்மைக்கண் வந்தது. இனி, இயற்பெயர் சார்த்தியும் வரும்.

“வையைதன்
நீர்முற்றி மதில்பொருடும் பகையல்லா நேராதார்
போர்முற்றென் றறியாத புரிசைகூழ் புணலுரன்”

௧௦.

[கலி-மருதம்-௨]

என்பது குறிப்பினாற் பாட்டுடைத்தலைமகனே கிளவித்தலைமகனாக வந்தது.

“பூந்தண்டார்ப் புலர்சாந்திற் றென்னவ னுயர்கூடல்
தேம்பாய வலிழ்நீலத் தலர்வென்ற மருண்கண்
ஏனதுகோட் டெழில்யானை யொன்னுதார்க் கவன்வேலிற்
௧௩ சேந்துநீ யினையையா லொத்ததோ சின்மொழி.”

[கலி-குறிஞ்சி-௨௧]

இது காமத்தின்கண் வந்தது.

(௨௨)

அக. காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்
ஏனோர் பாங்கினு மென்மனார் புலவர்.

௨௦ இது, கடவுள்மாட்டு வருவதோர் பாடாண்பக்கம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்:—காமப்பகுதி கடவுளும் வரையார்—காமப்பகுதி கடவுள்மாட்டும் வரையார், ஏனோர்பாங்கினும் (வரையார்) என்மனார் புலவர்—ஏனோர்மாட்டும் வரையார் என்பர் புலவர்.

என்றது, கடவுள்மாட்டுத் தெய்வப்பெண்டிர் நயந்த பக்கமும் மாணிடப்பெண்டிர் ௨௩ நயந்த பக்கமும் பாடப்பெறும் என்றவாறு.

உதாரணம்:—

“நல்கினு நாயிசையா னேமென்னுஞ் சேவடிமேல்
ஒல்கினு முச்சியா னேமென்னும்—மல்குந்
ஆட லயர்ந்தாற் கரிதா லுமையானை

௩௦ ஊட லுணர்த்துவதோ ராறு.” [வெண்பா-பாடாண்-சௌ]

இது தெய்வப்பெண்டிர் நயந்த பக்கம்.

“அரிகொண்ட கண்சிவப்ப வல்லினென் னாகம்
புரிகொண்ட தூல்வடுவாப் புல்லி—வரிவண்டு
பண்ணலங்கூட்டுண்ணும் பனிமலர்ப் பாகுநென்

௩௩ உண்ணலங் கூட்டுண்டா லூர்.” [வெண்பா-பாடாண்-சௌ]

இனிது மாட்ப்பெண்டிர் நயந்த பக்கம்.

அஉ. குழவி மருங்கினுக் கிழவ தாகும்.

இது, குழவிப்பருவத்தும் காமப்பருதி பாடப்பெறும் என்பது உணர்த்துதல் ததலிற்று.

இ - ன்:—குழவி மருங்கினும் கிழவது ஆகும்—குழவிப்பருவத்தும் காமப்பருதி கூறல் பெறும் (அவர் லிளையாட்டு மகளிரோடு பொருந்தியக்கண்). (௫

உதாரணம்:—

“வரிப்பந்து கொண்டொளித்தாய் வான்வேந்தன் மைந்தா
அரிக்கண்ணி யஞ்சி யுலற—எரிக்கதிர்வேற்
செங்கோல னுங்கோச் சினக்களிற்றின் மேல்வரினும்
எங்கோலத் தீண்ட லினிது.” [வெண்பா—பாடாண்-௫௩] (௨௪) ௧௦

அஉ. ஊரொடு தோற்றமு முரித்தென மொழிப
வழக்கொடு சிவனிய வகைமை யான.

இதவும் அது.

இ-ள்:—ஊரொடு தோற்றமும் உரித்து என மொழிப—ஊரின் கண் காமப்பருதி நிகழ்தலும் உரித்து என்று சொல்வர் புலவர், வழக்கொடு சிவனிய வகைமையான்—அது ௧௫
நிகழ்ந்தாலத்து வழக்கொடு பொருந்திடக்கும் வகைமையின்கண்.

‘ஊரொடு தோற்றம்’ என்பது பேதை முதலாகப் பேரினம்பெண் ஈறாக வரு வது. ‘வழக்கு’ என்பது சொல்லுதற்கு ஏற்ற நிலைமை. ‘வகை’ என்பது அவரவர் பருவத்திற்கு ஏற்றக் கூறும் வகைச்செய்யுள். உதாரணம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. ௨௫

அச. மெய்ப்பெயர் மருங்கின் வைத்தனர் வழியே. ௨௬

இதவும், பாடாண்பாட்டிற்கு உரியதொர் மரபு உணர்த்துதல் ததலிற்று.

இ-ள்:—மெய்ப்பெயர் மருங்கின் வைத்தனர் வழியே—மேற்சொல்லப்பட்டனவும் இனிக்குறிகின்றனவும் ஒருவற்குக் காரணமாக மெய்ப்பெயராகி வரும் பொதுப்பெய ரானன்றி இப்பெயரின் பக்கத்து வைத்தனர் நெறிப்படி. (௨௬)

அரு. கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி பென்ற ௨௭

வாரீங்கு நிறப்பின் முதலன மூன்றும்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே

இது, சார்ந்து வருமாறு உணர்த்துதல் ததலிற்று.

இ-ள்:—வாரீங்கு நிறப்பின் கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்ற முதலன மூன் றும்—குற்றம் தீர்த்த நிறப்பினையுடைய கொடிநிலை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட முற் ௨௮
பட்ட மூன்றும், கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வரும்—பாட்டுடைத்தலைமகனைச் சூழ்த்தி வருங்காலத்துக் கடவுள் வாழ்த்தொடு பொருந்தி வரும்.

உதாரணம்:—

‘பூங்க ணெடுமுடிப் பூவைப்பூ மேனியான்
பாம்புண் பறவைக் கொடிபோல—ஓங்கு
பல்யானை மன்னர் பணியப் பணிமலர்த்தார்க
கொல்யானை மன்னன் கொடி.” [வெண்பா—பாடாண்-௩௬.]

இது கொடிநிலை,

“அன்றெறிந் தானு மிவனா லரண்வலித்
தின்றிவன் மாறா யெதிர்வார்யார்—கன்றும்
அடையார் மணிப்பூ ணடையாதார் மார்பிற்
சுடராழி^௧ நின்றெரியச் சோ.” [வெண்பா-உழிஞை-௭]

௫ இது கந்தழி.

வள்ளியிற் சார்ந்து வருமாறு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. “வந்தது கொண்டு
வாராதது முடித்தல்” [தொல்-மரபி-௩] என்பதனால் புலவரார்த்துப்படை முதலா
கிய மூன்றும் சார்த்தி வருமெனவும் கொள்க. முருகார்த்துப்படையுள்,

“மாடமலி^௨ மறகிற் கூடற் குடவயின்

௧௦ இருஞ்சேற் தகல்வயல் விரிந்துவா யலிழ்ந்த

முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி” [திருமுருகு-௭௧-௭௬]

என்றவழி, ஒரு முகத்தாற் பாண்டியனையும் இதனுட்சார்த்தியவாறு காண்க.

இனிப் பரவற்குச் சார்ந்து வருமாறு:—“கெடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன்”
என்னுங் கலிப்பாட்டினுள்,

௧௩ “அடுதிற் லொருவரிற் பரவுது மெங்கோன்

தொடுகழற் கொடும்புட் பகட்டெழின் மார்பிற்

கயலொடு கலந்த சிலையுடைக் கொடுவரிப்

புயலுறழ் தடக்கைப் போர்வே லச்சுதன்

ஒன்று முதுகட லுலக முழுவதும்

௨௦ ஒன்றுபுரி திகிரி யுருட்டுவோ னென்னோ” [யாப்-விரு-அங்-மேற்

கோள்] என்பதனுட் பாட்டுடைத்த லைமகனைச் சார்த்தியவாறு காண்க, பிறவும்
அன்ன. (௨௭)

அக. கொற்ற வள்ளை யோரிடத் தான.

இதுவும், பாடாண்டிணைக்கு உரிய? தார் பொருள் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுத
௨௩ லிற்று.

இ - ள்:—கொற்றவள்ளை ஓர் இடத்து ஆன-கொற்றவள்ளையும் ஓர் இடத்துப்
பாடாண்பாட்டாம்.

என்றது, துறைகூறுதல் கருத்தாயின் வஞ்சியாம்; புடித்தல் கருத்தாயின் பாடாண்
டிணையாம் என்றவாறு.

௩௦ உதாரணம்:—

“வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்

புசுத்தலுற் றோர்க்கு மாயோ னென்ன

உரைசால் சிறப்பிற் புசுச்சான் மாற

நின்றென்று கூறுவ துடையே னியே

௩௩ பிறநாடு கொள்ளுந் காலே யவநாட்

டிநங்குகதிர்க் கழனிநின் னினாளுந்நும் கவர்க

நனந்தலைப் பேரூ ரெரியு நக்க

மின்னுந்மிந் தன்னநின் னொளிநிலங்கு நெடுவேல்

ஒன்றாச் செருப்பினுஞ் செருக்க வென்ன தூஉந்

கடிமரந் தடித லோம்புநின்

நெடுநல் யானைக்குக் கந்தாற் றுவே.” [புறம்-௫௭] (௨௮)

அ. எ. கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்
அடுத்தூர்ந் தேத்திய வியன்மொழி வாழ்த்தும்
சேயீவரல் வருத்தம் வீட வாயில் ௫
காவலர்க் குரைத்த கடைநிலை யானும்
கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையும்
கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும்
வேலை நோக்கிய விளக்கு நிலையும்
வாயுறை வாழ்த்துஞ் செவியறி வுறூஉவும் ௧ ௦
ஆவயின் வருஉம் புறநிலை வாழ்த்தும்
கைக்கிளை வகையோடு எப்படத் தொகைஇத்
தொக்க நான்கு முளவென மொழிப.

இது, பாடாண்டிணைக்குத் துறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ன்:— ‘கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல்’ முதலாக ‘வேலை நோக் க ௫
கிய விளக்கு நிலை’ ஈறாகச் சொல்லப்பட்டனவும், ‘வாயுறை வாழ்த்து’ முதலாகக்
‘கைக்கிளை’ உளப்பட்ட நால்வகையும் பாடாண்டிணைக்குத் துறையாம் என்று சொல்லு
வர் புலவர் என்றவாறு.

கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடார்ப் பழித்தல் என்றது, கொடுப்போர் ஏத்தல் என
வும், கொடார்ப் பழித்தல் எனவும், கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடார்ப் பழித்தல் எனவும் ௨ ௦
மூவகைப்படும்.

இதனாற் பெற்றது, ஈவோரைப் புகழ்த்தலும், ஈயாதோரைப் பழித்தலும், ஈவோ
ரைப் புகழ்ந்து ஈயாதோரைப் பழித்தலும் என்றவாறு.

கொடுப்போர் ஏத்தல் வருமாறு:—

“தடவுநிலைப் பலாவி னாஞ்சிற்பொருளன் ௨ ௫

மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர்

வளைக்கை விறலியர் படப்பைக் கொய்த

அடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில

அரிசி வேண்டினே மாகத் தான்பிற

வரிசை யறிதலிற் மன்னுந் தூக்கி ௫ ௦

இருங்கடறு வளைஇய குன்றத் தன்னதோர்

பெருங்களிறு நல்கி யோனே யன்னதோர்

தேற்ற விகையு முளதுகொல்

போற்ற ரம்ம பெரியோர்தங் கடனே.” [புறம்-௧௪௦]

“பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி ௫ ௫

ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்

பாரி யொருவனு மல்லன்

மாரியு முண்டிவ் வுலகுபுரப் பதுவே.” [புறம்-௧௦௭]

கொடார்ப் பழித்தல் வருமாறு :—

- “ ஒல்லுவ தொல்லு மென் தலும் யாவார்க்கும்
ஒல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும்
மாண்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே
(௫) ஒல்லா தொல்லு மென் தலு மொல்லுவ
தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே
இரப்போர் வாட்ட ஸன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை படுஉம் வாயி லத்தை
அனைத்தா கியவீனி யிதுவே வெனைத்தும்
(௬) செய்துகா னாது சுண்டன மதனான்
நோயில ராகநின் புதல்வர் யானும்
வெயிலென முனியேன் பனியென மடியேன்
சுலசுயின் தன்னவென் னல்கூர் வளிமறை
நாணல தில்லாக் கற்பின் வாணுதல்
(௭) மெல்லியற் குறுமக ளுள்ளிச்
செல்வ லத்தை சிறக்கின் னானே.” [புறம்-௧௧௬]

கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடார்ப் பழித்தல் வருமாறு :—

- “ களங்கனி யன்ன சருகுகோட்டுச் சிறியாழ்ப்
பாட்டின் பனுவற் பாண ருய்த்தெனக
(௮) களிநில வாகிய புல்லரை நெடுவெளிற்
கான மஞ்ஞை கண்ணெடு சேப்ப
நடை யரிய விழையணி மகளிரொடு
சாயின் நென்ப வாஅய் கோயில்
சுவைக்கினி தாகிய குய்யடை யடிசில்
(௯) பிறர்க்கீ வின்றித் தம்வயி நருத்தி
உரைசா லோடுருபுகு தொரீஇய
முருகெழு செல்வா நகர்போ லாதே.” [புறம்-௧௨௭]

இதனுள் ஏத்தப்பட்டவன் ஆய் ; பழிச்சுப்பட்டவர் செல்வர்.

அடுத்து ஊர்ந்து ஏத்திய இயல்மொழி வாழ்த்தும்-வென்றியும் குணனும் அடுத்த
௧௩.௦ துப் பரந்து ஏத்திய இயல்மொழி வாழ்த்தும்.

அஃது, இயல்மொழி எனவும், வாழ்த்து எனவும், இயல்மொழி வாழ்த்து எனவும்
நிம்.

உதாரணம் :—

- “ ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலின்
நீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல
இனியை பெரும வெமக்கே மற்றதன்
துன்னருங் கடாஅம் போல
இன்னும் பெருமரின் நெண்ணு தோர்க்கே.” [புறம்-௧௩.]

இஃது இயல்மொழி.

“ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கும்
மாணிழை மகளிர் கருவுசுதைத தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவே
நிலம்பூடை பெயர்வ தாயினு மொருவன் (௩)
செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென
அறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ
காலை யந்தியு மாலை யந்தியும்
புறவுக் கருவன்ன புண்புல வரகின்
பாற்பெய புன்கந் தேனெடு மயக்கிக் ௩௦
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலோ
டாத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
காப்பி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
ஆமலைக் கொழுஞ்சோ றுந்த பாணர்க்
ககலாச் செவ்வ முழுவதுஞ் செய்தோன் ௩௧
எங்கோன் வளவன் வாழ்க வென்றுநின்
பீடுகெழு நோன்றான் பாடே னாயிற்
படுபறி யலனே பல்கதிர்ச் செவ்வன்
யானோ தஞ்சம் பெருமலிவ் வுலகத்துச்
சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயின் ௩௨
இமயத் தீண்டி யின் ஞாள் பயிற்றிக்
கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
நுண்பஃ றுளியினும் வாழிய பல்வே.” [புறம்-௩௪]

இது வாழ்த்து.

“ஆவு மாணியற் பார்ப்பன மாகுகளும் ௩௩
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பீணிக்
தென்புலம் வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்
எம்மம்பு கடிவிடுது நம்மரண் சேர்மினென்
றறத்தாறு நவலும் பூட்கை மறத்திற் ௩௪
கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்றும்
எங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்
செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த
முந்நீர் விழவி னெடியோன்
நன்னீர்ப் பஃ றுளி மணலினும் பல்வே.” [புறம்-௩௫] ௩௫

இஃது இயல்மொழி வாழ்த்து.

“பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலையே
பணியா வுள்ளமோ டணிவரக் கெழீஇ
நட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே
வணங்குசிலை பொருத னன் மணகம முகலீம் ௩௬

மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறி யலையே
 நிலந்திறம் பெயருந் காலை யாயினும்
 கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறி யலையே
 சிறியிலே புழினைத் தெரியல் சூழிக்
 (௬) கொண்டு மிகைபடத் தண்டமிழ் செறித்துக்
 குன்றுலிலே தளர்க்கு முருமிற் சீறி
 ஒருமுற் திருவ ரோட்டிய வொள்வாட்
 செருமிகு தானே வெல்போ ரோயே
 ஆடுபெற் றழிந்த மன்னர் மாறி
 (௭) நீகண் டினையே மென்றனர் நீபும்
 துந்துகந் கொண்டினும் வென்றே யதனாற்
 செல்வக் கோவே சேரலர் மருக
 காறிரை யெடுத்த முழங்குசூல் வேலி
 நனநதலை யலகஞ் செய்தநன் றுண்டெனின்
 (௮) அடையடுப் பறியா வருவி யாம்பல்
 ஆயிர வெள்ள ஆழி
 வாழி யாத வாழிய பல்வே” [பதிற்றுப்-௬௩]
 என்பதும் அது. பிறவும் அன்ன.

சேய் வரல் வருத்தம் வீட வாயில் காவலர்க்கு உரைத்த கடைநிலையும்-சேய்
 உடுமைசகண்ணின்று வருகின்ற வருத்தம் நீர் வாயில் காவலர்க்கு உரைத்த வாயில்
 நிலையும்.

உதாரணம்:— “

“ வாயி லோயே வாயி லோயே
 வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி விதைத்துத்தாம்
 உள்ளியத விளைக்கு முர னுடை யுள்ளத்து
 வரிசைக்கு வருந்தமிழ் பரிசில் வாழ்க்கைப்
 பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே
 கடுமான் றேன்ற நெடுமா னனஞ்சி
 தன்னறி யலன்கொ லென்னறி யலன்கொல்
 அறிவும் புகழு முடையோர் மாய்ந்தென
 வறுநதலை யுலகமு மன்றே யதனாற்
 காவின்னே கலனெ னருக்கனேக் கலப்பை
 மறங்கொ ற்ச்சன் கைவல் சிறுஅர்
 மழுவுடைக் காட்டகத தற்றே
 எத்திசைச் செல்லினு மத்திசைச் சோறே.” [புறம்-௨௦ கூ]

கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையும்-இறைவன் கண்படைநிலையைச் சூறித்த
 கண்படை நிலையும்.

என்றது, அச்சன் இனிது துயின்றது கூறல என வாரும்.

உதாரணம்:—

“மேலா ரிறையமருண் மின்னார் சினஞ்சொரியும்
வேலான் விறன்முனை வென்றடக்கிக்—கோலாற்
கொடிய வுலகிற் குறுகாமை யெங்கோன்
கடியத் துயிலேற்ற கண்.” [வெண்பா-பாடாண்-அ] ௫௨

கபிலை சுண்ணிய வேள்விலையும்-கபிலையைக் குறித்த வேள்விலையும்.

உதாரணம்:—

“பருக்காமும் செம்பொன்னும் பார்ப்பார் முகப்பக்
குருக்கட் கபிலை கொடுத்தான்—செருக்கோ
டிமுரசுத் தானை யிகலிய வொங்கோன் ௫௩
கடிமுரசுக் காலைச்செய் வித்து.” [வெண்பா-பாடாண்-கச]

வேலை நோக்கிய விளக்குரிலையும்-வேலினைக் குறித்த விளக்குரிலையும். நோக்குத
லாவது, விளக்கு ஏதுவாக வேலின் வெற்றியைக் காட்டுதல்.

உதாரணம்:—

“வளிறுந் தக் கண்ணும் வலந்திரியாப் பொங்கி ௫௪
ஒளிசிறந்தாக் கோங்கி வரலால்—அளிசிறந்து
நன்னெறியே காட்டு நலந்தெரி கோலாற்கு
வென்னெறியே காட்டும் விளக்கு. [வெண்பா-பாடாண்-கஉ]

வாயுறை வாழ்த்தும்-வெஞ்சொல்லைப் பிரித்தலின்றிப் பிற்பயக்குமென்று வேம்
பும் கடுவும்போல ஒம்படைக் கிளவியாலே மெய்புறக் கூறுதலும். ௫௫ ௨

[வாயுறை வாழ்த்தின் இலக்கணம்:—]

“வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாழன்
வேம்புந் கடுவும் போல வெஞ்சொல்
தாங்குத லின்றி வழிநனி பயக்குமென்
றோம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்றே.” [தொல்-செய்யு-ககஅ]

உதாரணம்:—

“காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநிறை வில்லதும் பன்னாட் காகும்
நூறுசெறு வாயினுந் தமிழ்த்துப்புக் குணினே
வாய்ப்புரு வதனினுந் கால்பெரிது கெடுக்கும் ௫௬ ௨
அறிவுடை வேந்த நெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்தும்
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின் ௫௭ ௨
யானை புக்க புலம்போல்
தானு முண்ணு னுலகமும் கெடுமே.” [புறம்-கஅச]

செவியறிவுறவும்-உயர்ந்தோர் மாட்டு அவிந்து ஒழுகுதல் வேண்டும் எனச். செவி
யறிவுறுத்துக் கூறுதலும்.

[செவியுறையின் இலக்கணம்:—] ௫௮ ௦

“செவியுறை தானே

பொங்குத லின்றிப் புரையோர் நாப்பண்
அவிதல் கடனெனச் செவியுறுத்தற்றே” [தொல்-செய்யு-கக௦]

உதாரணம் :—

“அந்தணர் சான்றோ ரருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்
(௩ தந்தைதா யென்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே—முந்தை
வழிநின்று பின்னை வயங்குநீர் வேலி
மொழிநின்று கேட்டன் முறை.” [வெண்பா-பாடாண்-௩௩]

ஆவயின் வருஉம் புறநிலை வாழ்த்தும்—மன்னன் இடத்ததாகி வரும் புறநிலை
வாழ்த்தும், அது,

௨௦ “வழிபடு தெய்வ நித்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமி நென்னும் புறநிலை வாழ்த்தே” [தொல்-செய்யு-க க௩]

என்பதனால், இனிது வாழ்மின் என்னும் பொருள்மேல் வரும்.

உதாரணம் :—

௩௩ “தென்ற லிடைபோழ்த்து தேனார் நறுமுல்லை
முன்றின் முகைவிரியு முத்தநீர்த் தண்கோளுந்
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்றா னிற்காப்ப வென்றங்
தீரா நண்பிற் தேவர்
சீர்சால் செல்வமொடு பொலிமதி சிறந்தே.” [யா-விரு-௩௩-௩]

௨௦ மேற்கோள்]

கைக்களை வகையொடு—ஆண்பாற்கூற்றுக் கைக்களையும் பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்
களையும்.

இவையும் பாடாண் பாட்டாம் என்றவாறு.

உதாரணம் :—

௨௩ “துடியுமத் தோற்செவித் துங்குகை நால்வாய்ப்
பிடியேயா னின்னை யிரப்பல்—கடிகமழ்தார்ச்
சேலேக வண்ணனெஞ் சேரி புகுதுங்காற்
சாலேகஞ் சார நட” [முத்தொள்-சுரு]

எனவும்,

௨௪ “அணியாய செம்பழுக்காய் வெள்ளிலையோ டேந்திப்
பணியாயோ வெம்பெருமா னென்று—கணியார்வாய்க்
கோணலங் கேட்பதுஉங் கொங்கர் பெருமாளார்
தோணலஞ் சேர்தற் பொருட்டு”

எனவும் வரும், பிறவும் அன்ன.

௨௫ உளப்பட தொகைஇ தொக்க நான்கும் உள என மொழிப-உளப்படத் தொ
கைஇத் தொக்க நான்கும் (முன்னையவும் இத்திணைக்கு) உள என மொழிப. ௨௬

அ.அ. தாவி னல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்
சூத ரேத்திய துயிலெடை நிலையும்
கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்

ஆற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப்
 பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச்
 சென்றுபய நெதிரச் சொன்ன பக்கமும்
 சிறந்த நாளினிற் சென்ற நீக்கிப்
 பிறந்த நாவயிற் பெருமங் கலமும் ௮
 சிறந்த சீர்த்தி மண்ணு மங்கலமும்
 நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழன் மரபும்
 மாணர்ச் சுட்டிய வாண்மங் கலமும்
 மன்னெயி லழித்த மண்ணுமங் கலமும்
 பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும் ௧௦
 பெற்ற பின்னரும் பெருவள னேத்தி
 நடைவயிற் றேன்றிய விருவகை விடையும்
 அச்சமு முவகையு மெச்ச மின்றி
 நாளும் புள்ளும் பிறவற்றி னியித்தமும்
 காலங் கண்ணிய வோம்படை யுளப்பட ௧௧
 ஞாலத்து வருமும் நடக்கையது குறிப்பிற்
 கால மூன்றொடு கண்ணிய வருமே.

இதுவும் அது.

இ-ள்:—‘துயிலெடைநிலை’ முதலாகப் ‘பரிசில் விடை’ ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட
 டனவும், நாளும் புள்ளும் ரியித்தமும் ஓம்படையும் உட்பட்ட உலக வழக்கன் அறியும் ௧௦
 மூன்றுகாலமும் பற்றி வரும் பாடாண்டிணை என்றவாறு.

கிடந்தோர்க்கு தாவில் நல் இசை கருதிய சூதர் ஏத்திய துயில் எடைநிலையும்-
 கிடந்தோர்க்குக் கேடு இல்லாத நற்புகழைப் பொருந்தவேண்டிச் சூதர் ஏத்திய துயில்
 எடைநிலையும்.

உதாரணம்:—

௧௧

“அளந்த திறையா ரகலிடுத்து மன்னர்
 வளந்தரும் வேலோய் வணங்கக்—களந்தயங்கப்
 பூமலர்மேற் புள்ளொலிக்கும் பொய்கைகுழ் தாமரைத்
 தாமலர்க்க ணைர்க துயில்.” [வெண்பா-பாடாண்-௧]

கூத்தரும் பாணரும் பொருளரும் விறலியும் ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றி ௧௨
 பெற்ற பெருவளம் பெறார்க்கு அறியுறீஇ சென்று பயன் எதிர் சொன்ன பக்கமும்-
 கூத்தராயினும் பாணராயினும் பொருளராயினும் விறல்பாயினும் நெறியிடைக் காட்சிக்
 கண்ணை எதிர்த்தார் உறழ்ச்சியால் தாம் பெற்ற பெருவளன் துமக்குப் பெறலாகும்
 எனவும் சொன்ன பக்கமும்.

‘பக்கமும்’ என்றதினான, ஆற்றினது அருமைபுட் அவன் ஊரது பண்பும் கூறப்
 படும். அவற்றுள்,

கூத்தராய்ப்புப்படை வருமாறு:—

“திருமழை தலைஇய” [மலைபடுகடாம்-௧] என்னும் பாட்டுட் காண்க.

பாணற்றுப்படை வருமாறு :—

“பாணன் சூடிய பசும்பொற் றுமரை
மாணிழை விதலி மாலையொடு வினங்கக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ
ஊரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தீர்
யாரீ ரோவென வினவ லாளுக்
காரெ னொக்கற் கடும்பசி யிரவல
வென் வே லண்ணற் காணு ளுங்கே
நின்னிணும் புல்லியே மன்னே யினியே
இன்னே மாயினே மன்னே யென்றும்
உடாஅ போரா வாகுத லறிந்தும்
படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேகன்
எத்துணை யாயினு மீத்த னன்றென
மறுமை நோக்கின்றே வன்றே, பிறர்
வறுமைநோக் கின்றவன் கைவண் மையே.” [புறம்-௧௪௧]

பொருநராற்றுப்படை வருமாறு :—

“சிலையுலா நியிரந்த சாந்துபடு மார்பின்
ஒலிகதிரக் கழனி வெண்குடைக் கிழவோன்
வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்
வள்ளிய னாதல் வையகம் புகழினும்
உள்ள லோம்புமி னுயர்மொழிப் புலவீர்
யானும்,
இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகரை
ஒருகண் மாக்கிணை தெளிப்ப வெஹ்றிப்
பாடிமிழ் ழூரசி னியதேர்த் தந்தை
வாடா வஞ்சி பாடினே னாக
அகமலி யுவகையோ டணுகல் வேண்டிக்
கொன்றுசினந் தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின்
வெஞ்சின வேழ நல்கின னஞ்சி
யானது பெயர்த்தவெ னாகத் தானது
சிறிதென வுணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதுமோர்
பெருங்குளிறு நல்கி யோனே யதற்கொண்
டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினுந்
துன்னரும் பரிசி றருமென
என்றஞ்செல் வேனவன் குன்றுகெழு நாட்டே.” [புறம்-௩௧௪]

விறலியாற்றுப்படை வருமாறு :—

“மெல்லியல் விறலிநீ நல்லிசை செவியிற்
கேட்பி னல்லது காண்பறி யலையே
காண்டல் வேண்டின யாயின் மாண்டநின்
விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளரக்
கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர வியலி

மாரி யன்ன வண்மைத்

தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே.” [புறம்-௧௩௩]

சிறந்த காளினிற் செற்றம் நீக்கி பிறந்த நான்வயின் பெருமங்கலமும்-சிறந்த நாட்
கண் உண்டாகிய செற்றத்தை நீக்கிப் பிறந்த நாட்கண் உளதாகிய பெருமங்கலமும்.

உதாரணம் :—

அந்தண ராவொடு பொன்பெற்றார் பாவலர்

மந்தரம்போன் மாண்ட களிதூர்ந்தார்—எந்தை

இலங்கிலேவேற் கிள்ளி யிரேவதிநா ளென்னே

சிலம்பிதன் கூழிழந்த வாறு.” [முத்தொள்-௪௩]

சிறந்த சீர்த்தி மண்ணு மங்கலமும்-ஆண்டுதோறும் முடி புனையும்புழி நிகழும் ௧௦
மிகப்புண்ணிய நீராட்டு மங்கலமும். இதற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் காண்க.

கூடை மிகுத்து ஏத்திய குடை நிழல் மரபும்-ஒழுக்கத்தை மிகுத்து ஏத்தப்பட்ட
குடை நிழல் மரபு கூறுதலும்.

உதாரணம் :—

“திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப் போற்றுதும் ௧௧ ௩

கொங்கலர்தாரச் சென்னி குளிர்வெண் குடைபோன்றிவ்

அங்க ணுலகளித்த லான்.” [சிலப்-மங்கல-௧]

மாணார்ச் சுட்டிய வான் மங்கலமும்-பகைவரைக் கருதிய வான் மங்கலமும்.

உதாரணம் :—

“பிறர்வேல் போலா தாக விவ்வுர் ௨ ௦

மறவன் வேலோ பெருந்தக வுடைத்தே

இரும்புற நீறு மாடிக் கலந்திடைக்

குரம்பைக் கூரைக் கிடக்கினும் கிடக்கும்

மங்கல மகளிரொடு மாலை குடி

இன்குர லிகும்பை யாமொடு ததம்பத் ௨ ௩

தெண்ணீர்ப் படுவினுந் தெருவினுந் திரிந்து

மண்முழு தழுங்கச் செல்லினுஞ் செல்லுமான

கிருங்கடற் றுனை வேந்தர்

பெருங்களிற்று முகத்துஞ் செலவா னாதே” [புறம்-௩௩௨]

மன் எயில் அழித்த மண்ணு மங்கலமும்-நிலைபெற்ற எயிலே அழித்த மண்ணு ௩ ௦
நீராடு மங்கலமும்.

இஃது உழிஞைப் படலத்துக் கூறப்பட்ட தாயினும், மண்ணு நீராடுதலின் இதற்
பூம் துறையாயிற்று. இவ்வாறு செய்தனை எனப் புகழ்ச்சிக்கண் வருவது பாடாண்
டிணையாம். இவ்வுரை மறத்துறை ஏழற்கும் ஓக்கும். உதாரணம் வந்தவழிக் காண்க.

பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்-பரிசில் கடாவுதலாகிய கடைக்கூட்டு ௩. ௧௩
நிலையும்.

உதாரணம் :—

“ஆடெரி மறந்த கோடிய ரடுப்பின்

ஆம்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப்

பாஅ லின்மையிற் றோலொடு திரங்கி ௩ ௦

இல்ல தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை

சுவைத்தொ றழுஉந்தன் மகத்துழை நோக்கி
 நீரோடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கணென்
 மனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ
 நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண
 என்னிலை யறிந்தனை யாயி னிந்நிலைத்
 தொடுத்துக் கொள்ளா தமையவெ னடுக்கிய
 பண்ணமை நரம்பின் பச்சை நல்யாழ்
 மண்ணார் முழுவின் வயிரியர்

இன்மை தீர்க்குந் குடிப்பிறந் தோயே.” [புறம்-௧௬௪]

௩௦ இன்னும் இதனானே, பரிசிற் பெறப் போகல் வேண்டுமென்னும் குறிப்பும் கொள்க.

உதாரணம்:—

“நல்லியா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கிச்
 செல்லா மோதில் சில்வனா விறலி
 களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை

௩௧ விசம்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்பப்
 பனைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற்
 குடுமிக் கோமாற் கண்டு
 நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே” [புறம்-௧௬௪]

பெற்ற பின்னரும் பெருவளன் ஏத்தி நடைவயின் தோன்றிய இருவகை விடை
 ௩௦ புறம்பரிசில் பெற்ற பின்னரும் அவன் கொடுத்த மிக்க வளனை ஏத்தி வழக்கின்கண்
 தோன்றிய இருவகை விடையும். அவையாவன, தான் போதல் வேண்டும் எனக்
 கூறுதலும், அரசன் விடுப்பப்போதலும்.

வளன் ஏத்தியதற்குச் செய்யுள்:—

“தென்பரத்வர் மிடல்சாய
 ௩௨ வடவடுகர் வானோட்டிய
 தொடியமை கண்ணித் திருந்துவேற் றடக்கைக்
 கடுமா கடைஇய விபேரி வடிப்பின்
 நற்றூர்க் கள்ளின் சோழன் கோயிற்
 புதுப்பிறை யன்ன சுதைசெய் மாடத்துப்
 ௩௩ பனிக்கயத் தன்ன நீணகர் நின்றேன்
 அரிக்கடு மாக்கினை யிரிய வொற்றி
 எஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட
 எமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப்பல
 மேம்படு சிறப்பி னருங்கல வெறுக்கை
 ௩௪ தாங்காது பொழிதந் தோனே யதுகண்
 டிலம்பா முழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்
 விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குநரும்
 செவித்தொடர் மரபின விரற்செறிக்குநரும்
 அரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குநரும்
 ௩௫ மிடற்றமை மரபின வரைக்கியாக் குநரும்
 கடுந்தே ரிராம லுடன் புணர் சீதையை
 எலித்தகை யரக்கன் வெளவிய ஞானறை
 கவஞ்சேர் மதாணி கண்ட குரங்கின்
 செம்முகப் பெருங்கிளை யிழையணிப் பொலிந்தாக்
 ௩௬ மிகுநாவு வருநகை யினிது பெற்றிருமே
 இருங்கிளைத் தலைமை பெய்தி
 அரும்பட ரெவ்வ முழந்ததன் றலையே.” [புறம்-௧௬௫]

தான் பிரிதல் வேண்டிக் கூறியதற்குச் செய்யுள் :—

“ ஊனு மூனு முனையி னினிதெனப்
பாலிற் பெய்தவும் பாகிற் கொண்டவும்
அளவுபு கலந்து மெல்லிது பருகி
விருந்துறத் தாற்றி யிருந்தனே மாகச் ௧௩
சென்மோ பெருமவெம் விழவுடை நாட்டென
யாந்தன் னறிய வீனவின மாகத்
தான்பெரி, தன்புடை மையி னெம்பிரி வஞ்சித்
துணரி யதுகொளா வாகிப் பழமூழ்த்துப்
பயம்பகர்ப் பறியா மயங்கரின் குதுபாழ்ப் ௧௪
பெயல்பெய் தன்ன செல்வத் தாங்கனை
மயா மன்னர் புறங்கடைத் தோன்றிச்
சிதாஅர் வன்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி
ஊனுகிர் வலந்த தெண்க னெற்றி
விரல்விசை தவிர்க்கு மரலைப் பாணியின் ௧௫
இலம்பா டகற்றல் யாவது புலம்பொடு
தெருமர லுயக்கமுந் தீர்க்குவோ மதனால்
இருநிலங் கூலம் பாறக் கோடை
வருமழை முழக்கிடைக் கோடிய பின்றைச்
சேயை யாயினு மிவ்ணை யாயினும் ௧௬
இதற்கொண் டறிவை வாழியோ கிணைவ
சுணைநனி யொருவழிப் படர்கென்ற னேயெநதை
ஒலிவெள் ளருவி வேங்கட நாடன்
உறவருஞ் சிறுவரு மூழ்மா றுய்க்கும்
அறத்துறை யம்பியின் மான மறப்பின் ௧௭
றிருங்கோ ளீராப் பூட்டைக்
கரும்ப னூரன் கா தன் மகனே.” [புறம்-௩௮௧]

அரசன் விடை கொடுப்பப் போந்தவன் கூற்று :—

“நின்னயந் துறைநர்க்கு நீநயந் துறைநர்க்கும்
பன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்கும் ௧௮
கடம்பின் கடம்பசி தீர யாழநின்
நெடுக்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கும்
இன்னோர்க் கென்ன தென்னெடுஞ் சூழாது
வல்லாங்கு வாழ்து மென்னாது நீயும்
எல்லோர்க்குந் கொடுமதி மனைகிழ வோயே ௧௯
பழந்தாங்கு முதிர்த்துக் கிழவன்
திருந்துவேற் குமண னல்கிய வனனே.” [புறம்-௧௯௩].

‘இருவகை விடையும்’ என்றதனால், பரிசில் பெற்றவழிக்கூறுதலும் பெயர்ந்தவழிக் கூறுதலும் ஆம்.

அச்சமும் உவகையும் எச்சம் இன்றி நாளும் புள்ளும் பிறவற்றின் நிமித்தமும் ௨௦
காலம் கண்ணிய ஓம்படை-அச்சமும் உவகையும் ஒழிவு இன்றி நாளானும் புள்ளா
னும் பிற நிமித்தத்தானும் காலத்தைக் குறித்த ஓம்படையும்.

அச்சமாவது, தீமை வரும் என்று அஞ்சுதல். உவகையாவது, நன்மை வரும் என்று மகிழ்தல். நாளாவது, நன்னான் தீநான். புள்ளாவன, ஆந்தை முதலியன. பிற நிமித்தமாவன, அவகு முதலாயின. காலங்கண்ணு தலாவது, வருங்காலம் குறித்தல்.

உதாரணம் :—

சு “ஆடிய வழற் குட்டத்
தாரிரு னரையிரவின்
முடப்பினையத்து வேர்முதலாக்
கடைக்குளத்துக் கயங்காயப்
பங்குனியு, “முவத்துத்”

ந ௦ தலைநாண்மீ னிலைதிரிய
நிலைநாண்மீ னெதிரேர்தரத்
தொன்னாண்மீன் றுறைபடியப்
பாசிச் செல்லா தூசி முன்ன
தளக்கர்த்திணை விளக்காகக்

சு ௧ கனையெரி பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி
ஒருமீன் வீழ்ந்தன்றால் விசம்பி னானே
அதுகண், டியாமும் பிறரும் பல்வே நிரவலர்
பறையிசையருவி நன்னாட்டுப் பொருநன்
நோயில னாயி னன்றமற் றில்லென

௨ ௦ வழிந்த நெஞ்ச மடியுளம் பரப்ப
அஞ்சினம்” [புறம்-௨௨௬]

என்பது பிறவாறு நிமித்தம் கண்டு அஞ்சியது.

சு ௧ புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும்
விதுப்புற லறியா வேமக் காப்பினை

௨ ௧ அனையை யாகண் மாறே
மன்னுயி றெல்லா நின்னஞ் சும்மே” [புறம்-௨௦]

என்பது புட்பற்றி வந்தது.

சு ௧ “காலனுங் காலம் பார்க்கும்” [புறம்-௪௧]

என்னும் புறப்பாட்டு, நிமித்தம் பற்றி வந்தது.

சு ௧ “நல்லவை செய்த லாற்றீ ராயினும்
அல்லவை செய்த லோம்புமின்” [புறம்-௧௬௫]

என்பது ஓம்படை பற்றி வந்தது.

உளப்பட ஞாலத்து வரும் நடக்கையது குறிப்பின் காலம் மூன்றொடு கண்ணிய
வருமே-இவை உளப்படத் தோன்றும் வழக்கினது கருத்தினானே காலம் மூன்றனொடும்
சு ௧ பொருந்தக் கருதுமாற்றான் வரும் மேற்கூறி வருகின்ற பாடாண்டினை.

இரண்டாவது புறத்தினையியல் முற்றிற்று.

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
மூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090.

